

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-147-16

Druk nr 1097
Warszawa, 25 listopada 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw z projektem aktu wykonawczego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 4e dodaje się pkt 4f i 4g w brzmieniu:

„4f) rozporządzeniu 596/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.³⁾);

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 179) oraz w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę wykonawczą Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 126);

2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320.

- 4g) rozporządzeniu 909/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, z późn. zm.⁴⁾);”;
- b) po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu:
„10b) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to system lub platformę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 596/2014;”;
- c) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:
„13a) uczestniku rynku uprawnień do emisji – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 596/2014;”;
- d) po pkt 21 dodaje się pkt 21a i 21b w brzmieniu:
„21a) centralnym depozycie papierów wartościowych – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 909/2014, posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia, oraz mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
21b) podmiocie wyznaczonym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. b rozporządzenia 909/2014, z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;
- e) po pkt 39aa dodaje się pkt 39ab w brzmieniu:
„39ab) zarządzającym ASI – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 3a ustawy o funduszach inwestycyjnych;”;
- f) w pkt 50 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 51 w brzmieniu:
„51) informacji poufnej – rozumie się przez to informację poufną w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 596/2014.”;
- 2) w art. 13b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy, rozporządzenia 575/2013 oraz rozporządzenia 909/2014.”;

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1.

3) w art. 20:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia obrotu tymi papierami lub instrumentami.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W żądaniu, o którym mowa w ust. 2, Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. Termin może ulec przedłużeniu, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 2.

2b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów.”;

4) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

„Art. 20b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, przyjęte praktyki rynkowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia 596/2014, biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia. Opinia Komisji uwzględnia opinię oceniającą Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 13 ust. 4 rozporządzenia 596/2014.”;

5) w art. 25 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do wniosku należy dołączyć statut spółki, regulamin giełdy, analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia giełdy, procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.”;

6) w art. 28 w ust. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) postanowienia mające na celu wykrywanie i zapobieganie wykorzystywaniu informacji poufnych lub przeciwdziałanie i ujawnianie przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014.”;

- 7) w art. 29a w ust. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014, lub procedurę przeciwdziałania manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010;”;
- 8) w art. 29b w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:
„14) procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, lub manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014;”;
- 9) w dziale II w rozdziale 2 uchyla się oddziały 3 i 4;
- 10) w art. 69b w ust. 2:
- a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) regulamin ochrony przepływu oraz przeciwdziałania wykorzystaniu informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010, informacji poufnej oraz przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, oraz manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014.”;
- b) uchyla się pkt 9;
- 11) w art. 78:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania alternatywnego systemu obrotu lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej organizującej alternatywny system obrotu zawieszenia obrotu tymi instrumentami finansowymi.”;
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
„3a. W żądaniu, o którym mowa w ust. 3, Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. Termin może ulec przedłużeniu, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 3.

3b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 3, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania alternatywnego systemu obrotu lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu, lub naruszenia interesów inwestorów.”;

12) w art. 82 w ust. 2:

a) pkt 4b otrzymuje brzmienie:

„4b) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014;”;

b) po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:

„4c) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza organizować:

- alternatywny system obrotu lub
- zorganizowaną platformę obrotu;”;

13) w art. 83a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa, w tym rozporządzenia 596/2014 oraz obowiązujących w firmie inwestycyjnej procedur i standardów etycznych.”;

14) w art. 98 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski na dzień 30 września roku poprzedzającego dany rok obrotowy, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;

15) w art. 109 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przy zachowaniu wymogów określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 596/2014 oraz”;

- 16) w art. 110a w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, do której stosuje się przepisy rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 1 akapit pierwszy zdanie wstępne rozporządzenia 575/2013;”;
- 17) w art. 111 w ust. 2a pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) dokumenty określone w art. 82 ust. 2 pkt 1–4c, 7 i 10;”;
- 18) w art. 119 w ust. 4 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz że w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub przepisów rozporządzenia 575/2013.”;
- 19) w art. 150 w ust. 1:
- a) w pkt 14 lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz art. 21 ust. 1, art. 21a, art. 22 i art. 24a ustawy o nadzorze, a także w art. 62a ust. 2, art. 96 ust. 10–10c oraz art. 97 ust. 1f ustawy o ofercie publicznej,”;
- b) w pkt 15 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:
„e) w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze;”;
- 20) w dziale VI uchyla się rozdział 2;

21) w art. 165a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) poważnie i systematycznie narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, w szczególności rozporządzenia 1031/2010 oraz rozporządzenia 596/2014;”;

22) w art. 167 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014 oraz inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;”;

23) po art. 170d dodaje się art. 170e–170g w brzmieniu:

„Art. 170e. 1. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych narusza:

- 1) wymogi organizacyjne określone w art. 26–30 rozporządzenia 909/2014,
- 2) zasady prowadzenia działalności określone w art. 32–35 rozporządzenia 909/2014,
- 3) wymogi dotyczące usług centralnego depozytu papierów wartościowych określone w art. 37–41 rozporządzenia 909/2014,
- 4) wymogi ostrożnościowe określone w art. 43–46 oraz art. 47 ust. 2 rozporządzenia 909/2014,
- 5) wymogi kapitałowe określone w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 909/2014,
- 6) wymogi dotyczące połączeń operacyjnych centralnych depozytów papierów wartościowych określone w art. 48 rozporządzenia 909/2014,
- 7) zasady udzielania przez centralne depozyty papierów wartościowych poszczególnych rodzajów dostępu, określone w art. 49–53 rozporządzenia 909/2014

– Komisja może nakazać centralnemu depozytowi papierów wartościowych usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na centralny depozyt papierów wartościowych karę pieniężną do wysokości 82 680 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 82 680 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez centralny depozyt papierów wartościowych w wyniku naruszenia

wymogów i zasad, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu centralnego depozytu ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Komisja może cofnąć zezwolenie udzielone centralnemu depozytowi papierów wartościowych na mocy art. 16 rozporządzenia 909/2014 w przypadkach określonych w art. 20 rozporządzenia 909/2014.

5. W decyzji w przedmiocie cofnięcia zezwolenia udzielonego centralnemu depozytowi papierów wartościowych na mocy art. 16 rozporządzenia 909/2014 Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuścił się centralny depozyt papierów wartościowych.

6. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych narusza wymogi i zasady, o których mowa w ust. 1, Komisja może:

- 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 670 000 zł;
- 2) zawiesić w czynnościach członka zarządu centralnego depozytu papierów wartościowych odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
- 3) odwołać członka zarządu centralnego depozytu papierów wartościowych odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.

7. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości:

- 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) centralnego depozytu papierów wartościowych, na który została nałożona sankcja,

- 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
 - 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji
- zgodnie z zasadami określonymi w art. 62 rozporządzenia 909/2014.

8. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 7 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

9. Informacje, o których mowa w ust. 7, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez rok, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 170f. 1. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, narusza:

- 1) wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk kredytowych, określone w art. 59 ust. 3 rozporządzenia 909/2014,
- 2) wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk utraty płynności, określone w art. 59 ust. 4 rozporządzenia 909/2014

– Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną do wysokości 82 680 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 82 680 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez te podmioty w wyniku naruszenia wymogów, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity

roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tych podmiotów ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Komisja może cofnąć zezwolenie udzielone centralnemu depozytowi papierów wartościowych na mocy art. 54 rozporządzenia 909/2014 w przypadkach określonych w art. 57 rozporządzenia 909/2014.

5. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może:

- 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 670 000 zł;
- 2) zawiesić w czynnościach członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozytu papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia – na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
- 3) odwołać członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozytu papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.

6. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości:

- 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozytu papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał

- zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, na który została nałożona sankcja,
- 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
 - 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji
- zgodnie z zasadami określonymi w art. 62 rozporządzenia 909/2014.

7. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 6 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

8. Informacje, o których mowa w ust. 6, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez rok, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 170g. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 170e lub art. 170f, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 909/2014.”;

24) uchyla się art. 172;

25) w art. 173:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na każdego kto dokonuje lub zleca realizację programu odkupu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 596/2014, lub stabilizacji, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. d tego rozporządzenia, z naruszeniem zasad określonych w prospekcie emisyjnym lub z naruszeniem art. 5 rozporządzenia 596/2014, lub z naruszeniem standardów technicznych, wydanych na podstawie art. 5 ust. 6 tego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy naruszenia, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się alternatywna spółka inwestycyjna, zarządzana przez zewnętrznie zarządzającego ASI, kara, o której mowa w ust. 1, jest nakładana na zewnętrznie zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na każdego kto narusza obowiązek posiadania rozwiązań, systemów i procedur, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 rozporządzenia 596/2014, lub nie

przekazuje informacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tym przepisie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:

- 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 4 145 600 zł;
- 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 10 364 000 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 10 364 000 zł.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 4, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”,

f) uchyla się ust. 5,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Na każdego kto sporządza lub rozpowszechnia rekomendacje inwestycyjne lub inne informacje rekomendujące lub sugerujące strategię inwestycyjną z naruszeniem art. 20 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 lub nie zachowuje należytej staranności przy dokonywaniu tych czynności, lub nie zapewnia rzetelności sporządzanych rekomendacji albo nie ujawnia swojego interesu i konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:

- 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 2 072 800 zł;
- 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 4 145 600 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł.”,

h) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 7, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”,

i) ust. 9 otrzymuje brzmienie;

„9. Wydanie decyzji wobec osoby fizycznej następuje po przeprowadzeniu rozprawy.”;

26) art. 174 otrzymuje brzmienie:

„Art. 174. 1. Na każdego kto, wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 19 ust. 11 rozporządzenia 596/2014, w czasie trwania okresu zamkniętego, dokonuje transakcji na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 2 072 800 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. Wydanie decyzji wobec osoby fizycznej następuje po przeprowadzeniu rozprawy.”;

27) po art. 174 dodaje się art. 174a w brzmieniu:

„Art. 174a. 1. W przypadku gdy emitent, na wniosek osoby pełniącej obowiązki zarządcze, udzielił zgody, o której mowa w art. 19 ust. 12 rozporządzenia 596/2014, z naruszeniem art. 7–9 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w kwestiach dotyczących wyłączenia niektórych organów publicznych i banków centralnych państw trzecich, okoliczności wskazujących na manipulację na rynku, progów powodujących powstanie obowiązku podania informacji do wiadomości publicznej, właściwych organów do celów powiadomień o opóźnieniach, zgody na obrót w okresach zamkniętych oraz rodzajów transakcji wykonywanych przez osoby pełniące obowiązki zarządcze podlegających obowiązkowi powiadomienia (Dz. Urz. UE L 88 z 05.04.2016, str. 1), Komisja może nałożyć na emitenta karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł.

2. W przypadku emitenta będącego funduszem inwestycyjnym albo alternatywną spółką inwestycyjną, kara pieniężna jest nakładana odpowiednio na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu inwestycyjnego, a w przypadku funduszu inwestycyjnego, co do którego towarzystwo funduszy inwestycyjnych zawarło umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy o funduszach inwestycyjnych, na zarządzającego z UE, zewnętrznie zarządzającego ASI

w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, zarządzającego tą alternatywną spółką inwestycyjną.”;

28) art. 175 otrzymuje brzmienie:

„Art. 175. 1. Na każdego kto nie wykonał lub nienależycie wykonał obowiązek, o którym mowa w art. 19 ust. 1–7 rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:

- 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 2 072 800 zł;
- 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 4 145 600 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku emitenta będącego funduszem inwestycyjnym albo alternatywną spółką inwestycyjną, kara pieniężna jest nakładana odpowiednio na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu inwestycyjnego, a w przypadku funduszu inwestycyjnego, co do którego towarzystwo funduszy inwestycyjnych zawarło umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy o funduszach inwestycyjnych, na zarządzającego z UE, zewnętrze zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, zarządzającego tą alternatywną spółką inwestycyjną.”;

29) po art. 175 dodaje się art. 175a w brzmieniu:

„Art. 175a. W przypadku gdy uczestnik rynku uprawnień do emisji lub platforma aukcyjna nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 18 ust. 1–5 rozporządzenia 596/2014, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł.”;

30) art. 176 otrzymuje brzmienie:

„Art. 176. 1. W przypadku gdy emitent nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł, lub do kwoty

stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł.

2. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014, Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu emitenta, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 2 072 800 zł.

3. Przepisy art. 96 ust. 6 pkt 2 oraz ust. 7–8a ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez emitenta w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”;

31) po art. 176b dodaje się art. 176c–176f w brzmieniu:

„Art. 176c. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 165 ust. 1 pkt 5, art. 165a ust. 1 pkt 6, art. 167 ust. 1 pkt 1, art. 173, art. 174, art. 175, art. 175a lub art. 176 Komisja może nakazać podmiotowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tych przepisów oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tych przepisów w przyszłości. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 5, art. 165a ust. 1 pkt 6, art. 167 ust. 1 pkt 1, art. 173, art. 174, art. 175, art. 175a lub art. 176.

Art. 176d. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 173, art. 174, art. 175 lub art. 176, Komisja może, w drodze decyzji, zakazać osobie fizycznej, do której obowiązków należy zapewnienie przestrzegania przez tę osobę prawną lub tę jednostkę przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 173, art. 174, art. 175 lub art. 176, zawierania, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, dopuszczone do obrotu na rynku

regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, na czas określony, nieprzekraczający 5 lat. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 173, art. 174, art. 175 i art. 176.

2. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 173, art. 174, art. 175 lub art. 176, przez osobę fizyczną, Komisja może, w decyzji w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 173, art. 174, art. 175 lub art. 176, zakazać tej osobie fizycznej, zawierania, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, na czas określony, nieprzekraczający 5 lat.

Art. 176e. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 173 ust. 4 lub 7, art. 175a, art. 176 ust. 1, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w art. 173 ust. 4 pkt 2 lub ust. 7 pkt 2, art. 175a, art. 176 ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tego podmiotu ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 176f. Komisja, nakładając sankcję, o której mowa w art. 173–176, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.”;

32) art. 180 otrzymuje brzmienie:

„Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. c rozporządzenia 596/2014, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.”;

33) w art. 181:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. a rozporządzenia 596/2014, wykorzystuje informację poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.”,

b) uchyla się ust. 2;

34) art. 182 i art. 183 otrzymują brzmienie:

„Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. b rozporządzenia 596/2014, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów

finansowych, których dotyczy informacja poufna, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.

Art. 183. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 596/2014, dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 12 tego rozporządzenia, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.⁵⁾) w art. 133 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zgodności działalności prowadzonej przez banki zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi z przepisami tej ustawy, niniejszej ustawy, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), aktów delegowanych wydanych na podstawie tego rozporządzenia oraz statutem;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719, 831 i 904) art. 58b i art. 58c otrzymują brzmienie:

„Art. 58b. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 39 lit. a rozporządzenia 1031/2010, ujawnia informację wewnętrzną, o której mowa w art. 37 lit. a tego rozporządzenia, jakiegokolwiek innej osobie, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.

Art. 58c. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 39 lit. b rozporządzenia 1031/2010, zaleca innej osobie złożenie lub nakłania ją, na podstawie informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010, do złożenia, zmiany lub wycofania oferty na produkty sprzedawane na aukcji, których dotyczą te

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 poz. 615, 904, 996, 1177 i 1579.

⁶⁾ Patrz odnośnik nr 3.

informacje, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) art. 178–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636),”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.⁷⁾) w art. 282 w ust. 3 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1289) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 5e dodaje się pkt 5f w brzmieniu:

„5f) rozporządzenie 596/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁸⁾);”;

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, rozporządzenia 596/2014 oraz rozporządzenia 909/2014.”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a i art. 3b w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260, 1357, 1634 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615, 904 i 996.

⁸⁾ Patrz odnośnik nr 3.

potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2012 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione wyłącznie:

- 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
- 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 3) w ramach współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi, na zasadach określonych w porozumieniach zawieranych na podstawie art. 26 ust. 1 rozporządzenia 596/2014, a gdy informacja zawiera dane osobowe – z uwzględnieniem warunków określonych w art. 29 tego rozporządzenia.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1, sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o sposobie odbierania zgłoszeń i o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie należytej ochrony osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie, w zakresie wskazanym w art. 32 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 596/2014.

Art. 3b. Podmioty wymienione w art. 5 pkt 2–6d, 9–16 i 18–20 są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, których dopuścili się pracownicy tych podmiotów.”;

4) w art. 5:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) emitenci dokonujący oferty publicznej papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej lub emitenci, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub które są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, a także emitenci, którzy ubiegają się o dopuszczenie lub wprowadzenie ich papierów wartościowych do takiego obrotu,”,

- b) w pkt 20 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:
„21) uczestnicy rynku uprawnień do emisji w rozumieniu rozporządzenia 596/2014”;
- 5) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013 oraz rozporządzeniem 596/2014, lub”;
- 6) w art. 24 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) informacji poufnych w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 596/2014 lub informacji poufnych, o których mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010, oraz informacji wewnętrznych w rozumieniu art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010,”;
- 7) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:
„Art. 24a. 1. W przypadku wydania decyzji nakładającej karę za naruszenie przepisów rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o jej wydaniu, w zakresie i w sposób określony w art. 34 tego rozporządzenia.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której decyzja dotyczy, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez rok, licząc od dnia ich udostępnienia.”;
- 8) w art. 25 w ust. 1:
a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, rozporządzenia 1031/2010 i rozporządzenia 596/2014,”;
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) zaistnieniu okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji, o której mowa w rozporządzeniu 596/2014 albo rozporządzeniu 1031/2010, lub popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w przepisach wymienionych w pkt 1”;

9) w art. 36:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyniki kontroli zamieszcza się w protokole kontroli sporządzonym w trzech egzemplarzach, z których dwa doręcza się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia przekazania mu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4. Protokoły doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio lub za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, 1250 i 1823), przekazywanym następnie nadawcy przez tego operatora.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę jednego z otrzymanych egzemplarzy protokołu, a następnie doręcza ten egzemplarz Komisji, na zasadach i w trybie określonych w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b–2d.”,

c) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Kontrolowany ma prawo przedstawienia umotywowanych zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zastrzeżenia doręcza się na piśmie Przewodniczącemu Komisji, w sposób określony w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.

4. W przypadku gdy Przewodniczący Komisji:

- 1) uwzględnia zastrzeżenia kontrolowanego – dokonuje się zmiany protokołu w niezbędnym zakresie w formie pisemnego aneksu, który doręcza się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń; przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio;
- 2) nie uwzględnia zastrzeżeń kontrolowanego – doręcza się kontrolowanemu pisemne stanowisko dotyczące tych zastrzeżeń, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.

5. Wraz z aneksem lub stanowiskiem, o których mowa w ust. 4, albo po bezskutecznym upływie terminu do przedstawienia zastrzeżeń, Przewodniczący Komisji może wydać zalecenia usunięcia przez kontrolowanego nieprawidłowości stwierdzonych na podstawie wyników kontroli, zwanych dalej „zaleceniami”, w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zaleceń, z zastrzeżeniem ust. 6.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu lub interes inwestorów, Przewodniczący Komisji może wydać zalecenia nawet przed zakończeniem kontroli, wyznaczając kontrolowanemu termin do usunięcia nieprawidłowości krótszy niż 14 dni. O wydaniu zaleceń w tym trybie zamieszcza się wzmiankę w protokole kontroli.”,

e) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Terminy, o których mowa w ust. 1, ust. 2a, ust. 3–5, ust. 5a i ust. 8 uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.”;

10) w art. 38 w ust. 1 po wyrazach „art. 171a” skreśla się wyrazy „i art. 172”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) po pkt 25 dodaje się pkt 25a i 25b w brzmieniu:

„25a)rozporządzeniu 596/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁹⁾);

25b) rozporządzeniu 2016/301 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniające dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004 (Dz. Urz. UE L 58 z 04.03.2016, str. 13);”

⁹⁾ Patrz odnośnik nr 3.

- b) w pkt 28 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 29–31 w brzmieniu:
- „29) uczestniku rynku uprawnień do emisji – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 596/2014;
 - 30) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to system lub platformę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 596/2014;
 - 31) informacji poufnej – rozumie się przez to informację poufną w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 596/2014.”;
- 2) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:
- „Art. 4b. Ilekroć w ustawie jest mowa o emitencie ubiegającym się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub emitencie ubiegającym się o wprowadzenie papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu należy przez to rozumieć emitenta, który odpowiednio wystąpił z wnioskiem o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub z wnioskiem o wprowadzenie papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu.”;
- 3) w art. 24:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) udostępnia informację o szczegółowych warunkach oferty do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla prospektu emisyjnego, w terminie umożliwiającym inwestorom zapoznanie się z jej treścią, nie później jednak niż przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych objętych prospektem emisyjnym podstawowym, z uwzględnieniem art. 22 i art. 26 rozporządzenia 809/2004 oraz art. 7 rozporządzenia 2016/301.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, informacja o szczegółowych warunkach oferty powinna spełniać przynajmniej warunek, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 lub 2.”;
- 4) w art. 26 w ust. 2 skreśla się zdanie drugie;
- 5) w art. 37 w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Szczegółowe zasady udostępniania do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, określają przepisy art. 6 i art. 8 rozporządzenia 2016/301.”;

- 6) w art. 47 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Szczegółowe zasady udostępniania do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego określają przepisy art. 6 i art. 8 rozporządzenia 2016/301.”;
- 7) w art. 53:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Emitent lub sprzedający może prowadzić, także za pośrednictwem innych osób i podmiotów, akcję promocyjną w rozumieniu i w formie wskazanej w art. 2 pkt 9 rozporządzenia 809/2004 oraz art. 11 i art. 12 rozporządzenia 2016/301.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Informacje przekazywane w ramach akcji promocyjnej powinny być zgodne z informacjami zamieszczonymi w memorandum informacyjnym udostępnionym do publicznej wiadomości albo z informacjami, które powinny być zamieszczone w memorandum informacyjnym na podstawie przepisów prawa gdy memorandum jeszcze nie zostało udostępnione do publicznej wiadomości, jak również nie mogą wprowadzać inwestorów w błąd co do sytuacji emitenta i oceny papierów wartościowych.”,
- c) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z ust. 3, 5–7 lub 9 lub art. 11 lub art. 12 rozporządzenia 2016/301, Komisja może, z zastrzeżeniem art. 19:”;
- 8) po art. 55b dodaje się art. 55c w brzmieniu:
„Art. 55c. 1. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie oraz emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub które są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, są obowiązani przekazywać do systemu gromadzenia informacji, prowadzonego zgodnie z art. 56 ust. 1a, wszystkie informacje przekazywane do publicznej wiadomości na podstawie przepisów rozdziału 3, rozdziału 4 oddział 1 oraz rozporządzenia 596/2014.
2. Przepis ust. 1 stosuje się do emitenta papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu oraz uczestnika rynku uprawnień do emisji.”;
- 9) w art. 56:
- a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,

- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Komisja gromadzi informacje, o których mowa w ust. 1, oraz informacje poufne, a także zapewnia powszechny i stały dostęp do tych informacji, przy uwzględnieniu konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa informacji oraz pewności źródła informacji.”,

- c) uchyla się ust. 2 i 3,

- d) uchyla się ust. 5,

- e) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Emitent z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 1, jeżeli Rzeczpospolita Polska jest dla niego państwem macierzystym. Jeżeli państwem macierzystym jest inne państwo członkowskie niż Rzeczpospolita Polska, zakres i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, określają przepisy państwa macierzystego.

8. Emitent, który na podstawie art. 55a ust. 1 pkt 2, ust. 2 lub ust. 3a wybrał jako państwo macierzyste Rzeczpospolitą Polską, jest obowiązany przekazywać informacje zgodnie z ust. 1. Sposób przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, w państwie przyjmującym określają przepisy państwa przyjmującego.”;

- 10) uchyla się art. 57;

- 11) w art. 58:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie obowiązki przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2, art. 70 pkt 1 i 3, art. 80 i art. 86 ust. 2, wykonują za pośrednictwem jednej lub więcej osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wskazanej w drodze decyzji Komisji, zwanej dalej „agencją informacyjną”.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie, emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu

lub które są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, obowiązki przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014, oraz informacji poufnych wykonują za pośrednictwem jednej lub więcej agencji informacyjnej.

1b. Przepis ust. 1 stosuje się do emitenta papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu oraz uczestnika rynku uprawnień do emisji.

1c. Emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, obowiązki przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 i 3, wykonuje za pośrednictwem jednej lub więcej agencji informacyjnej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Agencja informacyjna zapewnia powszechny dostęp do informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 oraz art. 70 pkt 1 i 3, art. 80 i art. 86 ust. 2, informacji przekazywanych na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014 oraz informacji poufnych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od:

- 1) emitenta lub
- 2) uczestnika rynku uprawnień do emisji.”;

12) w art. 60 uchyla się ust. 1;

13) w art. 62 uchyla się ust. 1–3;

14) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. 1. Wyjaśnienia, o których mowa w art. 17 ust. 4 w akapicie trzecim w zdaniu pierwszym rozporządzenia 596/2014, przekazują Komisji:

- 1) emitent;
- 2) uczestnik rynku uprawnień do emisji.

2. W przypadku przekazania wyjaśnień, o których mowa w art. 17 ust. 4 w akapicie trzecim w zdaniu pierwszym rozporządzenia 596/2014, przez emitenta, którego papiery wartościowe zostały wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu, lub który ubiega się o takie wprowadzenie, a jego papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub nie są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym, Komisja przekazuje te wyjaśnienia spółce prowadzącej rynek regulowany, organizującej ten alternatywny

system obrotu, która zapewnia sprawowanie nadzoru, o którym mowa w art. 68b ust. 1.”;

15) uchyla się art. 66 i art. 67;

16) w art. 68:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o to dopuszczenie lub którego papiery wartościowe zostały wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu lub są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym, są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie:

- 1) nadzoru nad sposobem wykonywania przez te podmioty obowiązków informacyjnych, w tym obowiązku, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia 596/2014;
- 2) ujawniania i przeciwdziałania manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014;
- 3) ujawniania i przeciwdziałania ujawnieniu lub wykorzystywaniu informacji poufnej;
- 4) nadzoru nad przebiegiem oferty publicznej lub dopuszczeniem i wprowadzeniem papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym;
- 5) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w rozdziale 4;
- 6) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19 rozporządzenia 596/2014.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się do osób wchodzących w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta papierów wartościowych, którego

papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na zorganizowanej platformie obrotu, albo pozostających z nim w stosunku pracy lub będących odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym takiego emitenta.”,

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, uczestnik rynku uprawnień do emisji, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych uczestnika rynku uprawnień do emisji albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym, są obowiązani do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt uczestnika rynku uprawnień do emisji, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie:

- 1) nadzoru nad sposobem wykonywania przez te podmioty obowiązków informacyjnych, w tym obowiązku, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia 596/2014;
- 2) ujawniania i przeciwdziałania manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014;
- 3) ujawniania i przeciwdziałania ujawnieniu lub wykorzystywaniu informacji poufnej;
- 4) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19 rozporządzenia 596/2014.

7. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w celu zaprzestania naruszania obowiązków informacyjnych, w tym obowiązków przekazywania informacji określonych w rozporządzeniu 596/2014, a także aktach delegowanych wydanych na jego podstawie, w stosunku do:

- 1) emitenta, o którym mowa w ust. 1, lub
- 2) uczestnika rynku uprawnień do emisji.”;

17) po art. 68a dodaje się art. 68b i art. 68c w brzmieniu:

„Art. 68b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, jest obowiązana zapewnić nadzór nad wykonywaniem przez emitentów,

których papiery wartościowe zostały wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu lub są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, obowiązków, określonych w art. 17 ust. 1, 4 i ust. 7–9 oraz w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014. W przypadku gdy papiery wartościowe zostały wprowadzone do więcej niż jednego alternatywnego systemu obrotu, nadzór zapewnia spółka prowadząca alternatywny system obrotu, do którego papiery wartościowe emitenta zostały wprowadzone po raz pierwszy, a w przypadku równoczesnego wprowadzenia do obrotu w więcej niż jednym alternatywnym systemie obrotu – spółka, która wcześniej rozpoczęła prowadzenie takiego systemu.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, jest obowiązana opracować, wdrożyć i stosować odpowiednie rozwiązania techniczne i organizacyjne oraz regulaminy i procedury zapewniające sprawowanie nadzoru w zakresie, o którym mowa w ust. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany ocenia adekwatność i skuteczność stosowanych rozwiązań, procedur i regulaminów, nie rzadziej niż raz w roku.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, może żądać niezwłocznego udzielenia przez osoby wymienione w art. 68 ust. 1 pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji, niezbędnych w celu wykonywania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, w szczególności list osób posiadających dostęp do informacji poufnej.

4. O każdym przypadku nieprzekazania spółce prowadzącej rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, na jej żądanie, informacji, wyjaśnień lub kopii dokumentów i innych nośników informacji, o których mowa w ust. 3, spółka ta niezwłocznie informuje Komisję.

5. Członkowie organów spółki prowadzącej rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, jej pracownicy i osoby zatrudnione na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji uzyskanych na podstawie ust. 3. Obowiązek ten trwa również po ustaniu pełnienia funkcji w organach spółki i rozwiązaniu stosunku pracy, umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze.

Art. 68c. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, zawiadamia Komisję o ujawnionym istotnym przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 68b ust. 1.

2. Zawiadomienie zawiera co najmniej:

- 1) dane identyfikujące podmiot, który dopuścił się naruszenia;
- 2) rodzaj naruszenia oraz czas i sposób jego dokonania;
- 3) ustaloną wysokość uzyskanej korzyści lub unikniętej straty, o ile da się ją ustalić, wraz ze wskazaniem sposobu jej ustalenia;
- 4) inne informacje, nośniki danych i dokumenty, które w ocenie spółki prowadzącej rynek regulowany mogą być przydatne w prowadzeniu sprawy przez Komisję.

3. W przypadku gdy przekazane w zawiadomieniu informacje są niekompletne, Komisja może zażądać ich uzupełnienia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu.

4. Do zawiadomienia spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, załącza zgromadzone w sprawie materiały, w tym oryginały dokumentów i inne nośniki informacji, a także utrwalone informacje przekazane jej na podstawie art. 68b ust. 3 w innej formie niż na trwałym nośniku informacji.

5. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, może w przypadku ujawnienia innych niż istotne przypadków naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 68b ust. 1, wydać w stosunku do emitenta, o którym mowa w art. 68b ust. 1, zalecenia w celu zaprzestania naruszania obowiązków informacyjnych.”;

18) w art. 69 w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) 5% ogólnej liczby głosów – w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na innym rynku regulowanym niż określony w lit. a lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu;”;

19) w art. 92 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej dopuszczonych do tego obrotu, które są jednocześnie przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w innym państwie, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec drugiego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania;

- 4) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej z siedzibą w innym państwie, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec drugiego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania.”;

20) w art. 96:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 15a ust. 4 i 5, art. 20, art. 24 ust. 1 i 3, art. 37 ust. 3 i 4, art. 38 ust. 4–6, art. 38a ust. 2–4, art. 38b ust. 7–9, art. 39 ust. 1–2a, art. 40, art. 41 ust. 1, ust. 3, ust. 8 zdanie drugie i ust. 9, art. 44 ust. 1, art. 45, art. 46, art. 47 ust. 1, 3 i 5, art. 48, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4, art. 52, art. 54 ust. 2 i 3, art. 56–56c w zakresie dotyczącym informacji bieżących, art. 58 ust. 1–1b, art. 59 w zakresie dotyczącym informacji bieżących, art. 62 ust. 6 i 8 i art. 70 pkt 2 i 3,”

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku, gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który jest nakładana kara, karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy uczestnik oferty kaskadowej, o którym mowa w art. 15a ust. 1, dokonuje sprzedaży objętych lub nabytych papierów

wartościowych, w swoim imieniu i na swój rachunek, w drodze oferty publicznej, na podstawie prospektu emisyjnego emitenta, bez pisemnej zgody tego emitenta, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”,

c) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. Jeżeli emitent nie wykonuje albo nienależyście wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 56–56c w zakresie informacji okresowych, art. 59 w zakresie informacji okresowych lub art. 63, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 5 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie. Jeżeli emitent nie wykonuje albo nienależyście wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 70 pkt 1, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 5 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”,

d) ust. 1g otrzymuje brzmienie:

„1g. W przypadku gdy emitent jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1e, 1i oraz 1j, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tego emitenta lub uczestnika rynku uprawnień do emisji ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.”,

e) po ust. 1g dodaje się ust. 1ga w brzmieniu:

„1ga. Przepis ust. 1g stosuje się do uczestnika rynku uprawnień do emisji.”,

f) w ust. 1h:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1–1e oraz ust. 1i–1l, Komisja bierze w szczególności pod uwagę:”

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) uprzednie naruszenia przepisów niniejszej ustawy, a także bezpośrednio stosowanych aktów prawa Unii Europejskiej, regulujących funkcjonowanie rynku kapitałowego, popełnione przez podmiot, na który jest nakładana kara.”

g) po ust. 1h dodaje się ust. 1i–1m w brzmieniu:

„1i. Jeżeli emitent nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 4–8 rozporządzenia 596/2014, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 364 000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 10 364 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.

1j. Jeżeli uczestnik rynku uprawnień do emisji nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 2, 4, 7 lub 8 rozporządzenia 596/2014, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 364 000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 10 364 000 zł.

1k. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez emitenta w wyniku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1i lub ust. 1j, zamiast kary, o której mowa w tych przepisach, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

1l. Przepis ust. 1k stosuje się do uczestnika rynku uprawnień do emisji.

1m. Jeżeli uczestnik rynku uprawnień do emisji nie wykonuje albo nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 58 ust. 1a, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł.”,

h) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W decyzji o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, Komisja określa termin, nie krótszy niż 14 dni, po upływie którego następuje wycofanie papierów wartościowych z tego obrotu; przepis art. 91 ust. 11 stosuje się odpowiednio.”,

i) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w:”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ust. 1i, 1j lub 1m – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej, uczestnika rynku uprawnień do emisji, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”,

j) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w:

1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 50 000 zł;

2) ust. 1e, 1i, 1j lub 1m – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.”,

- k) uchyla się ust. 12,
- l) w ust. 14 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) wydać decyzję o wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu na rynku regulowanym albo”,

- m) dodaje się ust. 17–19 w brzmieniu:

„17. W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wymienionych w ust. 1i, 1j lub 1m, Komisja może nakazać podmiotowi, który dopuścił się ich naruszenia zaprzestania ich naruszania, a także zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiec naruszaniu tych przepisów w przyszłości. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji określonych w ust. 1i–1m.

18. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w ust. 1i lub 1j, Komisja może, w drodze decyzji, zakazać osobie fizycznej, do której obowiązków należy zapewnienie przestrzegania przez tę osobę prawną lub jednostkę organizacyjną przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w ust. 1i lub 1j, zawierania, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, na czas określony, nieprzekraczający 5 lat. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w ust. 1i i 1j.

19. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w ust. 1i lub 1j, przez osobę fizyczną, Komisja może, w decyzji w sprawie zastosowania środków, o których mowa w ust. 1i lub 1j, zakazać tej osobie fizycznej zawierania, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, na czas określony, nieprzekraczający 5 lat.”;

- 21) w art. 97:

- a) w ust. 1:
 - uchyla się pkt 1,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.”,

b) po ust. 1g dodaje się ust. 1h w brzmieniu:

„1h. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–12, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”,

c) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Kara pieniężna w wysokości, o której mowa w:

1) ust. 1 albo 1h – może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w ust. 1;

2) ust. 1a albo 1b – może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w ust. 1a.

3. Kara pieniężna, o której mowa w:

1) ust. 1 albo 1h,

2) ust. 1a albo 1b

– może być nałożona odrębnie na każdy z podmiotów wchodzących w skład porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, 1a, 1b, 1d, 1e lub 1h, Komisja może zobowiązać podmiot dopuszczający się naruszenia do zaniechania lub powstrzymania się od podejmowania działań stanowiących naruszenie lub wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

22) po art. 97a dodaje się art. 97b w brzmieniu:

„Art. 97b. W przypadku nieprzekazania informacji, wyjaśnień, kopii dokumentów lub innych nośników informacji, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 68b ust. 3, Komisja może nałożyć na osobę lub podmiot, do których żądanie przekazania informacji zostało skierowane, karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.”;

23) w art. 98 po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Emitent oraz podmiot, który sporządził lub brał udział w sporządzeniu informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 596/2014, jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez udostępnienie do publicznej wiadomości nieprawdziwej informacji lub przemilczenie informacji, chyba że ani on, ani osoby, za które odpowiada, nie ponoszą winy.

7b. Przepis ust. 7a stosuje się do uczestnika rynku uprawnień do emisji.”;

24) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w prospekcie emisyjnym lub innych dokumentach informacyjnych albo za inne informacje związane z ofertą publiczną lub dopuszczeniem lub ubieganiem się o dopuszczenie papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym albo za informacje, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 596/2014 lub art. 56 ust. 1, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na treść informacji, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.”;

25) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. 1. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje przekazywane do Komisji w związku z opóźnieniem podania do wiadomości publicznej informacji poufnej, o którym mowa w art. 17 ust. 4 rozporządzenia 596/2014, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w sposób istotny wpływające na ocenę zasadności tego opóźnienia, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto, będąc odpowiedzialnym za treść informacji przekazywanych do Komisji, w celu uzyskania zgody, o której mowa w art. 17 ust. 5 lit. d rozporządzenia 596/2014, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane.”;

26) w art. 102:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 68, lub wykonuje go nienależycie, podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat.”,

b) uchyla się ust. 2;

27) po art. 104 dodaje się art. 104a w brzmieniu:

„Art. 104a. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 68b ust. 5, ujawnia informację, o której mowa w tym przepisie, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, 615, 888, 996 i 1823) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nadzór nad rynkiem kapitałowym, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639), ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”, ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719, 831 i 904), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1289), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1) w zakresie dotyczącym produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które są instrumentami finansowymi i do których stosuje się art. 2 ust. 1 lit. a–d i ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 596/2014”, rozporządzenia nr 575/2013, rozporządzenia nr 596/2014, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka

¹⁰⁾ Patrz odnośnik nr 7.

¹¹⁾ Patrz odnośnik nr 3.

kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1, z późn. zm.¹²⁾), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), rozporządzenia Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, z późn. zm.¹⁴⁾), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, z późn. zm.¹⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 909/2014”;

- 2) w art. 12 w ust. 2 w pkt 4 w lit. zł średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. zm w brzmieniu:

„zm)udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 16 lub art. 54 rozporządzenia nr 909/2014, a także cofnięcia tych zezwoleń na podstawie art. 20 ust. 1 oraz art. 57 ust. 1 rozporządzenia nr 909/2014;”.

Art. 9. 1. Spółki prowadzące rynek regulowany w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane do dostosowania treści regulaminu, w zakresie, o którym mowa w art. 28 ust. 2 pkt 15 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Spółki prowadzące rynek regulowany w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, które organizują alternatywny system obrotu, są obowiązane dostosować się do wymogów

¹²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1.

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 19.10.2013, str. 2, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 63 oraz Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 308 z 24.11.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 234 z 31.08.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 09.11.2012, str. 19, Dz. Urz. UE L 303 z 14.11.2013, str. 10 oraz Dz. Urz. UE L 56 z 26.02.2014, str. 11.

¹⁵⁾ Patrz odnośnik nr 4.

określonych w art. 68b ust. 2 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Domy maklerskie prowadzące działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane do zwiększenia kapitału założycielskiego do wysokości wynikającej z przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. W przypadku emitentów, których papiery wartościowe w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zostały wprowadzone do więcej niż jednego alternatywnego systemu obrotu, organizowanego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, nadzór, o którym mowa w art. 68b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zapewnia spółka, która wcześniej rozpoczęła prowadzenie takiego systemu.

Art. 10. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem postępowań, o których mowa w art. 29a ust. 1 lub 2, art. 36a ust. 1 lub 2, art. 69 ust. 1, art. 69a ust. 1, art. 111 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz w art. 34 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, do których stosuje się przepisy ustaw zmienianych odpowiednio w art. 1 i 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. 1. Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 oraz ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, sankcję wymierza się według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja wymierzona według przepisów ustawy zmienianej w art. 1 lub ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłaby względniejsza dla strony postępowania.

2. Do zachowań stanowiących manipulację, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. b lub pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, lub polegających na wejściu w porozumienie mające na celu dokonanie takiej manipulacji, zaistniałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się zasady odpowiedzialności określone w art. 172 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1:
 - a) pkt 1 lit. b i c,
 - b) pkt 12 lit. b – w zakresie art. 82 ust. 2 pkt 4c tiret drugie,

- c) pkt 21,
 - d) pkt 29;
 - 2) art. 6 pkt 4 lit. b;
 - 3) art. 7:
 - a) pkt 1 lit. b – w zakresie art. 4 pkt 29 i 30,
 - b) pkt 8 – w zakresie art. 55c ust. 2,
 - c) pkt 11:
 - lit. b – w zakresie art. 58 ust. 1b,
 - lit. c – w zakresie art. 58 ust. 2 pkt 2,
 - d) pkt 14 – w zakresie art. 62a ust. 1 pkt 2,
 - e) pkt 16:
 - lit. b,
 - lit. c – w zakresie art. 68 ust. 6 i ust. 7 pkt 2,
 - f) pkt 20:
 - lit. e,
 - lit. g – w zakresie art. 96 ust. 1j, 1l i 1m,
 - g) pkt 23 – w zakresie art. 98 ust. 7b
- które wchodzi w życie z dniem 3 stycznia 2018 r.

UZASADNIENIE

Podstawowym celem projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (dalej: „projekt”) jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 179), dalej: „dyrektywa MAD”, a tym samym realizacja w ramach prawa krajowego celów wyznaczonych przez prawodawcę unijnego. Regulacje zawarte w projekcie służyć będą również stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.), dalej: „rozporządzenie MAR”, a także umożliwieniu wdrożenia dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 126).

Ponadto celem projektu jest umożliwienie stosowania rozporządzenia PE i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) 236/2012 (Dz. Urz. L 257 z 28.08.2014, str. 1, z późn. zm.), dalej: „rozporządzenie CSDR”.

Dyrektywa MAD oraz rozporządzenie MAR zastępują dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. L 96 z 12.04.2003 r., str. 16, z późn. zm.), dalej: „dyrektywa 2003/6/WE”, która po raz pierwszy na poziomie prawa europejskiego ustanowiła kompleksowe ramy zwalczania praktyk wykorzystywania informacji poufnych oraz manipulacji na rynku.

Ogólnym celem nowych regulacji jest (i) zwiększenie ochrony inwestorów przy zapewnieniu integralności rynku, spójnego podejścia do nadużyć oraz równych warunków działania, co ma zostać osiągnięte poprzez zaktualizowanie i ujednoznacznienie katalogu stanowiących przedmiot regulacji instrumentów finansowych i rynków, (ii) wzmocnienie uprawnień organów nadzoru niezbędnych do przeprowadzania postępowań w zakresie nadużyć na rynku oraz (iii) ograniczenie opcji i swobody państw członkowskich w formułowaniu odpowiednich przepisów, a przez to wzmocnienie odstrasżającego charakteru kar za nadużycia na rynku.

W wyniku rewizji dyrektywy 2003/6/WE zauważono, że nie wszystkie właściwe organy krajowe miały do dyspozycji pełny wachlarz uprawnień umożliwiających im reagowanie na nadużycia na rynku za pomocą odpowiednich sankcji. W szczególności nie wszystkie państwa członkowskie przewidziały stosowanie administracyjnych kar pieniężnych za wykorzystywanie informacji poufnych oraz manipulację na rynku. Również poziom sankcji w poszczególnych państwach członkowskich był bardzo zróżnicowany.

Celem wyeliminowania nadużyć, które szkodzą integralności rynków finansowych i zaufaniu inwestorów do instrumentów finansowych, jak i do samego rynku, prawodawca europejski zdecydował, że na poziomie dyrektywy MAD uregulowane zostaną kwestie związane z sankcjami karnymi za nadużycia na rynku finansowym. W szczególności dyrektywa ta zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia sankcji karnej w maksymalnym wymiarze wynoszącym co najmniej 4 lata pozbawienia wolności za wykorzystywanie informacji poufnych, udzielanie rekomendacji lub nakłanianie do wykorzystania informacji poufnych i za manipulacje na rynku finansowym oraz wprowadzenia sankcji karnej w maksymalnym wymiarze wynoszącym co najmniej 2 lata pozbawienia wolności za bezprawne ujawnianie informacji poufnych. Zgodnie z dyrektywą MAD, sankcje karne za najpoważniejsze nadużycia mają być nakładane zarówno na osoby fizyczne, jak i osoby prawne, przy czym osoby prawne mają podlegać sankcjom obejmującym zarówno grzywny karne jak i kary pieniężne niemające charakteru karnego.

Rozporządzenie MAR wprowadza oraz doprecyzowuje definicję manipulacji na rynku oraz informacji poufnych, regulując jednocześnie, czym jest wykorzystywanie informacji poufnych oraz w jakich wypadkach wykorzystanie informacji jest

czynnością dozwoloną. Określone zostały również sposoby ustanawiania przyjętych praktyk rynkowych, wymogi w zakresie podawania przez emitentów informacji poufnych do wiadomości publicznej czy też wyłączenia od stosowania rozporządzenia w odniesieniu do programów odkupu i stabilizacji. W zakresie nadzoru rozporządzenie MAR zobowiązuje państwa członkowskie między innymi do ustanowienia w prawie krajowym odpowiednich uprawnień nadzorczych umożliwiających organom nadzoru sprawowanie nadzoru nad prawidłowym przebiegiem transakcji na rynku kapitałowym, jak też ustanowienie sankcji administracyjnych za wskazane w rozporządzeniu naruszenia.

Celem rozporządzenia CSDR jest zwiększenie bezpieczeństwa systemów rozrachunku papierów wartościowych funkcjonujących w Unii oraz poprawa ich wydajności. Zakładane cele mają zostać osiągnięte poprzez (i) przewidziany rozporządzeniem wymóg przedstawienia wszystkich zbywalnych papierów wartościowych, przed ich wprowadzeniem do obrotu na rynku regulowanym, w formie zapisu elektronicznego oraz zarejestrowania ich w centralnych depozytach papierów wartościowych (tj. CDPW), (ii) harmonizację cykli rozrachunkowych oraz zasad dotyczących dyscypliny rozrachunku w całej Unii, (iii) wprowadzenie powszechnie obowiązującego katalogu przepisów regulujących działalność i usługi CDPW, między innymi poprzez ujednoczenie sposobu i trybu wydawania zezwoleń na działalność w zakresie rozliczenia i rozrachunku, (iv) usprawnienie współpracy i komunikacji w procesie rozliczania transakcji transgranicznych, (v) wprowadzenie środków ostrożnościowych w zakresie porozumień interoperacyjnych zawieranych pomiędzy CDPW oraz (vi) ujednoczenie środków dyscypliny oraz sankcji dla wszystkich CDPW w Unii Europejskiej.

W związku z implementacją dyrektywy MAD, zauważenia wymaga, że przepisy materialne tej dyrektywy zostały powtórzone w rozporządzeniu MAR. Przykładowo art. 3 dyrektywy MAD dotyczący wykorzystania informacji poufnych, udzielania rekomendacji lub nakłaniania do wykorzystania informacji poufnych został powielony w art. 8 rozporządzenia MAR, zaś art. 4 i art. 5 dyrektywy MAD odpowiednio w art. 10 i art. 12 rozporządzenia MAR. Sprawia to, że przewidziane projektem zmiany związane z implementacją dyrektywy MAD polegają w głównej mierze na zmianie przepisów karnych ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636), dalej „ustawa o obrocie instrumentami finansowymi”

(art. 180–183), przy czym zmiany te, co do zasady, nie dotyczą samych sankcji karnych, ale polegają na zastąpieniu występujących w nich odesłań do innych przepisów tej ustawy przez odesłania do zakazów sformułowanych w stosowanym bezpośrednio rozporządzeniu MAR. Wynika to z faktu, iż sankcje karne przewidziane w omawianych przepisach w większości spełniają wymagania określone dyrektywą MAD. Wyjątkiem są przepisy art. 180 oraz art. 182 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w przypadku których projektowane zmiany zakładają podwyższenie maksymalnej kary pozbawienia wolności z 3 do 4 lat. Zmiana art. 180 podyktowana jest potrzebą zwiększenia funkcji ochronnej przepisów ustawy w zakresie ujawniania informacji poufnej gdyż czyny takie mogą prowadzić do znaczącej destabilizacji krajowego rynku kapitałowego, natomiast zmiana art. 182 wynika wprost z art. 7 ust. 2 dyrektywy MAD. Wyjaśnienia przy tym wymaga, iż art. 7 dyrektywy MAD określa minimalny wymiar kar maksymalnych, co oznacza, że państwa członkowskie mogą ustanowić kary maksymalne w wyższym wymiarze. Jednocześnie projekt ustawy zakłada rezygnację z przewidzianego w art. 181 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi surowszego karania określonych osób za wykorzystanie informacji poufnej (np. członków zarządów i rad nadzorczych spółek publicznych), gdyż przepisy dyrektywy MAD nie przewidują takiego obostrzenia. Ponadto przyjęto, że niezależnie od charakteru manipulacji będzie ona w całości podlegała sankcji karnej określonej w projektowanym art. 183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, stąd też projekt zakłada uchylenie art. 172 tej ustawy, który w odniesieniu do określonych manipulacji dawał Komisji Nadzoru Finansowego uprawnienie do nałożenia sankcji administracyjnej. W zakresie przewidzianych projektem zmian w sankcjach karnych zauważenia również wymaga, że projekt ustawy zakłada zmiany przepisów karnych ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzenia instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639), dalej: „ustawa o ofercie publicznej”. Zmiany w art. 100 ust. 1 oraz art. 101 mają wyłącznie charakter porządkowy z uwagi na potrzebę uwzględnienia w tych przepisach projektowanego wykreślenia obowiązku przekazywania informacji poufnych z art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, w związku z jego uregulowaniem w rozporządzeniu 596/2014 oraz uwzględnienia w nich odpowiednich przepisów tego rozporządzenia. Zmiany w art. 102 mają na celu wyraźne i precyzyjne wskazanie możliwego zakresu odpowiedzialności karnej za niewykonanie

lub nienależyte wykonanie obowiązku, o którym mowa w zmienionym art. 68, a konsekwencją tej zmiany jest uchylenie ust. 2 w tym artykule, wskazującego na odrębny tryb orzekania w sprawach określonych w dotychczasowym przepisie. Natomiast dodanie art. 104a ma na celu sankcjonowanie przypadków ujawniania przez osoby związane ze spółką prowadzącą rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, informacji, które pozyskali w związku z pełnieniem przez tę spółkę nadzoru nad wykonywaniem przez emitentów, których papiery wartościowe zostały wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu lub są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, obowiązków, określonych w art. 17 ust. 1, 4 i ust. 7–9 oraz w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014. W tym przypadku przyjęto, iż wysokość sankcji karnych będzie zbieżna z przewidzianymi w art. 179 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi za ujawnienie tajemnicy zawodowej, co wynika z analogii przewinienia.

Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE), co do zasady, stosuje się bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich bez potrzeby podejmowania jakichkolwiek działań przez władze krajowe. Niemniej jednak, w przypadku rozporządzenia MAR, zasadne jest uchylenie lub znowelizowanie licznych przepisów prawa krajowego, których zapisy pozostawałyby w sprzeczności z tym rozporządzeniem oraz wprowadzenie przepisów zapewniających jego stosowanie. Dlatego też, w celu zapewnienia stosowania rozporządzenia MAR, projekt przewiduje uchylenie licznych przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, które regulują kwestie zawarte bezpośrednio w rozporządzeniu MAR, w szczególności uchylenie art. 39–43, które regulują kwestie związane z zakazem manipulacji, obecnie uregulowane wprost w art. 12 i 15 rozporządzenia MAR, art. 44 i 45, których odpowiednikiem jest art. 13 rozporządzenia MAR regulujący kwestie przyjętej praktyki rynkowej, art. 154, definiującego informację poufną, którego odpowiednikiem jest art. 7 rozporządzenia MAR, art. 156 i art. 157 odnoszących się do zakazu ujawniania informacji poufnej, których odpowiednikiem jest art. 8 rozporządzenia MAR, art. 158 odnoszącego się do obowiązku sporządzenia listy osób posiadających dostęp do informacji poufnych, którego odpowiednikiem jest art. 18 rozporządzenia MAR, art. 159 odnoszącego się do okresów zamkniętych, którego odpowiednikiem jest art. 19 ust. 11 i 12 rozporządzenia MAR, art. 160 odnoszącego się do obowiązku informowania o transakcjach, którego odpowiednikiem jest art. 19 ust. 1–10 rozporządzenia MAR.

Ze względu na uchylenia poszczególnych przepisów w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi projekt zakłada również wprowadzenie licznych zmian w obowiązujących przepisach zmierzających do zastąpienia odesłań do uchylanych przepisów odesłaniami do ich odpowiedników w rozporządzeniu MAR. Art. 23 ust. 2 lit. j rozporządzenia MAR zobowiązuje państwa członkowskie do zagwarantowania organowi nadzoru uprawnienia do zawieszenia obrotu danymi instrumentami finansowymi. Przepis ten nie precyzuje jednocześnie okresu zawieszenia. Mając to na uwadze projekt przewiduje odpowiednie zmiany art. 20 i art. 78 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W ocenie projektodawcy w zmienianych przepisach nie ma potrzeby doprecyzowania, iż Komisja żąda zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi w drodze decyzji, gdyż taką formę rozstrzygnięcia narzuca Kodeks postępowania administracyjnego, a ponadto nie czynią tego pozostałe przepisy zmienianych artykułów. Istotne jest natomiast, aby żądanie zgłoszone na podstawie art. 20 ust. 2 i art. 78 ust. 3 ustawy mogło być zgłoszone bez obligatoryjnego wskazania terminu zawieszenia obrotu, gdyż nie w każdym przypadku KNF będzie miała podstawy do ustalenia takiego terminu. Niemniej jednak w takim przypadku zasadne jest dodanie przepisu, który zobowiąże Komisję Nadzoru Finansowego do uchylenia bezterminowej decyzji o żądaniu zawieszenia, w przypadku gdy ustały przesłanki jej wydania. Korzystanie w takiej sytuacji wyłącznie z ogólnych regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego w celu doprowadzenia do uchylenia takiej decyzji wymagałoby bowiem dodatkowo wykazania interesu społecznego lub słusznego interesu strony (art. 154). Nieokreślenie takiego wymogu sprzeciwiałoby się także istocie „zawieszenia” (instytucji o czasowym charakterze), zwiększając niepewność co do przywrócenia możliwości obrotu określonymi instrumentami finansowymi. Niezależnie od tego w ocenie projektodawcy zasadne jest również wprowadzenie przepisu, który wyposaży KNF w uprawnienie do zakreślenia takiego terminu, a w przypadku, gdy okaże się on niewystarczający, także do jego przedłużenia.

W związku z regulacją zawartą w art. 13 rozporządzenia MAR, dotyczącą przyjętych praktyk rynkowych, projektowana ustawa uchyla w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi przepisy odnoszące się wprost do przyjętych praktyk rynkowych. Rozporządzenie MAR daje bowiem państwom członkowskim możliwość ustanowienia przyjętych praktyk rynkowych, przy spełnieniu określonych w art. 13 ust. 2 wytycznych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami przyjęte praktyki rynkowe

określane są w drodze uchwały Komisji Nadzoru Finansowego, niemniej jednak potrzeba zapewnienia powszechnego charakteru tych praktyk wymaga ustanowienia ich na poziomie przepisów prawa. Mając to na uwadze projekt ustawy przewiduje dodanie w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi art. 20b zawierającego fakultatywną delegację dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia przyjętych praktyk rynkowych. Z uwagi na fakt, iż rozporządzenie MAR w art. 13 ust. 3 ustanawia obowiązek, przed ustanowieniem powszechnych praktyk rynkowych, zasięgnięcia przez Komisję Nadzoru Finansowego opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) w projekcie przyjęto, że wydanie rozporządzenia nastąpi po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, co pozwoli temu organowi na wypełnienie obowiązków określonych w wymienionym przepisie rozporządzenia MAR. Istotnym przy tym jest, iż zgodnie z regulaminem pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia określającego przyjęte praktyki rynkowe będzie podlegał konsultacjom publicznym, co umożliwi, tak jak ma to miejsce obecnie, wyrażenie opinii co do projektowanych praktyk przez podmioty będące uczestnikami rynku papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, towarów giełdowych, usług funduszy inwestycyjnych lub usług alternatywnych spółek inwestycyjnych oraz stowarzyszeń i organizacji zrzeszających uczestników tych rynków.

Zapewnienie stosowania rozporządzenia MAR wymaga ustanowienia na poziomie prawa krajowego sankcji i środków administracyjnych z tytułu nieprzestrzegania przepisów tego rozporządzenia (art. 30 ust. 1). Również w przypadku tego rodzaju sankcji ustawa o obrocie instrumentami finansowymi zawiera już odpowiednie przepisy umożliwiające nakładanie kar za naruszenia na rynku kapitałowym, niemniej jednak niektóre z nich wymagają dostosowania do wymogów rozporządzenia MAR, w szczególności w zakresie odesłań, wysokości sankcji oraz sposobu jej ustalania (art. 173–176 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Kwestię szczególnie istotną z punktu widzenia podmiotów działających na rynku kapitałowym stanowi możliwa do nałożenia przez organ nadzoru maksymalna wysokość kary pieniężnej, tym bardziej, że rozporządzenie MAR przewiduje te sankcje w wysokości drastycznie wyższej od obowiązujących obecnie na gruncie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przykładowo zgodnie z obowiązującym art. 174 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi na osobę, która wbrew zakazowi w czasie trwania

okresu zamkniętego dokonuje transakcji Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć karę pieniężną do wysokości 200 000 zł, podczas gdy po projektowanej zmianie, zgodnie z rozporządzeniem MAR, kara będzie wynosić w przypadku osób fizycznych 2 072 800 zł (500 000 euro przeliczone po kursie 4,1456 zł z dnia 2 lipca 2014 r. ogłoszonym w Dz. Urz. UE C 207 z 03.07.2014, str. 1) oraz 4 145 600 zł w przypadku osoby prawnej. W odniesieniu do pieniężnych sankcji administracyjnych projektowana ustawa wzorem art. 30 ust. 2 lit. h i j pkt ii rozporządzenia MAR zakłada także wprowadzenie możliwości: (i) nałożenia kary pieniężnej do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona kwotę określoną w danym przepisie – w przypadku osób prawnych lub (ii) ustalenia wysokości kary pieniężnej do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty przez podmiot w wyniku naruszeń – w przypadku gdy jest możliwe ustalenie tej kwoty. Art. 30 ust. 2 rozporządzenia MAR różnicując pieniężne sankcje administracyjne dzieli osoby podlegające tym sankcjom na osoby fizyczne i osoby prawne, podczas gdy w projekcie przyjęto podział na osoby fizyczne oraz inne podmioty (patrz projektowany art. 173 ust. 4 pkt 2, ust. 7 pkt 2 oraz art. 175 ust. 1 pkt 2). Przyjęte rozwiązanie podyktowane jest potrzebą objęcia wskazanymi przepisami również jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, np. spółek komandytowo-akcyjnych. Projektując przepisy dotyczące sankcji administracyjnych uwzględniona została szczególna konstrukcja zarówno funduszy inwestycyjnych, jak i alternatywnych spółek inwestycyjnych. W przypadku tych podmiotów nakładanie na nie bezpośrednio kar pieniężnych de facto oznaczałoby karanie ich uczestników, podczas gdy działania naruszające przepisy prawa podejmowane były na skutek decyzji lub ich braku zewnętrznie zarządzającego ASI w przypadku alternatywnej spółki inwestycyjnej albo towarzystwa funduszy inwestycyjnych w przypadku funduszu inwestycyjnego.

Część z przewidzianych w art. 30 ust. 2 rozporządzenia MAR sankcji bądź też uprawnień nadzorczych, które powinny zostać wdrożone celem zapewnienia stosowania tego rozporządzenia obowiązuje już na mocy istniejących przepisów krajowych, z tego też względu projektodawca odstąpił od ich wdrażania. Dotyczy to wynikającego z art. 30 ust. 2 lit. b obowiązku naprawienia szkody, który zgodnie z krajowym porządkiem prawnym może zostać orzeczony przez sąd na podstawie art. 415 Kodeksu cywilnego oraz art. 46 Kodeksu karnego, oraz przewidzianego w lit. e i f tego przepisu

zakazu pełnienia funkcji, który może zostać orzeczony przez sąd na podstawie art. 39 pkt 2 i art. 41 § 1 Kodeksu karnego. Natomiast w przypadkach, w których zdaniem projektodawcy zasadne było rozszerzenie obowiązujących przepisów o naruszenia wynikające z rozporządzenia MAR zaproponowano odpowiednie zmiany, i tak w związku z przewidzianą w art. 30 ust. 2 lit. c rozporządzenia MAR możliwością publicznego ostrzeżenia wskazującego osobę odpowiedzialną za popełnienie naruszenia oraz charakter naruszenia w projekcie przewidziano odpowiednią zmianę art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1289), dalej: „ustawa o nadzorze nad rynkiem kapitałowym”, zaś w związku z przewidzianą w lit. d przedmiotowego przepisu rozporządzenia MAR możliwością cofnięcia zezwolenia firmie inwestycyjnej wprowadzono odpowiednią zmianę art. 167 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Brakujące sankcje lub uprawnienia przewidziane w art. 30 ust. 2 rozporządzenia MAR tj. lit. a (nakaz zobowiązujący osobę odpowiedzialną za naruszenie do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania) zostały określone w projektowanym art. 176c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, natomiast w lit. g (tymczasowy zakaz zawierania transakcji) w projektowanym art. 176d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 96 ust. 18 i 19 ustawy o ofercie publicznej. Pomimo przyjęcia w rozporządzeniu MAR, iż wszystkie z sankcji i uprawnień określonych w art. 30 ust. 2 rozporządzenia MAR znajdują zastosowanie do sytuacji określonych w art. 30 ust. 1 lit. a tego rozporządzenia, w praktyce rozwiązanie to nie jest możliwe do realizacji, gdyż niektóre z tych sankcji nie są adekwatne do popełnionego czynu. Przykładem może być przewidziana w art. 30 ust. 2 lit. d sankcja w postaci cofnięcia firmie inwestycyjnej zezwolenia, która znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy naruszenia dopuściła się firma inwestycyjna.

W odniesieniu do zmienianych przepisów określających sankcje administracyjne projekt przewiduje rezygnację z obowiązku przeprowadzania przez Komisję Nadzoru Finansowego rozprawy w sytuacji gdy rozpatrywane jest nałożenie sankcji na osobę prawną, natomiast utrzymanie takiego obowiązku w stosunku do sankcji nakładanych na osoby fizyczne. Instytucja rozprawy administracyjnej została uregulowana w art. 89 KPA, który ma zastosowanie również do Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie ze wskazanym przepisem organ administracji publicznej przeprowadza, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku gdy zapewni to

przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa. Organ powinien także przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin. Zatem to po stronie organu stoi decyzja odnośnie zasadności przeprowadzenia rozprawy, podczas gdy Komisja Nadzoru Finansowego jedynie zgodnie z przepisami rynku kapitałowego (zarówno prawo bankowe jak i ubezpieczeniowe nie przewiduje takiego obowiązku) i to w niektórych przypadkach obowiązana jest do przeprowadzania takich rozpraw. Zauważyć przy tym należy, iż obowiązek przeprowadzania rozprawy wprowadzony był w przepisach z zakresu rynku kapitałowego w okresie jego początkowego rozwoju, gdy istniała potrzeba szczególnej ochrony podmiotów rozpoczynających działalność na tym rynku. W ocenie projektodawcy ochrona taka nie jest zasadna w chwili obecnej gdzie na rynku kapitałowym działa szerokie grono profesjonalnych podmiotów, nierzadko wykorzystujących obowiązujące przepisy do przedłużania postępowania administracyjnego prowadzonego przez Komisję Nadzoru Finansowego. Jednocześnie w projekcie przyjęto, iż w nowelizowanych przepisach przewidujących obecnie obowiązek przeprowadzenia rozprawy zostanie ona utrzymana wyłącznie w odniesieniu do osób fizycznych. Dzięki takiemu rozwiązaniu zostanie zachowane prawo osób fizycznych do obrony, co jest szczególnie istotne w sytuacji projektowanego podwyższenia kwot kar pieniężnych.

Jednocześnie projekt ustawy przewiduje następujące zmiany systematyzujące w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi:

1. zmiana brzmienia art. 98 ust. 10.

Celem projektowanej zmiany jest zapewnienie aktualności wartości kapitału zakładowego domu maklerskiego tak, by nie była ona uzależniona od kursu euro, z dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na działalność maklerską. W tym celu przyjęto jako punkt odniesienia bardziej aktualną wartość kursu euro, dając jednocześnie domom maklerskim możliwość dostosowania wartości kapitału zakładowego do obowiązujących wymagań. Stąd przeliczenie kapitału wg kursu z dnia 30 września roku poprzedzającego dany rok obrotowy daje 3 miesiące na podjęcie niezbędnych działań w celu dostosowania wysokości kapitału do wymaganej wysokości.

2. zmiana brzmienia art. 119 ust. 4 pkt 7.

Ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513, z późn. zm.) dokonano zmiany art. 82 ust. 1 pkt 10 oraz art. 119 ust. 4 pkt 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy te zostały jednak ponownie zmienione w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów, w sposób pomijający wcześniej dokonane zmiany. W rezultacie, dla zapewnienia zgodności wskazanych przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi z dyrektywą 36/2013 (tzw. CRD IV) oraz spójności z innymi przepisami ustawy, implementującymi tę dyrektywę, konieczne jest przywrócenie brzmienia art. 119 ust. 4 pkt 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, nadanego ww. ustawą o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

Umożliwienie bezpośredniego stosowania rozporządzenia MAR wymaga także dalszych zmian w ustawie o ofercie publicznej. W związku z uregulowaniem w rozdziale 2 rozporządzenia MAR problematyki informacji poufnych, wykorzystywania informacji poufnych, bezprawnego ujawniania informacji, a także określenia w rozdziale 3 wymogów w zakresie podawania informacji do wiadomości publicznej, projekt zakłada uchylenie w art. 56 w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, 3 i 5 ustawy o ofercie publicznej, które dotyczą przekazywania przez emitenta informacji poufnych. Z kolei zasadność uchylenia art. 57 ustawy o ofercie publicznej wynika z potrzeby usunięcia powielenia kwestii, które znajdują swoje odzwierciedlenie w art. 17 ust. 4 rozporządzenia MAR, natomiast zasadność uchylenia art. 60 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, dotyczącego kompetencji Ministra Finansów do wydania rozporządzenia m.in. o rodzajach informacji, które ze względu na naruszenie interesu emitenta mogą podlegać opóźnieniu w publikacji, wynika z faktu, że kwestie te zostały uregulowane w art. 17 ust. 4 i następne rozporządzenia MAR. Celem usunięcia sprzeczności w stosowaniu art. 17 ust. 6 rozporządzenia MAR, projekt zakłada uchylenie art. 62 ust. 1–3 ustawy o ofercie publicznej. Celem pełnego wdrożenia art. 17 ust. 1 rozporządzenia MAR, w zakresie przekazywania informacji poufnych do urzędowo ustanowionego systemu, o którym mowa w art. 21 dyrektywy 2004/109/WE (system OAM) projekt zakłada dodanie w ustawie o ofercie publicznej art. 55c, który ustanowi

obowiązek przekazywania informacji poufnych do systemu OAM, a zarazem pozwoli na przekazywanie informacji z systemu ESPI do systemu OAM. Wzorem obowiązujących obecnie rozwiązań, które w przypadku alternatywnego systemu obrotu przypisują istotne funkcje nadzorcze spółkom organizującym ten obrót, również projektowana ustawa przekazuje tym spółkom pewne obowiązki wynikające z rozporządzenia MAR, tj. obowiązek nadzoru nad emitentami z ASO w zakresie przekazywania informacji poufnej, opóźniania jej publikacji oraz prowadzenia list dostępu (dodawany art. 68b i art. 68c ustawy o ofercie publicznej).

Z uwagi na fakt, że część przepisów rozporządzenia MAR odnosi się również bezpośrednio do emitentów, poza uchynieniem przepisów ustawy, które uregulowane zostały na poziomie tego rozporządzenia, konieczne jest również dokonanie zmian w przepisach określających sankcje administracyjne. Uzasadnienie do tych zmian jest tożsame z przedstawionym wcześniej uzasadnieniem do zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Jednocześnie, w ocenie projektodawcy, brak jest uzasadnienia dalszego utrzymywania w ustawie o ofercie publicznej instytucji „terminowego” wykluczenia papierów wartościowych z obrotu (w art. 96 ust. 1 in fine, ust. 1a, ust. 1e ust. 5 oraz ust. 14), gdyż wykluczenie na czas określony jest sankcją trudną do zastosowania i rodzącą wiele wątpliwości praktycznych (mimo że ten rodzaj sankcji administracyjnej od lat funkcjonuje w ustawie o ofercie publicznej, w praktyce nie jest wykorzystywany). Wynika to przede wszystkim z faktu, że brak jest przepisów określających m.in. zasady „powrotu” wykluczonych terminowo papierów wartościowych do obrotu (automatyczne przywrócenie notowań tymi papierami po upływie terminu wykluczenia czy też ponowny wniosek emitenta), konieczność ponownej weryfikacji emitenta czy też papierów wartościowych pod kątem spełniania kryteriów dopuszczenia do obrotu (kto, w jakim trybie?) itp. Nadto, w świetle zaproponowanych w projekcie zmian do instytucji zawieszenia obrotu papierami wartościowymi, które zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi będzie mogło mieć charakter bezterminowy pojawia się pytanie o zasadność utrzymywania wykluczenia papierów wartościowych z obrotu na czas określony, zwłaszcza w kontekście wpływu tego rodzaju wykluczenia na bezpieczeństwo obrotu na rynku czy też ochronę interesów inwestorów. Z kolei zmiana przewidziana w art. 96 ust. 6a ma na celu usunięcie błędnego przypisania sankcji dla

członków rady nadzorczej w proporcji odwrotnej w stosunku do wagi naruszonych przez emitenta obowiązków.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004 (Dz. Urz. UE L 58 z 04.03.2016, str. 13), projekt zakłada dodatkowe zmiany dostosowujące w ustawie o ofercie publicznej, które polegają na dodaniu nowej definicji przedmiotowego rozporządzenia, zmiany art. 37 ust. 6 i art. 47 ust. 6, w zakresie zastąpienia odesłań do art. 29 i 30 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004, odesłaniami do odpowiednio art. 6 i art. 8 rozporządzenia 2016/301, oraz art. 53 ust. 2, w zakresie zastąpienia odesłań do art. 34 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 odesłaniami do art. 11 i 12 rozporządzenia 2016/301.

W związku z potrzebą wdrożenia do krajowego porządku prawnego dyrektywy wykonawczej do rozporządzenia MAR, tj. dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 126), projekt ustawy przewiduje wprowadzenie w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym delegacji dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia, w którym zostaną określone szczegółowe procedury odbierania zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia MAR, sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także sposób informowania o obowiązujących procedurach odbierania zgłoszeń i działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia. Przyjęte rozwiązanie wynika z faktu, iż przepisy implementowanej dyrektywy mają wyłącznie charakter techniczny, pozwalający na ich wdrożenie na poziomie aktu wykonawczego do ustawy.

Celem zapewnienia stosowania rozporządzenia CSDR projekt ustawy w szczególności zakłada ustanowienie na poziomie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przepisów umożliwiających organowi nadzoru nałożenie na centralne depozyty

papierów wartościowych oraz podmioty wyznaczone określonych sankcji administracyjnych za nieprzestrzeganie przepisów tego rozporządzenia (art. 170e i art. 170f). W szczególności w projekcie przewidziano możliwość nałożenia przez Komisję Nadzoru Finansowego sankcji w sytuacji naruszenia określonych w rozporządzeniu CSDR wymogów organizacyjnych, ostrożnościowych i dotyczących usług oraz zasad prowadzenia działalności, tworzenia połączeń operacyjnych i udzielania poszczególnych rodzajów dostępu – w odniesieniu do usług podstawowych oraz niebankowych usług dodatkowych, a także w sytuacji naruszenia wymogów ostrożnościowych dotyczących ryzyk kredytowych oraz ryzyk utraty płynności – w odniesieniu do niebankowych usług pomocniczych. Projekt przewiduje sankcje w postaci kar pieniężnych, o których mowa w art. 63 ust. 2 lit. f i g rozporządzenia CSDR (projektowany art. 170e ust. 1 i ust. 6 pkt 1 oraz art. 170f ust. 1 i ust. 5 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi), nakazu usunięcia stwierdzonych naruszeń lub ich przyczyn, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lit. b rozporządzenia CSDR (projektowany art. 170e ust. 1 i ust. 6 pkt 1 oraz art. 170f ust. 1 i ust. 5 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi), oraz zakazu sprawowania funkcji zarządczych, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lit. d rozporządzenia CSDR (projektowany art. 170e ust. 6 pkt 2 i 3 oraz art. 170f ust. 5 pkt 2 i 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi), jak również podania informacji do publicznej wiadomości, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia CSDR (projektowany art. 170e ust. 7–9 oraz art. 170f ust. 6–8), a także cofnięcia odpowiednich zezwoleń, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lit. c rozporządzenia CSDR (projektowany art. 170e ust. 4 oraz art. 170f ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Dodatkowo w odniesieniu do przewidzianego w art. 63 ust. 2 lit. d rozporządzenia CSDR zakazu sprawowania funkcji, wskazania wymaga, że zakaz taki w szerszym ujęciu może zostać również orzeczony przez sąd na podstawie art. 39 pkt 2 i art. 41 § 1 Kodeksu karnego. Przyjęte w projekcie wysokości maksymalnych pieniężnych sankcji administracyjnych wynikają wprost z art. 63 ust. 2 lit. f i g rozporządzenia CSDR, przy czym kwoty w złotych zostały obliczone w oparciu o kurs euro 4,1340 zł z dnia 23 lipca 2014 r. ogłoszony w Dz. Urz. UE C 240 z 24.07.2014, str. 16. Zgodnie z art. 63 ust. 1 lit. a rozporządzenia CSDR państwa członkowskie zobowiązane są również do sankcjonowania sytuacji, w których podmiot prowadzi bez zezwolenia działalność zastrzeżoną dla centralnego depozytu, w tym w zakresie bankowych usług pomocniczych. W tym przypadku projektodawca odstąpił od

wprowadzania nowej regulacji, gdyż w jego ocenie obowiązujący art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przewidujący sankcję karną za prowadzenie działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie, obejmuje swoim zakresem również przedmiotową sytuację. W zakresie wzajemnych relacji pomiędzy centralnym depozytem papierów wartościowych oraz Krajowym Depozytem wyjaśnienia wymaga, iż z uwagi na fakt, że Krajowy Depozyt prowadzi działalność w zakresie usług podstawowych oraz niektórych z wymienionych w ustawie usług dodatkowych podmiot ten, celem kontynuacji tej działalności, będzie obowiązany do uzyskania zezwolenia na mocy rozporządzenia CSDR i dopiero po uzyskaniu tego zezwolenia będą stosować się do niego wprost przepisy przedmiotowego rozporządzenia. Z tego też względu projektowana definicja „centralnego depozytu papierów wartościowych” dodatkowo doprecyzowuje, iż chodzi o podmiot, który posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia CSDR. Bez tego zastrzeżenia, zgodnie z literalnym brzmieniem definicji, Krajowy Depozyt stałby się centralnym depozytem papierów wartościowych w rozumieniu projektowanych przepisów, już od dnia ich wejścia w życie, co byłoby niezgodne z rozporządzeniem CSDR.

W związku z implementacją dyrektywy MAD oraz umożliwieniem stosowania rozporządzenia MAR projekt ustawy przewiduje również zmiany w niektórych innych aktach prawnych, takich jak:

I. ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.)

Projektowana zmiana ma charakter techniczny i jest konsekwencją stosowania wprost do banków prowadzących działalność maklerską przepisów rozporządzenia MAR. Przepisy odnoszące się do manipulacji na rynku, przed projektowaną nowelizacją, zamieszczone były bezpośrednio w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, dlatego po nowelizacji celem nadzoru powinno być zapewnienie zgodności prowadzonej przez banki działalności maklerskiej także z przepisami rozporządzenia MAR.

II. ustawa z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719, z późn. zm.)

Celem projektowanej zmiany jest dostosowanie sankcji karnych za ujawnianie informacji wewnętrznej albo nakłanianie do wykorzystania informacji wewnętrznych do sankcji przewidzianych projektem w art. 180 i art. 182 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi za analogiczne naruszenia.

III. ustawa z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541)

Zmiana przewidziana projektem ma na celu objęcie czynami zabronionymi będącymi podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego wszystkich przestępstw przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.

IV. ustawa z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.)

Proponowana zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości co do możliwości przekazywania funkcjonariuszowi publicznemu lub funkcjonariuszom Policji informacji stanowiących tajemnicę zawodową w przypadku pomocy kontrolerom w wykonywaniu czynności kontrolnych, która przewidziana jest w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. W takim wypadku tajemnicę zawodową stanowi przede wszystkim informacja o wszczęciu lub prowadzeniu kontroli w danym podmiocie nadzorowanym.

V. ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1289)

Celem proponowanych zmian jest wskazanie Komisji Nadzoru Finansowego, jako organu właściwego w zakresie rozporządzenia MAR oraz ustanowienie przepisu materialnego niezbędnego do przyjmowania przez ten organ zgłoszeń o naruszeniach lub potencjalnych naruszeniach przepisów rozporządzenia MAR. W odniesieniu do drugiej ze zmian zauważenia wymaga, że projektodawca zdecydował o określeniu na poziomie ustawy wyłącznie kwestii związanych z ochroną danych osobowych, natomiast pozostałe przepisy dyrektywy 2015/2392, tak jak to zostało wskazane wcześniej, zostaną zaimplementowane na poziomie rozporządzenia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Z kolei zmiana w art. 5 pkt 7 przedmiotowej ustawy ma na celu wskazanie wprost, iż również emitenci, których papiery wartościowe są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, a także ubiegający się o wprowadzenie ich papierów wartościowych do takiego obrotu

podlegają nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego, co wynika z przepisów rozporządzenia MAR, które wskazuje wprost takich emitentów jako objętych przepisami tego rozporządzenia. Z tych samych względów proponuje się dodanie pkt 21 w art. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Umożliwienie Komisji Nadzoru Finansowego wykonywania obowiązków nadzorczych wynikających z rozporządzenia MAR wymagało również uzupełnienia art. 20 ust. 1 pkt 1, art. 24 pkt 1 i art. 25 ust. 1 o wskazane rozporządzenie oraz dodania art. 24a dającego temu organowi uprawnienie do przekazywania do publicznej wiadomości informacji o nałożeniu kary za naruszenie przepisów rozporządzenia MAR.

Zmiany w art. 36 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym mają na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych co do sposobu dotrzymania terminów w związku z prowadzoną kontrolą – zarówno w odniesieniu do czynności organu nadzoru, jak również podmiotu kontrolowanego. Do kontroli przewidzianej w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, nie stosuje się przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z tym, sytuacja ta może rodzić wątpliwości co do zasad, jakie obowiązują przy określeniu dotrzymania terminów.

VI. ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, z późn. zm.)

Przewidziane projektem zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, podobnie jak ma to miejsce w przypadku zmian w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, mają na celu wskazanie, iż nadzór nad rynkiem finansowym obejmuje nadzór nad rynkiem kapitałowym sprawowany zgodnie z rozporządzeniem MAR i rozporządzeniem CSDR (zmiana art. 1 ust. 2 pkt 4). Mając na uwadze projektowane uzupełnienie art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym o wymienione rozporządzenia unijne zdecydowano również o rozszerzeniu tego przepisu o dodatkowe, istotne z punktu widzenia rynku kapitałowego, bezpośrednio stosowane przepisy prawa europejskiego, tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.).

Ponadto, ze względu na wagę decyzji, wydawanych na podstawie art. 16, art. 54, art. 20 ust. 1 oraz art. 57 ust. 1 rozporządzenia CSDR, proponuje się, aby przedmiotowe decyzje znalazły się w katalogu spraw, w przypadku których nie ma możliwości delegowania kompetencji w tym zakresie w drodze upoważnienia na Przewodniczącego KNF, jego zastępców lub pracowników UKNF.

Mając na uwadze, że w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy mogą być w toku postępowania administracyjne, prowadzone na podstawie art. 29a ust. 1 oraz 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepis przejściowy zawarty w art. 10 uwzględnia specyfikę tego rodzaju postępowań. Zgodnie z art. 29a ust. 1 i 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, spółka prowadząca giełdę może za zezwoleniem Komisji, prowadzić platformę aukcyjną, o ile po uzyskaniu zezwolenia platforma ta została wyznaczona na podstawie rozporządzenia 1031/2010 oraz została wpisana do wykazu, o którym mowa w Załączniku III tego rozporządzenia. W procesie tym krajowa platforma aukcyjna podlega procesowi weryfikacji przez Komisję Europejską, na podstawie zawiadomienia składanego przez Polskę, w zakresie spełnienia przez prowadzący ją podmiot wymogów z rozporządzenia 1031/2010 oraz celów z dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (weryfikacja ta obejmuje konkretne rozwiązania prawne przyjęte przez Spółkę). Kolejnym etapem, po uzyskaniu pozytywnej oceny Komisji Europejskiej, jest przygotowanie projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie 1031/2010, które podlega głosowaniu przez państwa członkowskie w Komitecie ds. Zmian Klimatu, a następnie jest przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Dopiero po wejściu w życie zmiany rozporządzenia, platforma aukcyjna może rozpocząć prowadzenie działalności. Ocena podmiotu mającego prowadzić platformę aukcyjną, dokonywana jest przez organy UE w oparciu o obowiązujące w czasie jej przeprowadzania przepisy. Wobec powyższego, zmienione brzmienie art. 29a ust. 4 pkt 6 oraz 29b ust. 2 pkt 14 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, powinno mieć zastosowanie także do postępowań administracyjnych wszczętych przed wejściem w życie projektu zmiany ustawy, ze względu na weryfikację rozwiązań przyjętych przez podmiot starający się o status platformy aukcyjnej CO₂ przez organy UE w oparciu o regulacje UE, a nie wyłącznie regulacje krajowe. Podobna sytuacja może mieć miejsce w przypadku postępowań

wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy, dotyczących autoryzacji banków do prowadzenia przez nie działalności na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, która następuje poprzez zatwierdzenie odpowiednich zmian statutu banku (art. 10).

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, za wyjątkiem enumeratywnie wskazanych artykułów dotyczących zorganizowanej platformy obrotu i uczestnika rynku uprawnień do emisji, które to wchodzi w życie z dniem 3 stycznia 2018 r., co związane jest z wejściem w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349), która klasyfikuje uprawnienia do emisji jako instrumenty finansowe.

Mając na uwadze, że projektowana ustawa ma na celu jak najszybsze wdrożenie dyrektywy MAD, uzasadnione jest, zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. z 2014 r. poz. 205), odstąpienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 tej uchwały, w świetle której jeżeli akt normatywny zawiera przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, termin wejścia w życie tego aktu normatywnego powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, tj. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt ustawy nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz na podstawie § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krzysztof Kopera, tel. 694 53 90, e-mail: Krzysztof.Kopera@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 15 listopada 2016 r.</p> <p>Źródło: akty prawa europejskiego:</p> <p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku)</p> <p>Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia</p> <p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE</p> <p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE)</p> <p>Nr w wykazie prac: UC19 – wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana ustawa zakłada:

- wdrożenie do krajowego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 179), dalej: „dyrektywa MAD” oraz dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 126),
- umożliwienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.) dalej: „rozporządzenie MAR”.

Dyrektywa MAD oraz rozporządzenie MAR zastępują dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku).

Ponadto celem projektu jest umożliwienie częściowego stosowania rozporządzenia PE i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) 236/2012 (Dz. Urz. L 257 z 28.08.2014, str. 1) dalej: „rozporządzenie CSDR”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się, aby implementacja ww. dyrektywy oraz umożliwienie stosowania ww. rozporządzeń zostały dokonane poprzez odpowiednie uzupełnienie, zmianę lub uchylenie przepisów krajowych, w szczególności przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

W związku z implementacją dyrektywy MAD, proponuje się podwyższenie maksymalnej sankcji karnej pozbawienia wolności z 3 do 4 lat za ujawnianie informacji poufnej oraz udzielanie rekomendacji lub nakłanianie do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna, natomiast z uwagi na potrzebę zachowania funkcji ochronnej przepisów ustawy proponuje się niezmienną sankcję karnej za wykorzystanie informacji poufnej oraz dokonywanie manipulacji, pomimo że dyrektywa MAD przewiduje je w maksymalnym wymiarze co najmniej 4 lat. W związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia MAR proponuje się uchylenie lub znowelizowanie licznych przepisów prawa krajowego, które zostały uregulowane na poziomie tego rozporządzenia oraz ustanowienie maksymalnych administracyjnych kar pieniężnych za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia w wysokościach wskazanych przez rozporządzenie.

Celem zapewnienia stosowania rozporządzenia CSDR projekt zakłada ustanowienie na poziomie ustawy przepisów umożliwiających organowi nadzoru nałożenie na centralne depozyty papierów wartościowych oraz wyznaczone instytucje kredytowe określonych sankcji administracyjnych za nieprzestrzeganie przepisów tego rozporządzenia.

Zakłada się, że proponowane regulacje związane z pakietem MAD/MAR sprzyjać będą eliminowaniu nieuprawnionego wykorzystywania informacji poufnych oraz nadużyć na rynku kapitałowym, które szkodzą zaufaniu inwestorów do instrumentów finansowych, jak i do samego rynku finansowego. Z kolei regulacje służące stosowaniu rozporządzenia CSD powinny sprzyjać zwiększeniu bezpieczeństwa systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz poprawie ich wydajności.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja stanowi dostosowanie przepisów krajowych do rozwiązań przewidzianych w prawie unijnym. Mając to na uwadze rozwiązania przyjęte w innych państwach członkowskich odpowiadają przewidzianym w ww. aktach prawa europejskiego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Emitenci	Na dzień 15 czerwca 2016 r. na rynku podstawowym i równoległym było sumarycznie 484 emitentów.	https://www.gpw.pl/analizy_i_statystyki	Ewentualne dostosowanie emitentów do nowych regulacji w zakresie nadużyć na rynku wynika z wejścia w życie bezpośrednio stosowanych regulacji europejskich, nie zaś z projektowanej ustawy. Pomimo technicznego charakteru projektowanej ustawy emitenci, naruszający przepisy w zakresie obowiązków informacyjnych powinni liczyć się ze znacząco dotkliwymi sankcjami administracyjnymi.
Inwestorzy	Liczba rachunków inwestycyjnych w maju 2016 r. wynosiła 1 411,53 tys.	http://www.bankier.pl/gospodarka/wskazniki-makroekonomiczne/liczba-rachunkow-inwestycyjnych-pol	jw.
Komisja Nadzoru Finansowego			Zwiększenie uprawnień nadzorczych KNF: – możliwość żądania od spółki prowadzącej rynek regulowany oraz alternatywny system obrotu bezterminowego zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi, – możliwość nakazania

			podmiotowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tych przepisów oraz zobowiązania go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tych przepisów w przyszłości.
Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych			Ewentualne dostosowanie KDPW do nowych regulacji dotyczących centralnych depozytów papierów wartościowych wynika z wejścia w życie bezpośrednio stosowanego rozporządzenia CSDR nie zaś z projektowanej ustawy. Niemniej jednak w związku z projektowaną ustawą, w przypadku uzyskania przez KDPW zezwolenia na prowadzenie działalności centralnego depozytu, podmiot ten powinien liczyć się z dotkliwymi sankcjami administracyjnymi.
Podmioty prowadzące giełdę	2 (Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Towarowa Giełda Energii)		Obowiązek dostosowania treści regulaminów do wymogów w zakresie wykrywania i zapobiegania wykorzystywaniu informacji poufnych oraz przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku.
Podmioty prowadzące alternatywny system obrotu	1 (NewConnect prowadzony przez GPW).		Obowiązek ustanowienia nadzoru nad spółkami notowanymi w alternatywnym systemie obrotu w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z rozporządzenia MAR.
Domy maklerskie	46	http://www.knf.gov.pl/dla_rynk_u/PODMIOTY_rynk_u/Podmiot_y_rynk_u_kapitalowego/Domy_Makler.html	Domy maklerskie prowadzące działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane do zwiększenia kapitału założycielskiego do wysokości wynikającej z przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
Podmiot wyznaczony	–		W chwili obecnej nie funkcjonują na rynku tego rodzaju podmioty, ich działalność będzie możliwa dopiero po powstaniu centralnego depozytu papierów wartościowych w rozumieniu rozporządzenia CSDR.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniu 21 kwietnia 2016 r. projekt ustawy został przekazany do opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został zaopiniowany przez organ właściwy w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym – Komisję Nadzoru Finansowego oraz skonsultowany z instytucjami reprezentującymi środowisko rynku kapitałowego, tj.: Giełdą Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A., Towarową Giełdą Energii S.A., Izbą Domów Maklerskich, Izbą Zarządzających Funduszami i Aktywami, BondSpot S.A., Polskim Stowarzyszeniem Inwestorów Kapitałowych, Związkiem Banków Polskich, Stowarzyszeniem Emitentów Giełdowych, Radą Banków Depozytariuszy oraz Związkiem Maklerów i Doradców. W dniu 24 maja 2016 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa z udziałem podmiotów, które zgłosiły uwagi do projektu. W dniu 6 lipca 2016 r. projekt został przekazany do ponownych konsultacji publicznych i opiniowania.

Wyniki ww. procesu odzwierciedla raport z konsultacji oraz zestawienie uwag nieuwzględnionych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Regulacje odnoszące się do nakładania kar i stosowania środków administracyjnych za naruszenie przepisów wynikających z projektu ustawy i rozporządzenia MAR mają na celu wzmocnienie systemu kar i sankcji, m. in. przez zwiększenie uprawnień państw członkowskich w zakresie nakładanych kar i zwiększenie poziomu tych kar. W związku z tym przewiduje się, że dochody budżetu państwa z tytułu nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego kar pieniężnych mogą wzrosnąć. W chwili obecnej nie jest możliwe oszacowanie skali wzrostu tych dochodów.</p> <p>W związku z wejściem w życie projektowanej ustawy nie przewiduje się zwiększenia kosztów Komisji Nadzoru Finansowego. W tym kontekście zauważenia wymaga, że projektowana ustawa, co do zasady nie generuje po stronie tego organu dodatkowych obowiązków generujących wzrost kosztów, wynika to z faktu, iż przewidziane rozporządzeniem MAR obowiązki nadzorcze w zakresie nadużyć na rynku w większości pokrywają się z obowiązkami wynikającymi dotychczas z ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o ofercie publicznej. Co prawda rozporządzenie MAR rozciąga swoje oddziaływanie również na alternatywny system obrotu, niemniej jednak w projekcie przewidziano, iż nadzór nad emitentami notowanymi na tym segmencie rynku sprawowany będzie w głównej mierze przez spółkę prowadzącą alternatywny system obrotu. Podobnie jeśli chodzi o nadzór nad centralnym depozytem papierów wartościowych, po pierwsze objęcie nadzorem KNF tych podmiotów zostało już dokonane wcześniej (patrz art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym), zaś po drugie jest mało prawdopodobnym, aby jeszcze inny podmiot, niż KDPW wystąpił z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie działalności, jako centralny depozyt papierów wartościowych.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wzmocnienie bezpieczeństwa obrotu na rynku kapitałowym oraz ochrony inwestorów indywidualnych w spółkach publicznych.						
	gospodarka	Wzmocnienie ochrony uczestników polskiego rynku kapitałowego i bezpieczeństwa obrotu.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Jak zostało to wskazane wcześniej, projektowana ustawa, służy zapewnieniu stosowaniu rozporządzenia MAR oraz rozporządzenia CSDR, z tego też względu, co do zasady, nie przewiduje nowych obciążeń dla uczestników rynku kapitałowego oraz organu nadzoru, gdyż wynikają one wprost z bezpośrednio stosowanych rozporządzeń, a nie z projektowanej ustawy.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu Projektowana ustawa nie wpłynie na wymienione obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia. Termin implementacji dyrektywy MAD minął 3 lipca 2016 r., termin na podjęcie środków niezbędnych do przestrzegania rozporządzenia MAR minął również 3 lipca 2016 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Do dnia 4 lipca 2018 r. Komisja Europejska przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z działania dyrektywy MAD w państwach członkowskich, zaś do dnia 3 lipca 2019 r. Komisja złoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania rozporządzenia MAR.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji
Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi
oraz niektórych innych ustaw

W dniu 21 kwietnia 2016 r. projekt ustawy został skierowany do konsultacji publicznych oraz opiniowania z Komisją Nadzoru Finansowego, Narodowym Bankiem Polskim, Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikiem Praw Obywatelskich, Głównym Urzędem Statystycznym, Prokuratorią Generalną Skarbu Państwa, Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, Urzędem Regulacji Energetyki, Giełdą Papierów Wartościowych S.A., Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A., Izbą Domów Maklerskich, Izbą Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związkiem Banków Polskich, Radą Banków Depozytariuszy, Stowarzyszeniem Emitentów Giełdowych, BondSpot S.A., Izbą Rozliczeniową Giełd Towarowych S.A., Towarową Giełdą Energii S.A., Krajową Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową, Stowarzyszeniem Inwestorów Indywidualnych, Fundacją Polski Instytut Dyrektorów, Związkiem Maklerów i Doradców, Polskim Stowarzyszeniem Inwestorów Kapitałowych, CFA Society Poland, Krajową Radą Biegłych Rewidentów, Instytutem Rachunkowości i Podatków.

W ramach konsultacji publicznych oraz opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego (KNF), Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami (IZFiA), Narodowy Bank Polski (NBP), Rada Banków Depozytariuszy (RBD), Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. (KDPW), Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. (GPW), Izba Domów Maklerskich (IDM), Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych (SEG) oraz CFA Society Poland. Łącznie do projektu ustawy zostały zgłoszone 172 uwag (w tym w ramach uzgodnień), przy czym najwięcej uwag zgłosili KNF oraz SEG. Zgłoszone uwagi, zarówno o charakterze redakcyjno-legislacyjnym, doprecyzowującym, jak i merytorycznym, zostały poddane szczegółowej analizie i omówione podczas konferencji uzgodnieniowej, która odbyła się w dniu 24 maja 2016 r., oraz w miarę możliwości uwzględnione w projekcie. Podczas konferencji uzgodniono większość ze zgłoszonych uwaga (szczegółowe informacje zostały zawarte w załączniku do raportu z konsultacji). Niemniej jednak mając na uwadze, iż w trakcie konferencji część z jej uczestników reprezentujących środowisko rynku kapitałowego wyraziła wolę przekazania pisemnie dodatkowych wyjaśnień, celem ostatecznego uzgodnienia zapisów projektu, Ministerstwo Finansów wyznaczyło dodatkowy termin (do 3 czerwca 2016 r.) na robocze przekazanie propozycji przepisów zmienianej ustawy, a także stosownych zmian treści uzasadnienia do projektu ustawy. Poczynione działania nie pozwoliły na ostateczne uzgodnienie projektu, z tego też względu konieczne było podjęcie przez Ministerstwo Finansów decyzji rozstrzygających w poniższych sprawach.

1 – przepisy doprecyzowujące przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w zakresie kontroli

W trakcie uzgodnień UKNF zgłosił propozycję zmiany brzmienia art. 36 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.), dalej: „ustawa o nadzorze nad rynkiem kapitałowym”, polegającą na wprowadzeniu bardziej precyzyjnej i jednoznacznej terminologii w zakresie kontroli. Propozycja ta spotkała się ze sprzeciwem pozostałych uczestników konferencji uzgodnieniowej, którzy wskazywali na

potrzebę dodatkowych analiz proponowanych zmian oraz kwestionowali związek proponowanej zmian z implementowaną dyrektywą. Mając na uwadze, iż w ocenie projektodawcy proponowane zmiany mają wyłącznie charakter doprecyzowujący a zarazem powinny przyczynić się do zwiększenia efektywności sprawowanego przez KNF nadzoru, co wpisuje się w wytyczne rozporządzenia 596/2014 (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku), Ministerstwo Finansów zdecydowało o uwzględnieniu w projekcie propozycji UKNF.

2 – obowiązek przeprowadzenia rozprawy przez organ nadzoru przed nałożeniem sankcji

Kolejną propozycja UKNF, która spotkała się ze sprzeciwem przedstawicieli środowiska rynku kapitałowego były zmiany w treści art. 173 oraz art. 174 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94), dalej: „ustawa o obrocie instrumentami finansowymi”, zakładające uchylenie przepisów, na mocy których organ nadzoru zobowiązany jest do przeprowadzenia rozprawy przed wydaniem decyzji o nałożeniu sankcji w postaci kary pieniężnej. W ocenie projektodawcy propozycja ta nie powinna mieć zastosowania w przypadku postępowania prowadzonego przez KNF wobec osoby fizycznej, gdyż mogłoby to ograniczać prawo tej osoby do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień na końcowym etapie postępowania. Mając to na uwadze Ministerstwo Finansów zdecydowało o uchyleniu jedynie przepisów projektowanej ustawy, które nakładały na KNF obowiązek przeprowadzenia rozprawy w przypadku postępowań prowadzonych przeciwko osobom prawnym.

3 – wysokość sankcji

W trakcie konsultacji publicznych oraz opiniowania UKNF zaproponował również podniesienie wysokości sankcji przewidzianych w art. 97 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Propozycja zakładała możliwość nałożenia kary finansowej w wysokości do 10 000 000 zł (obecnie obowiązujące maksimum wynosi 1 000 000 zł). W opinii UKNF, w związku ze znacznym wzrostem wysokości sankcji przewidzianych za naruszenie przepisów wprowadzanych do polskiego porządku prawnego w wyniku implementacji zmienionej dyrektywy Transparency oraz dostosowaniem przepisów do rozporządzenia MAR, a także w zestawieniu z potencjalnymi korzyściami, jakie możliwe są do uzyskania w związku z naruszeniem obowiązku ogłoszenia wezwania, sankcja przewidziana w art. 97 ustawy o ofercie stała się rażąco niska i powinna zostać podwyższona w taki sposób, aby górna granica zagrożenia sankcją spełniała prawidłowo swoją prewencyjną rolę. Wymienione względy sprawiły, iż Ministerstwo Finansów zdecydowało o przyjęciu uwagi UKNF.

4 – koszty sprawowania nadzoru

W trakcie opiniowania UKNF zgłosił postulat wpisania do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy wzrostu kosztów nadzoru oraz potrzebę zwiększenia liczby etatów w UKNF o 10. Projektodawca zauważa, iż co prawda koszty nadzoru nie obciążają w ostatecznym rozrachunku budżetu państwa, niemniej jednak pokrywane są one w całości ze składek i opłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane, które w ostatnim czasie zostały już obciążone dodatkowymi kosztami nadzoru. Ponadto, w ocenie projektodawcy, zawarte projektem rozwiązania mają w zdecydowanej większości charakter techniczny i nie powinny się wiązać ze wzrostem kosztów po stronie UKNF. Mając to na uwadze Ministerstwo Finansów zdecydowało o nieprzyjmowaniu proponowanej zmiany.

5 - zwiększenie uprawnień KNF w zakresie przeprowadzenia przeszukania na wniosek Przewodniczącego KNF oraz uregulowania środków karnych zakazu pełnienia funkcji członka zarządu w podmiotach nadzorowanych oraz zakazu nabywania instrumentów finansowych

Celem dostosowania przepisów krajowych do rozporządzenia MAR, projekt ustawy zakładał wprowadzenie do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi takich środków karnych jak zakaz pełnienia funkcji członka zarządu w podmiotach nadzorowanych oraz zakaz nabywania instrumentów finansowych. Upoważniał także przewodniczącego KNF do zarządzenia przeszukania przez policję wskazanego miejsca. Propozycja spotkała się ze sprzeciwem Ministerstwa Sprawiedliwości i Rządowego Centrum Legislacyjnego, w wyniku czego UKNF zgłosił rozbieżność postulując zachowanie powyższych przepisów w projekcie ustawy. Ministerstwo Finansów podzieliło stanowisko zaprezentowane przez Ministerstwo Sprawiedliwości, dotyczące zakazu pełnienia funkcji członka zarządu w podmiotach nadzorowanych, który to zakaz może być orzeczony przez sąd na podstawie obowiązujących przepisów k.k. oraz stanowisko w zakresie odrzucenia możliwości orzeczenia środka karnego w postaci zakazu nabywania instrumentów finansowych. W oparciu o stanowisko RCL oraz Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwo Finansów zdecydowało o rezygnacji w projekcie z kwestionowanych przepisów.

Z uwagi na przyjęcie znacznej liczby uwag, które znalazły odzwierciedlenie w projekcie, w dniu 6 lipca 2016r. został on przekazany do ponownych uzgodnień, konsultacji publicznych oraz opiniowania. W trakcie ponownych konsultacji zostało zgłoszonych 136 uwag do projektu, przy czym większość miała charakter techniczny. Poza kwestią przedstawioną w pkt 1 powyżej, uczestnicy ponownych konsultacji oraz opiniowania podtrzymali swoje stanowiska, przy czym, jak się wydaje kwestią zasadniczą, jest przewidziana projektem maksymalna wysokość pieniężnych sankcji administracyjnych. W ocenie KNF wysokość ta powinna odpowiadać wartościom określonym we wdrażanych rozporządzeniach, podczas gdy przedstawiciele rynku kapitałowego (SEG, KDPW) wskazywali, iż pomimo ich obniżenia są one w dalszym ciągu zbyt wysokie. Ostatecznie w projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych w wysokości określonej w rozporządzenia (UE) nr 596/2014, np. 15 000 000 euro (około 62 mln zł) za usiłowanie wykorzystania przez osobę prawną informacji poufnej mogłoby bowiem budzić poważne wątpliwości co do ich zgodności z zasadą proporcjonalności, wywodzoną z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

W opinii projektodawcy regulacja nie wymagała zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

Zestawienie zgłoszonych uwag po konsultacjach publicznych oraz opiniowaniu

projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, z uwzględnieniem uwag, o których mowa w § 50 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów .

Lp.	Przepis	Jednostka zgłaszająca	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Finansów
UWAGI OGÓLNE				
1.	Uwaga ogólna	UKNF	brzmienie projektu powinno uwzględniać również zmiany w poszczególnych nowelizowanych przepisach (np. art. 1 pkt 12 projektu), wynikające z ustawy z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 615)	Przyjęta.
2.	Uwaga ogólna	UKNF	Uwaga ogólna - w zakresie propozycji zmian ustawowych, związanych z dostosowaniem krajowych przepisów do rozporządzenia CSDR, UKNF rekomenduje rezygnację z próby wprowadzenia w ramach tego procesu legislacyjnego jedynie przepisów sankcyjnych. Przepisy pozwalające Komisji na procedowanie ewentualnego wniosku o autoryzację CDPW (wyznaczenie KNF jako organu właściwego oraz NBP jako organu odpowiedniego w zakresie rozporządzenia 909/2014) zostały już wprowadzone - w art. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, w brzmieniu nadanym przez art. 71 pkt 2 ustawy z 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym. Zaproponowane aktualnie przez Ministerstwo zmiany ustawy o obrocie instrumentami finansowymi są, w ocenie UKNF, dalece niewystarczające do tego, aby przepisy rozporządzenia oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi funkcjonowały bezkolizyjnie. W związku z powyższym UKNF sugeruje, aby proces dostosowania obowiązujących przepisów do rozporządzenia 909/2014 miał miejsce w ramach odrębnego projektu, ze względu na duży zakres i wagę niezbędnych zmian, a także konieczność wypracowania spójnej koncepcji legislacyjnej, obejmującej także przepisy sankcyjne. W tym zakresie UKNF prowadzi prace zmierzające do przekazania Ministerstwu Finansów gotowych propozycji przepisów, jednak pełne opracowanie wspomnianej propozycji nie mogło nastąpić do dnia 9 maja 2016 r., tj. terminu wyznaczonego na zaopiniowanie projektu oznaczonego numerem z wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów UC19, gdyż termin ten był zbyt krótki, aby prace ukończyć. Analiza prowadzona przez UKNF prowadzi do wniosku, iż niezbędne zmiany Ustawy będą istotnie modyfikować dotychczasowy sposób świadczenia usługi depozytowej oraz rozrachunkowej w Polsce. W praktyce wprowadzenie niezbędnych zmian będzie wymagało nowelizacji przepisów wszystkich Działów ustawy.	Odrzucona Zgodnie z art. 61 ust. 1 rozporządzenia CSDR państwa członkowskie zobowiązane są w terminie do dnia 18 września 2016 r. do powiadomienia KE i ESMA o wprowadzonych sankcjach karnych i administracyjnych.

3.	Uwaga ogólna	GPW	<p>Proponujemy, by w miejsce sformułowania „spółka prowadząca giełdę” oraz „spółka prowadząca rynek pozagiełdowy” użyć określenia „spółka prowadząca rynek regulowany”, który to termin już teraz występuje w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. <i>o obrocie instrumentami finansowymi</i>, dalej „ustawa o obrocie” (np. art. 20 tej ustawy). Modyfikacja ta wydaje się istotna zwłaszcza w obliczu projektowanej nowelizacji ustawy o obrocie znoszącej podział rynku regulowanego na rynek giełdowy i pozagiełdowy (projekt w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów pod pozycją – UD167). Dlatego też w celu zapewnienia spójności przyjmowanych regulacji należałoby w projektowanych obecnie przepisach posługiwać się właśnie tą terminologią.</p> <p>W tym miejscu Giełda zwraca się do Ministerstwa Finansów z uprzejmą prośbą o przyspieszenie prac nad ww. nowelizacją ustawy o obrocie. Zapisy dotyczące zniesienia podziału rynku regulowanego zostały przecież poddane szerokim konsultacjom społecznym i uzgodnione ze wszystkimi uczestnikami rynku, w tym z Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>Giełda dostrzega potrzebę odejścia od występującego obecnie rozróżnienia rynku regulowanego na rynek giełdowy i rynek pozagiełdowy. Rozróżnienie to ma obecnie charakter głównie historyczny, nieadekwatny do obecnej sytuacji i prawodawstwa unijnego oraz utrzymuje sztuczny podział, niespotykany w innych państwach członkowskich. Przepisy prawa unijnego, w szczególności przepisy dyrektywy MiFID, ale również systemu MAD / MAR nie zakładają takiego rozróżnienia, a określenie rynku regulowanego jako „pozagiełdowy” może wprowadzać w błąd co do jego charakteru jako rynku OTC (over-the-counter).</p> <p>Należy podkreślić, że w założeniach rynek pozagiełdowy, jako rynek znacznie mniej sformalizowany od rynku giełdowego, wprowadzający niewielkie wymogi swoim emitentom, miał być przede wszystkim rynkiem dedykowanym perspektywicznym małym i średnim przedsiębiorcom, którzy na dany moment swojego rozwoju nie spełniali wymogów obowiązujących na rynku giełdowym. W wyniku wprowadzonych na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat kolejnych zmian przepisów dotyczących funkcjonowania rynków regulowanych w Polsce, w tym przede wszystkim zmian wynikających z konieczności implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów unijnych, doszło do faktycznego zniwelowania różnic w zakresie funkcjonowania rynku giełdowego i rynku pozagiełdowego. Wydaje się, że obecne różnice pomiędzy rynkiem giełdowym a rynkiem pozagiełdowym nie są wystarczająco istotne, by uznać za uzasadnione w dalszym ciągu rozróżnianie podtypów rynku regulowanego. Pozostawienie powyższego rozróżnienia miałyby jedynie sens, gdyby na rynku pozagiełdowym obowiązywały znacznie mniejsze wymogi, a zasady funkcjonowania byłyby bardziej uproszczone w porównaniu z rynkiem giełdowym.</p>	Przyjęta
4.	Uwaga ogólna	IZFA	<p>W związku z tym, że 4 maja br. w Dzienniku Ustaw ogłoszono ustawę nowelizującą ustawę o funduszach inwestycyjnych – do rozważenia pozostawiamy, czy w przypadku odesłań/odwołań do ustawy o funduszach inwestycyjnych nie wskazywać już może nowej nazwy przedmiotowej ustawy: „ustawa o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi”.</p>	Przyjęta.
5.	Uwaga ogólna	SEG	<p>Poziom sankcji wskazywany w poszczególnych zapisach przedmiotowego projektu ustawy nie powinien być wyższy, niż poziom sankcji dotyczących analogicznych naruszeń (w zakresie raportów okresowych) wynikających z zastosowanych w zapisach zmieniających ustawę o ofercie wynikających z implementacji Dyrektywy Transparency.</p>	Decyzją kierownictwa MF uwaga przyjęta.

6.	Uwaga ogólna	SEG	Brak jest w załączeniu do przedmiotowego projektu zmiany ustawy - projektu zmiany rozporządzenia o raportach bieżących i okresowych w związku z wejściem MAR. Rozporządzenie to powinno stanowić jeden z kluczowych elementów uzupełniających przedmiotowy projekt ustawy.	Wyjaśniona MF prowadziło prace nad zmianą tego rozporządzenia w związku z transpozycją Transparency. Niezwłocznie po podpisaniu projektu przez MF przystąpi prac, których celem będzie dostosowanie rozporządzenia do MAR.
7.	Uwaga ogólna	SEG	W zapisach dotyczących potencjalnych sankcji administracyjnych wobec osób zarządzających i nadzorujących należy uwzględnić przesłankę „rażącego naruszenia” – analogicznie, jak ma to miejsce w przypadku ewentualnych naruszeń przy przekazywaniu raportów okresowych w przepisach ustawy o ofercie wynikających z implementacji Dyrektywy Transparency.	Przyjęta.
8.	Uwaga ogólna	SEG	Niedopuszczalne jest wprowadzenie uprawnień dla Przewodniczącego KNF do przeszukań zawarte w zapisach art. 18k ustawy z dnia 21 lipca 2006r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Jest to zbyt daleko idące uprawnienie ingerujące w sferę swobód obywatelskich.	Uwaga skonsumowana przez rozbieżność zgłoszoną przez UKNF. Decyzją kierownictwa MF uwaga przyjęta.
9.	Uwaga ogólna	SEG	Proponujemy doprecyzowanie zapisów dotyczących kryteriów określania i nakładania kar administracyjnych wynikających z naruszenia przepisów – powinny być one ujednolicone i wspólne zarówno dla informacji poufnych, raportów okresowych oraz raportów określonych przez Rozporządzenie o raportach bieżących i okresowych.	Uwaga przyjęta kierunkowo, uwaga będzie brana pod uwagę przy zmianie rozporządzenia MF.
10.	Uwaga ogólna	SEG	W związku z wprowadzeniem przez nowe regulacje (zarówno implementujące Dyrektywę Transparency, jak i przedmiotowy projekt zmiany ustawy) znacząco wyższych sankcji administracyjnych, jak też kwestionowanie przez Naczelny Sąd Administracyjnych obecnych procedur związanych z odwoływaniem się od decyzji administracyjnych wydawanych przez Komisję Nadzoru Finansowego do tego samego organu proponujemy rozważenie wprowadzenia zmienionego systemu odwołań od decyzji administracyjnych KNF. Nowy system powinien uwzględniać zastrzeżenia wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny. Rozwiązanie takie powinno uwzględniać w procedurze odwoławczej głos opiniodawczy instytucji zrzeszających i reprezentujących poszczególne grupy uczestników rynku kapitałowego. Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych jest gotowe przedstawić szczegółowe propozycje rozwiązań w tym zakresie.	Odrzucona. Propozycja wykracza poza zakres zmian przewidzianych projektem.
11.	Uwaga ogólna	SEG	Drastyczna zmiana potencjalnej wysokości ewentualnych kar administracyjnych powoduje, że powinny zostać rozważone nowe rozwiązania dotyczące miejsca, gdzie trafiają ewentualne kary administracyjne nakładane na uczestników rynku kapitałowego. Wydaje się, że obecne rozwiązanie, w którym przedmiotowe kary trafiają do budżetu państwa jest rozwiązaniem przestarzałym i powodującym pewne zagrożenia. Stowarzyszenie proponuje zatem, aby przedmiotowe kary zamiast do budżetu państwa trafiały alternatywnie do:	Odrzucona. Propozycja wykracza poza zakres zmian przewidzianych projektem. (GPW, IZFiA, SEG oraz IDM zaproponowały przygotowanie odpowiedniego rozwiązania)

			<ul style="list-style-type: none"> - budżetu KNF (pomniejszając jednocześnie poziom wpłat od poszczególnych grup uczestników rynku kapitałowego odpowiednio), - na rozwój rynku, albo - na fundusz rekompensat dla inwestorów. <p>Rozwiązanie takie wydaje się bardziej sprawiedliwe i adekwatne do powodów, dla których ewentualna kara została nałożona w wyniku naruszenia zasad funkcjonowania rynku kapitałowego.</p>	
12.	Uwaga ogólna	KIBR	Naszym zdaniem przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy wymaga doprecyzowania oraz przeanalizowania pod kątem systemu kar nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego. Z rozporządzenia MAR i rozporządzenia CSDR wynika, że kara powinna być nakładana po uwzględnieniu między innymi następujących okoliczności: wagi naruszenia i czasu jego trwania; stopnia odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie; sytuacji finansowej osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie. Projekt ustawy nie uwzględnia czynników dotyczących skalowalności kary w zależności od stopnia naruszenia.	Przyjęta
13.	Uwaga ogólna	NBP	NBP pragnie także zauważyć, że w przedłożonym projekcie, w części dotyczącej zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, projektodawca konsekwentnie posługuje się pojęciem „przychód”, tymczasem rozporządzenie 596/2014 wykorzystuje termin „obróć”. Sugerujemy rozważyć, czy pozostawienie takich różnic terminologicznych jest właściwe.	Wyjaśniona. Różnica między przychodem i obrotem jest subtelna i dosyć często nierozróżnialna, ponadto pojęcie obrotu nie występuje na poziomie przepisów o rachunkowości, a zauważyć należy, że kwota przychodu ma być ustalona na podstawie zbadanego sprawozdania finansowego. Dodatkowo należy wskazać, iż używane w dyrektywie 2013/34/UE do której odsyłają przepisy MAR pojęcie „net turnover” przetłumaczone zostało jako „przychód netto”.
14.	Uwaga ogólna	NBP	Ponadto zdaniem NBP, w pkt 4 oceny skutków regulacji do uzasadnienia opiniowanego projektu ustawy wśród podmiotów, na które oddziałuje projektowany akt prawny, powinien zostać wskazany KDPW albo centralne depozyty papierów wartościowych.	Przyjęta poprzez uzupełnienie OSR.
15.	Uwaga ogólna	KDPW	Konsultowanego projektu ustawy nie można oczywiście uznać za pełne wdrożenie CSDR i uzgodnienie z nim ustawodawstwa krajowego. Nie jest to jednak błąd. Należy wręcz postulować zachowanie odpowiedniej ostrożności w tym zakresie i rozważne, etapowe wdrażanie CSDR. Jak wskazano wyżej KDPW S.A. zacznie podlegać CSDR dopiero po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 16 CSDR. Do tego czasu KDPW S.A. będzie prowadził depozyt papierów wartościowych oraz system rozrachunku papierów wartościowych na podstawie przepisów krajowych. Zbyt szybkie pełne dostosowanie przepisów prawa krajowego do CSDR groziłoby z pozbawieniem KDPW S.A. zawartej w prawie krajowym podstawy prawnej uprawniającej KDPW S.A. do prowadzenia działalności we wskazanym wyżej zakresie.	Przyjęta.

			<p>W szczególności, usunięcie z ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przepisów, na podstawie których KDPW S.A. prowadzi depozyt papierów wartościowych, przed uzyskaniem przez KDPW S.A. zezwolenia, o którym mowa w art. 16 CSDR, uniemożliwiłoby KDPW S.A. dalsze jego prowadzenie do czasu uzyskania tego zezwolenia, co sparaliżowałoby rynek instrumentów finansowych w Polsce i zagrażało stabilności systemu finansowego. Z kolei wprowadzenie do prawa krajowego przepisów nakładających na KDPW S.A. wymogi zbieżne z wynikającymi z CSDR, mogłoby co najmniej zakłócić proces przygotowania się przez KDPW S.A. do uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 CSDR, oraz narazić KDPW S.A. na odpowiedzialność związaną z brakiem gotowości do ich spełnienia przed uzyskaniem tego zezwolenia. Należy przy tym podkreślić, że nie da się tak określić terminu wejścia w życie przepisów wdrażających CSDR, by wchodziły one w życie nie wcześniej, i nie później, lecz w dniu uzyskania przez KDPW S.A. zezwolenia, o którym mowa w art. 16 CSDR. Co do zasady jest to zdarzenie przyszłe i niepewne, i jako takie nie może warunkować wejścia w życie tych przepisów. Dlatego też w pierwszym etapie (przed uzyskaniem przez KDPW S.A. zezwolenia, o którym mowa w art. 16 CSDR) należałoby skorygować jedynie te przepisy prawa krajowego, które stoją w ewidentnej sprzeczności z przepisami CSDR, nie nakładając przy tym na KDPW S.A. nowych, zbieżnych z CSDR wymogów finansowych, organizacyjnych lub operacyjnych, przy ewentualnym wskazaniu, że przepisy krajowe uprawniające KDPW S.A. do prowadzenia systemu rozrachunku papierów wartościowych przy jednoczesnym wykonywaniu co najmniej jednej innej usługi podstawowej wskazanej w sekcji A załącznika do CSDR oraz określające zasady wykonywania tych usług, stosują się do KDPW S.A. do dnia uzyskania przez KDPW S.A. tego zezwolenia. Uchylenie tych przepisów lub ich dostosowanie do wymogów wynikających z CSDR powinno zostać przeprowadzone w taki sposób, który zapewni, że nastąpi to dopiero po tym dniu.</p>	
16.	Uwaga ogólna - Informacje poufne oraz wymogi w zakresie podawania informacji do wiadomości publicznej	CFA Society Poland	<p>Wysiłki zmierzające do uspołnienia oraz doprecyzowanie kwestii dotyczących rozumienia informacji publicznej oraz jej wykorzystywania pomiędzy wymogami regulacji europejskich oraz prawem polskiego są jak najbardziej przez nas pochwalone i spójne z wyznawanymi przez nas zasadami etycznymi i w naszej ocenie w długim okresie mogą prowadzić do wzrostu integralności polskiego rynku kapitałowego oraz prowadzić do zwiększania zaufania zarówno polskich jak i zagranicznych inwestorów. Rozumiemy, że precyzyjne oraz wyczerpujące zdefiniowanie czym jest informacja publiczna oraz ram i procedur związanych z jej wykorzystaniem jest niezwykle istotne z perspektywy zapobiegania potencjalnym nadużyciom prowadzącym do degradacji/erozji wiarygodności rynku. Mając na uwadze powyższe zwracamy uwagę, że w zakresie samej definicji informacji poufnej przedstawionej w Art. 7 Rozporządzenie pozostawia pewną dozę subiektywizmu w zakresie oceny materialności informacji publicznej odnosząc się do potencjalnego wpływu tej informacji na cenę oraz popytu na tą informację zgłaszanego przez racjonalnego inwestora w momencie podejmowania decyzji inwestycyjnej. Taki zapis wymusza konieczność każdorazowej oceny materialności informacji, a więc nie konkretyzuje w pełni rozumienia informacji poufnej. Zmiana regulacji wymagać będzie od emitentów giełdowych wdrożenia nowych rozwiązań w zakresie identyfikacji zdarzeń i ich oceny pod kątem materialności i spełnienia przesłanek do zakwalifikowania ich jako informacji poufnych. Zmiana</p>	<p>Wyjaśniona. W ramach działań edukacyjnych KNF prowadzi liczne szkolenia dla emitentów z zakresu rozporządzenia MAR oraz planuje utworzyć zakładkę z informacjami poświęconą temu rozporządzeniu na swojej stronie internetowej. MAR nie daje możliwości doprecyzowania pojęć w przepisach krajowych</p>

			<p>przepisów będzie w szczególności dotkliwa dla mniejszych podmiotów notowanych na rynku alternatywnym, który także będzie podlegał nowym regulacjom. Mając na uwadze trudność jaką stanowi wyznaczenie sztywnych ram dla interpretacji informacji poufnej, chcemy podkreślić ogromną rolę działań edukacyjnych i sygnalizujących będących w gestii polskich organów. Jesteśmy przekonani, że takie działania pozwolą sprawnie zaimplementować rozwiązania unijne na rodzimym rynku i dać czytelne wskazówki emitentom i uczestnikom rynku co do interpretacji nowych przepisów przez polskie organy. Pragniemy także odnieść się do treści Art. 17 Rozporządzenia dotyczącego podawania informacji poufnej do wiadomości publicznej. Treść ta odnosi się do kategorii opinii publicznej traktując, iż informacja poufna staje się publiczna w momencie podania jej do wiadomości publicznej w sposób umożliwiający szybki dostęp oraz pełną, prawidłową i terminową ocenę informacji przez opinię publiczną. Zwracamy uwagę, iż kategoria opinii publicznej nie jest prawnie zdefiniowana, stąd też proponujemy doprecyzowanie w tym zakresie oraz, jak to zostało wskazane w przypadku informacji poufnej, uwzględnienie tego zagadnienia w wysiłkach edukacyjnych i sygnalizujących.</p> <p>Zdecydowanie pozytywnie należy ocenić artykuł 20b ustalający zasady określania i sankcjonowania normatywnego w drodze rozporządzenia Przyjętych praktyk rynkowych. Wprowadzenie katalogu praktyk rynkowych w formie Rozporządzenia zwiększa pewność obrotu i powoduje przejrzystość regulacji rynkowych.</p>	
17.	Uwaga ogólna - Środki i sankcje administracyjne	CFA Society Poland	<p>Implementacja zapisów dyrektywy MAD oraz penalizacja niewypełniania poszczególnych obowiązków wynikających z rozporządzenia MAR w porównaniu do obecnych zapisów w ustawie o obrocie istotnie zwiększa potencjalne sankcje administracyjne wobec uczestników rynku. O ile jest oczywiste, że zwiększenie zakresu naruszeń podlegających karze, katalogu osób podlegających ukaraniu, jak również podwyższenia wysokości kar ma na celu zwiększenie regulacji rynku, podwyższenie standardów rynkowych, jak również ochronę inwestora, pragniemy zwrócić uwagę na fakt, że zwiększenie kar samo w sobie generuje szereg ryzyk występujących po stronie podmiotów, które mogą tym karom podlegać.</p> <p>Sytuacja tak podobnie jak nienależyta ochrona inwestora, również może naruszyć równowagę, jaka powinna występować na rynku finansowym. O ile sama maksymalna wysokość kar wynika bezpośrednio z dyrektyw europejskich, o tyle nic nie stoi na przeszkodzie, by przepisy krajowe precyzowały, uszczegóławiały i warunkowały wysokość nakładanych kar od chociażby charakteru naruszenia, wielkości/przychodów/dochodów podmiotu na który kara jest nałożona, czy też korzyści jaka została osiągnięta poprzez popełnienie naruszenia, którego kara dotyczy. O ile odwołanie się ustawy do procenta przychodów podmiotu ukaranego (np. centralnego depozytu papierów wartościowych) umożliwia nałożenie kary wyższej, niż określona kwotowo jako maksymalna (tak, aby kara ta była odpowiednio dotkliwa), o tyle w przypadku podmiotu mniejszego, bądź osoby fizycznej nie ma przepisów ograniczających wysokość kary w przypadku, gdy przychody czy zyski podmiotu, albo wynagrodzenie, bądź majątek osoby fizycznej są na tyle małe, że nałożenie kary w wysokości zbliżonej do maksymalnej mogłoby spowodować krytyczne konsekwencje dla tych podmiotów. Kary, w wysokości kilku milionów złotych mogą spowodować niewypłacalność, a w konsekwencji ogłoszenie upadłości likwidacyjnej mniejszych podmiotów gospodarczych, bądź bankructwo i utratę całego majątku przez ukarane osoby fizyczne. Generalnie przyjmuje się, że kara powinna być tak skonstruowana by jej dotkliwość zależała od</p>	<p>W zakresie doprecyzowania przesłanek do nałożenia sankcji uwaga została przyjęta, wraz z uwagą 12. W zakresie wysokości sankcji kierownictwo MF zdecydowało o ich obniżeniu.</p>

			<p>charakteru i stopnia naruszenia, stosunku i winy naruszającego, konsekwencji naruszenia dla rynku, czy pokrzywdzonych osób. Dotkliwość kary nie powinna jednak zależeć od wielkości ukaranego, jego dochodu, czy majątku jego, bądź jego rodziny. Podmiot większy czy osoba zamożniejsza powinna za to samo naruszenie, wywołujące ten sam skutek nie powinna ponosić konsekwencji mniejszych niż podmiot mniejszy czy osoba mniej zamożna. Celowym wydaje się więc doregulowanie tego obszaru w przepisach krajowych i bardziej precyzyjne określenie wysokości kary uzależniając ją od cech podmiotu ukaranego (tak by jednakowa dotkliwość kary była zachowana).</p> <p>Dodatkowo, naszym zdaniem należałoby się zastanowić w przyszłości nad ustanowieniem alternatywnego trybu nakładania i nadzorowania nakładania kar z tytułu naruszeń przepisów ustaw regulujących rynek finansowy, fundusze i firmy inwestycyjnego. Kary pieniężne w wysokości osiągającej ponad 20 mln zł potencjalnie orzekane w stosunku do osób fizycznych, czy mniejszych podmiotów gospodarczych, mimo posiadania teoretycznie charakteru administracyjnego, mają de facto charakter bardzo poważnych sankcji karnych. Kary, nałożone w takiej wysokości mogą spowodować niewypłacalność, a w konsekwencji ogłoszenie upadłości likwidacyjnej tych podmiotów, bądź bankructwo i utratę całego majątku przez ukarane osoby fizyczne. Tego rodzaju konsekwencje są porównywalne, a nierzadko dalej idące niż zagrożenie sankcjami karnymi za przestępstwa penalizowane przez kodeks karny. Różnica polega jednak na tym, że sankcje za przestępstwa karne nakładane są przez niezawisłe sądy w drodze postępowania karnego, obejmującego kontradyktoryjny proces, prawo oskarżonego do obrony, zasadę domniemania niewinności oraz inne zasady i domniemania. Sankcje, o których mowa w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz innych ustawach regulujących działanie instytucji rynku finansowego mają charakter administracyjny i są nakładane w trybie, w którym sytuacja podmiotu oskarżanego o popełnienie czynu określonego w dyspozycji przepisu jest nieporównywalnie słabsza, a możliwości obrony nieporównywalnie mniejsze. Powoduje to naszym zdaniem, zwłaszcza w braku przepisów doprecyzowujących sankcje, o których mowa w akapicie powyżej, znaczne zachwianie równowagi godzące w podmioty na nie narażone, w szczególności osoby fizyczne. Wobec powyższego celowym wydaje się (poza większym uszczegółowieniem zakresu tych sankcji i uzależnienia ich od wielkości/dochodów podmiotu, bądź wielkości uzyskanej korzyści wynikającej z niezgodnego z prawem działania) wprowadzenie odpowiedniego trybu nakładania powyższych sankcji, który uwzględniałby w większym stopniu zasady obecne w procesie karnym i w większym stopniu podlegał nadzorowi sądowemu. Mogło by to dotyczyć choćby zastosowania zasad pochodzących z postępowania karnego, dotyczących podmiotu oskarżanego w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie nałożenia kary, czy możliwości odwołania się od decyzji 7 nakładającej karę w I instancji do odpowiedniego sądu, który oceniałby cały zgromadzony materiał dowodowy, a nie tylko przesłanki podlegające ocenie przez sąd administracyjny przy ocenie zgodności z prawem decyzji organu administracji.</p>	
18.	Uwaga ogólna	Prokurator a Generalna Skarbu Państwa	W uzasadnieniu projektu nie wskazano powodów wprowadzenia zmian niektórych przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, np. co do przeanalizowanego na wstępie art. 20 tej ustawy (art. 1 pkt 2 projektu).	Przyjęta poprzez uzupełnienie uzasadnienia projektu.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE

1.	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu	IZFA	„w pkt. 49 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 51-55 w brzmieniu:” – <u>uwaga</u> : nieprawidłowa kolejność – pominięto pkt 50:	Przyjęta.
2.	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu	NBP	W projektowanym art. 3 pkt 52 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zaproponowano wprowadzenie definicji zorganizowanej platformy obrotu. W opinii NBP treść tego przepisu wymaga ponownego rozważenia. Zgodnie z proponowanym brzmieniem tego przepisu, ilekroć w tej ustawie mowa jest o zorganizowanej platformie obrotu „rozumie się przez to system lub platformę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 596/2014”, przywołany zaś art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 596/2014 odsyła do „systemu lub platformy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 23 dyrektywy 2014/65/UE”. Powyższe tworzy odesłanie kaskadowe i sprawia, że projektowany przepis jest nieczytelny.	Wyjaśniona.
3.	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu	NBP	<p>W projektowanym art. 3 pkt 54 ustawy zaproponowano wprowadzenie definicji centralnego depozytu papierów wartościowych (dalej: centralny depozyt), która odwołuje się do rozporządzenia 909/2014. Zgodnie z tą regulacją UE pojęcie depozytu papierów wartościowych odnosi się do podmiotu świadczącego usługi określone w Sekcji A Załącznika do rozporządzenia, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pierwsza rejestracja papierów wartościowych w systemie zapisów księgowych; - zapewnianie i prowadzenie rachunków papierów wartościowych na najwyższym poziomie ewidencji; - prowadzenie systemu rozrachunku papierów wartościowych. <p>Pragniemy zwrócić uwagę, że w omawianym przepisie proponuje się wprowadzenie definicji pojęcia, które w obowiązującej ustawie o obrocie instrumentami finansowymi zostało już zdefiniowane w odmienny sposób (art. 3 pkt 21). Obecnie pojęcie centralnego depozytu jest używane w ujęciu funkcjonalnym i odnosi się wyłącznie do funkcji rejestracji zdematerializowanych papierów wartościowych, czyli jego zakres jest węższy niż w rozporządzeniu 909/2014. Zwracamy uwagę, że wprowadzenie definicji centralnego depozytu w sposób zaproponowany w projekcie ustawy spowoduje współistnienie w jednym akcie prawnym dwóch różnych, zarówno pod względem podmiotowym jak i przedmiotowym, definicji tego pojęcia. Z uwagi na wejście w życie rozporządzenia 909/2014 takie podejście ugruntuje istniejące już aktualnie, z uwagi na zasadę bezpośredniego obowiązywania tego typu regulacji w porządku prawnym, niespójności systemowe. W przypadku pozostawienia proponowanej w projekcie ustawy definicji centralnego depozytu papierów wartościowych należałoby rozważyć, czy pojęcie to nie powinno być również konsekwentnie stosowane w innych przepisach obecnie obowiązującej ustawy, tak aby zachowana była spójność tego aktu prawnego (np. w art. 4 i następnych).</p>	Przyjęta wraz z uwagą nr 4.
4.	art. 1 pkt 1 lit. b -	KDPW	Zdefiniowanie pojęcia „centralny depozyt papierów wartościowych” poprzez odesłanie do definicji zawartej w art. 2 ust.1 pkt 1 rozporządzenia 909/2014 (dalej: „CSDR”) oraz dodanie, że chodzi o podmiot	JW.

	dotyczy zmian w art. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi		posiadający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednakże bez zastrzeżenia, że ma on zarazem posiadać zezwolenie, o którym mowa art. 16 CSDR, oznaczałoby, że KDPW S.A. stanie się centralnym depozytem papierów wartościowych w rozumieniu projektowanych przepisów, już od dnia ich wejścia w życie. Prowadziłoby to do skutków niepożądanych, a nawet niezgodnych z CSDR, ponieważ z dodawanych do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nowych art. 170e-170f wynikałoby wówczas, że określone w tych przepisach sankcje za naruszenie przepisów CSDR miałyby stosować się do KDPW S.A. jeszcze zanim KDPW S.A. uzyska zezwolenie, o którym mowa w art. 16 CSDR, a więc zanim zacznie podlegać tym przepisom. Zgodnie bowiem z art. 69 ust.4 CSDR, do czasu podjęcia decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na podstawie CSDR podmiotowi będącemu centralnym depozytem papierów wartościowych w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 1 CSDR, podmiot ten ma działać na podstawie odpowiednich przepisów krajowych, a nie na podstawie przepisów CSDR. Tak więc do czasu uzyskania tego zezwolenia do KDPW S.A. nie będą znajdować zastosowania wynikające z przepisów CSDR wymogi dotyczące prowadzenia działalności przez centralny depozyt papierów wartościowych. W konsekwencji definicja centralnego depozytu papierów wartościowych powinna zostać uzupełniona o wskazanie, że chodzi o podmiot posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 16 CSDR. Ponadto dodawane nowe punkty powinny otrzymać oznaczenia od 50 do 54.	
5.	art. 1 pkt 1 lit. b projektu	UKNF	należy zmienić numerację dodawanych punktów w art. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, po pkt 49 powinny być dodane punkty 50 – 54 zamiast 51 – 55.	Przyjęta.
6.	art. 1 pkt 1 lit. b projektu	NBP	w art. 3 po pkt 49 zamiast pkt 51-55 należy dodać pkt 50-54,	Przyjęta.
7.	art. 1 pkt 2 (art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi)	UKNF	nie ma potrzeby wskazywania, iż Komisja żąda zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi w drodze decyzji. Taką formę rozstrzygnięcia narzuca k.p.a. Ponadto UKNF proponuje usunięcie z projektu art. 20 ust. 2b, gdyż w przypadku odpadnięcia przesłanek uzasadniających żądanie zgłoszone na podstawie art. 20 ust. 2, Komisja może na podstawie art. 162 k.p.a. stwierdzić wygaśnięcie decyzji, a jeżeli decyzja stała się ostateczna, może ona być uchylona na podstawie art. 154 k.p.a. Istotne jest natomiast, aby żądanie zgłoszone na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy mogło być zgłoszone bez obligatoryjnego wskazania terminu zawieszenia obrotu, gdy nie ma podstaw do ustalenia takiego terminu. Niemniej w ocenie UKNF konieczny jest również przepis, który wyposaży KNF również w uprawnienie do określenia takiego terminu, a w przypadku, gdy okaże się on niewystarczający, także do jego przedłużenia. W związku z tym proponujemy nadanie art. 1 pkt 2 projektu brzmienia: <p style="margin-left: 40px;">„2) w art. 20:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="margin-left: 40px;">„2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami</p>	Przyjęta.

			<p><i>finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, albo naruszenia interesów inwestorów, Komisja może żądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia obrotu tymi papierami lub instrumentami.</i></p> <p>b) <i>po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</i></p> <p><i>„2a. W żądaniu, o którym mowa w ust. 2 Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. Termin może ulec przedłużeniu, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 2”.</i></p>	
8.	art. 1 pkt 2 Projektu (art. 20 ustawy o obrocie)	GPW	<p>Wydaje się, że w przypadku art. 20 ust. 2b ustawy o obrocie zamiast opcji fakultatywnej Komisja powinna obligatoryjnie uchylać decyzję o zawieszeniu, jeżeli ustana przesłanki, na podstawie których decyzja ta została podjęta lub nie zachodzą inne przesłanki wskazujące na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku albo naruszenia interesów inwestorów.</p> <p>W kontekście zmian zaproponowanych w Projekcie w odniesieniu do art. 20 ust. 2 – 2b ustawy o obrocie zwracamy też uwagę na zasadność dokonania analogicznych zmian w art. 78 ustawy o obrocie w zakresie alternatywnego systemu obrotu.</p> <p>W związku ze zmianą redakcji art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie należy zastąpić wyrazy „zawiesza obrót” wyrazem „zawieszenia obrotu”.</p>	Uwaga nieaktualna w pierwszym akapicie ze względu na przyjęcie uwagi nr 7. W pozostałym zakresie uwaga jest przyjęta.
9.	art. 1 pkt 2 Projektu (art. 20 ustawy o obrocie)	NBP	<p>W opinii NBP należy poprawić redakcję projektowanego art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem tego przepisu „Komisja może, w drodze decyzji, zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawiesza obrót tymi papierami lub instrumentami”.</p> <p>Błędy językowe w treści projektowanego przepisu powodują, że mogą powstać wątpliwości interpretacyjne, czy spółka prowadząca rynek regulowany jest związana decyzją KNF w przedmiotowym zakresie (por. obecnie obowiązujące brzmienie art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).</p>	Uwaga nieaktualna ze względu na przyjęcie uwagi nr 7.
10.	art. 1 pkt 2 Projektu	Prokurator a Generalna Skarbu Państwa	<p>Przepis art. 1 ust. 2 projektu ustawy zmienia brzmienie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz dodaje ustępy 2a i 2b. Projektowana regulacja określa przesłanki możliwości wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji administracyjnej w celu zawieszenia, przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, obrotu konkretnymi papierami lub instrumentami. Porównanie dotychczasowego brzmienia art. 20 ust. 2 ustawy z projektowanymi art. 20 ust. 2, 2a i 2b ustawy, pozwala stwierdzić, iż zmiana jest istotna. De lege lata, Komisja Nadzoru Finansowego może wydać taką decyzję, określając termin zawieszenia obrotu, który nie może trwać dłużej niż miesiąc. Zaproponowana w projekcie regulacja pozwala natomiast wydać przedmiotową decyzję bez określenia terminu zawieszenia obrotu papierami lub instrumentami i jednocześnie w żaden sposób zmieniany</p>	Uwaga przyjęta poprzez uzupełnienie uzasadnienia projektu, z pozostałym zakresie uwaga nieaktualna ze względu na przyjęcie uwagi nr 7.

			<p>przepis prawa nie określa maksymalnych granic czasowych takiego zawieszenia. Uzasadnienie projektu ustawy nie odnosi się do przyczyn sformułowania analizowanej propozycji. Wydaje się przy tym, iż powyższa zmiana nie stanowi elementu dostosowania przepisów krajowych do regulacji prawnych Unii Europejskiej, o których mowa na stronie 1 uzasadnienia projektu.</p> <p>Podsumowując, powołana wyżej zmiana wymaga przedstawienia uzasadnienia, z jednoczesnym rozważeniem, czy wydawanie takich aktów administracyjnych bez określenia wymogu wskazania w nich terminu zawieszenia obrotu papierami lub instrumentami, stanowi rozwiązanie usprawiedliwione. Wskazane jest również udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy bezterminowe zawieszanie obrotu papierami lub instrumentami, pozostaje w zgodzie z interesami, które mają przemawiać właśnie za zawieszeniem obrotu papierami lub instrumentami (w tym z interesami inwestorów w rozumieniu tegoż przepisu).</p> <p>Wątpliwość redakcyjne budzi ponadto projektowane brzmienie art. 20 ust. 2 ustawy, w myśl którego Komisja Nadzoru Finansowego „może, w drodze decyzji, zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany” zawieszenia obrotu papierami lub instrumentami — co nie jest normatywnie tożsame z aktualnym brzmieniem, w myśl którego „na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany Zawieszą obrót tymi papierami lub instrumentami (...).”</p> <p>Kolejna uwaga redakcyjna dotyczy konieczności zastąpienia w projektowanym art. 20 ust. 2 ustawy wyrazów „zawieszają obrót” wyrazami „zawieszenia obrotu”.</p>	
11.	Art. 1 pkt 2 lit. a) Projektu	IZFA	(dot. zmiany art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) – błąd stylistyczny we fragmencie: „...Komisja może, w drodze decyzji, zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany, zawieszenia obrotu tymi papierami lub instrumentami.”	Przyjęta.
12.	Art. 1 pkt 2	KIBR	<p>w art. 20: ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, albo naruszenia interesów inwestorów, Komisja może, w drodze decyzji, zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawiesza obrót tymi papierami lub instrumentami.”, po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: ..2a. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. 2b. Komisja może uchylić decyzję, o której mowa w ust. 2, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, albo naruszenia interesów inwestorów.”; Zawieszenie obrotu papierami lub instrumentami bez wskazania czasowego zakazu wykonywania działalności stoi w sprzeczności z art. 23 ust. 2 lit 1) rozporządzenia MAR, według którego właściwe organy posiadają zgodnie z prawem krajowym uprawnienia między innymi do: „<u>wydania czasowego zakazu wykonywania działalności zawodowej</u>”.</p>	Uwaga nieaktualna ze względu na przyjęcie uwagi nr 7.

			Proponujemy w ust. 2 zapis: „ <u>zawieszenia obrotu</u> tymi papierami lub instrumentami.”. Proponujemy w ust. 2a zapis: „Komisja <u>wskazuje termin</u> , do którego zawieszenie obrotu <u>powinno obowiązywać</u> ”.	
13.	art. 1 pkt 2 lit. b	NBP	w art. 20 ust. 2a wyrażenie „ <i>zawieszenie obrotu obowiązuje</i> ” proponujemy zastąpić sformułowaniem: „ <i>zawieszenie obrotu ma obowiązywać</i> ”.	Uwaga nieaktualna ze względu na przyjęcie uwagi nr 7.
14.	Art. 1 pkt 2 lit. b) Projektu	IZFA	(dot. dodatnia w art. 20 ust. 2b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) – dla zachowania pewności obrotu – w naszej ocenie, przepis powinien wyraźnie wskazywać, że „Komisja uchyla decyzję” zamiast „Komisja może uchylić decyzję” – w przypadku wystąpienia przesłanki jaką jest stwierdzenie przez Komisję, że nie zachodzą już przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, albo naruszenia bezpieczeństwa inwestorów.	Uwaga nieaktualna ze względu na przyjęcie uwagi nr 7.
15.	Art. 1 pkt 3 (ustawa o obrocie)	IDM	Izba zwraca uwagę, że zmiana ustawy modyfikuje zasady przyjmowania przyjętych praktyk rynkowych. Obecnie regulują to zagadnienie art. 44 i 45 ustawy o obrocie. Zgodnie ze zmianą ustawy przepisy te zostają skreślone, a dodaje się nowy art. 20b w następującym brzmieniu: „Art. 20b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, przyjęte praktyki rynkowe, biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 13 ust. 2 rozporządzenia 596/2014. Przed wydaniem opinii Komisja Nadzoru Finansowego przeprowadza konsultacje, o których mowa w art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia.”. W opinii Izby zmiana ta powoduje, że przed przyjęciem przyjętych praktyk rynkowych nie ma obowiązku przeprowadzenia konsultacji z uczestnikami rynku co jest w naszej ocenie wysoce niekorzystne i rodzi dodatkowe ryzyka. Dlatego też w art. 20b sugerujemy dodanie ust. 2 o treści analogicznej do obecnie obowiązującego art. 45 ust. 5 pkt 1 tj. : „Przed zaakceptowaniem danego zachowania, jako przyjętej praktyki rynkowej, Komisja (ew. Minister właściwy ds. instytucji finansowych) przeprowadza konsultacje celem zasięgnięcia opinii właściwych podmiotów będących uczestnikami odpowiednio rynku papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, towarów giełdowych lub usług funduszy inwestycyjnych oraz stowarzyszeń i organizacji zrzeszających uczestników tych rynków”. Taka zmiana w opinii Izby pozwoli na reagowanie na wcześniejszym etapie na ustalanie przyjętych praktyk rynkowych.	Wyjaśniona. Obowiązek konsultacji społecznych projektu rozporządzenia wynika z regulaminu pracy Rady Ministrów bezpośrednio, nie ma zatem potrzeby wpisywania go w przedmiotowej ustawie.
16.	art. 1 pkt 5 Projektu (art. 28 ust. 2 pkt 15 ustawy o obrocie)	GPW	Definiowanie pojęcia informacji poufnej wydaje się zbędne, gdyż zostało ono zdefiniowane w słowniczku ustawy o obrocie (projektowany art. 3 pkt 53 tej ustawy). Ponadto należy zaznaczyć, że pojęcie manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010 ma zastosowanie do produktów sprzedawanych na aukcji innych niż instrumenty finansowe w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy 2003/6/WE (także więc w rozumieniu ustawy o obrocie). Tymczasem przedmiotem obrotu na rynku regulowanym mogą być wyłącznie instrumenty finansowe, w związku z czym na rynku regulowanym postanowienia dotyczące manipulacji, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010 wydają się bezprzedmiotowe. <u>Propozycja zapisu art. 28 ust. 2 pkt 15:</u>	Uwaga przyjęta

			„15) postanowienia mające na celu wykrywanie i zapobieganie wykorzystywaniu informacji poufnych oraz przeciwdziałanie i ujawnianie przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014.”	
17.	art. 1 pkt 5 Projektu	NBP	w art. 28 ust. 2 pkt 15 proponujemy usunąć powtórzenie „ <i>manipulacji na rynku, o której mowa</i> ”,	Odrzucona. W przedmiotowym artykule znajduje się odesłanie do różnych aktów prawa.
18.	art. 1 pkt 6 i 7 Projektu (art. 29a ust. 4 pkt 6 oraz art. 29b ust. 2 pkt 14 ustawy o obrocie)	GPW	Analogicznie jak ma to miejsce w obecnym brzmieniu art. 29a ust. 4 pkt 6 i art. 29b ust. 2 pkt 14 ustawy o obrocie proponujemy utrzymanie w tych przepisach spójnika „lub” w miejsce proponowanego w Projekcie spójnika „oraz”. Zgodnie z art. 29a ustawy o obrocie spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić platformę aukcyjną, na której jest prowadzona sprzedaż pięciodniowych kontraktów terminowych typu future, które są instrumentami finansowymi (ust. 1), lub też może prowadzić platformę aukcyjną, na której prowadzona jest sprzedaż dwudniowych kontraktów na rynku kasowym, które nie są instrumentami finansowymi (ust. 2). Spółka może więc, ale nie musi, prowadzić platformę aukcyjną, na której sprzedawane są obydwa wskazane wyżej produkty. Natomiast redakcja art. 29a ust. 4 pkt 6 oraz art. 29b ust. 2 pkt 14 ustawy o obrocie może wskazywać, że bez względu na to, czy na platformie aukcyjnej sprzedawane są instrumenty finansowe czy też nie, spółka będzie obowiązana posiadać procedury odnoszące się zarówno do instrumentów finansowych (te przewidziane w rozporządzeniu 596/2014), jak i odnoszące się do produktów niebędących instrumentami finansowymi (przewidzianych w rozporządzeniu 1031/2010).	Przyjęta.
19.	Uwaga dodatkowa – dot. art. 45e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	KDPW	Chcielibyśmy ponownie zwrócić uwagę na pilną potrzebę wprowadzenia do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodatkowych zmian umożliwiających pełną realizację wymogów wynikających z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, jak również zapewniających osiągnięcie nieodwoływalności zleceń transferu i finalności kompensowania w systemach rozrachunku papierów wartościowych (w tym w systemach rozliczeń), wymaganej Dyrektywą 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych. (problem ten zgłaszaliśmy jesienią 2014 r. w trakcie uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych, którym został poddany projekt zmian ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zakładający zniesienie podziału rynku regulowanego na giełdowy i pozagiełdowy. Z przeprowadzonych przez nas analiz wynika, że obecny stan prawny nie zapewnia możliwości pełnej realizacji wymogów wynikających z powołanych wyżej regulacji europejskich. Stan ten stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów rozrachunku papierów wartościowych, jak również niekorzystnie wpływa na konkurencyjność krajowych kontrahentów centralnych z ich zagranicznymi odpowiednikami. Z powyższych względów uważamy, że zaproponowane poniżej zmiany powinny zostać jak najszybciej wprowadzone do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami.	Uwaga wycofana

a/ Proponujemy dokonanie następujących zmian w art. 45e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi:

1) ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wszczęcie postępowania upadłościowego, naprawczego, egzekucyjnego, restrukturyzacyjnego lub otwarcie likwidacji, a także podjęcie innych środków prawnych względem uczestnika lub innego podmiotu zawierającego transakcje:

1) na rynku regulowanym,

2) w alternatywnym systemie obrotu,

3) poza obrotem zorganizowanym - polegające na sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, a także inne transakcje, jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają one obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

- powodujących zawieszenie lub zaprzestanie dokonywania przez niego spłaty zadłużeń albo ograniczających jego zdolność w zakresie swobodnego rozporządzania swoim mieniem, w tym zawieszenie działalności banku w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, nie wywołuje skutków prawnych w stosunku do środków znajdujących się na koncie depozytowym, rachunku zbiorczym, rachunku papierów wartościowych, rachunku pieniężnym lub rachunku bankowym tego uczestnika lub podmiotu, służącym **do realizacji zobowiązań wynikających** z rozliczeń transakcji w zakresie, w jakim środki te są przeznaczone do przeprowadzenia rozrachunku transakcji w podmiocie przeprowadzającym rozrachunek, chociażby postępowanie zostało wszczęte, likwidacja otwarta lub inny środek prawny został podjęty przed przeprowadzeniem jej rozrachunku.

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:

„2a. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność czynności prawnych podjętych przez podmiot prowadzący system rozrachunku, na podstawie umowy o uczestnictwo w tym systemie, w związku z realizacją rozliczeń transakcji uczestnika tego systemu, na podstawie zleceń rozrachunku wprowadzonych do tego systemu i podlegających realizacji zgodnie z przepisami ustawy o ostateczności rozrachunku.

2b. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność uprawnień podmiotu rozliczającego prowadzącego system rozrachunku do:

1) wypowiedzenia umowy o uczestnictwo w tym systemie wraz z umowami, których podmiot ten stał się stroną w wyniku nowacji rozliczeniowej transakcji przyjętych do rozliczenia na podstawie umowy o uczestnictwo w tym systemie;

2) powstrzymania się od wykonania umowy o uczestnictwo w tym systemie.

2c. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność uprawnień podmiotu rozliczającego prowadzącego system rozrachunku, do potrącenia lub kompensacji wierzytelności wynikających:

1) z rozliczenia transakcji, o których mowa w ust. 2a,

2) z tytułu zabezpieczeń ustanowionych na rzecz tego podmiotu,

		<p>3) z tytułu uczestnictwa w systemie gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji, o których mowa w ust. 2a, - na zasadach określonych w regulaminie tego podmiotu.</p> <p>2d. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność uprawnień:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiotu rozliczającego prowadzącego system rozrachunku oraz 2) uczestnika podmiotu, o którym mowa w pkt 1, <p>- wynikających z zamieszczonej w umowie o uczestnictwo w tym systemie klauzuli określającej zasady rozliczenia stron z tytułu rozwiązania umowy o uczestnictwo wraz z umowami, których podmiot ten stał się stroną w wyniku nowacji rozliczeniowej transakcji przyjętych do rozliczenia na podstawie umowy o uczestnictwo w tym systemie, w związku z zastosowaniem środków, o których mowa w ust. 1, wobec podmiotu rozliczającego lub uczestnika tego podmiotu.</p> <p>3) po ust.3 dodaje się ust.3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wpływają na skuteczność, ani nie powodują wygaśnięcia pełnomocnictw udzielonych przez podmiot, wobec którego zostały one podjęte, w związku z jego uczestnictwem w systemie płatności lub w systemie rozrachunku, upoważniających:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1/ do wprowadzania zleceń rozrachunku do systemu płatności lub do systemu rozrachunku, które w tym zakresie wygasają z upływem dnia roboczego systemu, w którym taki środek prawny został podjęty, 2/ CCP do podejmowania działań określonych w procedurach na wypadek niewykonania zobowiązania przez uczestnika, wprowadzonych przez CCP zgodnie z art. 48 rozporządzenia nr 648/2012, które w tym zakresie wygasają wraz z zakończeniem przeprowadzania tych działań, 3/ podmiot prowadzący system płatności lub system rozrachunku do podejmowania działań prowadzących do realizacji zobowiązań podmiotu, wobec którego taki środek został podjęty, wynikających ze zleceń rozrachunku wprowadzonych do tego systemu wprowadzonych do tego systemu i podlegających realizacji zgodnie z przepisami ustawy o ostateczności rozrachunku, które w tym zakresie wygasają wraz z zakończeniem przeprowadzania tych działań.”. <p><i>Celem tej propozycji jest przede wszystkim zapewnienie skuteczności zapisów regulaminu podmiotu rozliczającego transakcje z wykorzystaniem nowacji rozliczeniowej (w tym KDPW_CCP S.A., który jest autoryzowanym CCP w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.Urz.UE L 2012.201.1) – zwanego dalej Rozporządzeniem EMIR, oraz podmiotem prowadzącym rozliczenia transakcji zawieranych na rynku regulowanym w Polsce) - na wypadek jego upadłości albo upadłości lub restrukturyzacji jego uczestnika. Zapewnienie skuteczności uprawnień podmiotu rozliczającego będącego CCP, wynikających z zatwierdzonego przez KNF regulaminu, jest kluczowe dla zapewnienia możliwości skutecznego zarządzania przez CCP przejmowanym ryzykiem oraz bezpieczeństwa systemu rozliczeń dla jego uczestników. Wątpliwości w zakresie skuteczności zapisów regulaminu podmiotu rozliczającego, prowadzącego system rozrachunku papierów wartościowych, dotyczących uprawnień tego podmiotu w</i></p> 	
--	--	---	--

			<p>razie powstania przypadku naruszenia (default) po stronie uczestnika lub uprawnień uczestnika w razie ogłoszenia upadłości podmiotu rozliczającego, generują bowiem ryzyko systemowe. Nieskuteczność nettingu upadłościowego w stosunku do jednego uczestnika CCP oddziałuje bowiem na skuteczność nettingu względem pozostałych uczestników. Z kolei ryzyko związane z nieskutecznością nettingu przekłada się bezpośrednio na wyższe wymogi kapitałowe względem banków określone Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (zwanym dalej Rozporządzeniem CRR).</p> <p>Pogłębiona analiza ryzyk prawnych związanych z zastosowaniem do CCP oraz do jego uczestników prawa upadłościowego wykazała, że istnieją wątpliwości prawne w zakresie skuteczności niektórych uprawnień wynikających z regulacji KDPW_CCP S.A. zastrzeżonych na wypadek ogłoszenia upadłości KDPW_CCP S.A. lub jego uczestnika. W szczególności wątpliwości te dotyczą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - skuteczności pełnomocnictw udzielonych przez uczestnika systemu płatności lub systemu rozrachunku w związku z jego uczestnictwem w takim systemie, w przypadku jego upadłości; - skuteczności niektórych uprawnień wynikających z zawartej w regulaminie KDPW_CCP S.A. klauzuli kompensacyjnej, która - obok zasad rozliczenia - określa dodatkowe uprawnienia lub działania, które KDPW_CCP S.A. może podjąć w stosunku do uczestnika (np. transfer pozycji, powstrzymanie się od wykonania umowy o uczestnictwo i stosunków prawnych, których KDPW_CCP S.A. stał się stroną w wyniku rozliczenia transakcji); - skuteczności potrącenia wierzytelności upadłego uczestnika wynikających z uczestnictwa w funduszu zabezpieczającym rozliczenie transakcji (przy czym uczestnictwo w tym funduszu warunkuje uczestnictwo w systemie rozliczeń prowadzonym przez KDPW_CCP S.A.); - możliwości skutecznego wykonania przez uczestnika uprawnień wynikających z zastrzeżonej na jego rzecz klauzuli kompensacyjnej w przypadku upadłości KDPW_CCP S.A. <p>Analogiczne wątpliwości powstają na gruncie ustawy - Prawo restrukturyzacyjne, jak również w razie zawieszenia działalności banku.</p> <p>Proponowane przez nas zapisy art. 45e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi jednoznacznie rozstrzygają powyższe wątpliwości i zapewniają polskim systemom rozrachunku papierów wartościowych oraz systemom płatności niezbędne bezpieczeństwo prawne i przewidywalność, które są niezbędne do tego, by systemy te mogły skutecznie konkurować z ich zagranicznymi odpowiednikami.</p>	
20.	Uwaga dodatkowa – dot. art. 45i ustawy o obrocie instrumenta	KDPW	<p>b/ Proponujemy dodanie w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi art. 45i w brzmieniu: „Art. 45i. Podjęcie względem uczestnika środków prawnych, o których mowa w art.45e ust.1, nie stanowi przeszkody dla wykonania, ani nie wpływa na skuteczność wykonanych przez CCP czynności zmierzających do przeniesienia praw i obowiązków tego uczestnika powstałych w związku z rozliczeniem transakcji w sposób, o którym mowa w art. 45h, lub w związku z ustanowieniem przez tego uczestnika na rzecz CCP zabezpieczeń, na innego uczestnika, w przypadku i w zakresie określonych w art.48 ust. 5 zd.</p>	Uwaga wycofana

	mi finansowymi		<p>pierwsze rozporządzenia 648/2012. Przeniesienie tych praw i obowiązków przez CCP na innego uczestnika nie wymaga zgody uczestnika, względem którego zostały podjęte środki prawne, o których mowa w art.45e ust.1, ani też zgody osoby lub organu, który zdecydował o podjęciu tych środków lub który w jakimkolwiek zakresie przejął zarząd lub kontrolę nad majątkiem tego uczestnika.”;</p> <p><i>Powyższa zmiana ma zapewnić niepodważalność transferów pozycji klientów oraz przypisanych im zabezpieczeń, na żądanie tych klientów, w razie powstania przypadku naruszenia (default) po stronie uczestnika rozliczającego zgodnie z art.48 ust.5 rozporządzenia EMIR.</i></p>	
21.	Uwaga dodatkowa – dot. 51 ust. 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	KDPW	<p><u>/ Proponujemy dodać w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi w art. 51 ust. 5 w brzmieniu:</u></p> <p>„5. W zakresie dotyczącym rozliczania transakcji uczestnikami mogą być także inne podmioty, o ile są stronami tych transakcji i spełniają warunki określone w regulaminie, o którym mowa w art.48 ust.15 albo w art. 50 ust.4.”;</p> <p><i>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Rozporządzenie EMIR) nakłada obowiązek kierowania transakcji do rozliczenia przez centralnego kontrpartnera, także na tzw. kontrahentów niefinansowych w przypadkach określonych w art. 4 ust.1 tego rozporządzenia. Przedstawiona powyżej zmiana ułatwi kontrahentom niefinansowym wykonywanie tego obowiązku przyznając im zdolność do bezpośredniego uczestnictwa w rozliczeniach transakcji prowadzonych przez KFDPPW_CCP S.A. Dotychczasowe przepisy art.51 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wyposażają w taką zdolność jedynie ograniczone grono podmiotów będących kontrahentami niefinansowymi w rozumieniu Rozporządzenia EMIR. Należy przy tym podkreślić, że ustawa w żaden sposób nie ogranicza możliwości uczestnictwa takich podmiotów w izbie rozliczeniowej prowadzonej zgodnie z przepisami art. 68a-68d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</i></p>	Uwaga wycofana
22.	Art. 1 pkt 9 (ustawa o obrocie)	IDM	<p>Zgodnie z art. 1 pkt 9 ustawy art. 69b w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) regulamin ochrony przepływu oraz przeciwdziałania wykorzystaniu informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010, oraz informacji poufnej, o której mowa w art. 7 rozporządzenia 596/2014”. W ocenie Izby ww. regulaminy oraz regulamin ochrony przepływu informacji poufnej, o której mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010, oraz innych informacji stanowiących tajemnicę zawodową z art. 69b ust. 2 pkt 6 powinny zostać połączone w jeden jako że przedmiot tych regulacji tj. informacja poufna, informacja wewnętrzna, jest w zdecydowanej większości, co do zasad i przedmiotu ochrony, tożsamy. W opinii Izby ujęcie powyższych kwestii w jednym regulaminie zapobiegnie powstawaniu niespójności w stosowaniu poszczególnych przepisów (przykładowo w brzmieniu projektowanej ustawy regulamin ochrony informacji poufnej miałby występować zarówno w pkt 6 jak i 8 odnosząc się tak naprawdę do tej samej kwestii). Mając na uwadze powyższe, celem uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w przypadku stosowania poszczególnych</p>	Przyjęta.

			regulaminów Izba postuluje jak powyżej tj. o połączenie regulaminów, o których mowa w dotychczasowym pkt 6 ust. 2 art. 69b oraz regulaminów z pkt 8 projektowanej ustawy w jeden regulujący powyższe kwestie.	
23.	art. 1 pkt 10 lit. b - art. 82 ust.2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi pkt 4c.	KDPW	<p>W pkt 4c pojawia się niezdefiniowane w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi pojęcie „zorganizowanej platformy obrotu”. Prawdopodobnie chodzi tu o tzw. OTF, o którym jest mowa w dyrektywie 2014/65/UE (tzw. MiFID II). Pojęcie to powinno pojawić się w ustawie nie wcześniej, niż wraz z przepisami implementującymi tę dyrektywę.</p> <p>Uwaga powyższa dotyczy także art. 176 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu określonym w art. 1 pkt 22 projektowanej ustawy oraz niektórych przepisów ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, zmienianych w art. 6 projektowanej ustawy.</p>	Uwaga wycofana.
24.	Dodatkowa uwaga art. art. 98 ust. 10 ustawy o obrocie.	UKNF	<p>W art. 98 ust. 10 powinien otrzymać brzmienie: „10. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1-4, przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski na dzień 30 września roku poprzedzającego dany rok obrotowy, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej - przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.</p> <p>Uzasadnienie: Celem przepisu jest zapewnienie aktualności wartości kapitału zakładowego domu maklerskiego, tak, by nie była ona uzależniona od kursu euro, z dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na działalność maklerską. W tym celu należy przyjąć jako punkt odniesienia bardziej aktualną wartość kursu euro, dając jednocześnie domom maklerskim możliwość dostosowania wartości kapitału zakładowego do obowiązujących wymagań. Stąd przeliczenie kapitału wg kursu z dnia 30 września roku poprzedzającego dany rok obrotowy daje 3 miesiące na podjęcie niezbędnych działań w celu dostosowania wysokości kapitału do wymaganej wysokości.</p>	Przyjęta.
25.	Dodatkowa uwaga art. 110a ust. 1 pkt 9 ustawy o obrocie.	UKNF	<p>W art. 110a ust. 1 pkt 9 powinien otrzymać brzmienie: „9) instytucji kredytowej - rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, do której stosuje się przepisy rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 1 akapit pierwszy zdanie wstępne rozporządzenia 575/2013;”</p> <p>Uzasadnienie: Zmiana definicji pozwoli na objęcie nią także tych instytucji kredytowych, które zgodnie z art. 2 ust. 5 dyrektywy 36/2013 nie są wyłączone spod zastosowania przepisów dyrektywy, a zatem definicja będzie bardziej precyzyjna od obowiązującej obecnie. Analogiczna definicja została zaproponowana w będącym przedmiotem prac Sejmu projekcie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (dodawany art. 342 pkt 4 art.</p>	Przyjęta.

			110zi ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
26.	Dodatkowa uwaga art. 119 w ust. 4 pkt 7 ustawy o obrocie.	UKNF	<p>Ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym dokonano zmiany art. 82 ust. 1 pkt 10 oraz art. 119 ust. 4 pkt 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy te zostały jednak ponownie zmienione w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów. W rezultacie, dla zapewnienia zgodności wskazanych przepisów ustawy o obrocie z dyrektywą 36/2013 (tzw. CRD IV) oraz spójności z innymi przepisami ustawy, implementującymi tę dyrektywę, konieczne jest przywrócenie brzmienia art. 119 ust. 4 pkt 7 ustawy o obrocie, nadanego ustawą o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, w konsekwencji w art. 119 w ust. 4 pkt 7 powinien otrzymać brzmienie:</p> <p>„7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz że w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub przepisów rozporządzenia 575/2013.”.</p>	Przyjęta.
27.	Uwaga dodatkowa Art. 121 ustawy o obrocie	RBD	<p>Dyrektywa CSDR i oraz standardy techniczne (RTS) w zakresie, w jakim odnoszą się one do raportowania transakcji w podziale na kody, które wymagają podziału operacji (transakcji) na pięć typów:</p> <p>(a) purchase or sale of securities;</p> <p>(b) collateral management operations;</p> <p>(c) securities lending/borrowing operations;</p> <p>(d) repurchase transactions; or</p> <p>(e) other transactions (which can be identified by more granular ISO codes as provided by the CSD).</p> <p>W tym zakresie zastosowanie mają również następujące regulacje:</p> <p>1) <i>art. 2 ust. 1 pkt (a) draft RTS on settlement discipline (przepis dotyczy: Measures concerning professional clients to limit the number of settlement fails);</i></p> <p>2) <i>art. 5 ust. 4 draft RTS on settlement discipline (przepis dotyczy: Matching and population of settlement instructions);</i></p> <p>3) <i>art. 13 ust. 1 pkt (d) draft RTS on settlement discipline (przepis dotyczy: Details of the</i></p>	Uwaga przyjęta kierunkowo. RBD dosłało poprawioną zmiany art. 121 ustaw o obrocie instrumentami finansowymi, która została przyjęta.

		<p>system monitoring settlement fails);</p> <p>4) <i>art. 54 ust. 2 pkt (b) draft RTS on requirements for central securities depositories (przepis dotyczy: Transaction/Settlement Instruction (Flow) Records).</i></p> <p>Tym samym w opinii Rady Banków Depozytariuszy przy ZBP obecne brzmienie Art. 121 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi znacznie utrudni sklasyfikowanie oraz raportowanie transakcji w zgodzie z ww. przepisami. Rada proponuje więc przyjęcie stosownych zmian do Art. 121 ustawy o obrocie w taki sposób, by transakcje zawarte w ramach Art. 121 można było w jasny i jednoznaczny sposób sklasyfikować w kontekście dyrektywy CSDR.</p> <p>Propozycja brzmienia Art. 121 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi: „<i>1/ Art. 121.</i></p> <p>1. W przypadku, gdy bank powierniczy prowadzi dla klienta rachunek papierów wartościowych umowa o prowadzenie rachunku zawarta z klientem powinna stanowić, że zapis na tym rachunku wynikający z transakcji zawartej na podstawie zlecenia klienta nastąpi po dostarczeniu bankowi przez niego potwierdzenia transakcji, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Klient może w umowie o prowadzenie rachunku papierów wartościowych wyrazić zgodę na dokonanie na prowadzonym dla niego rachunku zapisu wynikającego z każdej transakcji, o której mowa w ust. 1, zawartej na jego zlecenie, przez wskazaną przez niego firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną nieprowadzącą działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującą bezpośrednio jego zlecenie w obrocie zorganizowanym.</p> <p>3. Papiery wartościowe nabyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, zostają zapisane na rachunku papierów wartościowych prowadzonym w celu ewidencjonowania papierów wartościowych nabywanych lub zbywanych na rzecz klientów, o których mowa w ust. 1., należącym do firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonującej bezpośrednio zlecenie w obrocie zorganizowanym.</p> <p>4. Przeniesienie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji, o której mowa w ust. 1, pomiędzy rachunkiem papierów wartościowych podmiotu, o którym mowa w ust. 3, a rachunkiem papierów wartościowych klienta, następuje po otrzymaniu potwierdzenia tej transakcji od klienta przez bank powierniczy prowadzący jego rachunek papierów wartościowych, a jeżeli klient wyraził, zgodnie z ust. 2, zgodę na dokonanie na prowadzonym dla niego rachunku papierów wartościowych zapisu wynikającego z każdej transakcji zawartej przez wskazany przez niego podmiot - po przekazaniu potwierdzenia tej transakcji przez ten podmiot.</p> <p>5. Papiery wartościowe zbyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, pozostają zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta do chwili wskazanej w dostarczonym przez niego potwierdzeniu transakcji, a jeżeli klient wyraził, zgodnie z ust. 2, zgodę na dokonanie zapisu na prowadzonym dla niego rachunku papierów wartościowych wynikającego z każdej transakcji zawartej przez wskazany przez niego podmiot - do chwili określonej w dostarczonym przez ten podmiot potwierdzeniu transakcji.</p> <p>6. W przypadku niedostarczenia potwierdzenia transakcji, o której mowa w ust. 1 do dnia, w którym powinien nastąpić jej rozrachunek w depozycie papierów wartościowych, albo wystąpienia w tym</p>	
--	--	--	--

			<p>dniu braku pokrycia na rachunku klienta wymaganego do rozrachunku tej transakcji pomimo jej potwierdzenia zgodnie z ust. 4, klient odpowiada wobec podmiotu, który na jego rachunek zawarł transakcję na rynku zorganizowanym za zapłatę ceny lub dostarczenie papierów wartościowych.</p> <p>7. W przypadku, gdy przed zapisaniem papierów wartościowych nabytych w związku z transakcją, o której mowa w ust. 1, na rachunku papierów wartościowych prowadzonym dla klienta, nastąpiło ustalenie prawa do pożytków z tych papierów, podmiot, o którym mowa w ust. 3, zobowiązany jest z chwilą otrzymania tych pożytków do ich wydania klientowi, chyba że umowa zawarta przez ten podmiot z klientem stanowi co innego.</p> <p>8. Nabycie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, przez podmiot, o którym mowa w ust. 3, powoduje powstanie po stronie tego podmiotu obowiązków określonych w przepisach rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 3, w dniu następującym po dniu rozrachunku tej transakcji w depozycie papierów wartościowych.</p> <p>9. Ilekroć w odrębnych przepisach mowa jest o sprzedaży papierów wartościowych dokonywanej za pośrednictwem firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, rozumie się przez to również sprzedaż papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, dokonywaną w związku z rozrachunkiem tej transakcji za pośrednictwem zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115. ust 1.</p> <p>10. Przepisy ust. 2-9 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku zorganizowanym z wyłączeniem instrumentów pochodnych.</p> <p>11. Przepisy ust. 1-10 stosuje się odpowiednio do firmy inwestycyjnej oraz do klienta firmy inwestycyjnej prowadzącej na jego rzecz rachunek papierów wartościowych, o ile zawarta z tym klientem umowa, w której firma inwestycyjna zobowiązała się do prowadzenia tego rachunku, tak stanowi."</p> <p>Art. 121a - pozostaje bez zmian.</p> <p>W przypadku przyjęcia tej propozycji, wprowadzenie stosownych zmian wymagane też będzie w Rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych.</p>	
28.	Dodatkowa uwaga art. 150 ust. 1 ustawy o obrocie.	UKNF	<p>w art. 150 ust. 1 w punkcie 15 dodaje się pkt e w brzmieniu: „e) w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze”.</p> <p>Analogiczny zapis powinien znaleźć się w art. 282 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.</p> <p>Uzasadnienie: Proponowana zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości co do możliwości przekazywania funkcjonariuszowi publicznemu lub funkcjonariuszom Policji informacji stanowiących tajemnicę zawodową w przypadku pomocy kontrolerom w wykonywaniu czynności kontrolnych, która przewidziana jest w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. W tym wypadku tajemnicę zawodową stanowi przede wszystkim informacja o wszczęciu lub prowadzeniu kontroli w danym podmiocie nadzorowanym.</p>	Przyjęta

29.	art. 1 pkt 16	KDPW	<p>Po pierwsze należy zauważyć, że wprowadzeniu sankcji, o których mowa w art. 63 CSDR powinno towarzyszyć doprecyzowanie lub wykreślenie przepisu art. 170a, tak, żeby po uzyskaniu przez KDPW S.A. zezwolenia na podstawie przepisów CSDR, jeden i ten sam czyn nie był zagrożony zarówno sankcją z art. 170a, jak i sankcją wprowadzaną na podstawie któregoś z nowych przepisów art. 170e-170f.</p> <p>Po drugie, chcielibyśmy zwrócić uwagę na potrzebę większego zrjonalizowania i dostosowania do warunków krajowych wysokości przewidzianych w tych przepisach sankcji pieniężnych, co najmniej w stopniu odpowiadającym temu, jak uczyniono to w ustawie z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 4 maja 2016 r., poz. 615), w ramach wdrożenia dyrektywy 2013/50/UE, w odniesieniu do emitentów oraz osób naruszających obowiązki związane ze znacznymi pakietami akcji. Należy podkreślić, że szczególnie określona w projektowanej ustawie, do pewnego stopnia już zrjonalizowana maksymalna wysokość sankcji pieniężnych, którym mogą podlegać osoby fizyczne w centralnym depozycie papierów wartościowych (5 mln zł), nie daje się w żaden sposób uzasadnić wysokością wynagrodzeń wypłacanych w KDPW S.A. pracownikom oraz członkom zarządu. Zakładając nawet miarkowanie wysokości tej kary przez KNF z uwzględnieniem okoliczności wskazanych w art. 64 CSDR, jeżeli punktem wyjścia dla ustalenia jej wysokości uczyniona zostanie kwota 5 mln zł, wówczas w zdecydowanej większości przypadków kara ta istotnie przekraczać będzie możliwości finansowe osoby ukaranej. Należy przy tym podkreślić, że zagrożeniu tą karą mają podlegać czyny, które będą stanowić co najwyżej zaniedbanie obowiązków służbowych danej osoby i które nie będą prowadzić do uzyskania przez nią jakichkolwiek korzyści majątkowych.</p> <p>Po trzecie postulujemy, by do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodano przepis, który będzie nakładał na KNF obowiązek kierowania się przy ustalaniu rodzaju lub wysokości sankcji wymierzanych na podstawie art. 170e lub 170f co najmniej okolicznościami określonymi w art. 64 CSDR. Naszym zdaniem ten przepis również wymaga implementowania w ustawodawstwie krajowym, zaś przedstawiony do konsultacji projekt ustawy pomija go i nie uwzględnia zawartej w nim dyrektywy skierowanej do państw członkowskich UE.</p>	<p>Uwaga w akapicie pierwszym została wycofana.</p> <p>Uwaga w akapicie drugim została wyjaśniona. Przewidziana sankcja została obniżona czterokrotnie.</p> <p>Uwaga w akapicie trzecim została przyjęta.</p>
30.	Art. 1 pkt 16	NBP	<p>Projektowany art. 170e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi stanowi, że w przypadku naruszenia przez centralny depozyt papierów wartościowych wymogów rozporządzenia 909/2014, Komisja może nakazać centralnemu depozytowi usunięcie naruszeń lub nałożyć kary pieniężne. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia, centralnym depozytem jest osoba prawna prowadząca system rozrachunku papierów wartościowych. Definicję tą spełnia m. in. prowadzony przez Narodowy Bank Polski system SKARBNET4 (niemający osobowości prawnej), do którego – jako systemu prowadzonego przez bank centralny – nie mają zastosowania niektóre artykuły rozporządzenia i określone w nich wymogi. W szczególności nie mają zastosowania art. 10-20 dotyczące udzielania zezwoleń dla depozytów i nadzoru nad nimi; system prowadzony przez bank centralny nie musi uzyskać zezwolenia na prowadzenie działalności oraz nie jest dla niego ustanowiony organ nadzorujący. W tym kontekście proponowany przepis art. 170e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi budzi wątpliwości, czy KNF może w stosunku do NBP (systemu przez niego prowadzonego) stosować jakiegokolwiek nakazy i kary.</p>	<p>Przyjęta.</p>

31.	Art. 1 pkt 16	NBP	Zdaniem NBP w projektowanych art. 170e ust. 1 oraz ust. 6 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie zastosowano wprost wytycznych zawartych w art. 63 ust. 2 lit. g i f rozporządzenia 909/2014 w odniesieniu do wysokości kar pieniężnych, które mogą być nałożone przez KNF, odpowiednio, na centralny depozyt lub osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia. Zakładamy, że intencją projektodawcy było, aby wysokość kar zaproponowana w tych artykułach nie odbiegała od wysokości pozostałych, określonych w tej ustawie kar nakładanych przez organ nadzoru na innych uczestników rynku. Sugerujemy jednak, aby proponowane rozwiązanie zostało zweryfikowane co do jego zgodności z prawem UE przez Rządowe Centrum Legislacyjne i Ministerstwo Spraw Zagranicznych.	Przyjęta kierunkowo. KNF zobowiązał się do przesłania poprawionej wersji brzmienia art. 170e ust. 1 oraz ust 6 pkt 1.
32.	Art. 1 pkt 16	NBP	Ponieważ hipoteza przepisu zawarta w projektowanym art. 170e ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi jest identyczna jak hipoteza zawarta w projektowanym art. 170e ust. 6 ustawy, to dla uproszczenia i przejrzystości nowej regulacji proponujemy przenieść odpowiednio treść dyspozycji i sankcji zawartych w projektowanym art. 170e ust. 6 pkt 1-3 do ust. 1 ustawy. Po takiej zmianie art. 170e ust. 1 ustawy składałby się z 4 punktów, a ust. 6 zostałyby usunięty. Z tego samego powodu proponujemy dokonanie adekwatnej zmiany w projektowanym art. 170f ust. 1 i ust. 5 ustawy.	Przyjęta do wiadomości, przy opracowywaniu zmian projektu uwaga zostanie w ramach możliwości uwzględniona.
33.	Art. 1 pkt 16	NBP	<p>W opinii NBP pewne wątpliwości budzi sposób wprowadzenia do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi norm zawierających podstawę prawną do cofnięcia przez Komisję zezwolenia udzielonego centralnemu depozytowi papierów wartościowych, tj. odpowiednio:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zezwolenia na działalność w charakterze centralnego depozytu papierów wartościowych (zgodnie z art. 16 rozporządzenia 909/2014) – uprawnienie Komisji zawarte w projektowanym art. 170e ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, – zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych lub wyznaczenie w tym celu instytucji kredytowej (zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia 909/2014) – uprawnienie Komisji zawarte w projektowanym art. 170f ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. <p>Po pierwsze, należy zauważyć, że w przepisach prawa unijnego (art. 20 ust. 1 oraz art. 57 ust. 1 rozporządzenia 909/2014) określono sytuacje, których skutkiem ma być cofnięcie zezwolenia udzielonego centralnemu depozytowi (dotyczy to obu wspomnianych kategorii zezwoleń). Dlatego też nie jest jasne, z jakich względów w projektowanych przepisach zdecydowano się na zawężenie przesłanek cofnięcia zezwolenia w stosunku do katalogu przesłanek wynikających z przepisów rozporządzenia 909/2014. Po drugie, konstrukcja projektowanych art. 170e ust. 4 oraz 170f ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nasuwa pewne wątpliwości z punktu widzenia charakteru prawnego przewidzianych w nich sankcji. Zdaniem NBP treść art. 20 ust. 1 oraz art. 57 ust. 1 rozporządzenia 909/2014, zgodnie z którą: <i>„Bez uszczerbku dla ewentualnych działań lub środków naprawczych na mocy tytułu V właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia cofa mu zezwolenie w każdym z następujących przypadków (...)”</i>, wskazuje na bezwzględny charakter przesłanek prowadzących do cofnięcia zezwolenia, pozostawiając prawodawcy krajowemu możliwość przyjęcia w przepisach krajowych jedynie dodatkowych środków prawnych, poza obligatoryjnym cofnięciem zezwolenia. Natomiast w projektowanych przepisach krajowych posłużono się formułą modalną <i>„może cofnąć”</i>, która</p>	Przyjęta do wiadomości, przy opracowywaniu zmian projektu uwaga zostanie w ramach możliwości uwzględniona.

			może prowadzić do interpretacji, że sankcja polegająca na cofnięciu zezwolenia byłaby stosowana fakultatywnie, czyli w zależności od uznania KNF. W opinii NBP projektowane art. 170e ust. 4 oraz art. 170f ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi powinny wskazywać jedynie, że KNF jest uprawniona do cofnięcia zezwolenia zgodnie z, odpowiednio, art. 20 i 57 rozporządzenia 909/2014.	
34.	Art. 1 pkt 16	NBP	W opinii NBP w projektowanym art. 170f ust. 8 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wyrażenie „w drodze uchwały” wydaje się zbędne. Stosownie do art. 11 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, KNF w zakresie swojej właściwości podejmuje uchwały, w tym wydaje decyzje i postanowienia, określone w przepisach odrębnych. Jeżeli zatem intencją projektodawcy jest, aby KNF podejmowała uchwałę działając w określonej sprawie, to nie jest konieczne wyraźne wskazywanie tego trybu procedowania (por. art. 6b tej ustawy). Sugerujemy także rozważyć przereformowanie przesłanki zawartej w art. 170f ust. 8 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, polegającej na „ <i>stanowieniu zagrożenia dla będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego</i> ”. Trafniejsze wydaje się zastosowanie przesłanki odwołującej się do zabezpieczenia toku postępowania. Ponadto proponujemy przenieść tę przesłankę do odrębnego punktu.	Odrzucona Przepis jest tożsamy z art. 96 ust. 10b ustawy o ofercie publicznej. Zasadne zatem jest zapewnienie analogicznych zapisów prawa krajowego implementujących tożsame przepisy prawa europejskiego.
35.	Art. 1 pkt 16 projektu	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	W projektowanej ustawie wątpliwości budzi określenie wysokości nakładanych kar pieniężnych. W szczególności w art. 170e ust. 1 dodawanym do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 pkt 16 projektu), wątpliwości budzi górny limit kary pieniężnej ustalony na kwotę 20 000 000 zł. Kara ta ma być nakładana na centralny depozyt papierów wartościowych w przypadku naruszenia przepisów art. 20-30, 32-35, 37-41, 43-53 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1). Wspomniany przepis ma służyć stosowaniu art. 63 ust. 2 lit. g tego rozporządzenia, zgodnie z którym w przypadku naruszenia wskazanych wyżej przepisów rozporządzenia przez osobę prawną właściwe organy posiadają uprawnienie do nałożenia „maksymalnych administracyjnych sankcji pieniężnych w wysokości co najmniej 20 mln EUR”. Wydaje się, iż kwestia ta powinna być wyjaśniona w uzasadnieniu projektu.	Przyjęta poprzez odpowiednią zmianę uzasadnienia.
36.	Art. 1 pkt 16	NBP	W celu poprawy jasności i przejrzystości projektowanych przepisów, proponujemy rezygnację ze zbędnej regulacji polegającej na dodaniu w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi art. 170f ust. 11. Przepis ten odsyła do odpowiedniego stosowania ust. 1-3 i ust. 5-9 tego artykułu w odniesieniu do centralnego depozytu papierów wartościowych posiadającego zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych. W zamian za to proponujemy odpowiednie dodanie centralnego depozytu posiadającego zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych do przepisów art. 170f ust. 1, ust. 3 i ust. 5 ustawy, czyli wykorzystanie formy, w jakiej zostały sformułowane odpowiednie przepisy rozporządzenia 909/2014.	Przyjęta

37.	Art. 1 pkt 16	KIBR	Brak treści art. 170g-170k. Po art. 170d dodaje się art. 170e-170f Naszym zdaniem kara określona w art. 170e-170f powinna być uzależniona od stopnia przewinienia, wagi naruszenia, sytuacji finansowej osoby odpowiedzialnej, poprzez wprowadzenie odpowiedniej regulacji w tym zakresie.	Przyjęta.
38.	Art. 1 pkt 16	IDM	Projekt ustawy w art. 1 pkt. 16 stanowi, iż po art. 170 d dodaje się art. 170e-170k. <u>Izba zwraca uwagę, że projekt nie zawiera art. 170 g, art. 170 h, art. 170 i, art. 170 j i art. 170 k.</u>	Przyjęta.
39.	Art. 1 pkt 16	NBP	po art. 170d należy dodać art. 170e-170f (a nie, jak zapisano, art. 170e-170k)	Przyjęta.
40.	Art. 1 pkt 16	NBP	w art. 170e ust. 2 po pierwszym przecinku sformułowanie „o którym mowa” proponujemy zastąpić wyrażeniem „o których mowa”,	Przyjęta.
41.	Art. 1 pkt 16	NBP	w art. 170f ust. 1 pkt 1 wyrazy „ryzyk kredytowych” zastąpić wyrazami „ryzyka kredytowego”,	Odrzucona.
42.	Art. 1 pkt 16	NBP	w art. 170f ust. 1 pkt 2 wyrażenie „ryzyk utraty płynności” zastąpić wyrażeniem „ryzyka utraty płynności”,	Odrzucona.
43.	Art. 1 pkt 16	NBP	w art. 170f ust. 4 pkt 2 wyraz „otrzymała” należy zamienić na „otrzymał”,	Przyjęta.
44.	Art. 1 pkt 16	NBP	w art. 170f po ust. 9 powinien być ust. 10; ponadto, o ile przepis ten zostanie zachowany w finalnym projekcie proponujemy dodać kropkę po wyrazie „lit”,	Przyjęta
45.	Art. 1 pkt 16 Projektu	IZFA	„po art. 170 d dodaje się art.170e-170k w brzmieniu” – uwaga: dodano jedynie art. 170e i 170f	Przyjęta.
46.	m.in. Art. 1 pkt 16 Projektu	NBP	NBP pragnie zauważyć, że w projektowanych przepisach dotyczących zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 przedłożonego projektu) niekonsekwentnie uregulowano kwestię formy prawnej nakładania kar pieniężnych przez KNF. W części przepisów projekt nie określa tej formy (dotyczy to np. projektowanego art. 170e ust. 6 pkt 1, art. 170f ust. 5 pkt 1) ustawy, a w innych przepisach wskazano, że KNF nakłada karę pieniężną w drodze decyzji (np. w nowym brzmieniu art. 173 ust. 1 i ust. 4 ustawy). Biorąc pod uwagę obowiązujące obecnie przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wydaje się, że należy konsekwentnie określić formę prawną nakładania kar pieniężnych w każdym odpowiednim przepisie projektu ustawy. Ponadto proponowane przez projektodawcę zróżnicowanie wysokości kar pieniężnych wydaje się nieprzejrzyste. Przykładowo w art. 170f ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi proponuje się wprowadzenie kary pieniężnej do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty, zaś w innych przepisach ustala się maksymalną karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej	Uwaga pierwsza przyjęta kierunkowo. Uwag druga odrzucona, wysokość kar wynika z przepisów prawa UE. (Art. 63.2 lit. e CSRD oraz MAR art. 30. 2 lit. h)

			korzyści lub unikniętej straty (por. art. 1 pkt 16 projektu z art. 1 pkt 18 lit. d) i art. 2 pkt 3 projektu).	
47.	art. 1 pkt 18	UKNF	<p>należy przewidzieć przepis szczególny, przewidujący sankcję dla zewnętrznie zarządzającego ASI, w przypadku, gdy naruszenia, o którym mowa w art. 173 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dopuszcza się emitent będący alternatywną spółką inwestycyjną, zarządzaną przez taki podmiot. W związku z tym w art. 173 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, po ust. 1 należy dodać ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku, gdy naruszenia, o którym mowa w ust. 1 dopuszcza się alternatywna spółka inwestycyjna, zarządzana przez zewnętrznie zarządzającego ASI, kara, o której mowa w ust. 1 nakładana jest na zewnętrznie zarządzającego ASI.”</p>	Przyjęta.
48.	do art. 1 pkt 18 lit. h) Projektu (art. 173 ust. 9 ustawy o obrocie)	GPW	Postulujemy utrzymanie konieczności przeprowadzenia rozprawy przed wydaniem decyzji. Należy bowiem zauważyć, że wymóg wydania decyzji po przeprowadzeniu rozprawy nie jest zbędnym wydłużeniem postępowania administracyjnego przed organem nadzoru, lecz gwarancją ochrony praw osób, w sprawie których decyzja może zostać wydana.	Nieaktualna wobec zgłoszonej rozbieżności przy uwadze 56
49.	art. 1 pkt 18	NBP	<p>NBP pragnie zauważyć, że zastosowanie w projektowanych przepisach dotyczących zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (art. 173 ust. 4 pkt 2, ust. 7 pkt 2 oraz art. 175 ust. 1 pkt 2) terminu „<i>inne podmioty</i>” powoduje, że normy wynikające z tych przepisów dotyczyłyby także niemających osobowości prawnej podmiotów, które mogą emitować papiery wartościowe dopuszczone do obrotu lub ubiegających się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub MTF/OTF (spółki komandytowo-akcyjne). Odpowiadający tym przepisom art. 30 ust. 2 lit. j rozporządzenia 596/2014 posługuje się węższym terminem: „<i>osoba prawna</i>”. Jeśli intencją projektodawcy było rozszerzenie względem tego rozporządzenia katalogu podmiotów objętych wskazanymi przepisami, to zdaniem NBP powinno to zostać wskazane w uzasadnieniu do projektowanej ustawy.</p> <p>Ponadto sugerujemy, aby w projektowanych art. 173 ust. 4a, 7a, art. 174 ust. 2, art. 175 ust. 2 ustawy wyrażenia „<i>przez podmiot</i>” zostały usunięte. Sankcje, których dotyczą wskazane przepisy, mogą być bowiem nakładane także na osoby fizyczne.</p>	Wyjaśniona, odpowiedzenie zmiany zostaną uwzględnione w uzasadnieniu.
50.	Art. 1 pkt 18 Projektu	SEG	<p>Zmiana 18, Art. 173 ust 4, ust 7</p> <p>Nadmierna wysokość kar – nieadekwatna do rozwiązań przyjętych przy implementacji Dyrektywy Transparency.</p> <p>Konsolidacja przychodów w górę – rozwiązanie odrzucone przy implementacji Dyrektywy Transparency. Takie same rozwiązanie powinno zostać przyjęte także w przedmiotowym projekcie – art. 176d ustawy,</p>	Przyjęta.
51.	Art. 1 pkt 18	KIBR	Naszym zdaniem kara określona w art. 174 powinna być uzależniona od stopnia przewinienia, wagi naruszenia, sytuacji finansowej osoby odpowiedzialnej, poprzez wprowadzenie odpowiedniej regulacji w tym zakresie.	Przyjęta.

52.	Art. 1 pkt 19 Projektu	SEG	Zmiana 19, Art. 174 ust 1 Wysokość kary nieadekwatna do sankcji zapisanych w implementacji Dyrektywy Transparency,	Uwaga zgłoszona do decyzji kierownictwa MF, które zdecydowało o obniżeniu sankcji o połowę.
53.	Art. 1 pkt 19 Projektu	NBP	NBP pragnie zauważyć, że projektowany art. 174 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie różnicuje, tak jak to wskazano w art. 30 ust. 2 lit i (iii) oraz lit. j (iii) rozporządzenia 596/2014, wysokości sankcji za naruszenie art. 19w zależności od tego, czy naruszenia dokonała osoba fizyczna czy prawna. Zgodnie z projektowanym art. 174 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi KNF będzie mogła nałożyć na każdego karę pieniężną w wysokości 2 075 000 zł za naruszenie art. 19 ust. 11 wspomnianego rozporządzenia, podczas gdy z rozporządzenia tego wynika, że w przypadku osób fizycznych maksymalna administracyjna sankcja pieniężna w przypadku naruszenia art. 19 wynosi 500 000 EUR, a w przypadku osób prawnych 1 000 000 EUR). W uzasadnieniu do opiniowanego projektu nie wyjaśniono przyczyny zastosowania takiego podejścia.	Odrzucona.
54.	Art. 1 pkt 19 Projektu (dodanie kolejnego punktu)	UKNF	W związku z opublikowanym Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w kwestiach dotyczących wyłączenia niektórych organów publicznych i banków centralnych państw trzecich, okoliczności wskazujących na manipulację na rynku, progów powodujących powstanie obowiązku podania informacji do wiadomości publicznej, właściwych organów do celów powiadomień o opóźnieniach, zgody na obrót w okresach zamkniętych oraz rodzajów transakcji wykonywanych przez osoby pełniące obowiązki zarządcze podlegających obowiązkowi powiadomienia, w celu zabezpieczenia bezpieczeństwa obrotu i słuszych interesów uczestników rynku kapitałowego, zachodzi potrzeba uzupełnienia projektu o możliwość nakładania przez organ nadzoru sankcji administracyjnej na emitenta, w przypadku, gdy ten udzielił zgody na dokonywanie transakcji w okresie zamkniętym pomimo niespełnienia przesłanek określonych w powołanym wyżej rozporządzeniu delegowanym 2016/522 oraz w art. 19 ust. 12 rozporządzenia MAR. W związku z tym w projekcie, w art. 1 projektu po pkt 19 należy dodać kolejny punkt, który w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi doda art. 174a w następującym brzmieniu: <i>„Art. 174a. W przypadku gdy emitent, na wniosek osoby pełniącej obowiązki zarządcze, udzielił zgody, o której mowa w art. 19 ust. 12 rozporządzenia 596/2014, z naruszeniem art. 7 - 9 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w kwestiach dotyczących wyłączenia niektórych organów publicznych i banków centralnych państw trzecich, okoliczności wskazujących na manipulację na rynku, progów powodujących powstanie obowiązku podania informacji do wiadomości publicznej, właściwych organów do celów powiadomień o opóźnieniach, zgody na obrót w okresach zamkniętych oraz rodzajów transakcji wykonywanych przez osoby pełniące obowiązki zarządcze podlegających obowiązkowi powiadomienia, Komisja może nałożyć na emitenta karę pieniężną do wysokości 4.150.000 zł.”.</i>	Przyjęta.
55.	Art. 1 pkt 20 Projektu	SEG	Zmiana 20, Art. 175 Wysokość kary nieadekwatna do sankcji zapisanych w implementacji Dyrektywy Transparency,	Uwaga zgłoszona do decyzji kierownictwa MF, które zdecydowało o obniżeniu

				sankcji o połowę.
56.	Art. i pkt 20 Projektu	IZFA	(dot. zmiany art. 175 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) – ust. 3 zmienianego art. 175 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczy emitenta będącego funduszem inwestycyjnym albo alternatywną spółką inwestycyjną – w naszej ocenie przepisy bezpośrednio odnoszące się do funduszy inwestycyjnych powinny być zamieszczone w odpowiedniej do tego ustawie o funduszach inwestycyjnych. Dodatkowo, w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi brak jest m.in. def. „zarządzającego ASI”, o którym mowa w komentowanym przepisie, ewentualnie brak odesłania do definicji zamieszczonej w ustawie o funduszach inwestycyjnych.	Uwaga pierwsza odrzucona, uwaga druga przyjęta.
57.	Art. 1 pkt 20 Projektu	KIBR	Naszym zdaniem kara określona w art. 175 powinna być uzależniona od stopnia przewinienia, wagi naruszenia, sytuacji finansowej osoby odpowiedzialnej, poprzez wprowadzenie odpowiedniej regulacji w tym zakresie.	Uwaga zgłoszona do decyzji kierownictwa MF, które zdecydowało o obniżeniu sankcji o połowę.
58.	art. 1 pkt 20 projektu	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	W art. 175 ust. 3 zmienianej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 pkt 20 projektu) należałoby zastąpić skrót „ASI” zwrotem: „alternatywną spółką inwestycyjną”, ponieważ w zmienianej ustawie brak jest omówienia tego skrótu.	Przyjęta.
59.	art. 1 pkt 21	UKNF	należy skreślić dodawany art. 175b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dodanie takiego przepisu byłoby niezgodne z art. 18 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia MAR zgodnie z którym nawet jeżeli emitent korzysta z usług innych podmiotów, w związku z czym podmioty te wchodzi w posiadanie informacji poufnej i mają obowiązek sporządzania listy osób posiadających dostęp do takiej informacji, to za prawidłowe prowadzenie tej listy odpowiada zawsze emitent.	Przyjęta.
60.	art. 1 pkt 21	NBP	w art. 175b wyraz „działająca” proponujemy zastąpić wyrazem „działający”,	Uwaga nieaktualna wobec przyjęcia uwagi 69
61.	1 pkt 22 – art. 176 ust. 1	UKNF	UKNF proponuje skreślenie pkt 1 i 3. Sankcja wykluczenia papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, zorganizowanej platformie obrotu lub w alternatywnym systemie obrotu wydaje się wygórowana w zestawieniu z minimalną sankcją za naruszenie art. 18 rozporządzenia MAR, określonej w art. art. 30 ust. 2 lit. j (iii) tego rozporządzenia, a także z wagą sankcjonowanego w tym przepisie naruszenia.	Przyjęta.
62.	art. 1 pkt 22 - art. 176 ust. 2	UKNF	W art. 1 pkt 22 niewłaściwie wskazano zakres odesłań w projektowanym art. 176 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Uwzględnienia również wymaga zmieniona redakcja art. 96 ust. 6 i 6a, jaka została przyjęta w ustawie z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw, o której mowa w pkt 1 niniejszego pisma. Prawidłowo przepis powinien brzmieć: „2. Przepisy art. 96 ust. 5, 6 pkt 2, 7-8a oraz 10 – 10c ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.”.	Przyjęta.

63.	Art. 1 pkt 22 Projektu	SEG	Zmiana 22, Art. 176 ust.1 Wysokość kary nieadekwatna do sankcji zapisanych w implementacji Dyrektywy Transparency,	Uwaga zgłoszona do decyzji kierownictwa MF, które zdecydowało o obniżeniu sankcji o połowę.
64.	Art. 1 pkt 23 Projektu	SEG	Zmiana 23, art. 176 d - w zakresie tego przepisu, również postulujemy wykreślenie sformułowania „lub jednostką zależną jednostki dominującej” oraz zastąpienie sformułowania „jednostki dominującej najwyższego szczebla” słowem „emitent”.	Przyjęta.
65.	Art. 1 pkt 23 Projektu	SEG	Zmiana 23, Art. 176d Zapisy dotyczą konsolidacji przychodów w górę – co zostało już odrzucone przy implementacji Dyrektywy Transparency,	Przyjęta.
66.	Art. 1 pkt 24 Projektu	SEG	Zmiana 24, Art. 180 Powinno być jasno zapisane ujawnieniu świadomym informacji poufnej,	Wyjaśniona. Nie ma możliwości doprecyzowanie regulacji MAR. W rozporządzeniu MAR jest jedynie mowa o bezprawności. Art. 14 lit. c c) bezprawnego ujawnienia informacji poufnych
67.	Art. 1 pkt 25 Projektu	SEG	Zmiana 25, Art. 181 ust 1 Zapis powinien dotyczyć świadomego wykorzystania informacji poufnej,	Wyjaśniona. Rozporządzenie MAR mówi o wykorzystywaniu informacji poufnej, bez określania dodatkowych przesłanek. Art. 14 lit. a MAR: „a) wykorzystywania informacji poufnych lub usiłowania wykorzystywania informacji poufnych;”
68.	art. 1 pkt 26	NBP	w art. 183 ust. 2 należy usunąć powtórzenie „art.”.	Przyjęta.
69.	art. 1 pkt 27 - art. 183a ust. 1	UKNF	Ze względu na to, że art. 30 ust. 2 lit. g rozporządzenia MAR przewiduje sankcję w postaci tymczasowego zakazu zawierania transakcji, należy rozszerzyć zakres środka karnego, przewidzianego w art. 183a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi na zawieranie transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe. Ponadto, ponieważ tego rodzaju środek karny nie jest przewidziany w Kodeksie karnym, konieczne jest określenie okresu na jaki możliwe jest orzeczenie tego środka karnego. W konsekwencji, art. 183a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi powinien otrzymać brzmienie: <i>„1. W przypadku skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 180, art. 181, art. 182 lub art. 183, sąd może orzec również zakaz pełnienia funkcji członka zarządu w podmiotach działających na podstawie przepisów ustaw wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, zakaz zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, albo zastosować oba te środki łącznie. Środek karny zakazu zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty</i>	Jw. Rozstrzygnięcia dokonało kierownictwo MF. Uwaga odrzucona.

			<i>finansowe sąd orzeka od roku do lat 15; zakaz orzeka się w latach.”.</i>	
70.	art. 1 pkt 27	NBP	Sugerujemy, aby w projektowanym art. 183a ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wyrażenie „w podmiocie, o którym mowa” zastąpić sformułowaniem „w podmiotach, o których mowa”. Przepis ten odnosi się bowiem do ust. 1 tego artykułu, a ta jednostka redakcyjna dotyczy „podmiotów działających na podstawie przepisów ustaw wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym”.	Przyjęta
71.	Art. 1 pkt 27 Projektu	SEG	Zmiana 27, Art. 183a ust 1 Brakuje wskazania okresu, na jaki sąd może orzec zakazania pełnienia funkcji,	Uwaga nieaktualna, ze względu na odrzucenie przedmiotowego środka karnego z projektu ustawy.
72.	Art. 2 pkt 3 Projektu	SEG	Zmiana 1, Art. 138 ust. 8 i ust. 10 Zapisy dotyczą wysokości sankcji przy zastosowaniu przychodów konsolidowanych w górę w ramach grupy kapitałowej - co zostało już odrzucone przy implementacji Dyrektywy Transparency.	Przyjęta
73.	art. 2 pkt 2	UKNF	W art. 2 pkt 2 powinien otrzymać brzmienie: „2) w art. 133 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zgodności działalności prowadzonej przez banki zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi z przepisami tej ustawy, niniejszej ustawy, rozporządzenia 596/2014, aktów delegowanych wydanych na podstawie tego rozporządzenia oraz statutem;”.	Przyjęta.
74.	art. 2 pkt 3	UKNF	W art. 2 pkt 3 należy skreślić pkt 2 w dodawanym w art. 138 ust. 8. Obowiązki jakich dotyczy ten przepis są obowiązkami emitenta, podlegającymi sankcjom na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepis jest zatem zbędny.	Nieaktualna, ze względu na przyjęcie uwag nr 89
75.	do art. 2 pkt 3 Projektu (art. 138 ust. 8-11 ustawy Prawo bankowe)	GPW	Należy ponownie rozważyć zasadność wprowadzenia lub ew. modyfikację projektowanych przepisów tj. ust. 8-11 w art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. W stosunku do banków prowadzących działalność na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie, które są jednocześnie emitentami, o których mowa w art. 18 ust. 7 rozporządzenia 596/2014 będzie miał zastosowanie projektowany art. 176 ust. 1 ustawy o obrocie. Art. 18 rozporządzenia 596/2014 skierowany jest do emitentów i nie do końca zrozumiałe jest specjalne traktowanie w tym zakresie emitentów będących bankami, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie. Ponadto nie wydaje się uzasadnione tworzenie dwóch przepisów sankcyjnych, tj. w ustawie o obrocie, oraz w ustawie – Prawo bankowe, które przewidują różny zakres sankcji, mimo że wydają się mieć zastosowanie do tego samego stanu faktycznego. W przypadku naruszenia art. 16 rozporządzenia 596/2014 przez bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie, będzie miał zastosowanie projektowany art. 173 ust. 4 ustawy o obrocie. Przepis ten sformułowany jest w sposób nie budzący wątpliwości tj. „na każdego kto narusza obowiązek posiadania rozwiązań ...”, a więc dotyczy także banku prowadzącego działalność na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie, gdyż podmiot ten w zależności od zakresu posiadanego uprawnienia z art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie może być uznany za „osobę zawodowo pośredniczącą w zawieraniu transakcji lub wykonywaniu zleceń”.	Przyjęta poprzez odrzucenie ust. 8-11.

			Na marginesie należy zauważyć, że art. 138 ust. 8 pkt 1 powinien odsyłać do ust. 2 art. 16 rozporządzenia 596/2014, a nie jak to zostało przewidziane w Projekcie do ust. 1. Bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie nie może organizować alternatywnego systemu obrotu, może natomiast przyjmować i przekazywać zlecenia oraz wykonywać zlecenia klientów w zakresie niektórych instrumentów finansowych np. papierów skarbowych oraz instrumentów finansowych rynku OTC.	
76.	Art. 3	UKNF	W art. 3 należy skorygować omyłkę pisarską i nadać art. 58c ustawy o giełdach towarowych brzmienia: „Art. 58c. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 39 lit. b rozporządzenia 1031/2010, zleca innej osobie złożenie lub nakłania ją, na podstawie informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010, do złożenia, zmiany lub wycofania oferty na produkty sprzedawane na aukcji, których dotyczą te informacje, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.”	Przyjęta
77.	Art. 3	KIBR	pkt 4f) zawiera nieprawidłowe brzmienie rozporządzenia; prawidłowo powinno brzmieć: 4f) rozporządzeniu 909/2014- rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012(Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1). Wskazano, że w pkt 49 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkty 51-55; natomiast brak punktu 50 - w ten sposób pojawia się luka w numeracji.	Przyjęta.
78.	Art. 5 – propozycja zmiany art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy o nadzorze	UKNF	Dla uporządkowania przepisów, regulujących zakres nadzoru sprawowanego przez KNF w zakresie obowiązków regulowanych bezpośrednio przepisami prawa europejskiego, wskazane jest uzupełnienie art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, tj. zakres nadzoru nad rynkiem kapitałowym, poprzez wskazanie w tym przepisie również rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 909/2014, a także aktów delegowanych, wydanych na podstawie tych rozporządzeń.	Przyjęta.
79.	art. 5 Projektu (ustawa o nadzorze nad rynkiem kapitałowym)	GPW	Poddajemy pod rozwagę uzupełnienie zakresu zmian do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym również o zmianę do art. 55 ust. 1 pkt 1. W ocenie Giełdy wskazane wydaje się rozszerzenie zakresu delegacji do wydania rozporządzenia określającego środki techniczne służące do przekazywania informacji przez podmioty nadzorowane w taki sposób, aby obejmowała ona także przekazywanie informacji w ramach wypełniania obowiązków informacyjnych wynikających z rozporządzenia 596/2014, tj. podawanie do publicznej wiadomości informacji poufnych (art. 17 ust. 1).	Wyjaśniona. Art. 17 ust. 10 MAR nakłada na ESMA opracowanie standardów technicznych określających techniczne warunki właściwego podawania do wiadomości publicznej informacji poufnych, których mowa w art. 17 ust. 1
80.	Art. 5 ust. 2 projektu	NBP	W projektowanym art. 3 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym powtórzono odwołanie do rozporządzenia 909/2014; w związku z tym należy postawić kropkę po wyrażeniu „rozporządzenia 596/2014” i wykreślić słowa „oraz rozporządzenia 909/2014”.	Przyjęta.
81.	Art.5 pkt 2	KDPW	W zakresie dotyczącym CSDR nie istnieje potrzeba zmiany art. 3 ust.2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ponieważ przepis ten już obecnie odwołuje się do CSDR.	Przyjęta

82.	Art. 5 pkt 2	IDM	Izba zwraca uwagę, że art. 5 pkt 2 zmiany ustawy wprowadza w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym art. 3b stanowiący, że między innymi firmy inwestycyjne są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, których dopuścili się pracownicy tego podmiotu. W ocenie Izby stanowi to jedynie powielanie i dodatkowe doprecyzowywanie (odnoszenie się do jednego tylko rozporządzenia MAR) już obowiązującego postanowienia art. 83a ust. 1a i następne ustawy o obrocie. Pragniemy zauważyć, że tak kazuistyczne zmienianie przepisów prawa może powodować ich niespójność i utrudni ostatecznie ich stosowanie. Izba zwraca uwagę, że art. 83a ust. 1a ustawy o obrocie, o którym mowa powyżej, został doprecyzowany również w najnowszym projekcie zmiany rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków technicznych z dnia 4 kwietnia 2016 r., który w § 25 szczegółowo reguluje wymogi jakie powinna spełniać procedura anonimowego zgłaszania naruszeń.	Przyjęta.
83.	Art. 5 pkt. 3	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	W art. 3a ust. 3 dodawanym do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. <i>o nadzorze nad rynkiem kapitałowym</i> (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.) należałoby uwzględnić, iż w akcie wykonawczym nie należy określać zasad postępowania, gdyż jest to materia ustawowa. Wydaje się, że bardziej adekwatne będzie użycie sformułowania: „ <i>sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania</i> ”.	Przyjęta.
84.	Art. 5 Zmiana 3, Art. 3a	SEG	Art. 3a ust. 1 Przepis sankcjonuje przyjmowanie zgłoszeń – donosów w zakresie potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia MAR. Wydaje się to sprzeczne z polskimi normami regulacyjnymi,	Odrzucona. Uregulowanie zgłaszania naruszeń wynika z art. 32 MAR.
85.	Art. 5 - Zmiana 3, Art. 3a	SEG	Art. 3a Ust. 3 Wątpliwości budzą zapisy dotyczące szczegółowych procedur zbierania donosów.	Odrzucona. Jw.
86.	Art. 5 - Ustawa o nadzorze	NBP	W celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów rozporządzenia 909/2014 dotyczących sankcji za naruszenia, projekt ustawy powinien zawierać również przepisy dotyczące przyjmowania przez KNF zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów tego rozporządzenia. W projekcie ustawy zawarto taki przepis jedynie w odniesieniu do rozporządzenia 596/2014 (art. 5 pkt 3 projektu ustawy, wprowadzający do ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym nowy art. 3a). Zgodnie z art. 65 rozporządzenia 909/2014 państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych mechanizmów w tym zakresie (tak jak w art. 32 rozporządzenia 596/2014). Pragniemy zauważyć, że wymóg z art. 65 rozporządzenia 909/2014 stanowi istotny element procedur prewencyjnych służących eliminowaniu przez właściwe organy naruszeń przepisów tego rozporządzenia. Z tego względu przepis podobny do proponowanego nowego art. 3a (i w odpowiednim zakresie – do art. 3b) ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym powinien dotyczyć również zgłaszania do KNF naruszeń rozporządzenia 909/2014.	Przyjęta.

87.	art. 6 pkt 1 Projektu (art. 4 ustawy o ofercie)	GPW	Poddajemy pod rozważenie, analogicznie jak zostało to zaproponowane w ustawie o obrocie, zamieszczenie definicji terminu „informacja poufna” w słowniczku ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. <i>o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych</i> , dalej „ustawa o ofercie”.	Przyjęta.
88.	uwaga dodatkowa - Art. 36 ust. 1, 2a, 3, 5 i 6 ustawy o nadzorze	UKNF	<p>W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 z późn. zm.):</p> <p>1) w art. 36 ust. 1, 2a, 3, 5 i 6 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Wyniki kontroli zamieszcza się w protokole kontroli sporządzonym w trzech egzemplarzach, z których dwa doręcza się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia przekazania mu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4. Protokoły doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio lub za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), przekazywanym następnie nadawcy przez tego operatora.”</p> <p>„2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę jednego z otrzymanych egzemplarzy protokołu, a następnie doręcza ten egzemplarz Komisji, na zasadach i w trybie określonych w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b-2d.”</p> <p>„3. Kontrolowany ma prawo przedstawienia umotywowanych zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zastrzeżenia doręcza się na piśmie do Przewodniczącego Komisji, na zasadach i w trybie określonych w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.”</p> <p>„4 W przypadku gdy Przewodniczący Komisji:</p> <p>1) uwzględni zastrzeżenia kontrolowanego - dokonuje się zmiany protokołu w niezbędnym zakresie w formie pisemnego aneksu, który doręcza się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń; przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio;</p> <p>2) nie uwzględni zastrzeżeń kontrolowanego – doręcza się kontrolowanemu pisemne stanowisko dotyczące tych zastrzeżeń, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.”</p> <p>„5. Wraz z aneksem lub stanowiskiem, o których mowa w ust. 4, albo po bezskutecznym upływie terminu do przedstawienia zastrzeżeń, Przewodniczący Komisji może wydać zalecenia usunięcia przez kontrolowanego nieprawidłowości stwierdzonych na podstawie wyników kontroli, zwanych dalej "zaleceniami", w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zaleceń, z zastrzeżeniem ust. 6.”</p> <p>„6. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu lub interes inwestorów, Przewodniczący Komisji może wydać zalecenia nawet przed zakończeniem kontroli, wyznaczając kontrolowanemu termin do usunięcia nieprawidłowości krótszy niż 14 dni. O wydaniu zaleceń w tym trybie zamieszcza się wzmiankę w protokole kontroli.”</p> <p>2) w art. 36 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:</p> <p>„9. Termin, o którym mowa w art. 36 ust. 1, ust. 2a, ust. 3-5, ust. 5a i ust. 8 uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe.”</p>	Rozbieżność kierownictwa UKNF. Decyzją MF, uwaga została przyjęta.

			<p>Uzasadnienie: Proponowana zmiana ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych co do sposobu dotrzymania terminów w związku z prowadzoną kontrolą – zarówno w odniesieniu do czynności organu nadzoru, jak również podmiotu kontrolowanego. Do kontroli przewidzianej w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, nie stosuje się przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z powyższym, sytuacja ta może rodzić wątpliwości co do zasad, jakie obowiązują przy określeniu dotrzymania terminów.</p> <p>3) w art. 36 ust. 5a, usuwa się pierwsze zdanie wtrącone, wydzielone pierwszym i drugim przecinkiem, a przepis otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5a. Kontroler może dokonywać sprostowania oczywistych omyłek pisarskich w protokole kontroli. Zarządzający kontrolę informuje kontrolowanego pisemnie o dokonanych sprostowaniach.”</p> <p>Uzasadnienie: Proponowana zmiana wynika z faktu, że w obecnym brzmieniu przepis zezwala jedynie na dokonywanie poprawek oczywistych omyłek pisarskich w razie otrzymania zastrzeżeń. Po otrzymaniu protokołu kontroli, podmiot kontrolowany może, oprócz zastrzeżeń, wystosować również wyjaśnienia, co oznacza, że nie można będzie w tym trybie dokonać sprostowania. Dodatkowo, przepis w obecnym brzmieniu nie pozwala na skorygowanie omyłek stwierdzonych przez kontrolerów, a nie podniesionych przez kontrolowanego.</p>	
89.	Uwaga dodatkowa Art. 6 pkt 1 – propozycja dodania art. 4b	UKNF	<p>W związku z nieokreślonym przez przepisy momentem, w którym podmiot staje się emitentem papierów wartościowych ubiegającym się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub emitentem papierów wartościowych, który ubiega się o ich wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu, zasadne jest doprecyzowanie tych dwóch kategorii podmiotów, UKNF proponuje zatem dodanie w ustawie o ofercie art. 4b w brzmieniu:</p> <p><i>„Art. 4b. Ilekroć w rozporządzeniu 596/2014 lub w niniejszej ustawie mowa jest o emitencie ubiegającym się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub emitencie ubiegającym się o wprowadzenie papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu należy przez to rozumieć emitenta, który odpowiednio wystąpił z wnioskiem o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub z wnioskiem o wprowadzenie papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu.”</i></p>	Przyjęta.
90.	Uwaga dodatkowa art. 56 ust. 7 i 8 ustawy o	UKNF	<p>W związku ze zmianami przewidzianymi w art. 56 ust. 7 i 8 ustawy o ofercie publicznej w brzmieniu określonym w ustawie z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw, zachodzi konieczność dostosowania brzmienia art. 60 ust. 2 pkt 1 ustawy o ofercie publicznej i nadanie mu brzmienia:</p>	Przyjęta.

	ofercie publicznej		„1) rodzaj, zakres i formę informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, dopuszczonych do obrotu na rynku oficjalnych notowań giełdowych w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub na rynku regulowanym innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego oraz emitentów, o których mowa w art. 56 ust. 8, oraz”.	
91.	Uwaga dodatkowa – art. 24 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej	UKNF	<p>W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie w publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382 z późn. zm.):</p> <p>1) Art. 24 ust. 2 powinien otrzymać brzmienie: „2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, prospekt emisyjny podstawowy powinien spełniać przynajmniej warunek, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 lub 2.”</p> <p>Uzasadnienie: Zgodnie ze stanowiskiem ESMA, prezentowanym w dokumencie Questions and Answers do dyrektywy 2003/71/WE, spełnienie któregośkolwiek warunku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 – 2 jest wystarczające, aby prospekt emisyjny nie zawierał informacji o cenie emisyjnej lub cenie sprzedaży. Stanowisko to wskazuje, że nie należy ograniczać emitenta, zawiązując obowiązek w zakresie treści prospektu emisyjnego podstawowego wyłącznie do obowiązku wskazania ceny maksymalnej, skoro jako równoważną informację w tym zakresie, zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE jest również przekazanie informacji wymienionych w art. 54 ust. 1 pkt 2 ustawy o ofercie. Co więcej zaproponowana redakcja przepisu pozwala na pełniejszą implementację art. 5 ust. 4 zdanie ostatnie dyrektywy 2003/71/WE, który odsyła do stosowania art. 8 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy.</p>	Przyjęta.
92.	Art. 6 pkt 4	UKNF	<p>Zmieniany w art. 6 pkt 4 projektu art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (dalej „ustawa o ofercie”) nie powinien obejmować, w zakresie obowiązku przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1 tej ustawy przez emitentów papierów wartościowych, które są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu. Tacy emitenci mają obowiązek przekazywania jedynie informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 i 3 ustawy o ofercie, dlatego art. 58 ust. 1 – 1a powinny otrzymać brzmienie:</p> <p>„1. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym ma obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1 oraz art. 70 pkt 1 i 3 za pośrednictwem jednej lub więcej osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wskazanej w drodze decyzji Komisji, zwanej dalej "agencją informacyjną.”</p> <p>„1a. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie, emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub które są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, emitent papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu oraz uczestnik rynku uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 596/2014, mają obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia</p>	Przyjęta.

			<p>596/2014 oraz informacji poufnych, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 596/2014, za pośrednictwem jednej lub więcej agencji informacyjnej.”.</p> <p>Ponadto, aby regulacja była kompletna, w art. 58 należy dodać kolejny ustęp, obejmujący wyłącznie emitentów, których papiery wartościowe są wprowadzone do ASO w brzmieniu:</p> <p><i>„1b. Emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu ma obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 i 3 za pośrednictwem jednej lub więcej agencji informacyjnej.”.</i></p> <p>Dodatkowo proponowane wyżej brzmienie art. 58 ust. 1 – 1b rozszerza obowiązek wykorzystywania do komunikacji z rynkiem agencji informacyjnych przy przekazywaniu informacji wymaganych od emitentów i uczestników rynku uprawnień do emisji. Na skutek tej zmiany uzasadnione jest nadanie art. 58 ust. 2 ustawy o ofercie brzmienia:</p> <p><i>„2. Agencja informacyjna zapewnia powszechny dostęp do informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1, art. 70 pkt 1 i 3, informacji przekazywanych na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014 oraz informacji poufnych, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 596/2014, niezwłocznie po ich otrzymaniu od emitenta lub podmiotów, o których mowa w ust. 1a.”.</i></p> <p>W konsekwencji powyższych modyfikacji, zmianę należy również wprowadzić w art. 6 pkt 11 lit. a) projektu (art. 96 ust. 1 pkt 1 ustawy o ofercie):</p> <p><i>„1) nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 15a ust. 4 i 5, art. 20, art. 24 ust. 1 i 3, art. 37 ust. 3 i 4, art. 38 ust. 4–6, art. 38a ust. 2–4, art. 38b ust. 7–9, art. 39 ust. 1–2a, art. 40, art. 41 ust. 1, ust. 3, ust. 8 zdanie drugie i ust. 9, art. 44 ust. 1, art. 45, art. 46, art. 47 ust. 1, 3 i 5, art. 48, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4, art. 52, art. 54 ust. 2 i 3, art. 56 – 56c w zakresie dotyczącym informacji bieżących, art. 58 ust. 1 – 1b, art. 59 – w zakresie dotyczącym informacji bieżących, art. 62 ust. 6 i 8, art. 66 i art. 70 pkt 2 i 3,”.</i></p>	
93.	6 pkt 4 Projektu (art. 58 ustawy o ofercie)	GPW	<p>W celu uniknięcia potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych co do podmiotów obowiązanych do przekazywania informacji wymienionych w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie do publicznej wiadomości proponujemy utrzymanie obecnego brzmienia tego przepisu. Informacje, o których mowa w art. 56 ust. 1 tej ustawy mają obowiązek przekazywać emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, natomiast informacje, o których mowa w art. 70 pkt 1 i 3 ustawy o ofercie (ale także w art. 80 i art. 86 ust. 2 tej ustawy) przekazują spółki publiczne. Dlatego określenie, że chodzi o emitentów papierów wartościowych wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu może być mylące. Art. 70 ust. 1 i 3 ustawy o ofercie dotyczy przecież także spółek publicznych, które przeprowadziły ofertę publiczną i w związku z tym zarejestrowały swoje akcje w depozycie papierów wartościowych, ale ich nie wprowadziły do obrotu na rynek regulowany lub ASO. Z drugiej strony art. 70 ust. 1 i 3 ustawy o ofercie nie dotyczy emitentów, którzy wprowadzili do obrotu na rynku regulowanym lub do alternatywnego systemu obrotu wyłącznie instrumenty dłużne.</p> <p><u>Propozycja zapisu art. 58 ust. 1 - 2:</u></p>	Przyjęta.

			<p>„1. Emitent, ma obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1, art. 70 pkt 1 i 3, art. 80 i art. 86 ust. 2, za pośrednictwem jednej lub więcej osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wskazanej w drodze decyzji Komisji, zwanej dalej „agencją informacyjną.</p> <p>2. Agencja informacyjna zapewnia powszechny dostęp do informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1, art. 70 pkt 1 i 3, art. 80 i art. 86 ust. 2, oraz informacji poufnych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od emitenta lub uczestnika rynku uprawnień do emisji.”</p> <p>W kontekście zmian zaproponowanych do art. 58 ustawy o ofercie pojawia się nadto pytanie czy intencją projektodawcy jest by emitenci z ASO przekazywali raporty zawierające informację poufną wyłącznie z wykorzystaniem systemu ESPI, który zapewnia automatycznie pośrednictwo agencji informacyjnej? Czy też dopuszcza się dla tych emitentów dualizm systemów służących do przekazywania informacji bieżących i okresowych (ESPI i giełdowy EBI)?</p> <p>Giełda chciałaby zasygnalizować problem dotyczący systemu służącego do przekazywania informacji regulowanych przez emitentów, których akcje są przedmiotem obrotu w alternatywnym systemie obrotu prowadzonym przez GPW. W chwili obecnej do celów tych służy system EBI, administrowany przez GPW. Informacje przekazywane przez emitentów z wykorzystaniem tego systemu są publikowane na stronach internetowych GPW i przekazywane do agencji informacyjnych. Giełda zarządza indywidualnymi profilami dostępu do systemu EBI. Sprawy związane z nadawaniem i odbieraniem profili dostępowych są załatwiane na bieżąco i często mają bardzo dynamiczny charakter, co w przypadku spółek notowanych na NewConnect (często są to małe przedsiębiorstwa, z bardzo nielicznym personelem biurowym) jest niezwykle istotne dla bezpieczeństwa informacji przekazywanych przez te spółki, zwłaszcza w kontekście szybkości ich publikowania.</p> <p>W opinii Giełdy sam obowiązek przekazywania przez emitentów z alternatywnego systemu obrotu informacji poufnych do nadzorca i do OAM (Officially Appointed Mechanisms) nie powinien przesądzać o konieczności posługiwania się w pełnym zakresie przez tę grupę emitentów systemem ESPI (kwestię wypełnienia tych obowiązków, zwłaszcza przekazania informacji do OAM, można rozwiązać w inny sposób). Pragniemy zwrócić uwagę na to, że emitenci z alternatywnego systemu obrotu GPW są zaznajomieni z systemem EBI oraz sposobem jego administrowania przez GPW (z systemu ESPI korzystają sporadycznie). System ten służy nie tylko do przekazywania raportów zawierających informacje poufne, lecz także do publikowania wszelkich pozostałych raportów wynikających z regulacji alternatywnego systemu obrotu w tym przede wszystkim raportów okresowych. Obsługa techniczna blisko 500 emitentów – użytkowników EBI, z zachowaniem zasad identyfikacji osób uprawnionych do systemu, szybkiego nadawania i odbierania uprawnień, wiąże się z dużym wysiłkiem organizacyjnym i technologicznym.</p>	
94.	art. 6 pkt 7 Projektu (art. 62a ustawy o ofercie)	GPW	<p>W przypadku papierów wartościowych będących przedmiotem dual-listingu w dwóch różnych państwach członkowskich zasady dotyczące wskazywania właściwego organu do celów powiadomień, o których mowa w ust. 4 i 5 art. 17 rozporządzenia 596/2014 określa art. 6 Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/522. W tym kontekście wydaje się, że ust. 1 w art. 62a może być uznany jako niespójny z tym rozporządzeniem. Zwracamy też uwagę, że wskazanie Komisji jako organu właściwego do otrzymywania</p>	<p>Uwaga w części pierwszej odrzucona ponieważ art. 62a ust. 1 jest spójny z rozporządzeniem MAR, w drugiej części przyjęta.</p>

			<p>informacji wymienionych w art. 17 ust. 4 rozporządzenia 596/2014 zostało już zawarte w art. 5 pkt 2 Projektu (art. 3 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym). Stąd poddajemy pod rozwagę rezygnację z ust. 1 w art. 62a. Na marginesie należy zauważyć, iż w ust. 1 powinno być „uczestnik rynku uprawnień do emisji” a nie „uczestnik systemu handlu uprawnieniami do emisji”.</p> <p>Niezależnie od powyższego w art. 62a ust. 2 (zakładając utrzymanie treści ust. 1) proponujemy dokonanie następującej modyfikacji:</p> <p><u>Propozycja zapisu art. 62a ust. 2:</u></p> <p>„2. W przypadku przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, przez emitenta, którego papiery wartościowe zostały wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu, Komisja przekazuje te informacje spółce prowadzącej rynek regulowany, organizującej ten alternatywny system obrotu, która zapewnia sprawowanie nadzoru, o którym mowa w art. 68b ust. 1.”</p>	
95.	art. 6 pkt 8	UKNF	W art. 6 pkt 8 należy skreślić lit. a, która przytacza brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w art. 66 ust. 1 identyczne z brzmieniem nadanym zmienianej jednostce redakcyjnej ustawą z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw.	Przyjęta.
96.	art. 6 pkt 8 Projektu (art. 66 ustawy o ofercie)	GPW	Projekt utrzymuje przepis art. 66 ustawy o ofercie, wprowadzający generalny zakaz ujawniania informacji, których podanie do publicznej wiadomości wymagane jest w przepisach ustawy o ofercie, wskazanych w art. 66 – przed ich opublikowaniem w wymaganym trybie. Zgłaszamy wątpliwości co do celowości utrzymywania tak szerokiego zakresu przedmiotowego tego zakazu, jak i realnej możliwości przestrzegania (i egzekwowania) zakazu ujawniania wszystkich informacji objętych art. 66. Restrykcyjność art. 66 zyskuje na sile zwłaszcza wobec przepisów dotyczących zasad udostępniania informacji poufnych, zawartych w rozporządzeniu 596/2014 (art. 10 rozporządzenia). Wobec niemożności rozdzielenia w wielu sytuacjach informacji poufnych od pozostałych informacji regulowanych, przestrzeganie zakazów wynikających z art. 66 ustawy o ofercie może stać w sprzeczności z postanowieniami rozporządzenia 596/2014. Reasumując, należy rozważyć skreślenie art. 66 ustawy o ofercie.	Przyjęta poprzez uchylenie art. 66 ustawy o ofercie.
97.	Art. 6 pkt 8	SEG	zmiana 8, art. 66 ust. 1 Zakres podmiotów do których można przekazywać informacje – uzgodniony powinien być z wymogami MAR,	Przyjęta.
98.	Art. 6 pkt 8	SEG	ust. 1a W zakresie art. 56 i art. 59 – przekazywanie osobom o których mowa w ust 1 pkt 1. Wymaga doprecyzowania i wyjaśnienia w kontekście zapisów MAR.	Przyjęta.
99.	Art. 6 pkt 8	SEG	Zmiana 8, art. 66 – postulujemy usunięcie przedmiotowego przepisu w całości, z uwagi na fakt, że art. 66 ust. 1a w obecnym brzmieniu nie dotyczy już informacji poufnej, wobec czego również pozostałe jego zapisy pozostają zbyteczne i niecelowe.	Przyjęta.

100.	Art. 6 pkt 8	SEG	zmiana 11, art. 96 ust 1g - w zakresie tego przepisu ,postulujemy dodatkowo wykreślenie sformułowania „lub jednostką zależną jednostki dominującej ”	Przyjęta.
101.	Art. 6 pkt 9 lit. a)	UKNF	Art. 6 pkt 9 lit. a) – projektowane nowe brzmienie części wspólnej art. 68 ust. 1 ustawy o ofercie powinno uwzględniać zmiany w zakresie prawa upadłościowego, wprowadzone ustawą z dnia 15 maja 2015 r. prawo restrukturyzacyjne i otrzymać brzmienie: „1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o to dopuszczenie lub którego papiery wartościowe zostały wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu lub są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, a także którego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na zorganizowanej platformie obrotu, albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym, są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta lub tych osób, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie:”.	Przyjęta.
102.	Art. 6 pkt 9 lit. b projektu	UKNF	Art. 6 pkt 9 lit. b projektu – dodawanemu art. 68 ust. 6 ustawy o ofercie należy nadać brzmienie, uwzględniające obowiązek przekazywania informacji poufnych: „6. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w stosunku do emitenta, o którym mowa w ust. 1, lub uczestnika rynku uprawnień do emisji w celu zaprzestania naruszania obowiązków informacyjnych oraz obowiązków przekazywania informacji określonych w rozporządzeniu 596/2014, a także aktach delegowanych wydanych na jego podstawie.”;	Przyjęta
103.	Art. 6 pkt 9	NBP	Projektowany art. 68b ust. 1 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych określa, która ze spółek prowadzących giełdę lub rynek pozagiełdowy i organizujących alternatywny system obrotu (ASO) będzie zobowiązana – w sytuacji wprowadzenia papierów wartościowych do więcej niż jednego ASO – do pełnienia nadzoru nad wykonaniem przez emitentów obowiązków określonych w art. 17 ust. 1, 4 i ust. 7-9 oraz w art. 18 ust. 1-6 rozporządzenia 596/2014. Przepis ten wskazuje, że w sytuacji jednoczesnego wprowadzenia papierów wartościowych do obrotu w więcej niż jednym ASO wspomniany nadzór będzie musiała zapewnić „spółka, która wcześniej rozpoczęła prowadzenie takiego systemu”. W opinii NBP sformułowanie przepisu w taki sposób może budzić problemy związane z jego praktycznym zastosowaniem, gdyż na stronie Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych w zestawieniu funkcjonujących ASO nie są prezentowane daty rozpoczęcia działalności przez poszczególne ASO. Sugerujemy rozważyć, czy nie byłoby lepszym rozwiązaniem, aby decyzję o wyborze spółki nadzorującej pozostawić samemu emitentowi i zobowiązać go do poinformowania o tym wszystkich spółek prowadzących ASO, na które wprowadzono te papiery. Odnosząc się do projektowanego art. 68b ust. 2 o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych sugerujemy rozważyć, czy zasadne jest, aby część tego przepisu zawarta w zdaniu pierwszym pokrywała się z treścią	Wyjaśniona.

			art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.	
104.	art. 6 pkt 10	UKNF	W art. 6 pkt 10 w dodawanym art. 68c, po ust. 2 należy dodać kolejny ustęp w brzmieniu: „xx. W przypadku, gdy przekazane w zawiadomieniu informacje są niekompletne, Komisja może zażądać ich uzupełnienia przez spółkę prowadzącą giełdę lub rynek pozagiełdowy, która organizuje alternatywny system obrotu.”	Przyjęta
105.	art. 6 pkt 10 Projektu (art. 68b i art. 68c ustawy o ofercie)	GPW	<p>W związku z zamiarem przekazania spółce prowadzącej giełdę (spółce prowadzącej rynek regulowany) obowiązku w postaci zapewnienia nadzoru nad prawidłowością wypełniania części obowiązków wynikających z MAR, tj. nadzoru nad emitentami z ASO w zakresie przekazywania informacji poufnej, opóźniania jej publikacji oraz prowadzenia list dostępu, Giełda dostrzega konieczność uregulowania na poziomie ustawy (ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym ew. także/ lub ustawy o ofercie) normy, która stanowiłaby podstawę do określenia zasad współpracy pomiędzy KNF a taką spółką w przedmiotowym obszarze, np. w drodze porozumienia (analogicznie jak ma to miejsce w art. 3 ust. 3-4 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym).</p> <p>Ewentualne porozumienie mogłoby określać m.in. takie kwestie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ustalenie spójnych (dla wszystkich rynków) zasad nadzoru nad prawidłowością przekazywania przez emitentów informacji poufnych, – zasady współpracy operacyjnej (wymiany informacji, uzupełniania informacji przekazywanych do UKNF, zgłaszania przez UKNF spółce sprawującej nadzór uwag podnoszących jakość współpracy). <p>Ze względu na istotność zagadnienia oraz konieczność zapewnienia jednolitych standardów postępowania w obszarze stosowania przepisów MAR, w ocenie Giełdy, zawarcie przedmiotowego porozumienia jest niezbędne dla zapewnienia skuteczności nadzoru oraz osiągnięcia celu, jaki przyświecał wprowadzeniu rozporządzenia MAR.</p> <p>1. Wydaje się, że art. 68b ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o ofercie powinien obejmować swym zakresem również emitentów ubiegających się o wprowadzenie papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu.</p> <p>W projektowanym art. 68b w ust. 1 zdanie drugie ustawy o ofercie proponujemy zastąpić sformułowanie „prowadzenie” na „organizowanie” alternatywnego systemu obrotu, tak jak ma to miejsce w art. 16 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>W projektowanym art. 68b ust. 4 i 5 oraz art. 68c ust. 3 ustawy o ofercie wydaje się, że zamiast „art. 69b ust. 2” powinno być „art. 69b ust. 3”.</p> <p><u>Propozycja zapisu art. 68b ust. 1:</u></p> <p>„Art. 68b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, jest obowiązana zapewnić nadzór nad wykonywaniem przez emitentów, których papiery wartościowe zostały wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu lub są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, obowiązków, określonych w art. 17 ust. 1, 4 i ust. 7–9 oraz w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014. W przypadku gdy papiery wartościowe zostały wprowadzone do więcej niż jednego alternatywnego systemu obrotu, nadzór zapewnia spółka organizująca alternatywny system obrotu, do którego papiery wartościowe emitenta zostały wprowadzone po raz pierwszy, a w przypadku</p>	GPW porozumiało się z UKNF co do przedmiotowej uwagi na konferencji uzgodnieniowej.

			równoczesnego wprowadzenia do obrotu w więcej niż jednym alternatywnym systemie obrotu – spółka, która wcześniej rozpoczęła organizowanie takiego systemu.”	
106.	Art. 6 pkt 10	NBP	<p>Odnosząc się do projektowanych art. 68b i art. 68c ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych pragniemy zwrócić uwagę, że w ramach procesu legislacyjnego prowadzone są równoległe prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (nr projektu z wykazu prac legislacyjnych: UD26). Celem tej inicjatywy ustawodawczej jest m.in. zniesienie przewidzianego w obowiązujących przepisach podziału rynku regulowanego na rynek giełdowy i rynek pozagiełdowy. W związku z tym powstaje wątpliwość co do zasadności posługiwania się w projektowanych artykułach pojęciami „spółka prowadząca giełdę” oraz „spółka prowadząca rynek pozagiełdowy”, skoro wspomniany projekt zakłada zastąpienie tych pojęć wyrażeniem „spółka prowadząca rynek regulowany”. Dla zachowania spójności działań legislacyjnych sugerujemy oparcie treści przepisów wprowadzanych niniejszym projektem ustawy na pojęciach, które mają docelowo obowiązywać.</p>	Wyjaśniona Przedmiotowy projekt został wycofany spod obrad Rady Ministrów z inicjatywy samego Ministra Finansów.
107.	Art. 6 pkt 11 lit. b	SEG	<p>zmiana 11, art. 96 pkt b, ust 1g Konsolidacja do poziomu emitenta – co z wymogami dotyczącymi banków – są rozbieżne z zapisami w zmianach do ustawy Prawo bankowe. Wymaga ujednoczenia.</p>	Przyjęta.
108.	art. 6 pkt 11 Projektu (art. 96 ustawy o ofercie)	GPW	Giełda pragnie także wskazać, że wysokość kar administracyjnych przewidzianych w Projekcie, mimo że stanowi odzwierciedlenie wysokości sankcji wynikających z MAR, nie koresponduje z poziomem rozwoju rynku kapitałowego w Polsce. Dlatego też należy poddać pod rozważenie ich obniżenie (przynajmniej w pewnym zakresie), analogicznie jak miało to miejsce w przypadku transpozycji do prawa krajowego przepisów Dyrektywy Transparency.	Decyzją kierownictwa MF wysokość sankcji została obniżona o połowę.
109.	art. 6 pkt 11 lit. c	UKNF	<p>W art. 6 pkt 11 lit. c należy uwzględnić art. 31 rozporządzenia MAR, nakazujący stosowanie przy wymierzaniu przez organ nadzoru sankcji określonych w tym przepisie standardowych przesłanek. Przesłanki te obecnie w ustawie o ofercie odzwierciedlone są w art. 96 ust. 1h. W związku z tym, UKNF proponuje uzupełnienie odesłania zawartego w tym przepisie o ust. 1i – 1l art. 96, a zatem nadanie zdaniu wstępnemu art. 96 ust. 1h brzmienia:</p> <p><i>„1h. Przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1 – 1e oraz ust. 1i – 1l, Komisja bierze w szczególności pod uwagę:”.</i></p>	Przyjęta.
110.	art. 6 pkt 11 lit. c Projektu (art. 96 ust. 1i ustawy o ofercie)	GPW	W kontekście brzmienia art. 96 ust. 1i ustawy o ofercie pojawia się pytanie - czy sankcja w nim przewidziana ma obejmować również emitentów z alternatywnego systemu obrotu? Brzmienie tego przepisu („Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu (...) z obrotu <i>na rynku regulowanym</i> ”) może budzić wątpliwości w tym zakresie. Czy należy jedynie rozumieć, że sankcja w postaci wykluczenia może zostać zastosowana wyłącznie w stosunku do emitenta, którego papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, natomiast w przypadku emitentów z ASO Komisja może stosować jedynie kary pieniężne?	Uwaga przyjęta poprzez uchylenie przepisów dot. możliwości terminowego wykluczenia papierów wartościowych z obrotu.

			<p>Niezależnie od powyższego pragniemy poddać pod rozważenie zasadność dalszego utrzymywania w ustawach z zakresu prawa rynku kapitałowego (ustawa o obrocie – m.in. art. 176, ustawa o ofercie) instytucji „terminowego” wykluczenia papierów wartościowych z obrotu. Wykluczenie na czas określony wydaje się być sankcją trudną do zastosowania i rodzącą wiele wątpliwości praktycznych (pomimo że ten rodzaj sankcji administracyjnej od lat funkcjonuje w ustawie o ofercie, w praktyce nie jest wykorzystywany). Należy zwrócić uwagę na brak przepisów określających m.in. zasady „powrotu” wykluczonych terminowo papierów wartościowych do obrotu (automatyczne przywrócenie notowań tymi papierami po upływie terminu wykluczenia czy też ponowny wniosek emitenta), konieczność ponownej weryfikacji emitenta czy też papierów wartościowych pod kątem spełniania kryteriów dopuszczenia do obrotu (kto, w jakim trybie?), itp. W obecnym stanie prawnym brak jest przepisów rozstrzygających tego rodzaju kwestie, a ich rozstrzygnięcie będzie kluczowe w przypadku pojawienia się konieczności przywrócenia do obrotu papierów wartościowych terminowo wykluczonych. Nadto, w świetle zaproponowanych w Projekcie zmian do instytucji zawieszenia obrotu papierami wartościowymi, które zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie będzie mogło mieć charakter bezterminowy pojawia się pytanie o zasadność utrzymywania wykluczenia papierów wartościowych z obrotu na czas określony, zwłaszcza w kontekście wpływu tego rodzaju wykluczenia na bezpieczeństwo obrotu na rynku czy też ochronę interesów inwestorów?</p>	
111.	Art. 6 ustawa o ofercie pkt 11 lit. c	SEG	<p>art. 96 pkt c, ust 1h Wysokość sankcji powinna zostać dostosowana w zakresie wysokości do potencjalnych sankcji wynikających z implementacji Dyrektywy Transparency w zakresie kar za raportowanie okresowe.</p>	Decyzją kierownictwa MF wysokość sankcji została obniżona o połowę.
112.	art. 6 pkt 11 lit. d	UKNF	<p>W art. 6 pkt 11 lit. d oraz e powinny otrzymać brzmienie: <i>„d) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</i> 2) ust. 1e, 1i, 1j lub 1l – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”, e) ust. 6a otrzymuje brzmienie: <i>„6a. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w:</i> 1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 50 000 zł; 2) ust. 1e, 1i, 1j lub 1l – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych</p>	Przyjęta.

			<p>lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.””</p> <p>Powyższe zmiany mają na celu zrównanie zakresu odpowiedzialności członka zarządu i rady nadzorczej, związane z naruszeniem przez emitenta obowiązków dotyczących informacji poufnych z naruszeniami obowiązku przekazywania informacji okresowych i określenie jej górnej granicy na poziomie odpowiednio 1 mln zł oraz 100 000 zł. Ponadto, propozycja brzmienia ust. 6a ma na celu usunięcie błędnego przypisania sankcji w pkt 1 i 2 przepisu. W toku prac nad ustawą o zmianie ustawy z dnia 31 marca 2016 r. o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw sankcje dla członków rady nadzorczej zostały ustalone w proporcji odwrotnej w stosunku do wagi naruszonych przez emitenta obowiązków. Jednocześnie powyższa zmiana ma wpływ na brzmienie odesłania w art. 176 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (por. pkt 10 niniejszego pisma), który odsyła do odpowiednich przepisów ustalających górną granicę odpowiedzialności członka zarządu emitenta na poziomie analogicznym, jak w przypadku naruszenia obowiązków związanych z informacją poufną.</p>	
113.	Art. 6 pkt 11 lit. d	SEG	art. 96 pkt d, ust. 6 pkt 1 Powinien zostać uzupełniony o klauzule „rażącego naruszenia” obowiązków- analogicznie, jak w implementacji Dyrektywy Transparency.	Przyjęta
114.	Art. 6 pkt 11 lit. e	SEG	Art. 96, ust. 6a pkt 1 Wysokość sankcji adekwatna do rozwiązań zastosowanych przy implementacji Dyrektywy Transparency przy raportowaniu okresowym,	Decyzją kierownictwa MF wysokość sankcji została obniżona o połowę.
115.	Art. 6 pkt 11 lit. f	NBP	W projektowanym art. 96 ust. 16 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych wyrazy „do puścić” należy zamienić na „dopuszczyć”.	Przyjęta
116.	Uwaga ogólna, art. 6 pkt. 11 ustawa o ofercie	NBP	Opiniowany projekt ustawy niejednolicie uwzględnia zmiany w ustawie o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, wprowadzone ustawą z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., Poz. 615). Przykładowo art. 6 pkt 11 opiniowanego projektu ustawy, wprowadzający zmiany w art. 96 o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, uwzględnia zmiany w art. 96 tej ustawy w brzmieniu nadanym przywołaną ustawą z 31 marca 2016 r. Z kolei art. 6 pkt 2 lit. c opiniowanego projektu uchyla w art. 56 o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych ust. 2, 3 i 5, do których odwołuje się art. 56 ust. 8 tej ustawy w brzmieniu nadanym przywołaną ustawą z 31 marca 2016 r. W związku z tym sugerujemy zweryfikować, czy przed wniesieniem do rozpatrzenia przez Radę Ministrów opiniowanego projektu ustawy nie należy zastosować jednolitego podejścia wobec wszystkich zmian wprowadzonych ustawą z 31 marca 2016 r.	Przyjęta
117.	Uwaga dodatkowa –	UKNF	W związku ze znacznym wzrostem wysokości sankcji, w związku z implementacją zmienionej dyrektywy Transparency oraz dostosowaniem przepisów do rozporządzenia MAR, sankcja przewidziana w art. 97	Decyzją kierownictwa MF uwaga przyjęta.

	art. 97 ustawy o ofercie		<p>ustawy o ofercie, a także w zestawieniu z korzyściami, jakie możliwe są do uzyskania w związku z naruszeniem obowiązku ogłoszenia wezwania stała się rażąco niska i powinna zostać podwyższona, tak, by górna granica zagrożenia sankcją spełniała prawidłowo swoją prewencyjną rolę. W związku z tym UKNF proponuje podniesienie górnej granicy sankcji przewidzianej w art. 97 ust. 1 do 10 000 000 zł, a w przypadku, gdy możliwe jest ustalenie korzyści uzyskanej w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązku – do wysokości trzykrotności tej korzyści. W tym celu art. 97 ust. 1 część wspólna powinien otrzymać brzmienie:</p> <p><i>„- Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.”</i></p> <p>Po ust. 1 należy dodać ust. 1a w brzmieniu:</p> <p><i>„1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub unikniętej wyniku naruszeń straty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 12, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”</i></p> <p>Ustępy 2 – 4 powinny otrzymać brzmienie:</p> <p><i>„2. Kara pieniężna w wysokości, o której mowa w ust. 1 lub 1a, może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w tym przepisie.</i></p> <p><i>3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 lub 1a, może być nałożona odrębnie na każdy z podmiotów wchodzących w skład porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5.</i></p> <p><i>4. W decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 1a, Komisja może wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”</i></p>	
118.	art. 6 pkt 12	UKNF	<p>W art. 6 pkt 12 powinien brzmieć:</p> <p><i>„Art. 97a. W przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 68b ust. 3, Komisja może nałożyć na osobę lub podmiot, do których żądanie przekazania informacji zostało skierowane, karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.”;</i></p>	Przyjęta
119.	art. 6 pkt 13 lit. a	UKNF	<p>W art. 6 pkt 13 lit. a powinien brzmieć:</p> <p><i>„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„1. Kto nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 68 lub wykonuje go nienależycie, podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat.”;</i></p>	Przyjęta.
120.	art. 6 pkt 14	UKNF	<p>W art. 6 pkt 14 powinien brzmieć:</p> <p><i>„Art. 104a. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 68b ust. 5 ujawnia informację, o której mowa w tym przepisie, podlega grzywnie do 2.000.000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”.</i></p>	Przyjęta
121.	Art. 6 pkt 14	SEG	<p>W przepisie warto uwzględnić przesłankę świadomego ujawniania.</p>	Odrzucona. Przepisy MAR nie przewidują możliwości takiego doprecyzowania przepisów

				krajowych.
122.	Art. 7 pkt 2	SEG	Zmiana 2, art. 18k Niedopuszczalne zapisy dotyczące możliwości przeszukań przyznane Przewodniczącemu KNF. Stowarzyszenie zdecydowanie sprzeciwia się rozwiązaniom pozwalającym na tak daleko idącą ingerencję urzędu w strefę prywatności nie tylko osób prawnych, ale także osób fizycznych.	Jw.
123.	art. 8 ust. 1 projektu ustawy	UKNF	Mając na uwadze, że w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy mogą być w toku postępowania administracyjne, prowadzone na podstawie art. 29a ust. 1 oraz 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepis przejściowy zawarty w art. 8 ust. 1 powinien uwzględniać specyfikę tego rodzaju postępowań. Zgodnie z art. 29a ust. 1 i 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, spółka prowadząca giełdę może za zezwoleniem Komisji, prowadzić platformę aukcyjną, o ile po uzyskaniu zezwolenia platforma ta została wyznaczona na podstawie rozporządzenia 1031/2010 oraz została wpisana do wykazu, o którym mowa w Załączniku III tego rozporządzenia. W procesie tym krajowa platforma aukcyjna podlega procesowi weryfikacji przez Komisję Europejską, na podstawie zawiadomienia składanego przez Polskę, w zakresie spełnienia przez prowadzący ją podmiot wymogów z rozporządzenia 1031/2010 oraz celów z dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (weryfikacja ta obejmuje konkretne rozwiązania prawne przyjęte przez Spółkę). Kolejnym etapem, po uzyskaniu pozytywnej oceny Komisji Europejskiej, jest przygotowanie projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie 1031/2010, które podlega głosowaniu przez państwa członkowskie w Komitecie ds. Zmian Klimatu a następnie jest przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Dopiero po wejściu w życie zmiany rozporządzenia, platforma aukcyjna może rozpocząć prowadzenie działalności. Ocena podmiotu mającego prowadzić platformę aukcyjną, dokonywana jest przez organy UE w oparciu o obowiązujące w czasie jej przeprowadzania przepisy. Wobec powyższego, zmienione brzmienie art. 29a ust. 4 pkt 6 oraz 29b ust. 2 pkt 14 Ustawy, powinno mieć zastosowanie także do postępowań administracyjnych wszczętych przed wejściem w życie projektu zmiany ustawy, ze względu na weryfikację rozwiązań przyjętych przez podmiot starający się o status platformy aukcyjnej CO2 przez organy UE w oparciu o regulacje UE, a nie wyłącznie regulacje krajowe. Podobna sytuacja może mieć miejsce w przypadku postępowań wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy, dotyczących autoryzacji banków do prowadzenia przez nie działalności na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, która następuje poprzez zatwierdzenie odpowiednich zmian statutu banku. W związku z powyższym proponujemy następującą zmianę art. 8 ust. 1 projektu ustawy: <i>„1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe z wyjątkiem postępowań, o których mowa w art. 29a ust.1 lub 2, art. 36a ust 1 lub 2, art. 69 ust. 1, art. 111 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz w art. 34 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2.”</i>	Przyjęta

124.	Art. 9	IZFA	Art. 9 ust. 1 Projektu – zwracamy uwagę na bardzo krótkie naszym zdaniem (14 dni) vacatio legis projektowanej ustawy.	Przyjęta poprzez wydłużenie vacatio legis ustawy do 30 dni.
125.	Art. 9 projektu ustawy	IDM	W art. 9 został określony 14 dniowy vacatio legis ustawy. W ocenie Izby termin ten jest zbyt krótki dla wdrożenia proponowanych w ustawie zmian. Mając na uwadze powyższe Izba postuluje o wydłużenie vacatio legis ustawy.	Przyjęta poprzez wydłużenie vacatio legis ustawy do 30 dni.
126.	Art. 9 projektu ustawy	UKNF	Określony w art. 9 termin wejścia w życie ustawy powinien zostać przesunięty do 3 stycznia 2018 r., w związku z przesunięciem terminu stosowania przepisów dyrektywy MiFID II.	Przyjęta
127.	Uwaga dodatkowa ustawa o funduszach inwestycyjnych	UKNF	<p>W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014r., poz. 157):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 228 ust. 1 pkt 2 powinien otrzymać brzmienie: 2) „2) nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – do kwoty stanowiącej równowartość 10% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3, w przypadku gdy kwoty te przekraczają 20 949 500 zł, albo”; 2) art. 228 ust. 2b pkt 2 powinien otrzymać brzmienie: 3) „2) nałożyć na spółkę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, w przypadku gdy kwota ta przekracza 20 949 500 zł, albo”; 3) art. 232 ust. 1 zd. 1 powinien otrzymać brzmienie: „1. Jeżeli depozytariusz funduszu inwestycyjnego otwartego narusza przepisy prawa lub nie wypełnia obowiązków określonych w umowie o wykonywanie funkcji depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego, Komisja może nakazać funduszowi zmianę depozytariusza lub nałożyć na depozytariusza karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, w przypadku gdy kwota ta przekracza 20 949 500 zł.”; 4) art. 233 ust. 2 zd. 1 powinien otrzymać brzmienie: „2. W przypadku gdy podmiot, któremu towarzystwo powierzyło w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1, albo podmiot, któremu wykonywanie takich czynności zostało przekazane, narusza przepisy ustawy lub wykonuje działalność w zakresie wykonywania obowiązków wynikających z zawartej umowy niezgodnie z przepisami prawa, z umową lub ze statutem otwartego funduszu inwestycyjnego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym 	Decyzją kierownictwa MF uwaga została przyjęta.

			<p>sprawozdaniu finansowym, w przypadku gdy kwota ta przekracza 20 949 500 zł, lub nakazać odpowiednio towarzystwu albo podmiotowi, który przekazał wykonywanie czynności, odstąpienie od umowy.”,</p> <p>Uzasadnienie: Przepisy, których zmieniana postulowana jest powyżej w pkt 1 – 4 w brzmieniu jakie zostało im nadane ustawą z 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw przewidują dwa maksima możliwej do wymierzenia sankcji administracyjnej, nie wskazując przy tym jakie jest kryterium ustalania, która z maksymalnych przewidzianych w nich sankcji powinna zostać zastosowana. Powyższe propozycje mają na celu usunięcie tej wady.</p>	
128.	Uwaga dodatkowa ustawa o funduszach inwestycyjnych	UKNF	<p>Art. 229b ust. 1 pkt 3 powinien otrzymać brzmienie:</p> <p>„3) nałożyć karę pieniężną w wysokości do 5 000 000 zł, albo”.</p> <p>Uzasadnienie: Zmiana ma na celu wyeliminowanie oczywistego błędu, jaki znalazł się w treści art. 229b ust. 1 pkt 3, w brzmieniu nadanym ustawą z 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw w odniesieniu do EuVECA, gdzie zamiast sankcji w wysokości 5 mln zł, wskazano sankcję w wysokości 500 000 zł (patrz analogiczny przepis przewidujący sankcję dla EuSEF w art. 229b ust. 2 pkt 3 przewiduje sankcję do 5 mln zł). Takie zróżnicowanie nie ma żadnego uzasadnienia, stanowi skutek błędu, do którego doszło w trakcie prac legislacyjnych nad projektem ustawy, a postulowana zmiana ma jedynie charakter korekcyjny.</p>	Decyzją kierownictwa MF uwaga została przyjęta.
129.	Uwaga dodatkowa dot. ustawy o ostateczności i rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi	KDPW	<p>d/ <u>W ustawie z dnia 24 sierpnia 2011 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, proponujemy nadać następujące brzmienie art. 4 ust.2:</u></p> <p>„2. Przepisy ustawy, przepisy art. 45e i art. 45i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz przepisy art. 66, art. 67, art. 80 i art. 135-137 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze, dotyczące skutków ogłoszenia upadłości podmiotu mającego siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącego uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, stosuje się odpowiednio w razie podjęcia wobec tego podmiotu zagranicznego postępowania upadłościowego.”;</p> <p><i>Wprowadzenie powyższej zmiany pozwoli ujednoczyć skutki prawne wynikające z upadłości zagranicznego oraz krajowego uczestnika systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, w zakresie odnoszącym się do jego praw i obowiązków wynikających z uczestnictwa w takim systemie. Z dotychczasowego brzmienia art. 4 ust. 2 ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, wynika, że w razie podjęcia zagranicznego postępowania upadłościowego wobec zagranicznego uczestnika krajowego systemu płatności lub krajowego systemu rozrachunku papierów wartościowych, do ustalenia</i></p>	Odrzucona. Propozycja wykracza poza zakres zmian przewidzianych projektem.

	systemami	<p><i>praw i obowiązków wynikających z jego uczestnictwa w takim systemie stosuje się jedynie przepisy tej ustawy oraz określone przepisy ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze. Może być z tego wyprowadzany dalszy wniosek, że w takim przypadku nie znajdują zastosowania przepisy art. 45e oraz zaproponowanego wyżej art. 45i ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, co w istotnym stopniu rzutuje na zakres uprawnień podmiotu prowadzącego system, osłabiając pozycję prawną tego podmiotu w razie upadłości uczestnika zagranicznego w porównaniu z przypadkiem upadłości uczestnika krajowego. Naszym zdaniem podmiot prowadzący system powinien dysponować takimi samymi uprawnieniami w razie podjęcia wobec uczestnika postępowania upadłościowego lub innego postępowania wywołującego podobne skutki, niezależnie od domicylu tego uczestnika. Powyższa zmiana mieści się w dyspozycji art. 8 dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, który stanowi, że w przypadku postępowania upadłościowego otwartego wobec uczestnika systemu prawa i obowiązki wynikające z uczestnictwa lub w związku z uczestnictwem takiego uczestnika w systemie określone są w prawie regulującym ten system.</i></p>	
--	-----------	--	--

Zestawienie zgłoszonych uwag po ponownych konsultacjach publicznych oraz opiniowaniu projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, z uwzględnieniem uwag, o których mowa w § 50 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Lp.	Przepis	Jednostka zgłaszająca	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Finansów
UWAGI OGÓLNE				
1.	Uwaga ogólna – sankcje	SEG	<p>Najważniejszą kwestią, która wymaga szczególnej uwagi podczas prac nad Projektem, jest wysokość sankcji. Stowarzyszenie z zadowoleniem przyjmuje decyzję Ministerstwa o obniżeniu o połowę sankcji przewidywanych w przepisach, na które uwagę zwróciło Stowarzyszenie w poprzednim piśmie. Jednakowoż, w ocenie Stowarzyszenia poziom obniżenia kar pozostaje nadal niewystarczający mając na względzie realia polskiego rynku.</p> <p>Na brak aprobaty w tym kontekście zasługuje w szczególności uwzględniony postulat zgłoszony przez UKNF dotyczący podniesienia sankcji przewidzianych w art. 97 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Propozycja zakładała możliwość nałożenia kary finansowej w wysokości do 10 000 000 zł (obecnie obowiązujące maksimum wynosi 1 000 000 zł). W opinii UKNF, w związku ze znacznym wzrostem wysokości sankcji przewidzianych za naruszenie przepisów wprowadzanych do polskiego porządku prawnego w wyniku implementacji zmienionej dyrektywy <i>Transparency</i> oraz dostosowaniem przepisów do rozporządzenia MAR, a także w zestawieniu z potencjalnymi korzyściami, jakie możliwe są do uzyskania w związku z naruszeniem obowiązku ogłoszenia wezwania, sankcja przewidziana w art. 97 ustawy o ofercie stała się rażąco niska i powinna zostać podwyższona w taki sposób, aby górna granica zagrożenia sankcją spełniała prawidłowo swoją prewencyjną rolę.</p> <p>Nie można się zgodzić z takim uzasadnieniem dla wprowadzenia do ustawy tak rażąco wygórowanej kary pieniężnej. Prewencyjna funkcja kary pieniężnej opierać się powinna zapobieganiu sankcjonowanym zachowaniom i wymuszaniu na ukaranych podmiotach przestrzegania imperatywnych reguł w przyszłości. Jednakże, zmniejszenie zaproponowanej wysokości w sposób dostosowany do realiów polskiego rynku, z całą pewnością nie będzie stał w sprzeczności nie tylko z jej celami prewencyjnymi, ale również represyjno-wychowawczymi. Zauważyć należy, że dla realizacji prewencyjnej funkcji kary pieniężnej kluczowe znaczenie ma nie jej wysokość, ale przeświadczenie o jej nieuchronności w przypadku naruszenia bezwzględnie obowiązujących przepisów.</p> <p>Wobec powyższego postulujemy dalsze obniżenie wysokości kary wynikających z projektowanych przepisów, w tym w szczególności sankcji przewidzianej w art. 97 ustawy o ofercie podkreślając, że</p>	<p>Odrzucona.</p> <p>W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych nie może jednak w nadmierny sposób odbiegać od wysokości przyjętych w rozporządzenia (UE) nr 596/2014, gdyż mogłoby to prowadzić do arbitrażu regulacyjnego, który mógłby być wykorzystywany przez osoby zainteresowane manipulacjami na rynku, z uwagi na istotnie odbiegające w Polsce od przyjętych w innych państwach członkowskich wysokości sankcji administracyjnych.</p>

			wprowadzenie kary o wysokości dostosowanej do realiów polskiego rynku pozostanie dla ukaranych podmiotów realną, odczuwalną dolegliwością, zaś dla pozostałych podmiotów wystarczającą przestrogą przed bezprawnymi zachowaniami.	
2.	Uwaga ogólna	ZBP	W pierwszej kolejności należy ogólnie pozytywnie ocenić kierunek zmian polegający na obniżeniu, w stosunku do poprzedniego projektu, sankcji przewidzianych m.in. za naruszenie przepisów Rozporządzenia MAR oraz wprowadzenie do ustawy kryteriów miarkowania sankcji przez KNF m.in. uwzględnienia wagi naruszenia. Przy czym należy zwrócić uwagę, że uzasadnione byłoby rozważenie dalszego obniżenia górnej granicy sankcji, zwłaszcza w stosunku do osób fizycznych tak, aby korespondowały z innymi sankcjami przewidzianymi w zmienionych ustawach dla tej kategorii osób np. w zakresie obowiązków informacyjnych, gdzie dla członków organów przewidziano m.in. kary w wysokości 100000 zł. Nie zostały także rozwiązane zgłaszane przez środowisko emitentów wątpliwości dotyczące procedury odwoławczej w sprawach kar administracyjnych.	Odrzucona. W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych nie może jednak w nadmierny sposób odbiegać od wysokości przyjętych w rozporządzenia (UE) nr 596/2014, gdyż mogłoby to prowadzić do arbitrażu regulacyjnego, który mógłby być wykorzystywany przez osoby zainteresowane manipulacjami na rynku, z uwagi na istotnie odbiegające w Polsce od przyjętych w innych państwach członkowskich wysokości sankcji administracyjnych.
3.	Uwaga ogólna	ZBP	Na pozytywną ocenę zasługuje także usunięcie zmian do ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym przewidujących kompetencje Przewodniczącego KNF w zakresie przeszukania.	Przyjęta do wiadomości
4.	Uwaga ogólna - Przeznaczenie środków pochodzących z kar administracyjnych	SEG	W kontekście problematyki sankcji wynikających z implementowanych przepisów, ponownie zwracamy uwagę na jeszcze jedną istotną kwestię, jaką jest przeznaczenie ewentualnych kar administracyjnych nakładanych na uczestników rynku kapitałowego. Wydaje się, że obecne rozwiązanie, w którym przedmiotowe kary trafiają do budżetu państwa jest rozwiązaniem przestarzałym i powodującym dodatkowe ryzyka. Stowarzyszenie proponuje zatem ponownie, aby przedmiotowe kary zamiast do budżetu państwa trafiały alternatywnie do: <ul style="list-style-type: none"> • budżetu KNF (pomniejszając jednocześnie poziom wpłat od poszczególnych grup uczestników rynku kapitałowego odpowiednio), • na rozwój rynku, albo • na fundusz rekompensat dla inwestorów. Rozwiązanie takie wydaje się bardziej sprawiedliwe i adekwatne do powodów, dla których ewentualna kara została nałożona w wyniku naruszenia zasad funkcjonowania rynku kapitałowego.	Odrzucona. Propozycje wykraczająca poza zakres przedmiotowy projektu ustawy.
5.	Uwaga ogólna –	SEG	Kwestią zasługującą na uwzględnienie w ramach uwag ogólnych do Projektu jest propozycja dotycząca zmian w zakresie art. 173 oraz art. 174 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami	Odrzucona. W projekcie przyjęto rozwiązanie

	rozprawa		<p>finansowymi. Zmiany te polegać mają na uchyleniu przepisów na mocy których organ nadzoru zobowiązany jest do przeprowadzenia rozprawy przed wydaniem decyzji o nałożeniu sankcji w postaci kary pieniężnej. Projektodawca słusznie zauważył, że całkowita rezygnacja z tych przepisów w przypadku osób fizycznych byłaby uregulowaniem niesprawiedliwym i naruszającym ich prawo do obrony, wobec czego zapadła decyzja o uchyleniu tychże przepisów jedynie wobec osób prawnych.</p> <p>W ocenie Stowarzyszenia, argumenty, które przemawiają za pozostawieniem w mocy obowiązku przeprowadzenia rozprawy w przypadku osób fizycznych, pozostają aktualne również dla osób prawnych. Obowiązkiem organu w każdym postępowaniu dotyczącym naruszenia przepisów prawa i ustalenia za to naruszenie odpowiedzialności, jest podjęcie kroków zmierzających do wszechstronnego jej wyjaśnienia, co wynika m.in. z nadrzędnej zasady prawdy obiektywnej. W takim przypadku, najlepszą formą postępowania administracyjnego jest rozprawa administracyjna, której przydatność dla osiągnięcia celów postępowania dostrzegł sam ustawodawca, ustanawiając ustawowy obowiązek jej przeprowadzenia i wyłączając tym samym uznaniowy charakter tej decyzji procesowej wynikający z częściowo dyspozytywnego unormowania art. 89 § 1 k.p.a. Zmianę w tym zakresie należy uznać za nieuzasadnioną i zmierzającą do obniżenia standardu ochrony pozycji procesowej stron postępowań przed organem nadzoru. Rezygnacja z ustawowego obowiązku przeprowadzania rozprawy oznaczać będzie przyjęcie przez ustawodawcę jej fakultatywnego charakteru rozprawy w postępowaniu przed organem nadzoru, a to w konsekwencji w sposób stanowczo niewystarczający będzie zabezpieczać prawo strony do wysłuchania. Oznacza to bowiem pełną uznaniowość decyzji organu administracji w sferze ważnych interesów jednostki. Jest to rozwiązanie jednoznacznie zasługujące na krytykę w szczególności w odniesieniu do kategorii spraw, w których na podmiot administrowany może być nałożona tak surowa kara pieniężna. Z uwagi właśnie na wysoce represyjny charakter kar pieniężnych wynikających z implementowanych regulacji, kwestie proceduralne odnoszące się do ich nakładania w razie naruszeń, wymagają szczególnej troski ustawodawcy o ich odpowiednio gwarancyjny dla strony postępowania charakter. Z tego punktu widzenia, niezrozumiałe wydaje się wprowadzanie rozróżnienia gwarancji procesowych dla osób fizycznych i prawnych, podlegających analogicznym przepisom prawa materialnego, a mając na względzie naczelną zasadę równości wyrażoną trafnie w rzymskiej paremii <i>Lege non distinguente</i>, jest rozwiązanie przede wszystkim niesprawiedliwe. Wobec powyższego, postulujemy rezygnację z wprowadzenia w życie przedmiotowych zmian.</p>	<p>kompromisowe zakładające rezygnację w nowelizowanych przepisach z obowiązku przeprowadzania przez KNF rozprawy w sytuacji gdy rozpatrywane jest nałożenie sankcji na osobę prawną, natomiast utrzymano taki obowiązek w stosunku do osób fizycznych.</p>
6.	Uwaga ogólna – obowiązkowa rozprawa dla osób fizycznych	UKNF	<p>W projekcie dodane zostały przepisy, przewidujące obowiązek przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, w przypadku, gdy sankcja administracyjna może zostać nałożona na osobę fizyczną. Odnosząc się do zagadnienia obowiązkowego przeprowadzenia rozprawy administracyjnej przed wydaniem decyzji administracyjnej, UKNF podtrzymuje stanowisko, wskazując, że rozwiązanie takie prowadzi do znacznego wydłużenia postępowania, a znaczenie takiej konstrukcji dla ochrony praw strony w postępowaniu wydaje się znikome. Podkreślić przede wszystkim należy, że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej „k.p.a.”) w sposób całościowy regulują prawa strony, nadając jej uprawnienia dzięki którym może aktywnie uczestniczyć w postępowaniu. K.p.a. daje również organowi możliwość przeprowadzenia rozprawy, jeżeli w ocenie organu spełnione będą przesłanki z art. 89 k.p.a. Ponadto, rozprawa w postępowaniu administracyjnym może przyczynić się do szybszego załatwienia</p>	<p>Odrzucona. W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające rezygnację w nowelizowanych przepisach z obowiązku przeprowadzania przez KNF rozprawy w sytuacji gdy rozpatrywane jest nałożenie sankcji na osobę prawną, natomiast utrzymano taki obowiązek w stosunku do osób fizycznych.</p>

			<p>sprawy, gdy występuje kilka stron w postępowaniu, których interesy są sporne. Natomiast w postępowaniach prowadzonych przed Komisją Nadzoru Finansowego, co do zasady, występuje tylko jedna strona, a zatem obligatoryjne prowadzenie rozprawy w każdej sprawie jest sprzeczne z zasadami ekonomiki procesowej. Co więcej wyznaczenie rozprawy pociąga za sobą dodatkowe komplikacje dla przebiegu postępowania, związane z koniecznością jej przygotowania, zawiadomienia strony o jej terminie, z zachowaniem terminu doręczenia zawiadomienia, określonego w art. 92 k.p.a. Jednocześnie wymogi formalne związane z prowadzeniem rozprawy administracyjnej stwarzają podmiotom będącym stronami takich postępowań szereg możliwości przewlekania postępowania i prób uchylecia się od odpowiedzialności administracyjnej. Z powyższych względów powrót do zasad wyznaczania rozpraw, przewidzianych w k.p.a. przyczyniłby się do usprawnienia i skrócenia przebiegu postępowania, przy czym jednocześnie zaznaczyć należy, że rozprawa powinna być wyznaczana tam, gdzie jest to uzasadnione. Dotychczasowe doświadczenia Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie prowadzonych rozpraw wskazują, że nie przyczyniają się one do wyjaśnienia rozstrzyganej sprawy administracyjnej, a niejednokrotnie prowadzą do wydłużenia procedury wydania ostatecznego rozstrzygnięcia, z uwagi na ww. konieczność wezwania uczestników zgodnie z przewidzianymi procedurami umożliwiającymi przygotowanie się do rozprawy oraz z uwagi na plan posiedzeń Komisji Nadzoru Finansowego. Na koniec ponownego podkreślenia wymaga, że wystarczająca w tym zakresie jest zatem regulacja ogólna zawarta w art. 89 k.p.a., która uzależnia konieczność przeprowadzenia rozprawy od uwarunkowań merytorycznych bądź procesowych danej sprawy, brak wskazania na obligatoryjność rozprawy w żadnym razie nie wyklucza bowiem przeprowadzenia rozprawy w toku postępowania prowadzonego przed KNF, jeżeli jest to w danej sprawie uzasadnione. W związku z tym UKNF postuluje usunięcie z całego projektu przepisów przewidujących obligatoryjną rozprawę administracyjną.</p>	
7.	Uwaga ogólna - Propozycja modyfikacji przepisów proceduralnych	SEG	<p>Jednocześnie, ponownie poddajemy pod rozważenie możliwość wprowadzenia pewnych modyfikacji w zakresie postępowania administracyjnego przed KNF w zakresie nakładania przez nią kar za naruszenia wynikające z nowo wprowadzanych regulacji. Podkreślić należy, że przedmiotowa kwestia nie stanowi przekroczenia zakresu implementacji dyrektywy MAD i rozporządzenia MAR, podobnie jak dotyczący tej samej materii postulat UKNF odnoszący się do rozprawy, który został częściowo uwzględniony. Podobnie jak UKNF, również Stowarzyszenie dostrzega potrzebę pewnych niewielkich zmian w zakresie przepisów proceduralnych, zmierzających do podniesienia standardu tego postępowania. Propozycja Stowarzyszenia w tym zakresie opiera się na idei uwzględnienia w postępowaniu przed Komisją głosu opiniodawczego instytucji zrzeszających i reprezentujących poszczególne grupy uczestników rynku kapitałowego. Postulat ten zasługuje na wzięcie pod rozważenie, przede wszystkim ze względu na surowość nowo wprowadzanych przepisów sankcyjnych i skomplikowaną materię spraw, która będzie rozpoznawana przed organem nadzoru na ich tle. Uwzględnienie w toku postępowania elementu doradczego ze strony instytucji rynku kapitałowego dysponujących wiedzą i doświadczeniem, wsparłoby organ w rzetelnej ocenie materiału dowodowego, nie uszczuplając jednocześnie w żaden sposób jego autonomii w podejmowaniu rozstrzygnięcia. Jest to zatem niewielka zmiana, mogąca faktycznie usprawnić i pozytywnie wpłynąć na efektywność i rzetelność postępowań w sprawach wynikających z naruszenia implementowanych obecnie przepisów.</p>	<p>Odrzucona. Propozycje wykraczająca poza zakres przedmiotowy projektu ustawy.</p>

8.	Uwaga o charakterze dodatkowym – przedawnienie nałożenia sankcji	SIG	<p>Stowarzyszenie proponuje w art. 5 projektu ustawy z dnia 22.04.2016 roku (numer z wykazu UC19) dodać (po punkcie 4) punkt 5: art. 11 otrzymuje następujące brzmienie: <i>Art. 11</i></p> <p>§ 1. Komisja może nakładać kary pieniężne w przypadkach określonych w odrębnych przepisach, nie później jednak niż w terminie 3 lat od zdarzenia stanowiącego przesłankę nałożenia kary pieniężnej.</p> <p>§ 2. Jeżeli w okresie, o którym mowa w § 1 wszczęto postępowanie administracyjne, wówczas Komisja może nakładać kary pieniężne w przypadkach określonych w odrębnych przepisach w terminie 5 lat od zdarzenia stanowiącego przesłankę nałożenia kary pieniężnej.</p> <p>§ 3. Należności z tytułu nakładanych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. § 4. Przepisy §1-2 stosuje się odpowiednio do innych sankcji nakładanych przez Komisję w przypadkach określonych w odrębnych przepisach.</p> <p>W przypadku dodania projektowanej przez nas zmiany w ustawie numeracja kolejnych punktów 5,6,7 oraz 8 powinna zostać zmieniona na 6,7,8 oraz 9.</p> <p>Niniejszy projekt wprowadza terminy przedawnienia dotyczące nakładania przez Komisję Nadzoru Finansowego sankcji administracyjnych.</p> <p>Kwestia sankcji administracyjnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, w tym w szczególności tych o charakterze finansowym jest w opinii Stowarzyszenia szczególnie istotna. KNF dysponuje już' obecnie bardzo szerokim wachlarzem instrumentów nadzorczych i praktycznie niczym nieograniczonymi możliwościami stosowania sankcji administracyjnych wobec wszystkich podmiotów działających na rynku kapitałowym. Aktualna wysokość kar finansowych nakładanych przez KNF w drodze decyzji administracyjnej może wynieść nawet do 40.000.000 zł (za jedno naruszenie). Ponadto Komisja Nadzoru Finansowego może stosować wyższe sankcje poprzez subiektywne wyliczenie „kwoty korzyści osiągniętej albo straty unikniętej” i ukarać podmiot, który nie wypełnił określonych obowiązków w kwocie praktycznie dowolnej i nie mającej żadnego górnego limitu. Zakres przedmiotowych kar jest niezwykle szeroki i nacechowany pełną uznaniowością po stronie KNF w zakresie dekodowania norm z przepisów prawnych. Nie został uwzględniony tym samym w pełni postulat tworzenia jednoznacznych w treści przepisów. Szereg zdarzeń uprawniających KNF do zastosowania określonej w ustawie sankcji został ujęty w miarę precyzyjnie, jednak w wielu przypadkach represja może być zastosowana, gdy "naruszono interesy innego podmiotu" fart. 165 ust. 1 pkt 7, art. 166 ust. 1 pkt 7, art. 167 ust. 1 pkt 3, art. 168 ust. 1 pkt 3, art. 170 ust. 1. art. 170a ust. 1, art. 170b ust. 1. art. 170c ust. 1 Ustawy o obrocie) lub gdy "nie przestrzegano zasad uczciwego obrotu" fart. 165 ust. 1 pkt 6. art. 166 ust. 1 pkt 6, art. 167 ust. 1 pkt 2. art. 168 ust. 1 pkt 2, art. 170 ust. 1. art. 170a ust. 1, art. 170b ust. 1, art. 170c ust. 1 Ustawy o obrocie). Ponadto ustawy dotyczące karania podmiotów sankcją administracyjną posługują się wysoce nieprecyzyjnymi pojęciami typu: "nie wykonuje albo nienależy wykonywać obowiązków". Niewątpliwie każda z tych reguł, czyli ochrona interesów inwestorów i przestrzeganie zasad uczciwego obrotu, jest przejawem pewnego skonkretyzowania ogólnej zasady wynikającej z przepisów szeroko rozumianego obrotu giełdowego, jaką jest bezpieczeństwo obrotu giełdowego. Jednak nadal są to pojęcia bardzo ogólne, a więc niedookreślone, a to powinno wykluczać możliwość zastosowania sankcji wyłącznie</p>	<p>Odrzucona. Propozycja wykraczająca poza zakres przedmiotowy projektu ustawy.</p>
----	--	-----	---	--

		<p>poprzez odwołanie się do naruszenia ogólnych, normatywnie ujętych wartości, które mają cechować obrót giełdowy. Przy subiektywnej ocenie KNF każdy podmiot może zostać uznany za nieprawidłowo wypełniający określone w prawie obowiązki.</p> <p>Ponadto SIG zwraca uwagę na fakt, iż sankcja administracyjna nie rządzi się regułami dotyczącymi czynów zabronionych (przestępstw oraz wykroczeń), a więc podmiot podlegający tej sankcji nie ma uprawnień przysługujących osobie oskarżonej o popełnienie przestępstwa. W sprawach administracyjnych o nałożenie kary administracyjnej nie istnieje pojęcie domniemania niewinności, prawa do rzetelnego procesu ani zasada in dubio pro reo (wszelkie niedające się rozwiązać wątpliwości rozpatruje się na korzyść oskarżonego). Powoduje to sytuację, iż de facto opóźnienie działania przez Komisję Nadzoru Finansowego, powoduje pogorszenie sytuacji podmiotu "oskarżonego" o naruszenie przepisów prawa. Po kilku latach ciężko dotrzeć do dowodów które mogłoby świadczyć o braku winy po stronie podmiotu zagrożonego sankcją administracyjną. Kolejną kwestią jest to, iż w przypadku przestępstwa, czyn który jest penalizowany musi być społecznie szkodliwy w stopniu większym niż znikomy, natomiast w przypadku sankcji administracyjnej nie jest wymagane określenie jakiegokolwiek szkodliwości społecznej czynu. Warto wspomnieć, iż kary za przestępstwa (które są społecznie bardziej szkodliwe niż naruszenia administracyjne) są znacznie niższe niż w przypadku sankcji administracyjnych.</p> <p>Co istotne, podobną opinię w tej sprawie wyraził Rzecznik Praw Obywatelskich Pani Irena Lipowicz w liście do Ministra Administracji i Cyfryzacji Pana Michała Boni z dnia 29 stycznia 2013 roku.</p> <p>W naszej ocenie, wprowadzenie przedawnienia jest znaczącym krokiem w celu poprawy zanikającego od paru lat polskiego rynku kapitałowego. Obecnie, szerząca się biurokracja oraz nadregulacja polskiego rynku kapitałowego generują znaczne koszty po stronie jego uczestników, co z kolei przekłada się na jego niską konkurencyjność oraz przenoszenie się podmiotów biorących w nim udział na rynek Forex oraz parkiety zagraniczne (zlokalizowane głównie we Frankfurcie, Londynie oraz Nowym Jorku). Oczywiście nie jest to jedyny aspekt, który należałoby zmienić w naszym rynku kapitałowym. Stowarzyszenie uznaje go jednak za pierwszy krok, który pozwoliłby zmniejszyć koszty działalności podmiotów na polskim rynku kapitałowym, bez jakiegokolwiek zmniejszenia bezpieczeństwa i standardów na nim panujących.</p> <p>W ocenie Stowarzyszenia okres 3 lat na wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia sankcji administracyjnej jest okresem wyjątkowo długim, aby KNF mogła kontrolować przestrzeganie przepisów prawa i wykonywać swoje obowiązki w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym i finansowym. Niniejszy projekt nie jest w żadnym stopniu sprzeczny z prawem europejskim.</p> <p>Ponadto ustalenie okresu przedawnienia możliwości nakładania przez Komisję Nadzoru Finansowego kar administracyjnych o charakterze finansowym nie jest uregulowane ani w Ustawie o ofercie, ani w Ustawie o obrocie, ani w Ustawie o nadzorze. W ocenie SIG zagadnienie to jest bardzo doniosłe i ma fundamentalne wręcz znaczenie praktyczne.</p> <p>Mając na uwadze realizację statutowych celów, działając w interesie społecznym, Stowarzyszenie uznało za niezbędne oraz zasadne zwrócić się z niniejszym pismem.</p> <p>Wskazując na fakt, iż wymóg konsultacji społecznych jest ważnym elementem wynikającym z demokratycznego państwa prawnego, pragniemy również podkreślić, iż opisane wyżej propozycje wraz z uzasadnieniem były już procedowane podczas posiedzenia Senackiej Komisji Budżetu i Finansów</p>	
--	--	--	--

			Publicznych w dniu 15 marca 2016 roku i co ważne, nie spotkały się ze sprzeciwem ze strony jego Uczestników.	
9.	Uwaga ogólna	Uwaga dodatkowa zgłoszona przez Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa	<p>Ponadto informuję, że do przedmiotowego projektu uwagi zgłosiła spółka PKP Cargo S.A., które dotyczyły właśnie zbyt wysokich kar dotyczących:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niewłaściwego sporządzania i aktualizowania listy osób mających dostęp do informacji poufnej oraz za podawanie do publicznej wiadomości informacji poufnej, a także opóźnianie podania tych informacji; - za bezprawne ujawnianie informacji poufnych, wykorzystywanie tych informacji lub nakłanianie do wykorzystywania informacji poufnej, manipulację na rynku, usiłowanie manipulacji. <p>Wskazała, że kary te nie są dostosowane do wielkości rynku i spółek na nim notowanych. W załączeniu przekazuję stanowisko PKP Cargo S.A.</p> <p>Zdaniem PKP CARGO S.A. projekt ustawy wprowadza zbyt wysokie kary w stosunku do emitentów (przy czym PKP CARGO S.A. wypowiada się tylko odnośnie postanowień dotyczących Spółki, nie podejmując się analizy zmian przepisów dot. domów maklerskich czy centralnego depozytu papierów wartościowych).</p> <p>PKP CARGO S.A. uważa, że kary dotyczące niewłaściwego sporządzania i aktualizowania listy osób mających dostęp do informacji poufnej oraz za podawanie do publicznej wiadomości informacji poufnej, a także opóźnianie podania tych informacji, są zbyt wysokie, a także niedostosowane do wielkości rynku i spółek na nim notowanych. Krzywdzące jest karanie spółek za osiągnięte przychody (2% całkowitego rocznego przychodu jeśli przekracza 2.075.000 zł), nie uwzględniając zysku operacyjnego. W dalszej części projektu Ustawy jest mowa o braniu pod uwagę sytuacji spółki czy osoby fizycznej przy nakładaniu kary, jednak jest to zdaniem PKP CARGO opis zbyt mało precyzyjny w punkcie dotyczącym osiągniętych wyników finansowych.</p> <p>Ponadto, zdaniem PKP CARGO S.A. także przewidziane w projekcie kary za bezprawne ujawnianie informacji poufnych, wykorzystywanie tych informacji lub nakłanianie do wykorzystywania informacji poufnej, manipulację na rynku, usiłowanie manipulacji są zbyt wysokie, a także niedostosowane do specyfiki i wielkości rynku (np. kara pozbawienia wolności do 4 czy 5 lat). Należy pamiętać, że kapitalizacja (wartość rynkowa) Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie odbiega znacznie od największych europejskich giełd. Według danych z października 2014 roku, biorąc pod uwagę kapitalizację w mld EUR, GPW jest ponad 25 razy mniejsza niż London SE Group, 9 razy mniejsza niż Deutsche Börse i 8 razy mniejsza niż SIX Swiss Exchange. Tak wysokie kary mogą tylko osłabić notowane na giełdzie spółki, a także samą giełdę, która w ostatnim czasie i tak boryka się ze spadkiem zainteresowania inwestorów.</p> <p>PKP CARGO S.A. rozumie, że trzeba należycie wypełniać obowiązki informacyjne i będzie to dalej czynić, jednak wysokość proponowanych kar może doprowadzić spółki, które popełnią błąd nie tylko do drastycznego pogorszenia sytuacji finansowej (co przekładać się może także na takie czynniki jak np. spadek zatrudnienia), ale także zniechęcić potencjalnych emitentów do debiutu, pozyskania kapitału poprzez rynek kapitałowy, co w konsekwencji wiązałoby się z wyhamowaniem ich rozwoju.</p>	<p>Odrzucona.</p> <p>W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych nie może jednak w nadmierny sposób odbiegać od wysokości przyjętych w rozporządzenia (UE) nr 596/2014, gdyż mogłoby to prowadzić do arbitrażu regulacyjnego, który mógłby być wykorzystywany przez osoby zainteresowane manipulacjami na rynku lub wykorzystywaniem informacji poufnych, z uwagi na istotnie odbiegające w Polsce od przyjętych w innych państwach członkowskich wysokości sankcji administracyjnych.</p>

UWAGI SZCZEGÓŁOWE

10.	art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy	KDPW	<p>Podtrzymujemy zgłoszoną do projektu z dnia 20 kwietnia 2016r. uwagę dotyczącą definicji pojęcia „centralny depozyt papierów wartościowych”. Uwaga ta nie została uwzględniona w treści projektu z dnia 28 czerwca 2016r., choć z zamieszczonego na stronie Rządowego Centrum Legislacji <i>Raportu z konsultacji MAD MAR CSDR</i> wynika, że została przyjęta.</p> <p>Wnosimy zatem powtórnie o wskazanie w definicji centralnego depozytu papierów wartościowych, że jest to podmiot, który posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 909/2014 (dalej: „CSDR”). Bez tego zastrzeżenia, zgodnie z literalnym brzemieniem definicji, Krajowy Depozyt stanie się centralnym depozytem papierów wartościowych w rozumieniu projektowanych przepisów, już od dnia ich wejścia w życie. Prowadziłoby to do skutków niepożądanych, a nawet niezgodnych z CSDR, ponieważ z dodawanych do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nowych art. 170e-170f wynikałoby wówczas, że określone w tych przepisach sankcje za naruszenie przepisów CSDR miałyby stosować się do Krajowego Depozytu jeszcze zanim uzyska zezwolenie, o którym mowa w art. 16 CSDR, a więc zanim zacznie podlegać tym przepisom. Zgodnie bowiem z art. 69 ust.4 CSDR, do czasu podjęcia decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na podstawie CSDR podmiotowi będącemu centralnym depozytem papierów wartościowych w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 1 CSDR, podmiot ten ma działać na podstawie odpowiednich przepisów krajowych, a nie na podstawie przepisów CSDR. Tak więc do czasu uzyskania tego zezwolenia do Krajowego Depozytu, nie będą miały zastosowania wynikające z przepisów CSDR wymogi dotyczące prowadzenia działalności przez centralny depozyt papierów wartościowych. W konsekwencji definicja centralnego depozytu papierów wartościowych powinna zostać uzupełniona o wskazanie, że chodzi o podmiot posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 16 CSDR.</p>	Przyjęta
11.	art. 1 pkt 1 lit b	NBP	<p>NBP pragnie zwrócić uwagę na niespójność pomiędzy stanowiskiem Ministerstwa Finansów przedstawionym podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 24 maja 2016 r. wobec zgłoszonych przez KDPW i NBP uwag nr 4 i nr 36 (numeracja z <i>Raportu z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw</i>) a rozwiązaniami zawartymi w projekcie ustawy z dnia 28 czerwca 2016 r. Wspomniany <i>Raport</i> potwierdza uzgodnienia z ww. konferencji i wskazuje, że obie uwagi zostały przyjęte. Jednocześnie jednak treść projektowanych przepisów, do których odnosiły się te uwagi, nie została zmieniona, tj. nie zmieniono w projektowanej definicji centralnego depozytu papierów wartościowych w taki sposób, aby obejmowała wyłącznie podmioty posiadające zezwolenie wymienione w art. 16 rozporządzenia CSDR, ani też nie zmieniono brzmienia projektowanego art. 170e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W związku z powyższym NBP podtrzymuje wcześniej zgłoszoną uwagę i wnioskuje o wyjaśnienie tej rozbieżności.</p> <p>W piśmie Pana Piotra Wiesiołka, Pierwszego Zastępcy Prezesa NBP do Pana Piotra Nowaka, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów z dnia 12 maja 2016 r. (znak: DP-II/IV-MKa/WP-024-187/16) wskazano, że przyjęcie definicji centralnego depozytu papierów wartościowych w kształcie zaproponowanym w projekcie (tj. bazującej na prostym odesłaniu do definicji przewidzianej w europejskiej regulacji) powoduje, że objęłaby ona również NBP w związku z prowadzeniem systemu rozrachunku papierów wartościowych SKARBNET4. Konsekwencją tego byłoby m.in. poddanie NBP</p>	Przyjęta

			<p>reżimowi sankcji administracyjnych nakładanych przez organ nadzoru (KNF). Zgodnie z projektowanym art. 170e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi KNF może nakazać centralnemu depozytowi papierów wartościowych usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na ten podmiot karę pieniężną. Pragniemy zauważyć, że niektóre z wymogów określonych w rozporządzeniu CSDR nie znajdują zastosowania do banków centralnych prowadzących centralny depozyt papierów wartościowych, w tym m.in. wymogi dotyczące obowiązku uzyskania zezwolenia oraz podlegania nadzorowi właściwego organu (<i>vide</i> art. 1 ust. 4 rozporządzenia CSDR). Banki centralne, inaczej niż pozostałe podmioty klasyfikowane jako centralne depozyty papierów wartościowych, nie podlegają nadzorowi właściwego organu. Zatem stosowanie wobec banku centralnego mechanizmów sankcyjnych (kar, nakazów) byłoby niezgodne z rozporządzeniem CSDR, jak również budziłoby wątpliwości na gruncie zasady niezależności banku centralnego.</p> <p>Jednocześnie uprzejmie informujemy, że przyjęcie uwagi KDPW nr 4, dotyczącej uzupełnienia zawartej w projektowanym art. 3 pkt 53 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi definicji centralnego depozytu papierów, konsumowałoby powyższą uwagę NBP.</p>	
12.	art. 1 pkt 1 lit. b	NBP	<p>W projekcie ustawy z dnia 28 czerwca 2016 r. zrezygnowano z użytego w poprzedniej wersji projektu ustawy pojęcia „wyznaczonej instytucji kredytowej” i wprowadzono nowe pojęcie „podmiotu wyznaczonego”. Jednocześnie jednak uzasadnienie do opiniowanego projektu ustawy w dalszym ciągu posługuje się pojęciem „wyznaczonej instytucji kredytowej”.</p> <p>Niezależnie od powyższej niespójności, w opinii NBP, definicja „podmiotu wyznaczonego” zawarta w projektowanym art. 3 pkt 54 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi budzi wątpliwości interpretacyjne. Zgodnie z rozporządzeniem CSDR za podmiot wyznaczony można bowiem uznać podmiot, o którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. b tego rozporządzenia (tj. instytucję kredytową wyznaczoną do świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika do tego rozporządzenia). Natomiast w świetle definicji zaproponowanej w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi musi to być podmiot posiadający dodatkowo zezwolenie, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia CSDR (tj. zezwolenie na prowadzenie działalności jako centralny depozyt papierów wartościowych). Stąd proponowana obecnie definicja wydaje się wskazywać, że „podmiot wyznaczony” musi być jednocześnie instytucją kredytową wyznaczoną przez centralny depozyt papierów wartościowych oraz centralnym depozytem papierów wartościowych. W tym kontekście zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. b rozporządzenia CSDR instytucja kredytowa, która zamierza świadczyć bankowe usługi pomocnicze, musi posiadać zezwolenie uzyskane na podstawie art. 8 dyrektywy 2013/36/UE (CRD IV)¹. Pragniemy zauważyć, że rozporządzenie CSDR nie ustanawia wymogu posiadania przez wspomnianą instytucję zezwolenia, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia.</p> <p>Z powyższych względów projektowana definicja podmiotu wyznaczonego jest niejasna i nie wiadomo, jaki ma być – według zamierzenia projektodawcy – zakres podmiotowy pojęcia „podmiot wyznaczony”</p>	Przyjęta

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, s. 338).

			(tj. czy obejmowałyby ono jedynie instytucję kredytową wyznaczoną przez centralny depozyt papierów wartościowych do świadczenia bankowych usług pomocniczych, czy też taką instytucję kredytową oraz centralny depozyt papierów wartościowych, który uzyskał zezwolenie na świadczenie tych usług we własnym zakresie).	
13.	1 pkt 1 lit. b	UKNF	Art. 1 pkt 1 lit. b – UKNF sugeruje zdefiniowanie programu odkupu poprzez odesłanie nie bezpośrednio do dyrektywy 2012/30/UE, ale do art. 3 pkt 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.	Przyjęta kierunkowo. W związku z powyższą uwagą RCL, zrezygnowano z definiowania tego pojęcia na rzecz doprecyzowania art. 173 ust. 1.
14.	art. 1 pkt 2	GIODO	<p>W wersji projektu z dnia 28 czerwca br. zaproponowano zmianą treści art. 13b. Generalny Inspektor wraca uwagę na potrzebę określenia zarówno celu jak i zakresu danych przetwarzanych w związku ze zgłaszaniem naruszeń lub potencjalnych naruszeń, a także okresu przechowywania takich danych oraz sposobu realizacji obowiązków informacyjnych w przepisie rangi ustawowej. Obecnie formularze zgłoszeniowe są ustalane przez Komisję Nadzoru Finansowego. Ustawodawca powinien wskazać zamknięty katalog danych osobowych przetwarzanych w związku ze zgłoszeniami albo wzór zgłoszenia. Przyjęcie rozwiązań we wskazanym zakresie w powszechnie obowiązujących przepisach praw stanowiłoby właściwą realizację przez ustawodawcę zasad ustanowionych mocą art. 26 ust. 1 pkt 1 - 4 oraz 24 i 25 ustawy celem stworzenia dla administratorów danych jasnych zasad przetwarzania danych na potrzeby zgłaszania przedmiotowych naruszeń.</p> <p>Kwestia przetwarzania danych osób zgłaszających naruszenia przetwarzane przez odpowiednie podmioty są przedmiotem szczególnego zainteresowania organu ds. ochrony danych osobowych. Jest to spowodowane także brakiem ogólnej regulacji ustawowej dotyczącej sygnalistów (ang. <i>Whistleblower</i>) w polskim porządku prawnym. Temat ten jest obecnie przedmiotem debaty na forum Unii Europejskiej. Koniecznym jest zapewnienie ochrony tych osób także w zakresie przetwarzania ich danych osobowych. Może to pozytywnie wpływać na poziom bezpieczeństwa całego społeczeństwa, które będzie chronione przez organy państwa mogące korzystać z wiedzy sygnalistów o odkrytych przez nich przypadkach nieprawidłowości w szerokim spektrum działalności podmiotów prowadzonych na terenie kraju. Wystąpienie w tym zakresie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych skierował do Ministra Finansów w nawiązaniu do prac nad projektem rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków i banków powierniczych¹.</p>	Odrzucona. Stanowisko Ministerstwa Finansów zostało przekazane GIODO przy piśmie FN3.701.20.2016 z dnia 25 sierpnia 2016 r.
15.	art. 1 pkt 2	ZBP	Zgodnie z proponowanym art. 13b ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 3a ustawy o ofercie publicznej Komisja przyjmuje zgłoszenia "naruszeń lub potencjalnych naruszeń". Proponowane brzmienie przepisów wprowadzające pojęcie "potencjalnego naruszenia" może budzić duże wątpliwości odnośnie zdefiniowania/zakwalifikowania w/w pojęcia. Wydaje się, że procedura zgłaszania naruszeń powinna być spójna z brzmieniem przepisów przewidujących procedury zgłaszania naruszeń wewnątrz podmiotów nadzorowanych takich jak np. poniższy art. 83a ust. 1a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	Odrzucona. Zwrot „potencjalne naruszenie” należy rozpatrywać w słownikowych kategoriach słowa „potencjalny” - mogący zdarzyć się w odpowiednich warunkach, jest możliwy, przewidywany; przypuszczalny, teoretyczny, hipotetyczny – z tego też względu nie wymaga dalszego definiowania. Dodatkowo należy zauważyć, iż w zakresie

				zgłaszania naruszeń rozporządzenia MAR procedurę zostanie określona na poziomie rozporządzenia Ministra Finansów (art. 3a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym).
16.	art. 1 pkt 3 Projektu (art. 20 ustawy o obrocie)	GPW	W celu zapewnienia spójności terminologicznej proponujemy ujednoczyć brzmienie dwóch przepisów dotyczących zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi odpowiednio na rynku regulowanym oraz w alternatywnym systemie obrotu tj. art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie („ <i>Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia obrotu tymi papierami lub instrumentami</i> ”) i art. 78 ust. 3 ustawy o obrocie („ <i>na żądanie Komisji, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zawiesz obrót tymi instrumentami finansowymi</i> ”). Proponujemy przyjąć wersję zastosowaną w art. 78 ust. 3 ustawy o obrocie. Ponadto w art. 1 pkt 3 lit b Projektu wskazane jest, że „ <i>dodaje się ust. 2a i 2b</i> ” podczas gdy dodawany jest wyłącznie ust. 2a.	Przyjęta
17.	Art. 1 pkt 3	UKNF	Art. 1 pkt 3, zmieniający art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – spójnik „albo” należy zastąpić spójnikiem „lub”.	Przyjęta
18.	art. 1 pkt 3 Projektu (art. 20 ustawy o obrocie)	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	W odpowiedzi na pismo z dnia 6 lipca 2016 r., znak: FN3.700.2.2016, zawierające wniosek o zaopiniowanie zmienionego projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, wskazując, iż Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa podtrzymuje uwagę zawartą w opinii z dnia 6 maja 2016 r. i dotyczącą konieczności przedstawienia uzasadnienia dla zmiany art. 20 ust. 2 oraz dodania ust. 2a w ustawie o z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Proponowana zmiana umożliwi wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego żądania skierowanego do spółki prowadzącej rynek regulowany, zawieszenia obrotu papierami wartościowymi bądź instrumentami finansowymi bez konieczności określenia terminu, do którego zawieszenie obrotu tymi papierami bądź instrumentami następuje. Zgodnie z ocenianym projektem ustawy, określenie takiego terminu stanowi fakultatywny, nie zaś obligatoryjny element stosownego aktu administracyjnego Komisji Nadzoru Finansowego. Jednocześnie Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa pozytywnie ocenia dokonaną, redakcyjną zmianę projektu ustawy we wskazanym zakresie.	Przyjęta
19.	art. 1 pkt 4	IDM	Uwaga do art. 20b projektu zmiany ustawy o obrocie instrumentami finansowymi W związku z faktem, że tak zwane „praktyki rynkowe” nie są formalnie aktem prawnym w formie rozporządzenia a jedynie praktyką rynkową przyjętą przez odpowiedni organ nie ma obowiązku stosowania przy ich tworzeniu Regulaminu pracy Rady Ministrów. Istnieje ryzyko, że uniemożliwi to podmiotom nadzorowanym prawa do zgłaszania uwag. Uważamy że jest potrzeba zapewnienia podmiotom nadzorowanym możliwości zgłaszania ww. uwag na poziomie ustawy o obrocie. Postulujemy w art. 20b dodanie ust. 2 o treści analogicznej do obecnie obowiązującego art. 45 ust. 5 pkt 1 tj.: „Przed zaakceptowaniem danego zachowania, jako przyjętej praktyki rynkowej, Komisja (ew. Minister właściwy ds. instytucji finansowych) przeprowadza konsultacje celem zasięgnięcia opinii właściwych podmiotów finansowych, towarów giełdowych lub usług funduszy inwestycyjnych oraz stowarzyszeń i organizacji zrzeszających uczestników tych rynków”.	Odrzucona. Zgodnie z delegacją przyjęte praktyki rynkowe mają zostać określone w drodze rozporządzenia, co oznacza obowiązek stosowania przez Ministra Finansów przepisów Regulaminu Pracy Rady Ministrów, wskazującego na potrzebę konsultacji społecznych przedmiotowego projektu.

20.	art. 1 pkt 6 Projektu (art. 28 ust. 2 pkt 15 ustawy o obrocie)	GPW	<p>Pojęcie manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010 ma zastosowanie do produktów sprzedawanych na aukcji innych niż instrumenty finansowe w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy 2003/6/WE (także więc w rozumieniu ustawy o obrocie). Tymczasem przedmiotem obrotu na rynku regulowanym mogą być wyłącznie instrumenty finansowe, w związku z czym na rynku regulowanym postanowienia dotyczące manipulacji, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, wydają się bezprzedmiotowe.</p> <p><u>Propozycja zapisu art. 28 ust. 2 pkt 15:</u></p> <p>15) postanowienia mające na celu wykrywanie i zapobieganie wykorzystywaniu informacji poufnych lub przeciwdziałanie i ujawnianie przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014.”.</p>	Przyjęta
21.	art. 1 pkt 8 Projektu (art. 29b ust. 2 pkt 14 ustawy o obrocie)	GPW	<p>Zgodnie z art. 29a ustawy o obrocie spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić platformę aukcyjną, na której jest prowadzona sprzedaż pięciodniowych kontraktów terminowych typu future (które są instrumentami finansowymi - ust. 1), lub też może prowadzić platformę aukcyjną, na której prowadzona jest sprzedaż dwudniowych kontraktów na rynku kasowym (które nie są instrumentami finansowymi - ust. 2). Spółka może więc, ale nie musi, prowadzić platformę aukcyjną, na której sprzedawane są oba wskazane wyżej produkty. Natomiast redakcja art. 29b ust. 2 pkt 14 ustawy o obrocie może wskazywać, że bez względu na to, czy na platformie aukcyjnej sprzedawane są instrumenty finansowe czy też nie, spółka będzie obowiązana posiadać procedury odnoszące się zarówno do instrumentów finansowych (przewidzianych w rozporządzeniu 596/2014), jak i odnoszące się do produktów niebędących instrumentami finansowymi (przewidzianych w rozporządzeniu 1031/2010). Dlatego wydaje się, że w przepisie tym zamiast spójnika „<i>oraz</i>” powinien zostać użyty spójnik „<i>lub</i>” (tak jak ma to miejsce w chwili obecnej).</p>	Przyjęta
22.	art. 1 pkt 13	ZBP	<p>Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 83a ust. 1a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi firma inwestycyjna jest zobowiązana posiadać procedury zgłaszania naruszeń prawa wyznaczonemu członkowi zarządu, a w wyjątkowych przypadkach radzie nadzorczej. Przede wszystkim można wskazać na brak konieczności tak szczegółowego regulowania kwestii zgłaszania naruszeń na poziomie ustawy. Jak się wydaje wystarczające byłoby wskazanie, że firma inwestycyjna zobowiązana jest posiadać takie procedury bez szczegółowego określania adresatów na poziomie zarządu. Tym bardziej, że, jak widać w projekcie, szczegółowe uregulowanie tej kwestii jest problematyczne. Przykładowo, nie ma uzasadnienia, zwłaszcza wobec ogólnych zasad odpowiedzialności członków zarządu oraz kolegialnej zasady działania zarządu jako organu ograniczanie zgłaszania naruszeń tylko do wyznaczonego członka zarządu bez uwzględnienia w przepisie wszystkich członków tego organu, w tym prezesa zarządu organizującego jego pracę. Ponadto, brzmienie przepisu wprowadza ocenne określenie "wyjątkowych" przypadków, w których zgłoszenie może być skierowane do rady nadzorczej, nie wspominając, czy w takich przypadkach powinien być poinformowany również zarząd. Reasumując, wydaje się uzasadnione zrezygnowanie z tego przepisu lub zastąpienie go brzmieniem bardziej ogólnym, co pozwoli firmom inwestycyjnym na szczegółowe uregulowanie tej kwestii we własnych wewnętrznych procedurach.</p>	Odrzucona. Celem projektowanej zmiany jest uzupełnienie art. 83a ust. 1a o rozporządzenie 596/2014, przy czym nie zmienia się zasad w zakresie osób odpowiedzialnych za przyjmowanie zgłoszeń o naruszenia. Jest to szczególnie istotne, gdyż analogiczny przepis zawiera art. 9 ust. 2b ustawy – Prawo bankowe, którego zmiana wykracza poza zakres projektowanej ustawy.

23.	Art. 1 pkt 19	UKNF	Art. 1 pkt 19, nadający nowe brzmienie art. 121 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – UKNF postuluje odłożenie nowelizacji art. 121 do kolejnego etapu zmian ustawy o obrocie, związanego z koniecznością pełnego dostosowania przepisów tej ustawy do rozporządzenia 909/2014. Jednocześnie UKNF informuje, iż po konferencji uzgodnieniowej z dnia 24 maja 2016 r., przedstawiciele UKNF, KDPW S.A. i Rady Banków Depozytariuszy odbyli robocze spotkanie, podczas którego ustalono, iż wszystkie strony zgadzają się z koniecznością przełożenia prac nad zmianami w art. 121 ustawy o obrocie, ze względu na znaczny stopień komplikacji materii i konieczność głębszej analizy ewentualnych zmian w świetle oczekującego na wdrożenie do polskich przepisów reżimu rozporządzenia 909/2014.	Przyjęta.
24.	art. 1 pkt 19 projektu ustawy	RBD	Art. 121. 1. Umowa <u>lub regulamin, których</u> przedmiotem jest prowadzenie przez bank powierniczy rachunku papierów wartościowych na rzecz klienta, może stanowić, że dokonanie na tym rachunku zapisu wynikającego z transakcji zawartej w obrocie zorganizowanym na podstawie zlecenia klienta złożonego w firmie inwestycyjnej, zagranicznej firmie inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nastąpi po dostarczeniu bankowi przez klienta potwierdzenia tej transakcji.	Bezprzedmiotowa z uwagi na przyjęcie powyższej uwagi KNF.
25.	1 pkt 19 Projektu (art. 121 ustawy o obrocie)	GPW	Sugerujemy ponowne przeanalizowanie zmodyfikowanego brzmienia art. 121 ust. 2 ustawy o obrocie pod kątem jego spójności z pozostałymi przepisami ustawy. Wydaje się, że w kontekście art. 31 ww. ustawy określającego możliwe strony transakcji na rynku regulowanym, zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1 tej ustawy, <u>nieprowadząca działalności maklerskiej na terytorium RP</u> nie może wykonywać bezpośrednio zleceń klientów na rynku regulowanym.	Bezprzedmiotowa z uwagi na przyjęcie powyższej uwagi KNF.
26.	1 pkt 19 Projektu (art. 121 ustawy o obrocie)	IDM	Izba Domów Maklerskich zwraca uwagę, że zaproponowana zmiana nie wynika pośrednio ani bezpośrednio z konieczności dostosowania Ustawy do regulacji MAD MAR co jest celem niniejszej nowelizacji, a w związku z powyższym nie powinna być obecnie procedowana. W szczególności nie została ona poparta analizą skutków proponowanej regulacji. Ponadto proponowana zmiana jest oparta między innymi na projekcie rozporządzeń UE (RTS draft RTS on settlement discipline i draft RTS on requirements for central securities depositories) i jest dowolną i swobodną ich interpretacją co więcej w sytuacji gdy z momentem wejścia ww. rozporządzeń w życie będą one obowiązywały wprost, bez konieczności ich implementacji do krajowego ustawodawstwa. W związku z powyższym Izba nie widzi konieczności dostosowywania ustawy o obrocie do postanowień ww. rozporządzeń, a nadto wskazuje iż zaproponowana zmiana art. 121 może w konsekwencji stać w sprzeczności z przyjętym ostatecznie tekstem tych rozporządzeń. Zwrócić należy uwagę na postanowienia art. 6 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie 236/2012, które wymagają aby firmy inwestycyjne podejmowały środki służące ograniczeniu liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku i wskazują, iż środki takie obejmują co najmniej rozwiązania pomiędzy firmą inwestycyjną a jej klientami profesjonalnymi mające zapewnić niezwłoczne przekazanie informacji o przydziale papierów	Przyjęta

wartościowych do danej transakcji, potwierdzenie takiego przydziału oraz potwierdzenie przyjęcia lub odrzucenia warunków w odpowiednim terminie przed zamierzoną datą rozrachunku. Tym samym to pomiędzy firmą inwestycyjną, a Klientem powinny być w umowie świadczenia usług maklerskich zawarte odpowiednie postanowienia realizujące postanowienia art. 6 ww. Rozporządzenia oraz projektu standardów technicznych, a nie uregulowane ustawowo w sposób sprzeczny z treścią tego rozporządzenia i preferujący jednocześnie banki powiernicze kosztem firm inwestycyjnych.

Podkreślamy, iż proponowana zmiana art. 121 powoduje radykalne odwrócenie obowiązków firm inwestycyjnych i Klientów wobec siebie w związku z realizacją transakcji na rzecz podmiotów, dla których rachunki prowadzone są w banku powierniku. Zmiana ta w ocenie Izby będzie miała odwrotny skutek od zamierzonego, tj. powodować będzie zwiększenie liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, a dodatkowo zwiększa ryzyko prowadzenia działalności firm inwestycyjnych, zmuszając je do zapisywania transakcji realizowanych na rzecz np. TFI na rachunek własny firmy inwestycyjnej, nawet do dnia rozrachunku takich transakcji, ze wszystkimi skutkami prawnymi z tym związanymi, w tym w szczególności wypełniania obowiązków informacyjnych wynikających z art. 69 ustawy o ofercie czy rozliczenia między stronami pożytków, które zostaną zapisane na rachunku firmy inwestycyjnej.

Należy podkreślić, że art. 6 ww. Rozporządzenia wskazuje na to, że to firma inwestycyjna i Klient musi posiadać rozwiązania dotyczące ograniczania liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku. Takie rozwiązania są już zawarte w umowach o świadczenie usług maklerskich na rzecz Klienta zawieranych przez poszczególne firmy inwestycyjne i w ocenie Izby spełniają wymagania wskazane w Rozporządzeniu. Przede wszystkim zlecenia Klienta są realizowane po uprzednim uzyskaniu potwierdzenia od banku powiernika możliwości rozliczenia transakcji lub określenia z bankiem depozytariuszem limitu do jakiego są rozliczane transakcje Klienta. Umowa określa również zasady zgłaszania zastrzeżeń przez Klientów co do przeprowadzanych transakcji i ich rozliczeń. Tym samym brak jest jakiegokolwiek podstawy prawnej, w szczególności nie wynikającej z potrzeby implementowania obowiązującego wprost rozporządzenia, które wskazywane jest przez Radę Banków Depozytariuszy jako podstawa uzasadniająca zmianę art. 121.

Izba nie widzi tym samym uzasadnienia dla zmiany dotychczasowych zasad zawierania transakcji z Klientami, gdy instrumenty finansowe Klientów są rejestrowane w podmiocie innym niż wykonujący zlecenie.

Ponadto w opinii Izby propozycja zmiany klasyfikacji „transakcji zamykającej” z transakcji rynku regulowanego na transakcję rynku OTC będzie miała istotne konsekwencje dla uczestników rynku i wymaga szerokich uzgodnień w gronie wszystkich zainteresowanych, w szczególności może doprowadzić do nierównego traktowania klientów, zawierających transakcje na GPW .

Wstępna ocena skutków tej propozycji wskazuje zdaniem Izby na potrzebę:

1. analizy wpływu na skalę zmniejszenia obrotów instrumentami finansowymi na GPW.
2. zmiany modelu rozliczeń i rozrachunku tego typu transakcji. Powstaje np. pytanie czym jest instrukcja rozliczeniowa i czy transakcja ma być rozliczana na podstawie instrukcji czy karty umowy. Konieczna jest również analiza wpływu tej propozycji na sposób rozliczeń klientów zewnętrznych nie rozliczających się na podstawie art. 121. Wskazujemy, że ten sam rodzaj transakcji („transakcja zamykająca”) może być

			<p>klasyfikowana raz jako transakcja zawarta na rynku regulowanym, a innym razem jako transakcja OTC.</p> <p>3. ustalenia wpływu na kwestię opodatkowania transakcji podatkiem od czynności cywilnoprawnych.</p> <p>Ponadto wprowadzenie tego rozwiązania nie jest możliwe w proponowanym terminie wejścia w życie nowelizowanych przepisów. Masowy wzrost liczby tego rodzaju transakcji rodzi dodatkowe obowiązki, co wymagać będzie zmian w systemach informatycznych i wiąże się ze wzrostem kosztów po stronie firm inwestycyjnych.</p> <p>Dotyczy to przede wszystkim:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. raportowania transakcji na podstawie art. 93a. 2. upowszechniania informacji zgodnie z art. 74a. <p>Zwracamy uwagę, że zmiana ta została zgłoszona przez podmioty, których dotyczy tylko pośrednio, bez konsultacji z firmami inwestycyjnymi, które są głównym ogniwem opisywanego procesu i bez jakiegokolwiek analizy wpływu proponowanej zmiany na działalność firm inwestycyjnych.</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę, Izba Domów Maklerskich stwierdza, że wprowadzenie wnioskowanej zmiany jest nieuzasadnione i może skutkować negatywnymi konsekwencjami dla rynku oraz firm inwestycyjnych oraz wnioskuje o usunięcie zmiany art. 121 z procedowanego projektu i podjęcia prac w gronie wszystkich uczestników, poprzedzonych analizami wskazanymi powyżej.</p>	
27.	Art. 1 pkt 20 lit. a	UKNF	<p>Art. 1 pkt 20 lit. a) – w art. 150 ust. 1 pkt 14 lit. e ustawy o obrocie, w związku z uchynieniem z dniem 4 czerwca 2016 r. art. 96 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, należy usunąć odesłanie do tego przepisu. Ponadto projektowany w art. 6 pkt 7 projektu art. 24a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, przewidujący przekazywanie przez KNF informacji o wydanych rozstrzygnięciach, powinien zostać uwzględniony w przepisach wyłączających obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej.</p> <p>W związku z powyższym, art. 150 ust. 1 pkt 14 lit. e ustawy o obrocie powinien otrzymać brzmienie:</p> <p><i>„e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz art. 21 ust. 1, art. 21a, art. 22 i 24a ustawy o nadzorze, a także w art. 62a ust. 2, art. 96 ust. 10–10c oraz art. 97 ust. 1f ustawy o ofercie publicznej.”.</i></p>	Przyjęta
28.	art. 1 pkt 20 Projektu (art. 150 ust. 1 pkt 14 lit. e ustawy o obrocie	GPW	<p>W art. 150 ust. 1 pkt 14 lit. e znajduje się odwołanie do art. 96 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej², który to przepis został uchylony z dniem 4 czerwca 2016 r. wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw.</p>	Przyjęta
29.	Art. 1 pkt 22	UKNF	<p>Art. 1 pkt 22 – w art. 165a ust. 1 pkt 6 ustawy o obrocie UKNF proponuje zastąpić przesłanki „poważnego i systematycznego” naruszenia przepisów przesłanką „istotnego naruszenia przepisów prawa:</p> <p><i>„6) istotnie narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, w</i></p>	Odrzucona. W propozycji nie zawarto uzasadnienia, przy czym jest ono istotne w sytuacji gdy

² Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

			<i>szczegółności rozporządzenia 1031/2010 oraz rozporządzenia 596/2014;”.</i>	propozycja wykracza poza główny cel projektowanej ustawy jakim jest implementacja praw europejskiego.
30.	Art. 1 pkt 24	UKNF	Art. 1 pkt 24 – przewidziana w proponowanym brzmieniu art. 170e ust. 6 pkt 1 sankcja w wysokości 1 000 000 zł jest niezgodna z art. 63 ust. 2 lit. f rozporządzenia 909/2014, zgodnie z którym jej wysokość nie może być niższa niż 5 000 000 zł.	Odrzucona. W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych w wysokości określonej w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014, mogłoby bowiem budzić poważne wątpliwości co do jej zgodności z zasadą proporcjonalności, wywodzoną z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.
31.	Art. 1 pkt 24	NBP	Sugerujemy rozważyć, czy sankcje administracyjne przewidziane w projektowanych art. 170f ust. 5 pkt 2 i 3 oraz art. 170f ust. 6 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zostały prawidłowo ograniczone jedynie do „podmiotu wyznaczonego”. Zwracamy uwagę, że poszczególne ustępy w projektowanym art. 170f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi odnoszą się do obu przewidzianych w rozporządzeniu CSDR kategorii podmiotów świadczących bankowe usługi pomocnicze, tj. zarówno do podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych (jak rozumiemy, chodzi o instytucję kredytową), jak również do centralnego depozytu papierów wartościowych, który uzyskał zezwolenie na świadczenie tych usług we własnym zakresie. Stąd proponowane w projekcie sformułowanie wspomnianych jednostek redakcyjnych, sugerujące, że sankcje w nich określone odnoszą się jedynie do podmiotu wyznaczonego (a do centralnego depozytu papierów wartościowych już nie) budzi wątpliwości. Ponadto, w tym kontekście nie jest jasne czy pojęcie „podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych” (użyte w projektowanych art. 170f ust. 1, 3 i 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi we wprowadzającej części zdania) ma znaczenie tożsame w stosunku do pojęcia „podmiot wyznaczony” użytego w art. 170f ust. 5 pkt 2 i 3 oraz art. 170f ust. 6 pkt 1 tej samej ustawy.	Przyjęta.
32.	art. 1 pkt 24 projektu ustawy – dot. art. 170e-170f wprowadzających sankcje, o	KDPW	<u>art. 1 pkt 16 – dotyczy dodawanych do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przepisów art. 170e-170f wprowadzających sankcje, o których mowa w art. 63 CSDR</u> Podtrzymujemy zgłoszoną do projektu z dnia 20 kwietnia 2016r. uwagę dotyczącą wysokości wprowadzanych sankcji. Proponujemy ustalenie wysokości przedmiotowych sankcji na poziomie: 1) dla centralnego depozytu papierów wartościowych – do wysokości 1 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 1 000 000 zł (art. 170e ust. 1),	Odrzucona. W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych nie może jednak w nadmierny sposób odbiegać od wysokości

	których mowa w art. 63 CSDR		<p>2) dla osób odpowiedzialnych za zaistniałe naruszenie – do 100 000 zł (art. 170e ust. 6 pkt 1).</p> <p>Zmniejszenie w projekcie ustawy kary o której mowa w pkt 1 powyżej, z 20 000 000zł do 10 000 000zł, nadal nie odpowiada potrzebie zrationalizowania i dostosowania tych przepisów do obowiązujących wysokości sankcji pieniężnych stosowanych w innych przepisach ustawy dotyczących: Krajowego Depozytu (1 000 000 zł – art. 170 ustawy), spółki zależnej, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 lub ust. 2 (1 000 000zł – art. 170a ustawy), izb rozrachunkowych i rozliczeniowych (1 000 000zł – art. 170b i 170c ustawy. Sankcja 10 000 000zł została co prawda wprowadzona w art. 173c ustawy m.in. w stosunku do CCP oraz członków rozliczających CCP, należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że jakiegokolwiek działania tych podmiotów naruszające wymogi prawa, związane są ze znacznie wyższym niż w przypadku centralnego depozytu papierów wartościowych, ryzykiem rynkowym, w szczególności ryzykiem utraty płynności. Należy podkreślić także, że zrationalizowana w projekcie wysokość sankcji dla osób fizycznych w centralnym depozycie papierów wartościowych (1 mln zł), również nie odpowiada wysokości analogicznej sankcji ustalonej dla osób odpowiedzialnych za naruszenie w CCP (100 tys. zł) oraz nie daje się w żaden sposób uzasadnić wysokością wynagrodzeń wypłacanych w Krajowym Depozycie pracownikom oraz członkom zarządu.</p> <p>Podtrzymujemy również zgłoszoną do projektu z dnia 20 kwietnia 2016r. uwagę dotyczącą obowiązku implementacji do przepisów krajowych wymogu art. 64 CSDR. Uwaga ta nie została uwzględniona w treści projektu z dnia 28 czerwca 2016r., choć z zamieszczonego na stronie Rządowego Centrum Legislacji <i>Raportu z konsultacji MAD MAR CSDR</i> wynika, że została przyjęta.</p> <p>Postulujemy, by do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodano przepis, który będzie nakładał na KNF obowiązek miarkowania nakładanych kar pieniężnych co najmniej okolicznościami określonymi w art. 64 CSDR. Naszym zdaniem przedstawiony do konsultacji projekt ustawy pomija ten wymóg, a więc pomija zawartą w nim dyrektywę skierowaną do państw członkowskich UE.</p> <p>Jednocześnie wnosimy o wprowadzenie do projektu ustawy zapisu zobowiązującego KNF do przeprowadzenia rozprawy w przypadku nakładania kar, o których mowa w komentowanych przepisach art. 170e -170f ustawy – analogicznie, jak w przypadku innych nakładanych przez KNF kar pieniężnych.</p>	<p>przyjętych w rozporządzenia (UE) nr 909/2014, gdyż mogłoby to prowadzić do nadmiernego arbitrażu regulacyjnego.</p> <p>Miarkowanie – przyjęta.</p> <p>Rozprawa – zgodnie z decyzją rozstrzygającą Kierownictwa MF obligatoryjność rozprawy dotyczyć ma wyłącznie postępowań prowadzonych względem osoby fizycznej.</p>
33.	Art. 1 pkt 24	UKNF	<p>Art. 1 pkt 24 - w proponowanym brzmieniu art. 170f ust. 3 – inaczej niż w przypadku sankcji projektowanych w ustawie o ofercie, przepis przewiduje górną granicę odpowiedzialności administracyjnej ustalonej na podstawie rocznego przychodu jednostki dominującej najwyższego szczebla, ujawnioną w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy. Analogiczny sposób ustalania górnej granicy sankcji zamieszczony jest również w art. 1 pkt 32, w dodawanym art. 176d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p>	Przyjęta
34.	Art. 1 pkt 24	UKNF	<p>Art. 1 pkt 24 – przewidziana w proponowanym brzmieniu art. 170f ust. 5 pkt 1 sankcja w wysokości 1 000 000 zł jest niezgodna z art. 63 ust. 2 lit. f rozporządzenia 909/2014, zgodnie z którym jej wysokość nie może być niższa niż 5 000 000 zł.</p>	Odrzucona. W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji

				administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych w wysokości określonej w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014, mogłoby bowiem budzić poważne wątpliwości co do jej zgodności z zasadą proporcjonalności, wywodzoną z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.
35.	1 pkt 26 projektu	NBP	Wbrew informacji zawartej w <i>Raporcie</i> nie uwzględniono uwagi NBP nr 59, w której sugerowaliśmy uzupełnienie uzasadnienia do opiniowanego projektu ustawy o informację, że intencją projektodawcy jest, aby w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi rozszerzyć, względem rozporządzenia MAR, katalog podmiotów, na które mogą być nakładane sankcje.	Przyjęta
36.	Art. 1 pkt 26	SEG	Powołany przepis wprowadza sankcje pieniężne za naruszenia przy dokonywaniu lub zleceniu realizacji odkupu lub programu stabilizacji. Pragniemy zwrócić uwagę, że wprowadzenie przedmiotowej zmiany nie wynika bezpośrednio z transponowanych do polskiego porządku prawnego przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku, wobec czego uznać należy, że uwzględnienie takiego przepisu w ustawie nowelizującej, której uzasadnieniem jest implementacja ściśle określonych przepisów unijnych, stanowi przekroczenie zakresu tej implementacji. Z uwagi na powyższe, postulujemy rezygnację z wprowadzania w/w zmiany do ustawy do obrotu.	Odrzucona. Zauważenia wymaga, iż art. 5 rozporządzenia MAR wskazuje wymagania jakie muszą być spełnione aby programy odkupu i stabilizacji, aby były one wyłączone z art. 14 i 15 tego rozporządzenia. Jeśli zatem dokonywanie lub zlecenie realizacji odkupu lub programu stabilizacji będzie niezgodne z art. 5 to wówczas będzie podlegać przepisom art. 14 i 15 tego rozporządzenia, nieprzestrzeganie których powinno być objęte sankcjami.
37.	Art. 1 pkt 26-31.	UKNF	W projektowanym brzmieniu art. 173, 174, 174a, 175, 175a, 176 obniżono wysokość sankcji przewidzianych za poszczególne naruszenia obowiązków nałożonych rozporządzeniem MAR. Powoduje to, że projekt jest niezgodny z rozporządzeniem MAR, przewidującym minimalną wysokość górnej granicy zagrożenia sankcją administracyjną (art. 30 ust. 2 lit. i oraz j rozporządzenia MAR). Należy przywrócić wysokość sankcji określoną w projekcie w wersji z dnia 20 kwietnia 2016 r., która została przyjęta w minimalnej wysokości, jaka pozostaje zgodna z rozporządzeniem MAR	Odrzucona. W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych w wysokości określonej w rozporządzenia (UE) nr 596/2014, np. 15 000 000 euro (około 62 mln zł) za usiłowanie wykorzystania przez osobę prawną informacji poufnej mogłoby bowiem budzić poważne wątpliwości co do ich zgodności z zasadą proporcjonalności,

				wywodzoną z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.
38.	Art. 1 pkt 28	UKNF	W art. 1 pkt 28 dotychczasową treść art. 174a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi należy oznaczyć jako ust. 1, a następnie dodać ust. 2, regulujący zasady nakładania sankcji w przypadku, gdy emitentem jest alternatywna spółka inwestycyjna lub fundusz inwestycyjny: „2. W przypadku emitenta będącego funduszem inwestycyjnym albo alternatywną spółką inwestycyjną, który udzielił zgody, o której mowa w art. 19 ust. 12 rozporządzenia 596/2014, z naruszeniem art. 7–9 rozporządzenia 2016/522, kara, Komisja może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, odpowiednio na towarzystwo funduszy inwestycyjnych, zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy o funduszach inwestycyjnych.”;	Przyjęta.
39.	Art. 1 pkt 31	UKNF	Art. 1 pkt 31 – należy usunąć odesłanie do art. 96 ust. 5 ustawy o ofercie, który przewiduje obowiązek przeprowadzenia rozprawy administracyjnej. Ponadto, w związku z projektowanym w art. 6 pkt 7 projektu art. 24a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, zawierającym podstawę do publikowania informacji o wszystkich decyzjach KNF wydawanych w związku ze stwierdzonym naruszeniem rozporządzenia 596/2014, odesłanie do art. 96 ust. 10 – 10c ustawy o ofercie jest zbędne. Zatem ust. 2 w art. 176 powinien brzmieć: „2. Przepisy art. 96 ust. 6 pkt 2 oraz 7-8a ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.”.	Przyjęta.
40.	art. 1 pkt 32 Projektu (art. 176e ustawy o obrocie)	GPW	Nowododany art. 176e ustawy o obrocie jest błędnie oznaczony jako art. 176d. Ponadto w art. 176e pkt 4 i 6 przed wyrazami „osobę odpowiedzialną” należy dodać wyraz „przez” („ <u>przez</u> osobę odpowiedzialną”). Poddajemy także pod rozważenie rozszerzenie katalogu okoliczności jakie bierze pod uwagę Komisja nakładając karę finansową o przesłankę wskazaną w art. 31 ust. 1 lit. g rozporządzenia 596/2014 tj. „środki zastosowane przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobieżenia powtórному naruszeniu”.	Przyjęta Przyjęta kierunkowo.
41.	Art. 1 pkt 32	UKNF	Art. 1 pkt 32 – poza wadą opisaną w pkt 7 niniejszego pisma, proponowane brzmienie art. 176d ustawy o obrocie powinno odwoływać się do ostatniego zbadanego skonsolidowanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy, a nie sprawozdania jednostkowego.	Przyjęta
42.	art. 1 pkt 32 Projektu (art. 176e ustawy o obrocie)	SEG	Kolejną uwzględnioną uwagą Stowarzyszenia była kwestia zapisów dotyczących konsolidacji przychodów emitenta w górę do rocznego przychodu jednostki dominującej. Mimo uwzględnienia przedmiotowej uwagi, zapis w nowej wersji Projektu pozostał niezmieniony, wobec czego ponownie wnosimy o jego odpowiednie przeformułowanie, zgodnie ze sposobem unormowania przedmiotowej kwestii przy implementacji dyrektywy <i>Transparency</i> , tj. wykreślenie sformułowania „[przychodu] jednostki dominującej najwyższego szczebla” i zastąpienie go sformulowaniem „[przychodu] emitenta”.	Przyjęta
43.	Art. 1 pkt 32	UKNF	Art. 1 pkt. 32 – należy zrezygnować z dodawanego przepisu, określającego przesłanki, jakimi KNF powinna kierować się, nakładając sankcję administracyjną. UKNF proponuje, aby zamiast tego katalogu przesłanek, odesłać do stosowania art. 96 ust. 1h ustawy o ofercie, gdzie treść przesłanek została odpowiednio zredagowana, tak by były one dopasowane do zasad wymiaru kary w oparciu o zasady uznania administracyjnego. Stosowanie przesłanek z art. 96 ust. 1h do nakładania sankcji za naruszenia rozporządzenia MAR przewidują już projektowane przepisy art. 96 ustawy o ofercie (por. ust. 1h, ust. 6).	Odrzucona. Należy zauważyć, iż określone na poziomie prawa europejskiego przesłanki, jakimi powinien się kierować organ nadzoru przy nakładaniu kar pieniężnych, co do zasady nie pokrywają się ze sobą, przykładowo

			Bezpośrednie przeniesienie do ustawy przesłanek w brzmieniu, jakie nadaje im rozporządzenie 596/2014 może w praktyce rodzić kontrowersje i utrudniać stosowanie projektowanego przepisu. Zdaniem UKNF, istotne jest, aby przesłanki, jakimi KNF ma się kierować przy nakładaniu sankcji administracyjnych, były ujednolicone, tak by również praktyka ich stosowania pozostawała jednolita. Dlatego w ocenie KNF również w przypadku stosowania sankcji za naruszenie obowiązków nałożonych rozporządzeniem MAR, należy kierować się przesłankami określonymi w art. 96 ust. 1h ustawy o ofercie.	rozporządzenie 909/2014 nie przewiduje wytycznej określone w art. 31 ust. 1 lit. g rozporządzenia 596/2014 (tj. środki zastosowane przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobieżenia powtórnemu naruszeniu). Ponadto, przesłanki określone w art. 96 ust. 1h ustawy o ofercie publicznej zostały określone na potrzeby implementacji dyrektywy transparenicy, podczas gdy zarówno rozporządzenie 596/2014 i 909/2014 stosuje się wprost, a zatem nie powinny być modyfikowane, na co pozwalała wymieniona dyrektywa.
44.	art. 1 zmiana 33 (art. 180 ustawy o obrocie)	SEG	<p>Kwestia przesłanki odpowiedzialności - świadomość naruszeń - uwaga odnosząca się do przepisów:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● art. 180 ustawy o obrocie (zmiana 33) ● art. 181 ust. 1 ustawy o obrocie (zmiana 34) ● art. 104a ustawy o ofercie (zmiana 17) <p>Szczegółowe uwagi, które zostały zgłoszone przez Stowarzyszenie w zakresie w/w przepisów na poprzednim etapie konsultacji zostały odrzucone ze wskazaniem, że ich uwzględnienie byłoby przekroczeniem zakresu transpozycji przepisów rozporządzenia MAR, z którego bezpośrednio nie wynika przesłanka świadomości w zakresie ujawniania informacji poufnej.</p> <p>W ocenie Stowarzyszenia, doprecyzowanie przepisów Rozporządzenia nie będzie stanowiło ani przekroczenia zakresu jego normowania, ani też nie będzie pozostawało z nim w sprzeczności. Rozporządzenie MAR i Dyrektywa MAD kształtuje zasady odpowiedzialności za naruszenia obowiązków z niego wynikających częściowo w oparciu o metodę regulacji prawnokarnej lub, bardziej precyzyjnie, administracyjnokarnej. Należy bowiem zauważyć, że mimo iż zarówno przepisy prawa materialnego wprowadzane przez Rozporządzenie MAR i Dyrektywę MAD rodzajowo należą do zakresu prawa administracyjnego, jak również postępowanie w tych sprawach oddane jest do właściwości organu administracji, to sprawy z zakresu normowania implementowanych przepisów mają również charakter karny. Na taką ich kwalifikację bezpośrednio wskazuje sam tekst Preambuły Rozporządzenia MAR, która niejednokrotnie wskazuje na karnoprawny charakter odpowiedzialności za naruszenia przepisów Rozporządzenia.</p> <p>Wobec powyższego, należy stwierdzić, że zasady odpowiedzialności za naruszenia przedmiotowych przepisów, również kształtują się w oparciu o reguły interpretacyjne właściwe dla regulacji administracyjnokarnej, dla której kwestie świadomości naruszenia pozostają nie bez znaczenia. Należy również podkreślić, że de facto nie wpłynie to w znaczący sposób na odpowiedzialność tych podmiotów, w szczególności zaś jej nie ograniczy w relacji do wymogów implementowanych przepisów, ale przyczyni się jedynie do stworzenia regulacji bardziej wyważonej i sprawiedliwej. Wprowadzenie do w/w przepisów</p>	<p>Odrzucona.</p> <p>Ponowiona uwaga została już wyjaśniona na wcześniejszym etapie uzgodnień.</p>

			przesłanki świadomości naruszenia będzie dla organu wskazówką interpretacyjną, pozwalającą na bardziej sprawiedliwe osądzenie zakresu zawinienia i odpowiedzialności danego podmiotu. Z tego względu wnosimy o ponowne rozważenie uwzględnienia postulatu Stowarzyszenia.	
45.	Art. 1 pkt 35 – dodanie art. 183a	UKNF	<p>UKNF postuluje dodanie do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi art. 183a w brzmieniu:</p> <p><i>„1. W przypadku skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 180, art. 181, art. 182 lub art. 183, sąd może orzec również zakaz pełnienia funkcji członka zarządu w podmiotach działających na podstawie przepisów ustaw wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, zakaz zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, albo zastosować oba te środki łącznie. Środek karny zakazu zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe sąd orzeka od roku do lat 15; zakaz orzeka się w latach.</i></p> <p><i>2. W przypadku ponownego skazania za przestępstwo wskazane w ust. 1 sąd może orzec dożywotni zakaz pełnienia funkcji członka zarządu w podmiotach, o których mowa w ust. 1.”</i></p> <p>W ocenie UKNF do projektu ustawy należy przywrócić środek karny zakazu pełnienia funkcji członka zarządu oraz zakazu nabywania instrumentów finansowych, uwzględniony już w projekcie w brzmieniu z dnia 20 kwietnia 2016 r. Po pierwsze należy wskazać, że art. 30 ust. 2 lit e) i g) rozporządzenia MAR wyraźnie nakazuje państwom członkowskim zapewnienie, zgodnie z prawem krajowym, by w razie wystąpienia naruszeń, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), właściwe organy miały uprawnienia do nakładania co najmniej następujących sankcji administracyjnych i stosowania co najmniej następujących środków administracyjnych: e) tymczasowego zakazu sprawowania funkcji zarządczych w firmach inwestycyjnych wobec każdej osoby pełniącej obowiązki zarządcze w firmie inwestycyjnej lub każdej innej osoby fizycznej uznanej za odpowiedzialną za popełnienie naruszenia; g) tymczasowego zakazu zawierania transakcji na własny rachunek wobec każdej osoby pełniącej obowiązki zarządcze w firmie inwestycyjnej lub każdej innej osoby fizycznej uznanej za odpowiedzialną za popełnienie naruszenia. Nieuwzględnienie powyższych środków karnych w ustawie zmieniającej stanowić będzie nieimplementowanie postanowień rozporządzenia MAR.</p> <p>Odnosząc się z kolei do argumentów, które w ocenie Ministerstwa Finansów przemawiają za odrzuceniem proponowane zmiany zauważyć należy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Powyżej wskazanych środków karnych lub podobnych im nie można orzec na podstawie Kodeksu karnego. Środek karny, o którym mowa w art. 39 pkt 2 Kodeksu karnego – zakaz zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej może zostać orzeczony, stosownie do art. 41 § 1 k.k. jeżeli sprawca nadużył przy popełnieniu przestępstwa stanowiska lub wykonywanego zawodu albo okazał, że dalsze zajmowanie stanowiska lub wykonywanie zawodu zagraża istotnym dobrom chronionym prawem. Tymczasem środki karne, o których mowa w art. 30 ust. 2 lit e) i g) rozporządzenia MAR mogą być orzeczone również w sytuacjach wykraczających poza katalog sytuacji sprecyzowanych w art. 41 § 1 k.k. Np. Członek zarządu domu maklerskiego wykorzysta informację poufną uzyskaną na prywatnym spotkaniu do zawarcia korzystnej prywatnej transakcji. Stosownie do postanowień MAR na taką osobę powinien być nałożone środki karne, o których mowa w art. 30 ust. 2 lit e) i g) 	<p>Odrzucona.</p> <p>Projektodawca przyjął stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości zgłoszone na poprzednim etapie uzgodnień odnośnie do braku przesłanek do wprowadzania przedmiotowych regulacji na gruncie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p>

			<p>rozporządzenia MAR. Kodeks karny nie pozwala nawet na zastosowanie w wyżej wskazanej sytuacji środków karnych o których mowa art. 39 pkt 2 Kodeksu karnego.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Środek karny zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej przewidziany przez kodeks nie jest tożsamy ze środkiem karnym zakazu zawierania transakcji na instrumentach finansowych na własny rachunek. Zawieranie transakcji na instrumentach finansowych stanowi zarząd majątkiem własnym, nie jest natomiast elementem prowadzonej działalności gospodarczej. A zatem orzeczenie środka karnego w postaci karny zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej nie odniesie skutku, o którym mowa w rozporządzeniu MAR. • Za nietrafny należy uznać argument zgodnie z którym nałożenie powyższego zakazu jest nielogiczne, w swej istocie podobne do zakazu zawierania kredytów lub kupowania walut (uwaga 82 raportu z konsultacji). Po pierwsze zakaz ten wynika bezpośrednio z rozporządzenia MAR. Do drugie popełnienie czynów o których mowa w art. 180, 181, 182 lub art. 183, wykorzystanie informacji poufnej, udzielanie rekomendacji wbrew zakazowi, czy też dokonywanie manipulacji w pełni przekonuje, że dana osoba nie powinna brać udziału w transakcjach na rynku finansowym. • Odnosząc się do uwagi, że przepis ten nie został uwzględniony w art. 244 k.k., rozważyć należy objęcie złamania zakazu sankcją karną. • UKNF wskazuje równocześnie, że proponowany środek karny dotyczy zakazu zawierania transakcji, a więc świadomego dokonywania czynności prawnych w wyniku których dana osoba nabywa lub zbywa instrumenty finansowe. Dziedziczenie nie jest objęte powyższym zakresem. Wynika ze zdarzenia prawnego, śmierci spadkodawcy. W przypadku dziedziczenia brak elementu zawarcia transakcji. 	
46.	art. 3	NBP	W art. 3 projektu ustawy, w związku z ogłoszeniem w 2016 r. jednolitego tekstu ustawy o giełdach towarowych, należy zmienić rubrykę promulgacyjną (Dz. U. z 2016 r., poz. 719 i 904, zamiast Dz. U. z 2014 r., poz. 197 z późn. zm.).	Przyjęta
47.	Art. 5 pkt 1 lit. a (art. 228 ust. 1 pkt. 2 UoFliZAFi)	IZFiA	<p>Proponowane nowe brzmienie projektowanego przepisu art. 228 ust. 1 pkt 2) UoFliZAFI:</p> <p>(...)</p> <p>2) nałożyć karę pieniężną w wysokości do 5 000 000 zł albo do kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania - do kwoty stanowiącej równowartość 5% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3, w przypadku gdy kwoty te przekraczają 5 000 000 zł, albo (...)"</p> <p>Zaproponowane zmiany, polegające na dodaniu przyminka „do” we wskazanych miejscach, mają na celu doprecyzowanie, że w przypadku gdyby kara miała być wyliczana w oparciu o przychód wykazany w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, 5% tego przychodu stanowi maksymalną wysokość kary. W ocenie IZFiA, przy zachowaniu brzmienia powyższych przepisów znajdującego się obecnie w Projekcie, powstać może wątpliwość czy wysokość kary, w sytuacji gdy 5% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym przekroczy kwotę 5 000 000 zł, ma być każdorazowo równa 5% przychodu, czy też może być od tej kwoty niższa. Mając na uwadze, że art. 228 ust. 4b</p>	Przyjęta

			UoFliZAFI wskazuje katalog czynników, które Komisja bierze pod uwagę ustalając wysokość kary oczywistym jest, że ustawa powinna wyznaczać Komisji jedynie jej maksymalną wysokość.	
48.	w art. 5 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2	UKNF	UKNF wskazuje, że należy w art. 5 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2 projektu przywrócić obowiązującą obecnie procentową wartość całkowitego rocznego przychodu, tj. 10% jego wartości, gdyż taka wartość wnika z art. 99 ust. 6 lit. e dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS). W ocenie UKNF wartość 10% przychodu jest rozwiązaniem umiarkowanym, które w praktyce będzie mogło zostać zastosowane jedynie do największych podmiotów, dopuszczających się naruszenia i tylko w takich przypadkach pozwoli na dostosowanie sankcji do skali prowadzonej przez te podmioty działalności.	Odrzucona. Projektowane zmiany mają zapewnić spójność z przepisami ustawy o ofercie publicznej.
49.	Art. 5 pkt 1 lit. b (art. 228 ust. 2b pkt. 2 UoFliZAFi) 228 ust. 2b pkt 2	IZFiA	Proponowane nowe brzmienie projektowanego przepisu art. 228 ust. 2b pkt 2) UoFliZAFi: „(...)” 2) nałożyć na spółkę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 5 000 000 zł albo do kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, w przypadku gdy kwota ta przekracza 5 000 000 zł, albo (...)”. Zaproponowane zmiany, polegające na dodaniu przyimka „do” we wskazanych miejscach, mają na celu doprecyzowanie, że w przypadku gdyby kara miałaby być wyliczana w oparciu o przychód wykazany w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, 5% tego przychodu stanowi maksymalną wysokość kary. W ocenie IZFiA, przy zachowaniu brzmienia powyższych przepisów znajdującego się obecnie w Projekcie, powstać może wątpliwość czy wysokość kary, w sytuacji gdy 5% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym przekroczy kwotę 5 000 000 zł, ma być każdorazowo równa 5% przychodu, czy też może być od tej kwoty niższa. Mając na uwadze, że art. 228 ust. 4b UoFliZAFI wskazuje katalog czynników, które Komisja bierze pod uwagę ustalając wysokość kary oczywistym jest, że ustawa powinna wyznaczać Komisji jedynie jej maksymalną wysokość.	Przyjęta
50.	Art. 5 pkt 1 lit. c (art. 228 ust. 3a UoFliZAFi) 228 ust. 2b pkt 2	IZFiA	Proponowane nowe brzmienie projektowanego przepisu art. 228 ust. 3a UoFliZAFi: „(...)” 3a. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 2b, Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję: 1) członka zarządu towarzystwa lub spółki zarządzającej lub 2) członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego towarzystwa lub spółki zarządzającej - karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł. (...) ”. Jak wskazywała Izba Zarządzających Funduszami I Aktywami w swoim piśmie z dnia 24 maja 2016 roku, wysokość kar przewidzianych w UoFliZAFI, w brzmieniu aktualnie obowiązującym, budzi poważne wątpliwości co do ich zgodności z zasadą proporcjonalności, wywodzoną z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Z powyższych artykułów wynika, że ograniczenia konstytucyjnych wolności i praw mogą być dokonywane tylko w ustawie, muszą być w danej sytuacji konieczne, a reakcja państwa na naruszenie obowiązku wynikającego z przepisów prawa powinna być proporcjonalna tj. wykazywać adekwatność celu legislacyjnego i środka użytego do jego osiągnięcia.	Przyjęta

		<p>Uwzględnienie w nowym brzmieniu projektowanych art. 228 ust. 1 pkt 2 i ust. 2b pkt 2, art. 232 ust. 1 oraz art. 233 ust. 2 uwag Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami i zmniejszenie maksymalnej wysokości kar do kwoty 5 000 000 zł, bądź do kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, uznać należy za zasadne. Taką wysokość kar, przewidzianych dla podmiotów instytucjonalnych, uznać należy za adekwatną do polskich warunków gospodarczych, wielkości i zakresu działalności podmiotów występujących na polskim rynku oraz ich możliwości finansowych, jak również do celu jaki ma być osiągnięty poprzez wprowadzenie tych kar.</p> <p>Jednocześnie, za rodzącą w dalszym ciągu poważne wątpliwości co do zgodności z konstytucyjną zasadą proporcjonalności, uznać należy wysokość kary przewidzianą w projektowanym art. 228 ust. 3a UoFlizAFI. Kara pieniężna w wysokości do 5 000 000 zł, przewidziana dla członków zarządu bądź organów nadzorczych towarzystw lub spółek zarządzających, tj. dla osób fizycznych, nie może zostać uznana za środek adekwatny do osiągnięcia zamierzonego celu legislacyjnego.</p> <p>Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny między innymi w wyroku z dnia 3 października 2000 roku, sygn. akt K 33/99 „Rozwijając problem spełnienia konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia stwierdzić trzeba, iż w jej treści mieszczą się postulaty niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto takiego ograniczenia. Realizacja powyższych postulatów uzależniona jest od stwierdzenia faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa bądź wolności i zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych przez niego celów. Ponadto chodzi o zastosowanie środków niezbędnych w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób, bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawa bądź wolności ulegają ograniczeniu.” W świetle powyższego, nakładanie na osoby fizyczne kar w maksymalnej wysokości do kwoty 5 000 000 zł nie stanowi środka, który gwarantując osiągnięcie zamierzonego przez ustawodawcę celu, jest jednocześnie środkiem najmniej uciążliwym. W ocenie Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami określenie maksymalnej wysokości kary pieniężnej do kwoty 1000 000 zł stanowić będzie sankcję równie skuteczną, a jednocześnie pozbawioną wady nadmierności.</p> <p>Co więcej, ustalenie maksymalnego pułapu kary administracyjnej w tej wysokości jest uzasadnione również w świetle maksymalnych wysokości kar przewidzianych dla osób działających w imieniu innych podmiotów funkcjonujących na rynku finansowym. Przykładowo, w Ustawie z dnia 29 lipca 2005 roku o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 1382 z późn. zm.) („Ustawa o ofercie”) maksymalny pułap kar administracyjnych przewidzianych dla osób fizycznych nie przekracza kwoty 1 000 000 zł. Taka maksymalna wysokość kary określona została w art. 96 ust. 1 i ust. 6 pkt 2 oraz art. 97 ust. 6, 7 i 8 Ustawy o ofercie. Jednocześnie, ustawa ta niejednokrotnie przewiduje maksymalne pułapy kar administracyjnych w kwotach dużo niższych, do 100 000 zł lub 50 000 zł (art. 96 ust. 6 pkt 1, ust. 6a pkt 1 i 2 Ustawy o ofercie, uwzględniając również zmiany proponowane w Projekcie). Tym samym obniżenie maksymalnej wysokości kary przewidzianej w art. 228 ust. 3a UoFlizAFI, do zaproponowanej przez Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami kwoty, jest uzasadnione również dążeniem do zachowania</p>	
--	--	--	--

			<p>spójności całego systemu prawnego, jak też poniekąd wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP zasadą równości obywateli wobec prawa.</p> <p>Za zaproponowaną przez Izbę maksymalną wysokością kary administracyjnej nakładanej na członków zarządu lub organów nadzorczych towarzystw lub spółek zarządzających, tj. osób fizycznych, przemawia również potrzeba zróżnicowania tej kwoty względem maksymalnej wysokości kary jaka może zostać nałożona na samo towarzystwo, spółkę zarządzającą, depozytariusza, tj. podmioty instytucjonalne. Mając na uwadze wspomnianą już zasadę proporcjonalności, jak również to, że poziom dochodów i możliwości finansowe obu grup podmiotów są różne, za niezasadne uznać należy zrównywanie ich pod kątem wysokości dopuszczalnej kary administracyjnej.</p> <p>W tym kontekście za przykład ponownie może posłużyć Ustawa o ofercie, która w art. 96 ust. 1b umożliwia nałożenie na podmioty instytucjonalne kary do wysokości 5 000 000 zł, natomiast w ust. 1d, w sytuacji gdy naruszenia przepisów ustawy określone w ust. 1b mają charakter rażący, umożliwia nałożenie na osoby działające w ich imieniu lub na zlecenie (w szczególności np. członków zarządu) kary do wysokości 1000 000 zł. Analogiczne rozróżnienie wysokości dopuszczalnych kar administracyjnych zostało przewidziane w art. 96 ust. 1e i ust. 6 pkt. 2 Ustawy o ofercie - do 5 000 000 zł w przypadku podmiotu instytucjonalnego, do 1 000 000 zł w przypadku jego członka zarządu, gdy naruszenie miało charakter rażący.</p>	
51.	Art. 5 pkt 1 lit. c	UKNF	<p>W odniesieniu do art. 5 pkt 1 lit. c wskazać należy, że UKNF, w piśmie z dnia 14 marca 2016 r., (DPP/WOPII/024/12/121/2013/2016/DK), wskazywał, że w ocenie Urzędu sankcja w przypadku osób fizycznych, przewidziana w art. 228 ust. 3a ustawy o funduszach inwestycyjnych, powinna zostać określona na poziomie nie niższym niż 1 mln złotych. UKNF zaproponował przy tym rozważenie obniżenia z 20 949 500 złotych do 1 mln złotych kary pieniężnej przewidzianej w projektowanym wówczas art. 228 ust. 3a ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Tymczasem w obecnie opiniowanym projekcie sankcja ta została określona w wysokości 5 000 000 zł. W ocenie UKNF takie obniżenie sankcji na charakter jedynie symboliczny i pozbawione jest praktycznego znaczenia.</p>	Przyjęta.
52.	w art. 5 pkt 2	UKNF	<p>W art. 5 należy dodać zmianę art. 229b ust. 1 pkt 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Zmiana ta została przyjęta podczas konferencji uzgodnieniowej (pkt 149 tabeli załączonej do raportu z konsultacji), a projekt z dnia 28 czerwca 2016 r. zmianę tę pomija.</p>	Przyjęta
53.	art. 5 pkt 3 Projektu (art. 232 ust. 1 zdanie pierwsze UoFliZAFI)	IZFiA	<p>Proponowane nowe brzmienie projektowanego art. 232 ust. 1 zdanie pierwsze UoFliZAFI: „1. Jeżeli depozytariusz funduszu inwestycyjnego otwartego narusza przepisy prawa lub nie wypełnia obowiązków określonych w umowie o wykonywanie funkcji depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego, Komisja może nakazać funduszowi zmianę depozytariusza lub nałożyć na depozytariusza karę pieniężną w wysokości do 5 000 000 zł albo do kwoty stanowiącej równowartość 5% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, w przypadku gdy kwota ta przekracza 5 000 000 zł. (...)”.</p> <p>Zaproponowane zmiany, polegające na dodaniu przyimka „do” we wskazanych miejscach, mają na celu doprecyzowanie, że w przypadku gdyby kara miałaby być wyliczana w oparciu o przychód wykazany w</p>	Przyjęta

			ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, 5% tego przychodu stanowi maksymalną wysokość kary. W ocenie IZFiA, przy zachowaniu brzmienia powyższych przepisów znajdującego się obecnie w Projekcie, powstać może wątpliwość czy wysokość kary, w sytuacji gdy 5% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym przekroczy kwotę 5 000 000 zł, ma być każdorazowo równa 5% przychodu, czy też może być od tej kwoty niższa. Mając na uwadze, że art. 228 ust. 4b UoFlizAFI wskazuje katalog czynników, które Komisja bierze pod uwagę ustalając wysokość kary oczywistym jest, że ustawa powinna wyznaczać Komisji jedynie jej maksymalną wysokość.	
54.	art. 5 pkt 3 Projektu (art. 232 ust. 2 UoFlizAFI)	IZFiA	Proponowane nowe brzmienie projektowanego art. 233 ust. 2 zdanie pierwsze UoFlizAFI: „2. W przypadku gdy podmiot, któremu towarzystwo powierzyło w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1, albo podmiot, któremu wykonywanie takich czynności zostało przekazane, narusza przepisy ustawy lub wykonuje działalność w zakresie wykonywania obowiązków wynikających z zawartej umowy niezgodnie z przepisami prawa, z umową lub ze statutem otwartego funduszu inwestycyjnego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł albo do kwoty stanowiącej równowartość 5% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, w przypadku gdy kwota ta przekracza 5 000 000 zł, lub nakazać odpowiednio towarzystwu albo podmiotowi, który przekazał wykonywanie czynności, odstąpienie od umowy. (...)”. Zaproponowane zmiany, polegające na dodaniu przyimka „do” we wskazanych miejscach, mają na celu doprecyzowanie, że w przypadku gdyby kara miała być wyliczana w oparciu o przychód wykazany w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, 5% tego przychodu stanowi maksymalną wysokość kary. W ocenie IZFiA, przy zachowaniu brzmienia powyższych przepisów znajdującego się obecnie w Projekcie, powstać może wątpliwość czy wysokość kary, w sytuacji gdy 5% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym przekroczy kwotę 5 000 000 zł, ma być każdorazowo równa 5% przychodu, czy też może być od tej kwoty niższa. Mając na uwadze, że art. 228 ust. 4b UoFlizAFI wskazuje katalog czynników, które Komisja bierze pod uwagę ustalając wysokość kary oczywistym jest, że ustawa powinna wyznaczać Komisji jedynie jej maksymalną wysokość.	Przyjęta
55.	art. 5 pkt 4	UKNF	W art. 5 pkt 4 projektowany pkt 4, który ma być dodany w art. 282 ust. 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, po uwzględnieniu obowiązującego od 4 czerwca 2016 r. brzmienia tej ustawy, powinien zostać oznaczony jako pkt 8.	Przyjęta
56.	art. 5 pkt 4 Projektu (art. 282 ust. 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych)	GPW	Zgodnie z art. 5 pkt 4 Projektu w art. 282 ustawy <i>o funduszach inwestycyjnych</i> (..) w ust. 3 dodaje się pkt 4, podczas gdy w chwili obecnej taki przepis już funkcjonuje.	Przyjęta
57.	art. 6 pkt 3	UKNF	W art. 6 pkt 3 należy doprecyzować dodawany art. 3a ust. 1 poprzez dodanie w nim zdania drugiego: „Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2012 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej”.	Przyjęta

58.	art. 6 pkt 3	UKNF	<p>W art. 6 pkt 3 należy przywrócić dodawany w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym art. 3b w brzmieniu proponowanym w piśmie UKNF z dnia 3 czerwca 2016 r., tak by w pełni uwzględnić propozycję UKNF, przedstawioną w pkt 11 wyżej powołanego pisma:</p> <p><i>„Art. 3b. Podmioty wymienione w art. 5 pkt 2–6d, 9–16 i 18–20 są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, których dopuścili się pracownicy tego podmiotu.”.</i></p> <p>Brak tego przepisu sprawia, że regulacja obowiązku posiadania procedur, o którym mowa w proponowanym wyżej przepisie będzie fragmentaryczna.</p>	Przyjęta.
59.	art. 6 pkt 7	UKNF	<p>W art. 6 pkt 7 projektu, który wprowadzany jest w związku z brzmieniem art. 34 rozporządzenia 596/2014, niezbędne jest doprecyzowanie okresu, przez jaki publicznie dostępne są informacje, w tym informacje stanowiące dane osobowe (por. art. 34 ust. 3 rozporządzenia 596/2014). Dlatego UKNF proponuje oznaczenie dotychczasowej treści projektowanego art. 24a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym jako ust. 1 oraz dodanie ust. 2 w brzmieniu wzorowanym na art. 96 ust. 10c ustawy o ofercie:</p> <p><i>„Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby, której decyzja dotyczy, dostępne są na tej stronie przez rok.”</i></p>	Przyjęta
60.	art. 6 pkt 9 lit e Projektu (art. 36 ust. 9 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym)	GPW	<p>W art. 36 ust. 9 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym znajdują się odwołania do ustępów tego samego artykułu dlatego też należy wykreślić oznaczenie „art. 36”.</p>	Przyjęta
61.	Art. 7 – dot. art. 4 ustawy o ofercie publicznej	UKNF	<p>W związku z wejściem w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego uprzejmie prosi o uwzględnienie w projekcie dodatkowych, dostosowujących zmian ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, które polegać będą na nowelizacji:</p> <p>a. art. 4, w którym należy dodać kolejny punkt, definiujący rozporządzenie 2016/301;</p>	Przyjęta
62.	Art. 7 – dot. art. 24 ust ustawy o ofercie	UKNF	<p>W związku z wejściem w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004, Urząd Komisji</p>	Przyjęta

			Nadzoru Finansowego uprzejmie prosi o uwzględnienie w projekcie dodatkowych, dostosowujących zmian ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, które polegać będą na nowelizacji: b. art. 24 ust. 1 ustawy o ofercie, który odsyła do art. 33 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004, który został skreślony przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2016/301, odesłanie powinno zostać zastąpione odwołaniem do art. 7 rozporządzenia 2016/301;	
63.	art. 7 pkt 2 Projektu (art. 4b ustawy o ofercie publicznej)	GPW	Mając na uwadze brzmienie nowododanego art. 4b (zgodnie z którym „ilekroć (...) <i>w niniejszej ustawie mowa jest o emitencie ubiegającym się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym</i> ”) należy rozważyć skreślenie zdania drugiego w art. 26 ust. 2 ustawy o ofercie.	Przyjęta
64.	art. 7 pkt 3	UKNF	W art. 7 pkt 3 należy uwzględnić zmienione 4 czerwca 2016 r. brzmienie zmienianego przepisu, w związku z czym art. 24 ust. 2 ustawy o ofercie powinien otrzymać brzmienie: „2. <i>W przypadku, o którym mowa w ust. 1, informacja o szczegółowych warunkach oferty powinna spełniać przynajmniej warunek, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 lub 2.</i> ”.	Przyjęta
65.	art. 7 uwaga dodatkowa – art. 55c ustawy o ofercie		Obecny projekt implementujący po polskiego porządku prawnego rozporządzenie MAR nie wdraża w pełni art. 17 ust. 1 rozporządzenia MAR, w zakresie przekazywania informacji poufnych do urzędowo ustanowionego systemu, o którym mowa w art. 21 dyrektywy 2004/109/WE (system OAM). UKNF zaznacza, że informacje przekazywane systemem ESPI, a tym systemem przekazywane będą informacje poufne, w związku z funkcjonalnością tego systemu trafiać będą do systemu OAM. Należy jednak ustanowić w ustawie o ofercie obowiązek przekazywania informacji poufnych do systemu OAM, tak aby w pełni zrealizować przepisy rozporządzenia. Poniżej propozycja odpowiedniego przepisu. „art. 55c Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie, emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub które są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, emitent papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu oraz uczestnik rynku uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 596/2014 jest zobowiązany do przekazywania do systemu gromadzenia i przechowywania informacji, ustanowionego w oparciu o przepisy wydane na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.) wszystkich informacji przekazywanych do publicznej wiadomości na podstawie przepisów rozdziału 3, rozdziału 4 oddział 1 oraz rozporządzenia 596/2014.”	Przyjęta
66.	art. 7 pkt 4 Projektu	UKNF	Art. 56 ust. 7 i 8 ustawy o ofercie wymagają preredagowania. Ich obecne brzmienie jest nieprecyzyjne i wywołuje wątpliwości interpretacyjne. Zadaniem zarówno ust. 7 jak i 8 ustawy o ofercie było implementowanie do polskiego porządku prawnego art. 21 ust. 3 dyrektywy 2004/109/WE (dyrektywa Transparency). Stosownie do wskazanego przepisu w przypadku, gdy papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym w tylko jednym przyjmującym Państwie Członkowskim, nie zaś w macierzystym Państwie Członkowskim, przyjmujące Państwo Członkowskie zapewnia ujawnienie informacji regulowanych w sposób zgodny z wymaganiami. Zadanie państwa przyjmującego w takiej	Przyjęta

			<p>sytuacji sprowadza się zatem jedynie do określenia sposobu publikacji. Zakres i termin publikowanych informacji podlega państwu macierzystemu. Obecne brzmienie ust. 7 i 8 może wprowadzać wątpliwość, że zakres i termin publikowanych informacji - co jest niezgodne z dyrektywą - wynika z przepisów państwa przyjmującego. Dlatego też konieczna jest zmiana obowiązującego brzmienia tych przepisów tak aby usunąć wskazaną wątpliwość:</p> <p>„ 7. Emitent z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 1, jeżeli Rzeczypospolita Polska jest dla niego państwem macierzystym. Jeżeli państwem macierzystym jest inne państwo członkowskie niż Rzeczypospolita Polska zakres i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 określają przepisy państwa macierzystego.</p> <p>8. Emitent który na podstawie art. 55a ust. 1 pkt 2, ust. 2 lub ust. 3a wybrał jako państwo macierzyste Rzeczpospolitą Polskę zobowiązany jest do przekazywania informacji zgodnie z ust. 1. Sposób przekazywania informacji o których mowa w ust. 1 w państwie przyjmującym określają przepisy państwa przyjmującego. ”</p> <p>W konsekwencji powyższych zmian, zbędna staje się zmiana delegacji w art. 60 ust. 2 pkt 1 ustawy o ofercie, a zatem z projektu należy wykreślić zmianę przewidzianą w art. 7 pkt 7 lit. b.</p>	
67.	Art. 7 pkt 4	UKNF	<p>W art. 7 pkt 4 – zmiany w zakresie tego przepisu, w szczególności zmiany wprowadzone w projekcie w wersji z dnia 28 czerwca 2016 r., które odwołują się do uchylanych w tym samym projekcie art. 56 ust. 1 pkt 1, oraz art. 57 nie wydają się prawidłowe. Zdaniem UKNF zmiana w art. 56 ustawy o ofercie w brzmieniu obowiązującym po 4 czerwca 2016 r., powinna obejmować zarówno ust. 7, jak i 8. UKNF prowadzi obecnie analizę, w jakie brzmienie powinno zostać nadane wspomnianym przepisom, a jej wyniki przekaże w terminie późniejszym.</p>	Przyjęta
68.	art. 7 pkt 4 Projektu (art. 56 ustawy o ofercie publicznej)	SEG	<p>Na poprzednim etapie konsultacji, Stowarzyszenie zwracało uwagę na problem nieprecyzyjności zapisów art. 56 i 59 ustawy o ofercie. Podczas konsultacji uzgodnieniowej uwaga ta została przyjęta, jednak uwzględniono ją w sposób nieskuteczny. Zaproponowane brzmienie art. 56 ust. 2 i ust. 5 ustawy o ofercie odsyłają bezpośrednio do art. 57 przedmiotowej ustawy, a ten z kolei artykuł zostaje uchylony zmianą nr 5, wskutek czego przepisy te nie nadają się do zastosowania. Wnosimy o dalsze doprecyzowanie przepisów w tym zakresie.</p>	Przyjęta
69.	Art. 7 ust. 4	ZBP	<p>Ponadto, należy zwrócić uwagę, że podobna nieścisłość jak powyżej zachodzi w projektowanym art. 56, a mianowicie w art. 56 ust. 2 wskazuje się, że "informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1)", a ten punkt jest wcześniej uchylany. Podobne odwołanie do uchylanego punktu znajduje się w ust. 3</p>	Przyjęta
70.	art. 7 pkt 4 Projektu (art. 56 ustawy o ofercie publicznej)	GPW	<p>Podobnie jak to miało miejsce w projekcie z dnia 20 kwietnia br. wydaje się, że w art. 56 ustawy o ofercie należy uchylić ust. 2-3 i 5 gdyż przepisy te dotyczą kwestii przekazywania informacji poufnej, która została uregulowana w całości w rozporządzeniu 596/2014. Ponadto zmodyfikowana treść art. 56 ust. 2-3 i 5 odsyła do ust. 1 pkt 1 tego przepisu oraz art. 57 ust. 1 i 2 ustawy o ofercie, które to przepisy zgodnie z Projektem zostaną uchylone.</p> <p>Użyty w art. 56 ust. 1a termin „informacja poufna” jest już zdefiniowany w słowniczku do ustawy (projektowany art. 4 pkt 32).</p>	Przyjęta

71.	art. 7 pkt 6 lit. a	UKNF	W art. 7 pkt 6 lit. a należy doprecyzować brzmienie art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie poprzez wskazanie, że obowiązki przewidziane w tym przepisie spoczywają na emitencie papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, lub ubiegający się o takie dopuszczenie.	Przyjęta
72.	7 pkt 6 lit. b	UKNF	W art. 7 pkt 6 lit. b – w projektowanym art. 58 ust. 1a należy usunąć odwołanie do art. 7 rozporządzenia MAR, gdyż informacja poufna została zdefiniowana w słowniczku ustawy: „1a. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie, emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub które są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, emitent papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu oraz uczestnik rynku uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 596/2014, mają obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014 oraz informacji poufnych za pośrednictwem jednej lub więcej agencji informacyjnej.”.	Przyjęta
73.	art. 7 pkt 6 Projektu (art. 58 ust. 1a i 1b ustawy o ofercie publicznej)	GPW	Pojęcia „uczestnik rynku uprawnień do emisji” oraz „informacja poufna” zostały już zdefiniowane w słowniczku do ustawy (projektowane art. 4 pkt 30 i pkt 32). W kontekście brzmienia ust. 1 w art. 58 proponowany ust. 1b wydaje się nadmiarowy gdyż stanowi częściowo powtórzenie treści ust. 1 tego przepisu.	Przyjęta
74.	Art. 7 – dot. art. 37 ust. 6 i art. 47 ust. 6 ustawy o ofercie	UKNF	W związku z wejściem w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego uprzejmie prosi o uwzględnienie w projekcie dodatkowych, dostosowujących zmian ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, które polegać będą na nowelizacji: c. art. 37 ust. 6 i art. 47 ust. 6 Ustawy o ofercie, który odsyła do art. 29 i 30 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004, które zostały skreślone przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2016/301, odesłanie powinno zostać zastąpione odwołaniem do odpowiednio art. 6 i art. 8 rozporządzenia 2016/301;	Przyjęta
75.	Art. 7 – dot. art. 53 ust. 2 Ustawy o ofercie	UKNF	7) W związku z wejściem w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego uprzejmie prosi o uwzględnienie w projekcie dodatkowych, dostosowujących zmian ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, które polegać będą na nowelizacji: d. art. 53 ust. 2 Ustawy o ofercie, który odsyła do art. 34 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004, który został skreślony przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2016/301, odesłanie powinno zostać zastąpione odwołaniem do art. 11 i 12 rozporządzenia 2016/301;	Przyjęta

76.	Art. 7 – dot. art. 53 ust. 4 Ustawy o ofercie	UKNF	<p>W związku z wejściem w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego uprzejmie prosi o uwzględnienie w projekcie dodatkowych, dostosowujących zmian ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, które polegać będą na nowelizacji:</p> <p>e. w związku z art. 12 rozporządzenia 2016/301, który uregulował zasady prowadzenia akcji promocyjnej w przypadku, gdy oferta prowadzona jest na podstawie prospektu emisyjnego, należy zmodyfikować art. 53 ust. 4, ograniczając go wyłącznie do memorandum informacyjnego i nadać mu brzmienie:</p> <p><i>„4. Informacje przekazywane w ramach akcji promocyjnej powinny być zgodne z informacjami zamieszczonymi w memorandum informacyjnym udostępnionych do publicznej wiadomości albo z informacjami, które powinny być zamieszczone w memorandum informacyjnym na podstawie przepisów prawa gdy memorandum jeszcze nie zostało udostępnione do publicznej wiadomości, jak również nie mogą wprowadzać inwestorów w błąd co do sytuacji emitenta i oceny papierów wartościowych.”.</i></p>	Przyjęta
77.	Art. 7 – dot. art. 53 ust. 12 Ustawy o ofercie	UKNF	<p>W związku z wejściem w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego uprzejmie prosi o uwzględnienie w projekcie dodatkowych, dostosowujących zmian ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, które polegać będą na nowelizacji:</p> <p>f. część wspólna w art. 53 ust. 12 powinna otrzymać brzmienie:</p> <p><i>„12. W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z ust. 3, 5-7 lub 9 lub art. 11 lub 12 rozporządzenia 2016/301, Komisja może, z zastrzeżeniem art. 19:”.</i></p>	Przyjęta
78.	art. 7 pkt 9 Projektu (art. 62a ust. 2 ustawy o ofercie publicznej)	GPW	<p>Wydaje się, iż mając na uwadze użyte w art. 62 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej określenie „wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu” nadmiarowe jest sformułowanie „a jego papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub nie są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym”, zważywszy, że takie doprecyzowanie nie znalazło się w art. 68b ust. 1 ustawy o ofercie.</p> <p>Ponadto, w ocenie Giełdy zapewnienie sprawowania nadzoru nad wypełnianiem przez emitentów obowiązków wynikających z rozporządzenia 596/2014 przez spółki prowadzące rynki regulowane w przypadku spółek, które „przechodzą” z alternatywnego systemu obrotu na rynek regulowany powinno zostać zakończone dopiero z momentem dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, a nie już z momentem złożenia wniosku o takie dopuszczenia. Pozwoli to na skorelowanie kwestii nadzoru nad informacjami poufnymi z innymi obowiązkami informacyjnymi tj. raportami bieżącymi i okresowymi. Trzeba bowiem zauważyć, że obowiązek przekazywania informacji bieżących i okresowych wynika w przypadku alternatywnego systemu obrotu z regulacji tego rynku i trwa do</p>	Odrzucona. Przyjęty zapis ma na celu podkreślenie, że ma on zastosowanie jedynie do rynku alternatywnego, tj. nie ma zastosowania do spółek dualistowanych lub spółek mających jakiegokolwiek papiery dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

			ostatniego dnia notowania papierów wartościowych na tym rynku i jest nadzorowany przez organizatora rynku, a w przypadku rynku regulowanego obowiązek ten wynika z ustawy o ofercie publicznej, powstaje od momentu dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na tym rynku i jego wypełnianie jest nadzorowane przez Komisję.	
79.	art. 7 pkt 10	ZBP	Pozytywnie należy ocenić uchylenie art. 66 dotyczącego udostępniania informacji, przez co uniknie się kolizji z bezpośrednio obowiązującymi przepisami MAR w tym zakresie. Należy jednak zwrócić uwagę, że nie przewidziano korespondujących zmian do art. 67 i 96 ustawy, w których mowa jest o podmiotach, które uzyskały informację zgodnie z uchylanym art. 66 (art. 67) oraz o sankcjach za naruszenie art. 66 (art. 96) Przepisy te powinny także podlegać nowelizacji.	Przyjęta.
80.	art. 7 pkt 11 Projektu (art. 68 ust. 1 oraz ust. 5 ustawy o ofercie publicznej)	GPW	Proponujemy ujednotwić kwestię kosztów przekazywania kopii dokumentów i innych nośników informacji - w art. 68 ust. 1 ustawy o ofercie będzie odbywało się to wyłącznie na koszt emitenta, natomiast w przypadku art. 68 ust. 5 oraz art. 68b ust. 3 tej ustawy przekazywanie odbywa się na koszt emitenta/uczestnika rynku uprawnień do emisji <u>lub osób pozostających w z nimi w stosunku pracy, syndyków, itd.</u> Wydaje się, że w art. 68 ust. 5 podobnie jak ma to miejsce w ust. 1 tego artykułu powinno być „likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym” zamiast „syndykiem, likwidatorem lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu upadłościowym”.	Przyjęta
81.	art. 7 pkt 11	UKNF	W art. 7 pkt 11 należy uporządkować numerację dodawanych ustępów 5 i 6, która wymaga przesunięcia w związku z wejściem w życie 4 czerwca 2016 r. art. 68 ust. 5.	Przyjęta
82.	art. 7 pkt 11 Projektu (art. 68 ust. 6 ustawy o ofercie publicznej)	GPW	Mając na uwadze brzmienie art. 68 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 5 pkt 1 ustawy o ofercie proponujemy zmodyfikować treść ust. 6 tego przepisu przyjmując, że obowiązki związane z przekazywaniem informacji określonych w rozporządzeniu 596/2014 wchodzi w skład tzw. obowiązków informacyjnych. <u>Propozycja zapisu art. 68 ust. 6 ustawy o ofercie:</u> „6. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w stosunku do emitenta, o którym mowa w ust. 1, lub uczestnika rynku uprawnień do emisji w celu zaprzestania naruszania obowiązków informacyjnych, w tym obowiązków przekazywania informacji określonych w rozporządzeniu 596/2014, a także aktach delegowanych wydanych na jego podstawie.”	Przyjęta.
83.	art. 7 pkt 11 lit. b	UKNF	W art. 7 pkt 11 lit. b należy zmodyfikować brzmienie dodawanego art. 68 ust. 6: „6) Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w stosunku do emitenta, o którym mowa w ust. 1, lub uczestnika rynku uprawnień do emisji w celu zaprzestania naruszania obowiązków informacyjnych lub obowiązków przekazywania informacji określonych w rozporządzeniu 596/2014, a także aktach delegowanych wydanych na jego podstawie.”.	Bezprzedmiotowa ze względu na przyjęcie uwagi GPW powyżej.
84.	art. 7 pkt 11 lit. b	UKNF	W art. 7 pkt 11 lit. b należy dostosować brzmienie części wspólnej art. 68 ust. 5, tak by uwzględniała ostatnie zmiany prawa upadłościowego poprzez nadanie jej brzmienia analogicznego do przewidzianego w art. 68 ust. 1: <i>„Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, uczestnik rynku uprawnień do emisji, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych uczestnika rynku uprawnień do emisji albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio</i>	Przyjęta

			<i>syndykiem, likwidatorem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym, są obowiązani do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt uczestnika rynku uprawnień do emisji lub tych osób, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie:”.</i>	
85.	art. 7 pkt 12 lit. b	UKNF	W art. 7 pkt 12 lit. b – należy zaktualizować numerację dodawanych ustępów, ponieważ od 4 czerwca 2016 r. w art. 68 ustawy o ofercie obowiązuje nowododany ust. 5.	Przyjęta
86.	art. 7 pkt 12 Projektu (art. 68b ustawy o ofercie publicznej)	GPW	Proponujemy wykreślenie w art. 68b ust. 2 ustawy o ofercie wyrazu „ <i>techniczne</i> ”. W ocenie Giełdy obowiązek opracowania, wdrożenia i stosowania odpowiednich rozwiązań technicznych, które mają zapewnić sprawowanie nadzoru nad emitentami w zakresie raportowania informacji poufnych na ASO, wydaje się być nadmiarowy mając na uwadze charakter tego nadzoru. Nadzór nad emitentami realizowany jest za pomocą niezbędnych rozwiązań organizacyjnych takich jak: dedykowanie komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za wykonywanie czynności nadzorczych, podział zadań wewnątrz tej komórki, posiadanie odpowiedniej ilości pracowników oraz przeprowadzanie regularnych szkoleń tych pracowników. Trudno natomiast wyobrazić sobie jakie to rozwiązania techniczne spółka prowadząca rynek regulowany musiałaby wdrożyć, aby zapewnić odpowiedni nadzór nad emitentami. Przez rozwiązania techniczne należałoby najprawdopodobniej rozumieć odpowiedni system informatyczny (vide: <i>Rozporządzenie ministra finansów z dnia 14 stycznia 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna</i>), którego posiadanie w analizowanym przypadku wydaje się nieadekwatne do charakteru obowiązku spoczywającego na spółce organizującej ASO, jakim jest zapewnienie nadzoru nad wykonywaniem przez emitentów obowiązków wynikających ze wskazanych przepisów Rozporządzenia MAR.	Odrzucona. Rozwiązania techniczne dotyczyć mogą np. sposobu przekazywania informacji do spółki prowadzącej rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, czy też zamieszczania przez taką spółkę informacji przekazywanych przez emitenta (patrz np. art. 17 ust. 9 rozporządzenia 596/2014).
87.	art. 7 pkt 12	UKNF	W art. 7 pkt 12, który dodaje art. 68b i art. 68c do ustawy o ofercie: <ul style="list-style-type: none"> • art. 68b ust. 4 powinien odsyłać do ust. 3 (błędnie odsyła do ust. 2); • art. 68b ust. 5 – odsyła do art. 68b ust. 2 – należy skreślić art. 68b i odesłać do samego ust. 3; • art. 68c ust. 4 - odsyła do art. 68b ust. 2 – powinien odsyłać do art. 68b ust. 3. 	Przyjęta
88.	art. 7 pkt 12 Projektu (art. 68b ustawy o ofercie publicznej)	GPW	Proponujemy by analogicznie jak ma to miejsce w art. 68b ust. 1- 3 również w ust. 4-5 tego artykułu oraz w ust. 2 pkt 4 i ust. 3 art. 68c zamiast wyrazów „ <i>spółka prowadząca giełdę lub rynek pozagiełdowy</i> ” posługiwać się konsekwentnie sformułowaniem „ <i>spółka prowadząca rynek regulowany</i> ”. Konsekwencja terminologiczna w powyższym zakresie jest istotna w celu zapewnienia spójności Projektu z projektowaną nowelizacją ustawy o obrocie znoszącej podział rynku regulowanego na giełdowy i pozagiełdowy (projekt w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów pod pozycją – UD167). Jednocześnie, jako organizator rynku regulowanego ponownie zwracamy się z prośbą o przyspieszenie prac nad ww. nowelizacją ustawy o obrocie lub też włączenie zapisów ww. nowelizacji (w zakresie zniesienia podziału rynku regulowanego na rynek giełdowy i rynek pozagiełdowy) do konsultowanego obecnie Projektu - mając na względzie fakt, że przepisy te zostały przecież uzgodnione z uczestnikami rynku oraz UKNF w ramach prowadzonych konsultacji.	Przyjęta.

			<p>Należy podkreślić, że w wyniku wprowadzonych na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat kolejnych zmian przepisów dotyczących funkcjonowania rynków regulowanych w Polsce, w tym przede wszystkim zmian wynikających z konieczności implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów unijnych, doszło do faktycznego zniwelowania różnic w zakresie funkcjonowania rynku giełdowego i rynku pozagiełdowego. Stąd też brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla utrzymywania powyższego rozróżnienia, zwłaszcza że przepisy prawa unijnego, w szczególności regulacje MAD/ MAR oraz MiFID / MiFIR nie znają pojęcia rynek pozagiełdowy. Co więcej określenie rynku regulowanego jako rynek pozagiełdowy (<i>over-the-counter</i>) może wprowadzać w błąd co do charakteru tego rynku i traktowania go jako rynku OTC</p> <p>Występujące w prawie polskim rozróżnienie ma więc aktualnie charakter głównie historyczny, nieadekwatny do obecnej sytuacji i prawodawstwa unijnego oraz utrzymuje sztuczny podział, niespotykany w innych państwach członkowskich.</p>	
89.	Art. 7 dodatkowa dot. art. 69 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o ofercie	UKNF	<p>Urząd zwraca uwagę na konieczność nowelizacji art. 69 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o ofercie. Zmiana art. 69 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o ofercie ma na celu wprowadzenie obowiązku zawiadamiania o każdej zmianie posiadanego udziału powyżej 10% o co najmniej 5% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej, której akcje są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu. Obecnie art. 69 ust. 2 pkt 1 lit. b dotyczy tylko zmiany ogólnej liczby głosów w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na innym rynku regulowanym niż rynek oficjalnych notowań giełdowych. Zaproponowane przez UKNF unormowanie pozwoli na spójne uregulowanie obowiązków notyfikacyjnych w sytuacji zmiany posiadanego udziału w ogólnej liczbie głosów z akcji spółki notowanej w alternatywnym systemie obrotu. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, w przypadku spółki publicznej której akcje są notowane wyłącznie w alternatywnym systemie obrotu, obowiązek notyfikacyjny o którym mowa w art. 69 ust. 2 ustawy o ofercie powstaje wyłącznie w przypadku przekroczenia progu 33% ogólnej liczby głosów. Akcjonariusze są wówczas zobowiązani do dokonania zawiadomienia, każdorazowo w przypadku zmiany ich udziału w ogólnej liczbie głosów o co najmniej 1%. Oznacza to wprowadzenie bardzo rygorystycznego obowiązku, przy jednoczesnym braku uregulowania przypadków zmiany posiadanego udziału powyżej 10% ogólnej liczby głosów, jeżeli zwiększenie dotyczy akcji spółki notowanej w alternatywnym systemie obrotu. Powyższe stanowi wyraz braku konsekwentnego podejścia ustawodawcy do kwestii obowiązków notyfikacyjnych, w odniesieniu do zmiany posiadanego udziału w ogólnej liczbie głosów spółki notowanej w alternatywnym systemie obrotu. W konsekwencji UKNF proponuje następujące brzmienie art. 69 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o ofercie.</p> <p>„2. Obowiązek dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, powstaje również w przypadku:</p> <p>1) zmiany dotychczas posiadanego udziału ponad 10% ogólnej liczby głosów o co najmniej:</p> <p>2% ogólnej liczby głosów - w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań giełdowych,</p> <p>5% ogólnej liczby głosów - w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na innym rynku regulowanym niż określony w lit. a lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu;”</p>	Przyjęta.
90.	Art. 7 uwaga dodatkowa	UKNF	<p>W ocenie UKNF zmiany wymaga art. 92 pkt 3 i 4 ustawy o ofercie. Zmiana ma charakter formalny. Wynika ze skrócenia przez KDPW okresu rozrachunku transakcji do dwóch dni.</p>	Przyjęta

			<p>„3) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej dopuszczonych do tego obrotu, które są jednocześnie przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w innym państwie, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec drugiego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania;</p> <p>4) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej z siedzibą w innym państwie, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec drugiego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania. "</p>	
91.	art. 7 pkt 13 Projektu	UKNF	<p>w art. 96 ust. 1 należy dodać sankcję wykluczenia papierów wartościowych z obrotu w alternatywnym systemie obrotu, w związku z czym część wspólna przepisu powinna otrzymać brzmienie:</p> <p><i>„ – Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku, gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który kara jest nakładana, karę pieniężną do wysokości 1.000.000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”;</i></p>	Przyjęta
92.	art. 7 pkt 13 Projektu (art. 96 ustawy o ofercie publicznej)	GPW	<p>Ponownie zwracamy uwagę na brak zasadności dalszego utrzymywania w ustawach z zakresu prawa rynku kapitałowego instytucji „terminowego” wykluczenia papierów wartościowych z obrotu, i tym samym wnosimy o odpowiednie zmiany w art. 96 ust. 1 in fine, ust. 1a, ust. 1e oraz ust. 14 ustawy o ofercie (ust. 5 tego artykułu został zmieniony zgodnie z postulatem Giełdy). W naszym odczuciu postulat ten - zgłoszony w ramach konsultacji nad projektem z dnia 20 kwietnia 2016 r. – został zaakceptowany podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 24 maja br.</p> <p>Wykluczenie na czas określony wydaje się być sankcją trudną do zastosowania i rodzącą wiele wątpliwości praktycznych (pomimo że ten rodzaj sankcji administracyjnej od lat funkcjonuje w ustawie o ofercie, w praktyce nie jest wykorzystywany). Należy zwrócić uwagę na brak przepisów określających m.in. zasady „powrotu” wykluczonych terminowo papierów wartościowych do obrotu (automatyczne przywrócenie notowań tymi papierami po upływie terminu wykluczenia czy też ponowny wniosek emitenta), konieczność ponownej weryfikacji emitenta czy też papierów wartościowych pod kątem spełniania kryteriów dopuszczenia do obrotu (kto, w jakim trybie?), itp. W obecnym stanie prawnym brak jest przepisów rozstrzygających tego rodzaju kwestie, a ich rozstrzygnięcie będzie kluczowe w przypadku pojawienia się konieczności przywrócenia do obrotu papierów wartościowych terminowo wykluczonych. Nadto, w świetle zaproponowanych w Projekcie zmian do instytucji zawieszenia obrotu papierami wartościowymi, które zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o obrocie będzie mogło mieć charakter bezterminowy pojawia się pytanie o zasadność utrzymywania wykluczenia papierów wartościowych z obrotu na czas określony, zwłaszcza w kontekście wpływu tego rodzaju wykluczenia na bezpieczeństwo obrotu na rynku czy też ochronę interesów inwestorów?</p>	Przyjęta

93.	art. 7 pkt 13 lit. a	UKNF	W art. 7 pkt 13 lit. a – należy z wyliczenia przepisów w części wspólnej art. 96 ust. 1 pkt 1 ustawy o ofercie usunąć uchylany art. 66 ustawy	Przyjęta
94.	art. 7 pkt 13 lit. a projektu ustawy – dot. art. 96 ust. 1e ustawy o ofercie p	UKNF	<p>w art. 96 ust. 1e, ze względu na to, że spośród wymienionych w przepisie obowiązków tylko obowiązki określone w art. 70 pkt 1 mają zastosowanie do emitentów, których papiery wartościowe są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, należy zmodyfikować brzmienie przepisu oraz dodać w nim zdanie drugie:</p> <p><i>„1e. Jeżeli emitent nie wykonuje albo nienależyce wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 56-56c w zakresie informacji okresowych, art. 59 w zakresie informacji okresowych lub art. 63, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 5 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie. Jeżeli emitent nie wykonuje albo nienależyce wykonuje obowiązki, o których mowa w 70 pkt 1, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku, gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 5 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”;</i></p> <p>[Uwaga dodatkowa: Konsekwencją powyższych zmian powinno być również nadanie nowego brzmienia art. 96 ust. 5 ustawy o ofercie poprzez uwzględnienie w jego treści kompetencji KNF do wykluczenia papierów wartościowych z obrotu w ASO:</p> <p><i>„5.W decyzji o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, Komisja określa termin, nie krótszy niż 14 dni, po upływie którego następuje wycofanie papierów wartościowych z tego obrotu; art. 91 ust. 11 stosuje się odpowiednio.”.]</i></p>	Przyjęta
95.	art. 7 pkt 13 lit. b Projektu (art. 96 ustawy o ofercie publicznej)	GPW	Zwracamy uwagę na redakcję art. 7 pkt 13 lit. b Projektu, która sugeruje zmianę w całości również ust. 1h w art. 96 ustawy o ofercie, podczas gdy Projekt zawiera jedynie propozycje zmiany zdania wstępnego tego ustępu.	Przyjęta
96.	art. 7 pkt 13 lit. b	UKNF	W art. 7 pkt 13 lit. b należy zmodyfikować przesłankę wymienioną w ust. 1h pkt 7. Obecnie każe ona brać pod uwagę wyłącznie uprzednie naruszenia przepisów ustawy o ofercie, tymczasem szereg obowiązków, dotychczas uregulowanych w ustawie o ofercie, została uregulowana w bezpośrednio obowiązujących przepisach rozporządzeń wydawanych przez organy UE, w szczególności rozporządzenie 596/2014 i rozporządzenia delegowane wydane na jego podstawie. Wpływ na miarkowanie przez KNF kary administracyjnej powinny mieć również przypadki naruszenia przez stronę postępowania innych obowiązków administracyjnych, podlegających nadzorowi Komisji, uregulowanych w ustawach innych niż ustawa o ofercie. Uzasadnione staje się zatem, aby przesłanka zawarta w ust. 1h ustawy o ofercie	Przyjęta

			otrzymała brzmienie: „7) uprzednie naruszenia przepisów niniejszej ustawy, a także bezpośrednio stosowanych aktów prawa Unii Europejskiej, regulujących funkcjonowanie rynku kapitałowego, popełnione przez podmiot, na który nakładana jest kara.”.	
97.	art. 7 zmiana 13 lit. c	SEG	<p>Wysokość kar - uwaga odnosząca się do przepisów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Art. 96 ust. li-ll ustawy o ofercie (zmiana 13 lit. c) • Art. 96 ust. 6a pkt 2 ustawy o ofercie (zmiana 13 lit. f) • Art. 97 ustawy o ofercie (zmiana 14) <p>Wysokość kar zaproponowana w powyższych przepisach (art. 96 ust. li – 11 i ust. 6a pkt 2 ustawy o ofercie) pozostaje nadal, mimo ich obniżenia, niewystarczająca przy uwzględnieniu realiów polskiego rynku, wobec czego zasadny jest postulat dalszego obniżenia poziomu przedmiotowych sankcji. Obniżenia wymaga również kara zaproponowana w art. 97 ustawy o ofercie, której wysokość pozostaje niedostosowana do warunków polskiego rynku i rażąco wygórowana w porównaniu do pozostałych kar wynikających z przedmiotowej ustawy, przy jednoczesnym braku przekonującego uzasadnienia dla jej wprowadzenia w takiej wysokości.</p>	<p>Odrzucona.</p> <p>W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego rynku kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych nie może jednak w nadmierny sposób odbiegać od wysokości przyjętych w rozporządzenia (UE) nr 596/2014, gdyż mogłoby to prowadzić do arbitrażu regulacyjnego, który mógłby być wykorzystywany przez osoby zainteresowane manipulacjami na rynku, z uwagi na istotnie odbiegające w Polsce od przyjętych w innych państwach członkowskich wysokości sankcji administracyjnych.</p>
98.	art. 7 pkt 13 lit. c	UKNF	W art. 7 pkt 13 lit. c – w art. 96 ust. li ustawy o ofercie, należy w konsekwencji ustaleń z konferencji uzgodnieniowej, usunąć wyrażenie „na czas określony lub bezterminowo”.	Przyjęta
99.	art. 7 pkt 13 lit. c – dot. art. 96 ust. li ustawy o ofercie	UKNF	<p>w art. 96 ust. li należy dodać sankcję wykluczenia papierów wartościowych z obrotu w alternatywnym systemie obrotu, w związku z czym część przepis powinien otrzymać brzmienie:</p> <p>„li. Jeżeli emitent nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 4–8 rozporządzenia 596/2014, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku, gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 375 000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 10 375 000 zł albo zastosować obie sankcje łącznie.”;</p>	Przyjęta
100.	art. 7 pkt 13 lit. c	UKNF	W art. 7 pkt 13 lit. c - podobnie, jak wskazano w pkt 9 powyżej, w projektowanym art. 96 ust. 1 i oraz 1j obniżono wysokość sankcji przewidzianych za poszczególne naruszenia obowiązków nałożonych rozporządzeniem MAR. Powoduje to, że projekt jest niezgodny z rozporządzeniem MAR, przewidującym minimalną wysokość górnej granicy zagrożenia sankcją administracyjną (art. 30 ust. 2 lit. i oraz j rozporządzenia MAR). Należy przywrócić wysokość sankcji określoną w projekcie w wersji z dnia 20	<p>Odrzucona.</p> <p>W projekcie przyjęto rozwiązanie kompromisowe zakładające dostosowanie wysokości projektowanych sankcji administracyjnych do realiów krajowego</p>

			kwietnia 2016 r., która została przyjęta w minimalnej wysokości, jaka pozostaje zgodna z rozporządzeniem MAR.	ryнку kapitałowego. Ustanowienie w projektowanej ustawie sankcji administracyjnych w wysokości określonej w rozporządzenia (UE) nr 596/2014, np. 15 000 000 euro (około 62 mln zł) za usiłowanie wykorzystania przez osobę prawną informacji poufnej mogłoby bowiem budzić poważne wątpliwości co do ich zgodności z zasadą proporcjonalności, wywodzoną z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.
101.	art. 7 pkt 13 lit. e	UKNF	W art. 7 pkt 13 lit. e należy wprowadzić zmianę, której treść będzie zgodna z brzmieniem ustalonym na konferencji uzgodnieniowej (prawidłowe brzmienie zmienianego art. 96 ust. 6 pkt 2 ustawy o ofercie zostało przytoczone w pkt 131 tabeli załączonej do Raportu z konsultacji): „e) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) ust. 1e, 1i, 1j lub 1l – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”.	Przyjęta
102.	art. 7 pkt 13 lit. f	UKNF	W art. 7 pkt 13 lit. f – w projektowanym brzmieniu art. 96 ust. 6a pkt 1 należy wskazać w jakiej walucie jest wymierzana kara – powinno być „50 000 zł”.	Przyjęta
103.	art. 7 pkt 13 lit. g	UKNF	W art. 7 pkt 13 lit. g – należy zaktualizować numerację dodawanego ustępu 16 i oznaczyć go jako ust. 17, ponieważ od 4 czerwca 2016 r. w art. 96 ustawy o ofercie obowiązuje nowododany ust. 16.	Przyjęta
104.	Art. 7. – dotyczy art. 96a ustawy o ofercie publicznej	UKNF	Rozporządzenie MAR przewiduje, że o właściwości w zakresie nadzoru nad realizacją obowiązków nałożonych rozporządzeniem decyduje zasada terytorialności, zatem w odniesieniu do zdarzeń mających miejsce na terytorium danego państwa członkowskiego właściwy będzie odpowiedni organ tego państwa członkowskiego, a ponadto w odniesieniu do działań dotyczących instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym lub platformie aukcyjnej, MTF, OTF lub będące przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na MTF, właściwy będzie ten organ, który jest właściwy dla sprawowania nadzoru nad daną platformą obrotu, nawet gdy działania te są podejmowane na terytorium innego państwa członkowskiego - art. 22 rozporządzenia MAR. Jednocześnie art. 25 tego rozporządzenia zobowiązuje właściwe organy państw członkowskich do współpracy przy ściganiu naruszeń rozporządzenia, w tym przekazywania informacji o naruszeniach i koordynacji podejmowanych działań nadzorczych. Prawidłowa realizacja tych przepisów wymaga dostosowania art. 96a ustawy o ofercie i nadania mu brzmienia: „Art. 96a. 1. W przypadku gdy emitent, dla którego Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 96 ust. 1, 1e, 1i, 1j, 1e lub art. 173, 174, 174a, 175, 175a, 176 ustawy o obrocie	Przyjęta

			<p><i>instrumentami finansowymi Komisja przekazuje informację o tym zdarzeniu właściwemu organowi państwa macierzystego tego emitenta oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.</i></p> <p><i>2. W przypadku gdy, mimo poinformowania przez Komisję, właściwy organ państwa macierzystego emitenta nie podejmuje działań mających zapobiec dalszemu naruszaniu przepisów prawa lub gdy te działania są nieskuteczne, Komisja może, w celu ochrony interesu inwestorów, po uprzednim poinformowaniu tego organu, zastosować sankcje, o których mowa w art. 96 ust. 1, 1e, 1f lub art. 173, 174, 174a, 175, 175a, 176 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Komisja niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o zastosowaniu tych sankcji.”.</i></p>	
105.	art. 7 pkt 14 lit. b	UKNF	<p>W art. 7 pkt 14 lit. b projektu dodaje się ust. 1a do art. 97 ustawy o ofercie. Należy wskazać, że ust. 1a już istnieje i obowiązuje (od 4 czerwca 2016 r. obowiązują ust. 1a – 1g). Przepis powinien zostać oznaczony jako ust. 1h. Ponadto wymaga on korekty redakcyjnej:</p> <p><i>„1h. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–12, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”.</i></p> <p>W konsekwencji tej zmiany, w art. 97 ustawy o ofercie modyfikacji powinny również ulec ust. 2 – 4, zmieniane w art. 7 pkt 14 lit c projektu. Brzmienie tych zmian powinno również uwzględnić nowe brzmienie tych przepisów, obowiązujące od 4 czerwca 2016 r.:</p> <p><i>„c) ust.2–4 otrzymują brzmienie:</i></p> <p><i>„2. Kara pieniężna w wysokości, o której mowa w :</i></p> <p><i>1) ust. 1 albo 1h - może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w tym przepisie;</i></p> <p><i>2) ust. 1a albo 1b - może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w ust. 1a.</i></p> <p><i>3. Kara pieniężna, o której mowa w:</i></p> <p><i>1) ust. 1 albo 1h,</i></p> <p><i>2) ust. 1a albo 1b</i></p> <p><i>- może być nałożona odrębnie na każdy z podmiotów wchodzących w skład porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5.</i></p> <p><i>4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, 1a, 1b, 1d, 1e lub 1h, Komisja może zobowiązać podmiot dopuszczający się naruszenia do zaniechania lub powstrzymania się od podejmowania działań stanowiących naruszenie lub wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio..”.</i></p>	Przyjęta

106.	art. 7 pkt 15	UKNF	W art. 7 pkt 15 dodawany art. 97a ustawy o ofercie należy oznaczyć jako art. 97b – od 4 czerwca 2016 r. obowiązuje już przepis oznaczony jako art. 97a.	Przyjęta
107.	Art. 7 pkt 15	NBP	Art. 7 pkt 15 projektu ustawy wprowadza art. 97a do ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Pragniemy zwrócić uwagę, że artykuł ten został już dodany przez art. 33 pkt 40 ustawy z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 615). W związku z tym dodawany art. 97a powinien być oznaczony jako „97b”.	Przyjęta
108.	art. 7 - dot. dodania art. 98 ust. 7a w ustawie o ofercie	UKNF	Art. 98 ust. 7, po zmianach przewidzianych w projekcie przestanie obejmować odpowiedzialność cywilną w związku z obowiązkiem udostępniania informacji poufnych do publicznej wiadomości. Ponadto należy uwzględnić, że rozporządzenie 596/2014 obejmuje ww. obowiązkiem również uczestników rynku uprawnień do emisji. W związku z tym UKNF proponuje dodanie w art. 98 ust. 7a w brzmieniu: <p style="text-align: center;"><i>„7a. Emitent, uczestnik rynku uprawnień do emisji oraz podmiot, który sporządził lub brał udział w sporządzeniu informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 596/2014, jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez udostępnienie do publicznej wiadomości nieprawdziwej informacji lub przemilczenie informacji, chyba że ani on, ani osoby, za które odpowiada, nie ponoszą winy.”;</i></p>	Przyjęta
109.	Art. 7 – dot. art. 100 ust. 1 ustawy o ofercie	UKNF	podobnie jak w sytuacji opisanej w pkt 4 powyżej, art. 100 ustawy o ofercie powinien uwzględnić wykreślenie obowiązku przekazywania informacji poufnych z art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie, w związku z uregulowaniem tego obowiązku w rozporządzeniu 596/2014. Należy zatem rozszerzyć odesłanie zamieszczone w art. 100 ust. 1 ustawy o odesłanie do odpowiednich przepisów rozporządzenia 596/2014: <p style="text-align: center;"><i>„1. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w prospekcie emisyjnym lub innych dokumentach informacyjnych albo za inne informacje związane z ofertą publiczną lub dopuszczeniem lub ubieganiem się o dopuszczenie papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym albo za informacje, o których mowa w art. 56 ust. 1 lub art. 17 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 596/2014, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na treść informacji, podlega grzywnie do 5.000.000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.”;</i></p>	Przyjęta
110.	Art. 7 – dot. art. 101 ustawy o ofercie	UKNF	w związku z uregulowaniem zasad opóźniania przekazywania do publicznej wiadomości informacji poufnych bezpośrednio w rozporządzeniu 596/2014, zmianie powinien ulec art. 101 ustawy o ofercie: <p style="text-align: center;"><i>„Art. 101. 1. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje przekazywane do Komisji w związku z opóźnieniem podania do wiadomości publicznej informacji poufnej, o którym mowa w art. 17 ust. 4 rozporządzenia 596/2014, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w sposób istotny wpływający na ocenę zasadności tego opóźnienia, podlega grzywnie do 2.000.000 zł.</i></p> <p style="text-align: center;"><i>2. Tej samej karze podlega, kto, będąc odpowiedzialnym za treść informacji przekazywanych do Komisji, w celu uzyskania zgody, o której mowa w art. 17 ust. 5 lit. d) rozporządzenia 596/2014, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane.”.</i></p>	Przyjęta
111.	art. 7 zmiana 17 (104a)	SEG	Kwestia przesłanki odpowiedzialności - świadomość naruszeń - uwaga odnosząca się do przepisów: <ul style="list-style-type: none"> ● art. 180 ustawy o obrocie (zmiana 33) 	Odrzucona. W przedmiotowym zakresie zastosowanie

	ustawy o ofercie)		<ul style="list-style-type: none"> ● art. 181 ust. 1 ustawy o obrocie (zmiana 34) ● art. 104a ustawy o ofercie (zmiana 17) <p>Szczegółowe uwagi, które zostały zgłoszone przez Stowarzyszenie w zakresie w/w przepisów na poprzednim etapie konsultacji zostały odrzucone ze wskazaniem, że ich uwzględnienie byłoby przekroczeniem zakresu transpozycji przepisów rozporządzenia MAR, z którego bezpośrednio nie wynika przesłanka świadomości w zakresie ujawniania informacji poufnej.</p> <p>W ocenie Stowarzyszenia, doprecyzowanie przepisów Rozporządzenia nie będzie stanowiło ani przekroczenia zakresu jego normowania, ani też nie będzie pozostawało z nim w sprzeczności. Rozporządzenie MAR i Dyrektywa MAD kształtuje zasady odpowiedzialności za naruszenia obowiązków z niego wynikających częściowo w oparciu o metodę regulacji prawnokarnej lub, bardziej precyzyjnie, administracyjnokarnej. Należy bowiem zauważyć, że mimo iż zarówno przepisy prawa materialnego wprowadzane przez Rozporządzenie MAR i Dyrektywę MAD rodzajowo należą do zakresu prawa administracyjnego, jak również postępowanie w tych sprawach oddane jest do właściwości organu administracji, to sprawy z zakresu normowania implementowanych przepisów mają również charakter karny. Na taką ich kwalifikację bezpośrednio wskazuje sam tekst Preambuły Rozporządzenia MAR, która niejednokrotnie wskazuje na karnoprawny charakter odpowiedzialności za naruszenia przepisów Rozporządzenia.</p> <p>Wobec powyższego, należy stwierdzić, że zasady odpowiedzialności za naruszenia przedmiotowych przepisów, również kształtują się w oparciu o reguły interpretacyjne właściwe dla regulacji administracyjnokarnej, dla której kwestie świadomości naruszenia pozostają nie bez znaczenia. Należy również podkreślić, że de facto nie wpłynie to w znaczący sposób na odpowiedzialność tych podmiotów, w szczególności zaś jej nie ograniczy w relacji do wymogów implementowanych przepisów, ale przyczyni się jedynie do stworzenia regulacji bardziej wyważonej i sprawiedliwej. Wprowadzenie do w/w przepisów przesłanki świadomości naruszenia będzie dla organu wskazówką interpretacyjną, pozwalającą na bardziej sprawiedliwe osądzenie zakresu zawinienia i odpowiedzialności danego podmiotu. Z tego względu wnosimy o ponowne rozważenie uwzględnienia postulatu Stowarzyszenia.</p>	znajdą przepisy ogólne Kodeksu Karnego (np. art. 30), z tego też względu nie zachodzi potrzeba dalszego doprecyzowania przepisu, ponadto nie czynią tego inne przepisy karne zawarte w regulacjach rynku finansowego.
112.	7 pkt 17 Projektu (art. 104a ustawy o ofercie publicznej)	GPW	<p>Proponujemy, aby podobnie jak ma to miejsce w przypadku art. 179 ustawy o obrocie maksymalną wysokość kary grzywny ustalić na poziomie 1 mln zł. Mając na uwadze charakter zakazu określonego w projektowanym art. 68b ust. 5 ustawy o ofercie publicznej, jako zakazu dotyczącego w praktyce zachowania tajemnicy zawodowej, wskazane byłoby zachowanie spójności przedmiotowych przepisów.</p> <p><u>Propozycja zapisu art. 104a:</u></p> <p>„Art. 104a. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 68b ust. 5, ujawnia informację, o której mowa w tym przepisie, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”</p>	Przyjęta.
113.	art. 8	NBP	W art. 8 projektu ustawy po treści „Dz. U. z 2016 r. poz. 174” proponujemy dodać wyrażenie „z późn. zm.” oraz przypis o następującej treści: „Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 615, 888 i 996”.	Przyjęta
114.	art. 8	UKNF	W art. 8, dla prawidłowego dostosowania przepisów do rozporządzenia MAR, należy dodać w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym zaproponowany przez UKNF art. 18k (w brzmieniu zawartym w	Odrzucona. Projektodawca przyjął stanowisko

			<p>projekcie z dnia 20 kwietnia 2016 r.), przewidującego możliwość przeszukania, w celu dokonania zajęcia dokumentów i innych nośników informacji, o których mowa w art. 18g tej ustawy, UKNF wyjaśnia, że przyznania takiego uprawnienia dla organu nadzoru w sposób jednoznaczny wymaga art. 23 ust. 2 lit. e rozporządzenia 596/2014. Rozporządzenie to, w art. 23 ust. 2 akapit drugi zastrzega jednak, że w przypadku, gdy do przeszukania niezbędne jest uzyskanie zezwolenia właściwego organu sądowego, z takiego uprawnienia skorzystać można jedynie po uzyskaniu zgody na przeprowadzenie tej czynności. Skoro w świetle przepisów krajowych zgoda sądu na przeszukanie nie jest wymagana, akapit drugi art. 23 ust. 2 nie ma zastosowania. Mimo to, dla zapewnienia odpowiednich standardów dla czynności przeszukania, UKNF zaproponował przepis, który:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzależnia przeszukanie od wydania zarządzenia przez Przewodniczącego KNF po uprzednim uzyskaniu zgody prokuratora, • przeszukanie możliwe jest jedynie w toku postępowania wyjaśniającego, którego celem jest ustalenie, czy zachodzą przesłanki do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, • czynności mogłyby być prowadzone wyłącznie przez organ, posiadający do tego odpowiednie przygotowanie, tj. przez Policję, • do przeszukania zastosowanie mieć będą identyczne gwarancje i standardy procesowe, jakie przewiduje kodeks postępowania karnego (art. 220 – 229, art. 231 § 1, art. 232 § 2, art. 236 oraz art. 236a k.p.k.). <p>Wprowadzenie tego uprawnienia nie tylko pozwoli na prawidłowe, pełne wdrożenie rozporządzenia 596/2014, ale również poszerzy możliwości organu nadzoru w zakresie badania stanu faktycznego, w którym zachowania uczestników rynku budzą wątpliwości co do ich zgodności z prawem, a tym samym przyczyni się do lepszego wyjaśnienia sprawy i zbadania, czy podejrzenie popełnienia przestępstwa przez uczestnika rynku jest uzasadnione. Brak dostępu do dokumentów czy innych nośników informacji w toku postępowania wyjaśniającego skutkować może trudnościami w ustaleniu na czym polegało zachowanie, którego efektem jest zawiadomienie, a także zwiększonym udziałem złożonych zawiadomień, które okażą się bezpodstawne. Przede wszystkim jednak, brak takiego środka może skutkować niższą jakością materiałów załączanych przez KNF do zawiadomień, składanych na podstawie art. 304 k.p.k., które często dotyczą skomplikowanych przestępstw, popełnianych na rynku finansowym, których ujawnienie wymaga specjalistycznej wiedzy, co może przelożyć się na jakość i szybkość postępowania przygotowawczego.</p>	<p>Ministerstwa Sprawiedliwości zgłoszone na poprzednim etapie uzgodnień odnośnie do braku przesłanek do wprowadzania przedmiotowych regulacji na gruncie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p>
115.	Art. 11	UKNF	<p>W ocenie UKNF nie należy nadmiernie odsuwać w czasie wejścia w życie ustawy, której celem jest dostosowanie przepisów do rozporządzenia MAR. Przepisy tego rozporządzenia obowiązują od 3 lipca 2016 r., a brak dostosowania do nich przepisów krajowych utrudnia prawidłową realizację obowiązków nałożonych rozporządzeniem. Należy zatem dążyć do jak najszybszego usunięcia takiego stanu. Zważywszy na to, należy przywrócić 14-dniowe vacatio legis.</p>	<p>Odrzucona. Przyjęto kompromis pomiędzy postulowanym przez UKNF skróceniem terminu oraz jego wydłużeniem postulowanym przez instytucje rynku finansowego.</p>
116.	Art. 11 projektu ustawy	IDM	<p>Art. 11 projektu ustawy W art. 11 został określony 30 dniowy vacatio legis ustawy. W ocenie Izby termin ten jest zbyt krótki dla wdrożenia proponowanych w ustawie zmian. Izba postuluje o wydłużenie vacatio legis ustawy z uwagi na</p>	<p>Odrzucona. Przyjęto kompromis pomiędzy postulowanym przez UKNF skróceniem</p>

			<p>konieczność:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przygotowania przez instytucje procedur wymaganych rozporządzeniami, w tym scenariuszy dla okoliczności wskazujących na zachowania manipulacyjne, kryteriów dla weryfikacji zleceń i transakcji budzących podejrzenie manipulacji; • prowadzenia negocjacji przez instytucje z dostawcami oprogramowania, bowiem ręczne sprawdzanie wobec postanowień Rozporządzenia będzie nieefektywne lub będzie wymagało znacznych środków osobowych; • dokonania uzgodnień pomiędzy: compliance, biznesem i IT. 	<p>terminu oraz jego wydłużeniem postulowanym przez instytucje rynku finansowego.</p>
117.	Uwaga dodatkowa dot. zwiększenia liczby etatów w UKNF	UKNF	<p>Przed konferencją uzgodnieniową z dnia 24 maja 2016 r., pismem DPP/WOPII/024/15/8/16/RO z dnia 20 maja 2016 r. UKNF informacje uzasadniające potrzebę zwiększenia liczby etatów w UKNF, w celu umożliwienia prawidłowego realizowania przez Komisję zadań związanych ze sprawowaniem nadzoru w zakresie uregulowanym rozporządzeniem MAR.</p> <p>Uwaga ta została zgłoszona w nawiązaniu do uwagi zgłoszonej w toku uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych projektu przez Pana Ministra – Członka Rady Ministrów Henryka Kowalczyka, dotyczącej konieczności uzupełnienia Oceny Skutków Regulacji o ocenę kosztów Komisji Nadzoru Finansowego oraz źródeł ich finansowania, wskazuje, że podstawowym źródłem dodatkowych kosztów sprawowania nadzoru na podstawie projektowanych przepisów oraz rozporządzenia MAR będą koszty osobowe, związane z koniecznością utworzenia nowych etatów, dedykowanych do realizacji zadań KNF. Obecne zasoby kadrowe KNF nie są wystarczające do prawidłowego wykonywania nadzoru w zakresie, którego dotyczy wskazany na wstępie projekt. Regulacje rozporządzenia 596/2014 wprowadzają obowiązek nadzorowania oraz sankcjonowania przez krajowe organy nadzoru nieprawidłowości w zakresie wykonywania obowiązków informacyjnych wynikających z rozporządzenia 596/2014 przez emitentów papierów wartościowych, które są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, a także przyznają nowe uprawnienia organom nadzoru oraz rozszerzają sankcjonowane zachowania m.in. o nowe rynki – OTF, OTC, nowe instrumenty finansowe, wskaźniki referencyjne). W wyniku powyższego zdecydowanie zwiększy się liczba spraw podlegających potencjalnemu sankcjonowaniu przez UKNF, dlatego też niezbędne jest zwiększenie o 10 liczby etatów w UKNF.</p> <p>Zwiększenie liczby etatów jest konieczne m.in. z uwagi na poniżej przedstawione okoliczności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Liczba spółek, których akcje dopuszczono do obrotu na rynku regulowanym według stanu na dzień 24.02.2016 wynosiła 486. Liczba spółek, których akcje wprowadzono zaś do alternatywnego systemu obrotu - NewConnect wynosiła na ten dzień 419. Oznacza to, iż niemal dwukrotnie zwiększy się liczba podmiotów podlegających nadzorowi. • W 2014 r. Komisja Nadzoru Finansowego prowadziła 33 postępowania administracyjne w I instancji w stosunku do emitentów (23) i członków zarządu emitentów (10), których akcje dopuszczono do obrotu na rynku regulowanym za naruszenia obowiązków informacyjnych; w II zaś instancji 27 postępowań (17 na emitentów i 10 na członków zarządu). Łączna wysokość kar nałożonych na emitentów w 2014 r. wyniosła 3 430 000 zł, zaś na członków zarządu emitentów 920 000 zł. • W 2015 r. Komisja Nadzoru Finansowego prowadziła 24 postępowania administracyjne w I instancji w stosunku do emitentów (19) i członków zarządu (5), których akcje dopuszczono do obrotu 	<p>Odrzucona.</p> <p>Zgodnie z decyzją kierownictwa MF dodatkowe zadania mają być realizowane w ramach obecnego zatrudnienia.</p>

		<p>na rynku regulowanym za naruszenia obowiązków informacyjnych; w II zaś instancji 23 postępowania (10 na emitentów i 13 na członków zarządu). Łączna wysokość kar nałożonych przez Komisję na emitentów w 2015 r. wyniosła 2 430 000 zł, zaś na członków zarządu emitentów 360 000 zł. Komisja Nadzoru Finansowego wykluczyła ponadto akcje jednego emitenta z obrotu na rynku regulowanym.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Poza zasadniczymi postępowaniami prowadzone są dodatkowe postępowania związane m. in. z wnioskami stron o ulgi w spłacie nałożonych przez Komisję kar administracyjnych, wnioskami o wznowienie postępowania, wnioskami o wstrzymanie wykonania decyzji ostatecznych. • W 2014 r. Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie SA jako organ nadzorujący wykonywanie obowiązków informacyjnych przez emitentów z NewConnect nałożyła 155 sankcji (zawieszenie obrotu, wykluczenie z obrotu, upomnienie, nałożenie obowiązku, kara pieniężna), zaś w 2015 r. 208 sankcji. Sankcje nałożonych przez GPW w Warszawie SA jest zatem kilkakrotnie więcej niż sankcji nałożonych przez KNF, co wskazuje, że skala uchybień obowiązkom informacyjnym w tym segmencie jest zdecydowanie większa, niż w przypadku emitentów, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Powyższe dane statystyczne wskazują na potencjalnie ogromne obciążenie Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego sprawami związanymi z naruszeniami obowiązków informacyjnych przez spółki z NewConnect, które będą procedowane zgodnie ze sformalizowanymi regułami kodeksu postępowania administracyjnego, nie zaś jak to miało miejsce w przypadku GPW w Warszawie SA na podstawie regulacji wewnętrznych tego podmiotu. Należy podkreślić, iż liczba prowadzonych przez KNF spraw może być zdecydowanie większa niż liczba spraw prowadzonych dotychczas przez GPW, z uwagi na fakt, iż w przypadku rażącego naruszenia obowiązków informacyjnych KNF może nałożyć karę również na członków zarządu emitenta. • Należy podkreślić, że w ramach prowadzonych postępowań administracyjnych gromadzony jest obszerny materiał dowodowy obejmujący bardzo często od kilkuset do kilku tysięcy stron, przesłuchiwanie są świadkowie i strony – co wpływa na czas zakończenia prowadzonych postępowań. • Zauważalna jest tendencja coraz większego stopnia skomplikowania spraw pod względem prawnym - co w dużej mierze jest wynikiem zmian w przepisach prawa polskiego wynikających z implementacji prawa unijnego do polskiego porządku prawnego, lub faktycznym w związku z postępującym rozwojem rynku finansowego (wzrost liczby podmiotów nadzorowanych, stopień skomplikowania otoczenia prawnego i gospodarczego, w którym funkcjonują te podmioty) oraz coraz większą „kreatywnością” osób dopuszczających się czynów zabronionych. Ponadto, w związku z coraz bardziej wyrafinowanymi działaniami prowadzącymi do pokrzywdzenia innych akcjonariuszy, trudniejsze staje się wykrywanie nieprawidłowości oraz gromadzenie materiału dowodowego niezbędnego do wydania decyzji administracyjnych nakładających kary pieniężne, a także przygotowania kierowanych do prokuratury zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, które zawierają co do zasady kilkadziesiąt stron uzasadnienia, prezentującego ustalenia poczynione przez KNF. 	
--	--	---	--

1. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym³.

Nie było potrzeby zasięgnięcia opinii, dokonywania konsultacji albo uzgodnień projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej.

2. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej.

(nazwa podmiotu, który zgłosił zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa wraz z podaniem daty zgłoszenia; wpisu należy dokonać według kolejności wpływu zgłoszeń)

³ W przypadku braku konieczności zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym należy wpisać „nie dotyczy”

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) (Dz. Urz. UE L 173 z dnia 12.06. 2014 r., str. 179)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz - ność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
art. 1. ust. 1 Dyrektywy 2014/57/UE	Niniejsza dyrektywa ustanawia normy minimalne dotyczące sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych, bezprawne ujawnianie informacji poufnych oraz manipulacje na rynku w celu zapewnienia integralności rynków finansowych w Unii oraz zwiększenia ochrony inwestorów i ich zaufania do tych rynków.	N			
art. 1. ust. 2 Dyrektywy 2014/57/UE	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:	N			
art. 1. ust. 2 Dyrektywy 2014/57/UE	a) instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym; b) instrumentów finansowych, które są przedmiotem obrotu na wielostronnej platformie obrotu (MTF), zostały dopuszczone do obrotu na MTF lub są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na MTF;	T	Art. 2. obowiązującej ustawy o obrocie instrumentami	Art. 2. 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są: 1) papiery wartościowe; 2) niebędące papierami wartościowymi: a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania, b) instrumenty rynku pieniężnego,	

	<p>c) instrumentów finansowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu (OTF); d) instrumentów finansowych nieujętych w lit. a), b) lub c), których cena lub wartość zależą od ceny lub wartości instrumentu finansowego, o którym mowa w tych literach, lub mają na nie wpływ, w tym m.in. swapów ryzyka kredytowego lub kontraktów na różnice kursowe.</p>		<p>finansowy mi</p>	<p>c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, f) niedopuszczone do obrotu na rynku regulowanym ani w alternatywnym systemie obrotu opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego, h) kontrakty na różnicę, i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych, uprawnień do emisji oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także wszelkiego rodzaju inne instrumenty pochodne odnoszące się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych.</p>	
--	---	--	-------------------------	---	--

art. 1. ust. 2. lit. d) Dyrektywy 2014/57/UE	Niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do zachowań lub transakcji, w tym ofert sprzedaży, dotyczących sprzedaży na aukcjach na platformie aukcyjnej zatwierdzonej jako rynek regulowany uprawnień do emisji lub innych produktów sprzedawanych na aukcji na podstawie uprawnień do emisji, nawet gdy produkty sprzedawane na aukcji nie są instrumentami finansowymi, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1031/2010 (2). Bez uszczerbku dla wszelkich przepisów szczególnych odnoszących się do ofert sprzedaży złożonych w ramach aukcji, wszelkie przepisy niniejszej dyrektywy odnoszące się do składanych zleceń stosują się do tych ofert.	T	Przepisy szczegółowo we projekcie.	2. Przepisy ustaw zmienianych niniejszą ustawą, w zakresie w jakim dotyczą platform aukcyjnych, uczestników rynku uprawnień do emisji, uprawnień do emisji lub sprzedawanych na aukcji produktów opartych na uprawnieniach do emisji, a także emitentów papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu na OTF w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE, wchodzą w życie z dniem 3 stycznia 2017 r.	
art. 1. ust. 3. Dyrektywy 2014/57/UE	Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:	N			
art. 1. ust. 3. lit. a) Dyrektywy 2014/57/UE	a) obrotu akcjami własnymi w ramach programów odkupu, w przypadku gdy obrót ten odbywa się zgodnie z art. 5 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 596/2014;	N Rozporządzenie 596/2014 stosuje się bezpośrednio			
art. 1. ust. 3. lit. b) Dyrektywy 2014/57/UE	b) obrotu papierami wartościowymi lub instrumentami powiązanymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 596/2014, w celu stabilizacji papierów wartościowych, w przypadku gdy obrót ten odbywa się zgodnie z art. 5 ust. 4 i 5 tego rozporządzenia;	N Rozporządzenie 596/2014 stosuje się bezpośrednio			

art. 1. ust. 3. lit. c) Dyrektywy 2014/57/UE	c) transakcji, zleceń lub zachowań prowadzonych w ramach polityki pieniężnej, kursowej lub zarządzania długiem publicznym zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, transakcji, zleceń lub zachowań prowadzonych zgodnie z art. 6 ust. 2 tego rozporządzenia, działań prowadzonych w ramach unijnej polityki klimatycznej zgodnie z art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia lub działań prowadzonych w ramach wspólnej polityki rolnej Unii lub wspólnej polityki rybołówstwa Unii zgodnie z art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia;	N Rozporządzenie 596/2014 stosuje się bezpośrednio			
art. 1. ust. 4. Dyrektywy 2014/57/UE	Art. 5 ma również zastosowanie do:	N			
art. 1. ust. 4. lit. a) Dyrektywy 2014/57/UE	a) kontraktów towarowych na rynku kasowym niebędących produktami energetycznymi w obrocie hurtowym, w przypadku których transakcja, zlecenie lub zachowanie ma wpływ na cenę lub wartość instrumentu finansowego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;	T	Art. 3 ustawy zmieniającej	W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm. ¹⁾) art. 58b i art. 58c otrzymują brzmienie: Art. 58b. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 39 lit. a rozporządzenia 1031/2010, ujawnia informację wewnętrzną, o której mowa w art. 37 lit. a tego rozporządzenia, jakiegokolwiek innej osobie, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie. Art. 58c. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 39 lit. b rozporządzenia 1031/2010, zaleca innej osobie złożenie lub nakłania ją, na podstawie informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010, do złożenia, zmiany lub wycofania oferty na produkty sprzedawane na aukcji, których dotyczą te informacje, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.	
art. 1. ust. 4.	b) rodzajów instrumentów finansowych, w tym instrumentów pochodnych lub instrumentów przenoszących ryzyko kredytowe, w przypadku których	T	Art. 2. obowiązują	Art. 2. 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są:	

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 478, 1223, 1260, 1505 i 1618.

lit. b) Dyrektywy 2014/57 /UE	transakcja, zlecenie, oferta lub zachowanie ma wpływ na cenę lub wartość kontraktu towarowego na rynku kasowym, jeżeli ta cena lub wartość zależy od ceny lub wartości tych instrumentów finansowych;		ęcej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	<p>1) papiery wartościowe;</p> <p>2) niebędące papierami wartościowymi:</p> <p>a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania,</p> <p>b) instrumenty rynku pieniężnego,</p> <p>c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne,</p> <p>d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron,</p> <p>e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu,</p> <p>f) niedopuszczone do obrotu na rynku regulowanym ani w alternatywnym systemie obrotu opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,</p> <p>g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego,</p> <p>h) kontrakty na różnicę,</p> <p>i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych, uprawnień do emisji oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według</p>	
--	---	--	---	--	--

				wyboru jednej ze stron, a także wszelkiego rodzaju inne instrumenty pochodne odnoszące się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych.	
art. 1. ust. 4. lit. c) Dyrektywy 2014/57 /UE	c) zachowania w odniesieniu do wskaźników referencyjnych.	T	Art. 2. obowiązującej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	Art. 2. 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są: 1) papiery wartościowe; 2) niebędące papierami wartościowymi: a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania, b) instrumenty rynku pieniężnego, c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, f) niedopuszczone do obrotu na rynku regulowanym ani w alternatywnym systemie obrotu opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego, h) kontrakty na różnicę,	

				<p>i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych, uprawnień do emisji oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także wszelkiego rodzaju inne instrumenty pochodne odnoszące się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych.</p>	
<p>art. 1. ust.5. Dyrektywy 2014/57 /UE</p>	<p>5. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszelkich transakcji, zleceń lub zachowań dotyczących wszelkich instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2 i 4, niezależnie od tego, czy takie transakcje, zlecenia lub zachowania mają miejsce w systemie obrotu.</p>	T	<p>Art. 2. obowiązującej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi</p>	<p>Art. 2. 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są: 1) papiery wartościowe; 2) niebędące papierami wartościowymi: a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania, b) instrumenty rynku pieniężnego, c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, f) niedopuszczone do obrotu na rynku regulowanym ani w alternatywnym systemie obrotu opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym</p>	

				<p>jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,</p> <p>g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego,</p> <p>h) kontrakty na różnicę,</p> <p>i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych, uprawnień do emisji oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także wszelkiego rodzaju inne instrumenty pochodne odnoszące się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych.</p>	
art. 2. Dyrektywy 2014/57/UE	Definicje Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	N			
art. 2. ust. 1. Dyrektywy 2014/57/UE	1) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (1);	T	Art. 2. obowiązującej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	Art. 2. 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są: 1) papiery wartościowe; 2) niebędące papierami wartościowymi: a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania, b) instrumenty rynku pieniężnego, c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne,	

				<p>których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron,</p> <p>e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu,</p> <p>f) niedopuszczone do obrotu na rynku regulowanym ani w alternatywnym systemie obrotu opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,</p> <p>g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego,</p> <p>h) kontrakty na różnicę,</p> <p>i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych, uprawnień do emisji oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także wszelkiego rodzaju inne instrumenty pochodne odnoszące się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych.</p>	
art. 2. ust. 2. Dyrektywy 2014/57/UE	2) „kontrakt towarowy na rynku kasowym” oznacza kontrakt towarowy na rynku kasowym zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 596/2014;	N	Rozporządzenie 596/2014 stosuje się bezpośrednio		

art. 2. ust. 3. Dyrektywy 2014/57/UE	3) „program odkupu” oznacza obrót akcjami własnymi zgodnie z art. 21–27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE (2);	N			Program odkupu został zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio.
art. 2. ust. 4. Dyrektywy 2014/57/UE	4) „informacje poufne” oznaczają informacje w rozumieniu art. 7 ust. 1–4 rozporządzenia (UE) nr 596/2014;	T	art. 1. pkt 1 ustawy zmieniającej	51) informacji poufnej – rozumie się przez to informację poufną w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 596/2014.	
art. 2. ust. 5. Dyrektywy 2014/57/UE	5) „uprawnienie do emisji” oznacza uprawnienie do emisji opisane w sekcji C pkt 11 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE;	N			Uprawnienie do emisji zostało zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio.
art. 2. ust. 6. Dyrektywy 2014/57/UE	6) „wskaźnik referencyjny” oznacza wskaźnik referencyjny zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 596/2014;	N			Wskaźnik referencyjny został zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio.
art. 2. ust. 7. Dyrektywy 2014/57/UE	7) „przyjęte praktyki rynkowe” oznaczają określone praktyki rynkowe przyjęte przez właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) nr 596/2014;	T	art. 1. pkt 4 ustawy zmieniającej	po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu: Art. 20b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, przyjęte praktyki rynkowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia 596/2014, biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia. Opinia Komisji uwzględnia opinię oceniającą Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 13 ust. 4 rozporządzenia 596/2014.	

art. 2. ust. 8. Dyrektywy 2014/57/UE	8) „stabilizacja” oznacza stabilizację zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 596/2014;	N Rozporządzenie 596/2014 stosuje się bezpośrednio			Stabilizacja została zdefiniowana w art. 3 ust. 2 lit. d) rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio.
art. 2. ust. 9. Dyrektywy 2014/57/UE	9) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE * ;	T	art. 14 obowiązującej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	Art. 14. 1. Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały system obrotu instrumentami finansowymi dopuszczonymi do tego obrotu, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.	
art. 2. ust. 10. Dyrektywy 2014/57/UE	10) „wielostronna platforma obrotu” lub „MTF” oznacza wielostronną platformę obrotu zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2014/65/UE * ;	T	Art. 3 pkt 2 obowiązującej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	2) alternatywnym systemie obrotu - rozumie się przez to organizowany przez firmę inwestycyjną lub podmiot prowadzący rynek regulowany, poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami; nie stanowi alternatywnego systemu obrotu rynek organizowany przez Narodowy Bank Polski, jak również organy publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, w tym lokując środki pochodzące z tego długu;	
art. 2. ust. 11. Dyrektywy	11) „zorganizowana platforma obrotu” lub „OTF” oznacza zorganizowaną platformę obrotu zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 23 dyrektywy 2014/65/UE * ;	T	Art. 1 pkt 1 ustawy zmieniającej	10b) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to system lub platformę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 596/2014;	

wy 2014/57 /UE			ej		
art. 2. ust. 12. Dyrekty wy 2014/57 /UE	12) „system obrotu” oznacza system obrotu zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 24 dyrektywy 2014/65/UE * ;	N			System obrotu został zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio.
art. 2. ust. 13. Dyrekty wy 2014/57 /UE	13) „produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym” oznacza produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 (1) ;	N			Produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym został zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio.
art. 2. ust. 14. Dyrekty wy 2014/57 /UE	14) „emitent” oznacza emitenta zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 596/2014.	N			Emitent został zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio.
art. 3. Dyrekty wy 2014/57 /UE	<i>Artykuł 3</i> Wykorzystywanie informacji poufnych, udzielanie rekomendacji lub nakłanianie do wykorzystania informacji poufnych	N			
art. 3. ust. 1. Dyrekty wy 2014/57 /UE	1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przynajmniej poważne przypadki wykorzystywania informacji poufnych, udzielania rekomendacji innej osobie lub nakłaniania jej do wykorzystania informacji poufnych, o czym mowa w ust. 2–8, stanowiły przestępstwo, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie.	T	art. 1. pkt 33 i 34 ustawy zmieniającej	Art. 181. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. a rozporządzenia 596/2014, wykorzystuje informację poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie. Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit b rozporządzenia 596/2014, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna,	

				podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.	
art. 3. ust. 2. Dyrektywy 2014/57/UE	2. Do celów niniejszej dyrektywy wykorzystywanie informacji poufnych ma miejsce wówczas, gdy dana osoba znajduje się w posiadaniu informacji poufnych i wykorzystuje te informacje, nabywając lub zbywając, na własny rachunek lub na rzecz osoby trzeciej, bezpośrednio lub pośrednio, instrumenty finansowe, których informacje te dotyczą.	N			Przepis został powtórzony w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio
art. 3. ust. 3. Dyrektywy 2014/57/UE	3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wszystkich osób będących w posiadaniu informacji poufnych z racji: a) bycia członkiem organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych emitenta lub uczestnika rynku uprawnień do emisji; b) posiadania udziałów w kapitale emitenta lub uczestnika rynku uprawnień do emisji; c) posiadania dostępu do informacji z tytułu zatrudnienia, wykonywania zawodu lub obowiązków; lub d) zaangażowania w działalność przestępczą. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do każdej osoby, która uzyskała informacje poufne w okolicznościach innych niż wymienione w akapicie pierwszym, w przypadku gdy osoba ta wie, że przedmiotowa informacja stanowi informację poufną.	N			Przepis został powtórzony w art. 8 ust. 4 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio
art. 3. ust. 4. Dyrektywy 2014/57	4. Wykorzystanie informacji poufnych poprzez anulowanie lub zmianę zlecenia dotyczącego instrumentu finansowego, którego informacje te dotyczą, w przypadku gdy zlecenie złożono przed wejściem osoby zainteresowanej w posiadanie informacji poufnych, również uznaje się za wykorzystywanie informacji poufnych.	N			Przepis został powtórzony w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio
art. 3. ust. 5. Dyrektywy 2014/57	5. W przypadku sprzedaży uprawnień do emisji lub innych opartych na nich produktów na aukcji przeprowadzanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1031/2010, wykorzystywanie informacji poufnych, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, obejmuje również złożenie, modyfikację lub wycofanie oferty przez daną osobę, działającą na własny rachunek lub na rzecz osoby trzeciej.	N			Przepis został powtórzony w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio

art. 3. ust. 6. Dyrektywy 2014/57	6. Do celów niniejszej dyrektywy udzielanie rekomendacji, aby inna osoba wykorzystwała informacje poufne lub nakłanianie innej osoby do wykorzystania informacji poufnych ma miejsce wówczas, gdy dana osoba znajduje się w posiadaniu informacji poufnych oraz: a) udziela rekomendacji, na podstawie tych informacji, aby inna osoba nabyła lub zbyła instrumenty finansowe, których informacje te dotyczą, lub nakłania tę osobę do takiego nabycia lub zbycia; lub b) udziela rekomendacji, na podstawie tych informacji, aby inna osoba anulowała lub zmieniła zlecenie dotyczące instrumentu finansowego, którego informacje te dotyczą, lub nakłania tę osobę do takiego anulowania lub zmiany.	N			Przepis został powtórzony w art. 8 ust. 2 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio
art. 3. ust. 7. Dyrektywy 2014/57	7. Stosowanie rekomendacji lub nakłaniania, o których mowa w ust. 6, oznacza wykorzystywanie informacji poufnych, w przypadku gdy osoba stosująca rekomendację lub nakłanianie wie, że są one oparte na informacjach poufnych.	N			Przepis został powtórzony w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio
art. 3. ust. 8. Dyrektywy 2014/57	8. Do celów niniejszego artykułu sam fakt posiadania przez daną osobę informacji poufnej nie oznacza, że osoba ta posłużyła się tą informacją i wykorzystwała w ten sposób informację poufną na podstawie nabycia lub zbycia, jeśli jej postępowanie jest uznawane za zgodne z prawem na mocy art. 9 rozporządzenia (UE) nr 596/2014.	N			Przepis został powtórzony w art. 9 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio
art. 4. ust. 1 Dyrektywy 2014/57	<i>Artykuł 4</i> Bezprawne ujawnianie informacji poufnych 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przynajmniej poważne przypadki bezprawnego ujawnienia informacji poufnych, o którym mowa w ust. 2–5, stanowiły przestępstwo, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie.	T	art. 1. pkt 32 ustawy zmieniającej	art. 180 otrzymuje brzmienie: Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. c rozporządzenia 596/2014, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.	
art. 4. ust. 2 Dyrektywy 2014/57	2. Do celów niniejszej dyrektywy bezprawne ujawnienie informacji poufnych ma miejsce wówczas, gdy osoba znajduje się w posiadaniu informacji poufnych i ujawnia te informacje innej osobie, z wyjątkiem przypadków, gdy ujawnienie to odbywa się w zwykłym toku zatrudnienia, wykonywania zawodu lub obowiązków, w tym gdy	N			Przepis został powtórzony w art. 10 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio

	ujawnienie uznaje się za badanie rynku prowadzone zgodnie z art. 11 ust. 1–8 rozporządzenia (UE) nr 596/2014.				
art. 4. ust. 3 Dyrektywy 2014/57	3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do każdej osoby w sytuacjach i okolicznościach, o których mowa w art. 3 ust. 3.	N			Przepis został powtórzony w art. 10 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio
art. 4. ust. 4 Dyrektywy 2014/57	4. Do celów niniejszej dyrektywy dalsze ujawnienie rekomendacji lub nakłaniania, o których mowa w art. 3 ust. 6, oznacza bezprawne ujawnianie informacji poufnych zgodnie z niniejszym artykułem, jeżeli osoba ujawniająca rekomendację lub nakłanianie wie, że są one oparte na informacjach poufnych.	N			Przepis został powtórzony w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio
art. 4. ust. 5. Dyrektywy 2014/57	5. Niniejszy artykuł jest stosowany z uwzględnieniem potrzeby ochrony wolności prasy i wolności wypowiedzi.	N			Art. 21 rozporządzenia 596/2014 stosuje się bezpośrednio
art. 5. ust. 1. Dyrektywy 2014/57	<i>Artykuł 5</i> Manipulacja na rynku 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przynajmniej poważne przypadki manipulacji na rynku, o których mowa w ust. 2, stanowiły przestępstwo, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie.	T	art. 1 pkt 34 ustawy zmieniającej	w art. 183 a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 596/2014, dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 12 tego rozporządzenia, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.	
art. 5. ust. 2. Dyrektywy 2014/57	2. Do celów niniejszej dyrektywy manipulacje na rynku obejmują następujące działania: a) zawieranie transakcji, składanie zleceń lub jakiegokolwiek inne zachowanie, które: i) wprowadzają w błąd co do podaży lub popytu na instrument finansowy lub powiązany kontrakty towarowy na rynku kasowym, lub co do ich ceny; lub (ii) utrzymują cenę jednego lub kilku instrumentów finansowych lub powiązanego kontraktu towarowego na	N			Przepis został powtórzony w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 i stosuje się bezpośrednio

	<p>rynku kasowym na nienaturalnym lub sztucznym poziomie; chyba że powody, dla których osoba, która dokonała transakcji lub złożyła zlecenie transakcji, są uzasadnione, a ta transakcja lub zlecenie jest zgodne z przyjętą praktyką rynkową w ramach danego systemu obrotu;</p> <p>b) zawieranie transakcji, składanie zleceń lub jakiegokolwiek inne działanie lub zachowanie mające wpływ na cenę jednego lub kilku instrumentów finansowych lub powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym, związane z użyciem fikcyjnych narzędzi lub innych form wprowadzania w błąd lub podstęp;</p> <p>c) rozpowszechnianie za pośrednictwem mediów, w tym internetu, lub przy użyciu innych środków, informacji wprowadzających w błąd co do podaży lub popytu na instrument finansowy lub powiązany kontrakt towarowy na rynku kasowym, lub co do ich ceny, lub informacji zapewniających utrzymanie się ceny jednego lub kilku instrumentów finansowych lub powiązanych kontraktów towarowych na rynku kasowym na nienaturalnym lub sztucznym poziomie, jeżeli osoby rozpowszechniające takie informacje czerpią z tego tytułu korzyści lub zyski albo przysparzają zysków lub korzyści innej osobie; lub</p> <p>d) przekazywanie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji, lub dostarczanie fałszywych lub wprowadzających w błąd danych lub jakiegokolwiek inne zachowanie służące manipulowaniu obliczaniem wskaźnika referencyjnego.</p>				
<p>art. 6. ust. 1. Dyrektywy 2014/57</p>	<p>Artykuł 6 Nakłanianie, pomocnictwo i podżeganie oraz usiłowanie</p> <p>1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia karalności przestępstw polegających na nakłanianiu i podżeganii do popełniania i pomocnictwie w popełnianiu przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 2–5 oraz art. 4 i 5.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 34 ustawy zmieniającej</p> <p>Art. 13 i 18 kodeksu karnego</p>	<p>Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit b rozporządzenia 596/2014, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.</p> <p>Art. 13. § 1. Odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.</p> <p>☐ § 2. Usiłowanie zachodzi także wtedy, gdy sprawca</p>	

				<p>nie uświadamia sobie, że dokonanie jest niemożliwe ze względu na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego lub ze względu na użycie środka nie nadającego się do popełnienia czynu zabronionego.</p> <p>Art. 18. § 1. Odpowiada za sprawstwo nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, ale także ten, kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie takiego czynu.</p> <p>§ 2. Odpowiada za podżeganie, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego.</p> <p>§ 3. Odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie.</p>	
art. 6. ust. 2. Dyrektywy 2014/57	2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia karalności przestępstw polegających na usiłowaniu popełnienia któregoś z przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 2–5 i 7 oraz art. 5.	T	Art. 156 ust. 5 aktualnie obowiązującej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w zw. z art. 1 ust. 32 ustawy zmieniającej	<p>Art. 156 ust. 5 Ujawnieniem informacji poufnej jest przekazywanie, umożliwianie lub ułatwianie wejścia w posiadanie przez osobę nieuprawnioną informacji poufnej dotyczącej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednego lub kilku emitentów lub wystawców instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 4 pkt 1; 2) jednego lub kilku instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1; 3) nabywania albo zbywania instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1. <p>Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. c rozporządzenia 596/2014, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.</p>	

art. 6. ust. 3. Dyrekty wy 2014/57	3. Art. 3 ust. 8 stosuje się odpowiednio.	N			Art. 9 rozporządzenia 596/2014 stosuje się bezpośrednio
art. 7. ust. 1. Dyrekty wy 2014/57	<i>Artykuł 7</i> Sankcje karne dla osób fizycznych 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu do zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 3–6, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom karnym.	T	Art. 1 pkt 32-34 ustawy zmieniają cej	32) art. 180 otrzymuje brzmienie: „Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. c rozporządzenia 596/2014, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.”; 33) w art. 181: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. a rozporządzenia 596/2014, wykorzystuje informację poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.”, b) uchyla się ust. 2; 34) art. 182 i art. 183 otrzymują brzmienie: „Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. b rozporządzenia 596/2014, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie. Art. 183. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 596/2014, dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 12 tego rozporządzenia, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie. 2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.”.	
art. 7. ust. 1.	2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 5, podlegały karze w maksymalnym wymiarze co	T	art. 1 pkt 33 i 34	33) w art. 181 ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. a rozporządzenia 596/2014, wykorzystuje informację	

Dyrektywy 2014/57	najmniej czterech lat pozbawienia wolności.		ustawy zmieniającej	poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie. 34) art. 182 i art. 183 otrzymują brzmienie: „Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. b rozporządzenia 596/2014, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie. Art. 183. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 596/2014, dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 12 tego rozporządzenia, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie. 2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.”.	
art. 7. ust. 1. Dyrektywy 2014/57	3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwo, o którym mowa w art. 4, podlegało karze w maksymalnym wymiarze co najmniej dwóch lat pozbawienia wolności.	T	art. 1 pkt 32 ustawy zmieniającej	32) art. 180 otrzymuje brzmienie: Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. c rozporządzenia 596/2014, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.	
art. 8. Dyrektywy 2014/57	<i>Artykuł 8</i> Odpowiedzialność osób prawnych 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia możliwości pociągnięcia osób prawnych do odpowiedzialności za przestępstwa, o których mowa w art. 3–6, popełnione na ich korzyść przez osobę zajmującą w nich kierownicze stanowisko, działającą indywidualnie lub jako członek organu danej osoby prawnej, na podstawie: a) prawa do reprezentowania osoby prawnej; b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub c) uprawnienia do sprawowania kontroli w ramach tej osoby prawnej.	T	art. 4 ustawy zmieniającej art. 3 ustawy zmienianej	Art. 4. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz.1541) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) art. 178–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636).” W konsekwencji powyższego zastosowanie znajdują przepisy art. 3 ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych Art. 3. Podmiot zbiorowy podlega odpowiedzialności za czyn zabroniony, którym jest zachowanie osoby	

	<p>2. Państwa członkowskie podejmują również niezbędne środki w celu zapewnienia możliwości pociągania osób prawnych do odpowiedzialności w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 3–6, na korzyść osoby prawnej przez osobę jej podlegającą.</p> <p>3. Odpowiedzialność osób prawnych na mocy ust. 1 i 2 nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania karnego wobec osób fizycznych zaangażowanych w przestępstwa, o których mowa w art. 3–6, jako sprawców, podżegaczy lub pomocników.</p>			<p>fizycznej:</p> <p>1) działającej w imieniu lub w interesie podmiotu zbiorowego w ramach uprawnienia lub obowiązku do jego reprezentowania, podejmowania w jego imieniu decyzji lub wykonywania kontroli wewnętrznej albo przy przekroczeniu tego uprawnienia lub niedopełnieniu tego obowiązku,</p> <p>2) dopuszczonej do działania w wyniku przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez osobę, o której mowa w pkt 1,</p> <p>3) działającej w imieniu lub w interesie podmiotu zbiorowego, za zgodą lub wiedzą osoby, o której mowa w pkt 1,</p> <p>3a) będącej przedsiębiorcą, który bezpośrednio współdziała z podmiotem zbiorowym w realizacji celu prawnie dopuszczalnego,</p> <p>4) (uchylony)</p> <p>- jeżeli zachowanie to przyniosło lub mogło przynieść podmiotowi zbiorowemu korzyść, chociażby niemajątkową.</p>	
<p>art. 9. Dyrektywy 2014/57</p>	<p><i>Artykuł 9</i> Sankcje wobec osób prawnych</p> <p>Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoba prawna ponosząca odpowiedzialność na podstawie art. 8 podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom, obejmującym grzywny karne i kary pieniężne niemające charakteru karnego i mogącym obejmować inne sankcje, takie jak:</p> <p>a) pozbawienie prawa do korzystania ze świadczeń publicznych lub pomocy publicznej;</p> <p>b) czasowy lub stały zakaz prowadzenia działalności gospodarczej;</p> <p>c) umieszczenie pod nadzorem sądowym;</p> <p>d) likwidacja sądowa;</p> <p>e) czasowe lub stałe zamknięcie zakładów wykorzystywanych do popełnienia przestępstwa.</p>	T	<p>art. 4 ustawy zmieniającej</p> <p>art. 7-9 ustawy zmienianej</p>	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541), w art. 16 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) art. 178–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636),”</p> <p>W konsekwencji powyższego zastosowanie znajdują przepisy art. 7, 8 i 9 ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych.</p> <p>Art. 7. Wobec podmiotu zbiorowego sąd orzeka karę pieniężną w wysokości od 1000 do 5 000 000 złotych, nie wyższą jednak niż 3% przychodu osiągniętego w roku obrotowym, w którym popełniono czyn zabroniony będący podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego.</p> <p>Art. 8. 1. Wobec podmiotu zbiorowego orzeka się</p>	

			<p>przepadek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiotów pochodzących chociażby pośrednio z czynu zabronionego lub które służyły lub były przeznaczone do popełnienia czynu zabronionego; 2) korzyści majątkowej pochodzącej chociażby pośrednio z czynu zabronionego; 3) równowartości przedmiotów lub korzyści majątkowej pochodzących chociażby pośrednio z czynu zabronionego. <p>2. Przepadku wymienionego w ust. 1 nie orzeka się, jeżeli przedmiot, korzyść majątkowa lub ich równowartość podlega zwrotowi innemu uprawnionemu podmiotowi.</p> <p>Art. 9. 1. Wobec podmiotu zbiorowego można orzec:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakaz promocji lub reklamy prowadzonej działalności, wytwarzanych lub sprzedawanych wyrobów, świadczonych usług lub udzielanych świadczeń; 2) zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi; 2a) zakaz dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) - w przypadku skazania osoby, o której mowa w art. 3, za przestępstwo, o którym mowa w art. 9 lub art. 10 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 769); 3) zakaz korzystania z pomocy organizacji międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem; 4) zakaz ubiegania się o zamówienia publiczne; 5) (uchylony); 	
--	--	--	---	--

				<p>6) podanie wyroku do publicznej wiadomości.</p> <p>2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, orzeka się na okres od 1 roku do lat 5; orzeka się je w latach.</p> <p>2a. W przypadku skazania osoby, o której mowa w art. 3, za przestępstwo, o którym mowa w art. 9 lub art. 10 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sąd może zasądzić na rzecz Skarbu Państwa kwotę stanowiącą równowartość środków publicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, otrzymanych w okresie 12 miesięcy poprzedzających wydanie wyroku albo orzeczenia, o którym mowa w art. 4.</p> <p>3. (uchylony).</p>	
art. 10. Dyrektywy 2014/57	<p><i>Artykuł 10</i> Jurysdykcja</p> <p>1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu ustalenia swojej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 3–6, w przypadku gdy przestępstwo zostało popełnione:</p> <p>a) w całości lub w części na ich terytorium; lub</p> <p>b) przez jednego z jego obywateli, co najmniej w przypadkach, gdy dany czyn stanowi przestępstwo w miejscu, w którym został popełniony.</p> <p>2. Państwo członkowskie informuje Komisję w przypadku, gdy podejmie decyzję o ustanowieniu dalszej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 3–6, popełnionych poza jego terytorium, jeżeli:</p> <p>a) miejsce zwyczajowego pobytu sprawcy znajduje się na jego terytorium; lub</p> <p>b) przestępstwo zostało popełnione na korzyść osoby prawnej mającej siedzibę na jego terytorium.</p>	T	<p>Art. 27-46 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego</p> <p>Art. 31-39 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego.</p>		
art. 11. Dyrektywy	<p><i>Artykuł 11</i> Szkolenia</p> <p>Bez uszczerbku dla niezawisłości sądów oraz różnic w organizacji wymiaru sprawiedliwości w Unii, państwa członkowskie zwracają się do podmiotów</p>	N			

2014/57	odpowiedzialnych za szkolenie sędziów, prokuratorów, policjantów, pracowników wymiaru sprawiedliwości i tych właściwych organów, którzy uczestniczą w postępowaniach karnych i dochodzeniach, o zorganizowanie odpowiednich szkoleń pod kątem celów niniejszej dyrektywy.				
art. 12. Dyrekty wy 2014/57	<i>Artykuł 12</i> Sprawozdanie Do dnia 4 lipca 2018 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z działania niniejszej dyrektywy, a w razie konieczności w sprawie potrzeby jej zmiany, w tym w odniesieniu do interpretacji poważnych przypadków, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1, poziomu sankcji przewidzianego w poszczególnych państwach członkowskich oraz stopnia, w jakim przyjęto elementy opcjonalne, o których mowa w niniejszej dyrektywie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu Komisji towarzyszy wniosek ustawodawczy.	N			
art. 13. ust.1. Dyrekty wy 2014/57	<i>Artykuł 13</i> Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmą i publikują do dnia 3 lipca 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji teksty tych przepisów. Państwa członkowskie rozpoczynają stosowanie tych przepisów od dnia 3 lipca 2016 r., z zastrzeżeniem wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 596/2014. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N			
art. 14. Dyrekty	<i>Artykuł 14</i> Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia	N			

wy 2014/57	po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .				
art. 15. Dyrekty wy 2014/57	<i>Artykuł 15</i> Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.	N			

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

Pozostałe przepisy projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt. 3	<p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia obrotu tymi papierami lub instrumentami.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. W żądaniu, o którym mowa w ust. 2, Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. Termin może ulec przedłużeniu, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 2.</p> <p>2b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów.”;</p>	<p>Obowiązek wprowadzenia przedmiotowych przepisów wynika z art. 23 ust. 2 lit. j rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.), dalej: „rozporządzenie MAR”. Państwa członkowskie zostały zobowiązane do wyposażenia krajowego organu nadzoru w możliwość żądania bezterminowego zawieszenia obrotu papierami wartościowymi.</p>
Art. 1 pkt. 4	<p>4) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 20b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, przyjęte praktyki rynkowe w rozumieniu</p>	<p>Zgodnie z obowiązującymi przepisami przyjęte praktyki rynkowe określone są w drodze uchwały Komisji Nadzoru Finansowego, niemniej jednak potrzeba zapewnienia powszechnego charakteru tych praktyk wymaga ustanowienia ich na poziomie przepisów</p>

	art. 3 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia 596/2014, biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia. Opinia Komisji uwzględnia opinię oceniającą Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 13 ust. 4 rozporządzenia 596/2014.”;	prawa, co wynika z art. 13 rozporządzenia MAR. Mając to na uwadze projekt ustawy przewiduje dodanie w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi art. 20b zawierającego fakultatywną delegację dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia przyjętych praktyk rynkowych.
Art. 1 pkt. 5	5) w art. 25 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „ Do wniosku należy dołączyć statut spółki, regulamin giełdy, analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia giełdy, procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.”;	Dostosowanie do obowiązków wynikających z art. 16 ust. 1 rozporządzenia MAR, na podstawie którego operatorzy rynku prowadzący system obrotu posiadają i utrzymują skuteczne rozwiązania, systemy i procedury mające na celu zapobieganie wykorzystaniu informacji poufnych.
Art. 1 pkt. 6 - 8	6) w art. 28 w ust. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie: „15) postanowienia mające na celu wykrywanie i zapobieganie wykorzystywaniu informacji poufnych lub przeciwdziałanie i ujawnianie przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014.”; 7) w art. 29a w ust. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014, lub procedurę przeciwdziałania manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010;”; 8) w art. 29b w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie: „14) procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, lub manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014;”;	Dostosowanie do wymogów określonych w art. 16 rozporządzenia MAR, dot. obowiązków spoczywających na podmiotach prowadzące giełdę.
Art. 1 pkt. 10	10) w art. 69b w ust. 2: a) pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) regulamin ochrony przepływu oraz przeciwdziałania wykorzystaniu informacji wewnętrznej, o której mowa w art.	Dostosowanie do wymogów określonych w art. 16 rozporządzenia MAR, zobowiązującego firmy inwestycyjne do wprowadzenia regulaminów i procedur m.in. przeciwdziałających wykorzystaniu informacji poufnej.

	37 lit. a rozporządzenia 1031/2010, informacji poufnej oraz przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, oraz manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014.”,	
Art. 1 pkt. 11	11) w art. 78: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania alternatywnego systemu obrotu lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może, zażądać od firmy inwestycyjnej organizującej alternatywny system obrotu zawieszenia obrotu tymi instrumentami finansowymi.”, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. W żądaniu, o którym mowa w ust. 3, Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. Termin może ulec przedłużeniu, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 3. 3b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 3, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania alternatywnego systemu obrotu lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu, lub naruszenia interesów inwestorów.”;	Dostosowanie do wymogów art. 23 ust. 2 lit. j rozporządzenia MAR. Państwa członkowskie zostały zobowiązane do wyposażenia krajowego organu nadzoru w możliwość żądania bezterminowego zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi.
Art. 1 pkt. 12	12) w art. 82 w ust. 2: a) pkt 4b otrzymuje brzmienie: „4b) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014;”;	Dostosowanie do art. 16 ust. 2 rozporządzenia MAR, zobowiązującego firmy inwestycyjne do posiadania procedur powiadamiania o podejrzewanych zleceniach i transakcjach.

	b) po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu: „4c) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza organizować alternatywny system obrotu lub zorganizowaną platformę obrotu;”;	
Art. 1 pkt. 13	13) w art. 83a ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa, w tym rozporządzenia 596/2014 oraz obowiązujących w firmie inwestycyjnej procedur i standardów etycznych.”;	Nałożenie na firmy inwestycyjne obowiązku posiadania procedur anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń rozporządzenia MAR, co podyktowane jest zapewnieniem właściwego stosowania art. 32 ust. 2 tego rozporządzenia
Art. 1 pkt. 14	14) w art. 98 ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski na dzień 30 września roku poprzedzającego dany rok obrotowy, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;	Celem przepisu jest zapewnienie aktualności wartości kapitału zakładowego domu maklerskiego, tak, by nie była ona uzależniona od kursu euro, z dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na działalność maklerską. W tym celu należy przyjąć jako punkt odniesienia bardziej aktualną wartość kursu euro, dając jednocześnie domom maklerskim możliwość dostosowania wartości kapitału zakładowego do obowiązujących wymagań. Stąd przeliczenie kapitału wg kursu z dnia 30 września roku poprzedzającego dany rok obrotowy daje 3 miesiące na podjęcie niezbędnych działań w celu dostosowania wysokości kapitału do wymaganej wysokości.
Art. 1 pkt. 15	15) w art. 109 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przy zachowaniu wymogów określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 596/2014 oraz”;	Zapewnienie stosowania art. 5 ust. 4 rozporządzenia MAR
Art. 1 pkt. 16	16) w art. 110a w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, do której stosuje się przepisy rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 1 akapit pierwszy zdanie wstępne rozporządzenia 575/2013;”;	Na potrzebę stosowania rozporządzenia rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1) zmiana wprowadza

		definicję instytucji kredytowej zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012.
Art. 1 pkt. 21 i pkt 22	<p>21) w art. 165a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) poważnie i systematycznie narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, w szczególności rozporządzenia 1031/2010 oraz rozporządzenia 596/2014;”;</p> <p>22) w art. 167 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014 oraz inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;”;</p>	Zapewnienie stosowania rozporządzenia MAR.
Art. 1 pkt. 23	<p>23) po art. 170d dodaje się art. 170e–170g w brzmieniu: „Art. 170e. 1. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych narusza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymogi organizacyjne określone w art. 26–30 rozporządzenia 909/2014, 2) zasady prowadzenia działalności określone w art. 32–35 rozporządzenia 909/2014, 3) wymogi dotyczące usług centralnego depozytu papierów wartościowych określone w art. 37–41 rozporządzenia 909/2014, 4) wymogi ostrożnościowe określone w art. 43–46 oraz art. 47 ust. 2 rozporządzenia 909/2014, 5) wymogi kapitałowe określone w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 909/2014, 	Zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1), poprzez ustanowienie sankcji administracyjnych, o których mowa w art. 63 tego rozporządzenia.

<p>6) wymogi dotyczące połączeń operacyjnych centralnych depozytów papierów wartościowych określone w art. 48 rozporządzenia 909/2014,</p> <p>7) zasady udzielania przez centralne depozyty papierów wartościowych poszczególnych rodzajów dostępu, określone w art. 49–53 rozporządzenia 909/2014</p> <p>– Komisja może nakazać centralnemu depozytowi papierów wartościowych usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na centralny depozyt papierów wartościowych karę pieniężną do wysokości 82 680 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 82 680 000 zł.</p> <p>2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez centralny depozyt papierów wartościowych w wyniku naruszenia wymogów i zasad, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.</p> <p>3. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu centralnego depozytu ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.</p> <p>4. Komisja może cofnąć zezwolenie udzielone centralnemu depozytowi papierów wartościowych na mocy art. 16 rozporządzenia 909/2014 w przypadkach określonych w art. 20 rozporządzenia 909/2014.</p>	
--	--

<p>5. W decyzji w przedmiocie cofnięcia zezwolenia udzielonego centralnemu depozytowi papierów wartościowych na mocy art. 16 rozporządzenia 909/2014 Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuścił się centralny depozyt papierów wartościowych.</p> <p>6. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych narusza wymogi i zasady, o których mowa w ust. 1, Komisja może:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 670 000zł;2) zawiesić w czynnościach członka zarządu centralnego depozytu papierów wartościowych odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;3) odwołać członka zarządu centralnego depozytu papierów wartościowych odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny. <p>7. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości:</p> <ol style="list-style-type: none">1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) centralnego depozytu papierów wartościowych, na który została nałożona sankcja,2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji <p>- zgodnie z zasadami określonymi w art. 62 rozporządzenia 909/2014.</p>	
--	--

<p>8. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 7 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.</p> <p>9. Informacje, o których mowa w ust. 7, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez rok licząc od dnia ich udostępnienia.</p> <p>Art. 170f. 1. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, narusza:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk kredytowych, określone w art. 59 ust. 3 rozporządzenia 909/2014,2) wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk utraty płynności, określone w art. 59 ust. 4 rozporządzenia 909/2014 <p>– Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną do wysokości 82 680 000zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 82 680 000 zł</p> <ol style="list-style-type: none">2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez te podmioty w wyniku naruszenia wymogów, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.3. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit. a	
--	--

	<p>rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, jest jednostką dominująca, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tych podmiotów ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.</p> <p>4. Komisja może cofnąć zezwolenie udzielone centralnemu depozytowi papierów wartościowych na mocy art. 54 rozporządzenia 909/2014 w przypadkach określonych w art. 57 rozporządzenia 909/2014.</p> <p>5. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 670 000 zł;2) zawiesić w czynnościach członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozytu papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia – na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;	
--	--	--

<p>3) odwołać członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozyt papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.</p> <p>6. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości:</p> <p>1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozyt papierów wartościowych, który na mocy art. 54 ust. 2 lit a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, na który została nałożona sankcja,</p> <p>2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,</p> <p>3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji - zgodnie z zasadami określonymi w art. 62 rozporządzenia 909/2014.</p> <p>7. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 6 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.</p> <p>9. Informacje, o których mowa w ust. 6, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez rok licząc od dnia ich udostępnienia.</p> <p>Art. 170g. Komisja nakładając sankcję, o której mowa w art. 170e lub art. 170f, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art.</p>	
--	--

	64 rozporządzenia 909/2014.”;	
Art. 1 pkt. 25	<p>25) w art. 173:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Na każdego kto dokonuje lub zleca realizację programu odkupu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 596/2014, lub stabilizacji, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. d tego rozporządzenia, z naruszeniem zasad określonych w prospekcie emisyjnym lub z naruszeniem art. 5 rozporządzenia 596/2014 lub z naruszeniem standardów technicznych, wydanych na podstawie art. 5 ust. 6 tego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku gdy naruszenia, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się alternatywna spółka inwestycyjna, zarządzana przez zewnętrznie zarządzającego ASI, kara, o której mowa w ust. 1, nakładana jest na zewnętrznie zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych.”,</p> <p>c) uchyla się ust. 2,</p> <p>d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Na każdego kto narusza obowiązek posiadania rozwiązań, systemów i procedur, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 rozporządzenia 596/2014, lub nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tym przepisie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 4 145 600 zł; 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 10 364 000 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli 	<p>Zapewnienie stosowania rozporządzenia MAR poprzez umożliwienie Komisji Nadzoru Finansowego nakładania kar administracyjnych za niestosowanie przepisów tego rozporządzenia, zaś w przypadku, o którym mowa w art. 173 ust. 4a i 7a, zgodnie z art. 30 ust 2 lit. h) rozporządzenia MAR, kara pieniężna może zostać nałożona do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.</p>

	<p>przekracza ona 10 364 000 zł.”,</p> <p>e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 4, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”,</p> <p>f) uchyla się ust. 5,</p> <p>g) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Na każdego kto sporządza lub rozpowszechnia rekomendacje inwestycyjne lub inne informacje rekomendujące lub sugerujące strategię inwestycyjną z naruszeniem art. 20 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 lub nie zachowuje przy tym należytej staranności, lub nie zapewnia rzetelności sporządzanych rekomendacji albo nie ujawnia swojego interesu i konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:</p> <ol style="list-style-type: none">1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 2 072 800 zł;2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 4 145 600 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł.”, <p>h) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 7, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”,</p>	
--	---	--

	<p>i) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Wydanie decyzji wobec osoby fizycznej następuje po przeprowadzeniu rozprawy.”;</p>	
Art. 1 pkt. 26	<p>26) art. 174 otrzymuje brzmienie: „Art. 174. 1. Na każdego kto, wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 19 ust. 11 rozporządzenia 596/2014, w czasie trwania okresu zamkniętego, dokonuje transakcji na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 2 072 800 zł. 2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. 3. Wydanie decyzji wobec osoby fizycznej następuje po przeprowadzeniu rozprawy.”;</p>	<p>Zapewnienie stosowania rozporządzenia MAR poprzez umożliwienie Komisji Nadzoru Finansowego nakładania kar administracyjnych za niestosowanie przepisów tego rozporządzenia,</p>
Art. 1 pkt. 27	<p>27) po art. 174 dodaje się art. 174a w brzmieniu: „Art. 174a. 1. W przypadku gdy emitent, na wniosek osoby pełniącej obowiązki zarządcze, udzielił zgody, o której mowa w art. 19 ust. 12 rozporządzenia 596/2014, z naruszeniem art. 7–9 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w kwestiach dotyczących wyłączenia niektórych organów publicznych i banków centralnych państw trzecich, okoliczności wskazujących na manipulację na rynku, progów powodujących powstanie obowiązku podania informacji do wiadomości publicznej, właściwych organów do celów powiadomień o opóźnieniach, zgody na obrót w okresach zamkniętych oraz rodzajów transakcji wykonywanych przez osoby pełniące obowiązki zarządcze podlegających</p>	<p>Zmiana dostosowuje polskie przepisy do obowiązującego rozporządzenia MAR. Zgodnie z art. 19 ust. 12 rozporządzenia MAR, gdy emitent udzieli zgody osobie pełniącej funkcje zarządcze na dokonanie transakcji w okresie zamkniętym z naruszeniem z naruszeniem art. 7–9 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17 grudnia 2015 r., Komisja Nadzoru Finansowego będzie mogła nałożyć kare pieniążka.</p>

	<p>obowiązkowi powiadomienia (Dz. Urz. UE L 88 z 5. 04. 2016, str. 1), Komisja może nałożyć na emitenta karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł.</p> <p>2. W przypadku emitenta będącego funduszem inwestycyjnym albo alternatywną spółką inwestycyjną, kara pieniężna jest nakładana odpowiednio na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu inwestycyjnego, a w przypadku funduszu inwestycyjnego, co do którego towarzystwo funduszy inwestycyjnych zawarło umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy o funduszach inwestycyjnych, na zarządzającego z UE, zewnętrze zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, zarządzającego tą alternatywną spółką inwestycyjną.”;</p>	
<p>Art. 1 pkt. 28</p>	<p>28) art. 175 otrzymuje brzmienie: „Art. 175. 1. Na każdego kto nie wykonał lub nienależycie wykonał obowiązek, o którym mowa w art. 19 ust. 1–7 rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości do 2 072 800 zł; 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 4 145 600 zł. <p>2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.</p> <p>3. W przypadku emitenta będącego funduszem inwestycyjnym albo alternatywną spółką inwestycyjną, kara pieniężna jest nakładana odpowiednio na towarzystwo funduszy</p>	<p>Zapewnienie stosowania rozporządzenia MAR poprzez umożliwienie Komisji Nadzoru Finansowego nakładania kar administracyjnych za niestosowanie przepisów tego rozporządzenia.</p>

	<p>inwestycyjnych będące organem tego funduszu inwestycyjnego, a w przypadku funduszu inwestycyjnego, co do którego towarzystwo funduszy inwestycyjnych zawarło umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy o funduszach inwestycyjnych, na zarządzającego z UE, zewnętrze zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, zarządzającego tą alternatywną spółką inwestycyjną.”;</p>	
Art. 1 pkt. 29	<p>29) po art. 175 dodaje się art. 175a w brzmieniu: „Art. 175a. W przypadku gdy uczestnik rynku uprawnień do emisji lub platforma aukcyjna nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 18 ust. 1–5 rozporządzenia 596/2014, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł.”;</p>	<p>Konieczność dodania art. 175a wynika z obowiązku dostosowania polskiego porządku prawnego do rozporządzenia MAR, które to w swoim zakresie odnosi się również do platform aukcyjnych i uczestników rynku uprawnień do emisji. Stąd wynika uprawnienie Komisji Nadzoru Finansowego do nałożenia kary finansowej na powyżej wymienione podmioty za naruszenie rozporządzenia MAR.</p>
Art. 1 pkt. 30	<p>30) art. 176 otrzymuje brzmienie: „Art. 176. 1. W przypadku gdy emitent, nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł, lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł. 2. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014, Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu emitenta, zewnętrze zarządzającego ASI lub zarządzającego</p>	<p>Zapewnienie stosowania rozporządzenia MAR poprzez umożliwienie Komisji Nadzoru Finansowego nakładania kar administracyjnych za niestosowanie przepisów tego rozporządzenia.</p>

	<p>z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 2 072 800 zł.</p> <p>3. Przepisy art. 96 ust. 6 pkt 2 oraz 7–8a ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez emitenta w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”;</p>	
Art. 1 pkt. 31	<p>„Art. 176c. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 165 ust. 1 pkt 5, art. 165a ust. 1 pkt 6, art. 167 ust. 1 pkt 1, art. 173, art. 174, art. 175, art. 175a, art. 175b lub art. 176 Komisja może nakazać podmiotowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tych przepisów oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tych przepisów w przyszłości. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 5, art. 165a ust. 1 pkt 6, art. 167 ust. 1 pkt 1, art. 173, art. 174, art. 175, art. 175a, lub art. 176.</p> <p>Art. 176e. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 173 ust. 4 lub 7, art. 175a, art. 176 ust. 1, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w art. 173 ust. 4 pkt 2 lub ust. 7 pkt 2, art. 175a, art. 176 ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tego podmiotu ujawniona w ostatnim zbadanym</p>	Modyfikacja przedmiotowego przepisu wynika z uprawnień przyznanych Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 23 ust 2 lit k oraz 1 rozporządzenia MAR. Ponadto wprowadzono zasady miarkowania kar zgodnie z art. 31 rozporządzenia MAR.

	<p>skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.</p> <p>Art. 176f. Komisja nakładając sankcję, o której mowa w art. 173–176, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 31 rozporządzenia 596/2014.”;</p>	
Art. 1 pkt 32.	<p>„Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. c rozporządzenia 596/2014, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.”;</p>	<p>Zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz art. 3 ust. 1 dyrektywy MAD, określa ona jedynie minimalne zakres sankcji karnej, co oznacza, że państwa członkowskie mogą ustanowić kary w wyższym wymiarze.</p>
Art. 1 pkt 33.	<p>w art. 181:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. a rozporządzenia 596/2014, wykorzystuje informację poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.”;</p>	<p>Zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy MAD, określa ona jedynie minimalne zakres sankcji karnej, co oznacza, że państwa członkowskie mogą ustanowić kary w wyższym wymiarze.</p>
Art. 1 pkt 34.	<p>Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. b rozporządzenia 596/2014, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.</p>	<p>Zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz art. 3 ust. 1 dyrektywy MAD, określa ona jedynie minimalne zakres sankcji karnej, co oznacza, że państwa członkowskie mogą ustanowić kary w wyższym wymiarze.</p>
Art. 1 pkt 34.	<p>Art. 183. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 596/2014, dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 12 tego rozporządzenia, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.</p>	<p>Zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 dyrektywy MAD, określa ona jedynie minimalne zakres sankcji karnej, co oznacza, że państwa członkowskie mogą ustanowić kary w wyższym wymiarze. Utrzymanie obowiązującej obecnie sankcji karnej za manipulację na rynku w postaci kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, w sytuacji gdy dyrektywa MAD wymaga od państw członkowskich ustanowienia kary w maksymalnym wymiarze co najmniej czterech lat pozbawienia wolności, służy</p>

		zwiększeniu funkcji ochronnej przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
Art. 4.	<p>W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) art. 178–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636),”.</p>	Przyjęte rozwiązanie sprzyja zachowaniu na poziomie przepisów krajowych jednolitego zakresu przedmiotowego wśród osób odpowiedzialnych za czyny zabronione podmiotu zbiorowego. Z kolei mając na uwadze wielkość i zakres działalności podmiotów występujących na polskim rynku kapitałowym oraz ich możliwości finansowe, przyjęte w art. 7 w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, kary pieniężne jakie może orzec sąd wobec podmiotu zbiorowego w wysokości od 1000 do 5 000 000 złotych, nie wyższe jednak niż 3% przychodu osiągniętego w roku obrotowym, w którym popełniono czyn zabroniony będący podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego.
Art. 2	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.) w art. 133 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) zgodności działalności prowadzonej przez banki zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi z przepisami tej ustawy, niniejszej ustawy, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.), aktów delegowanych wydanych na podstawie tego rozporządzenia oraz statutem;”.</p>	Zapewnienie stosowania przez banki prowadzące działalność maklerską rozporządzenia MAR.
Art. 5	<p>w art. 282 w ust. 3 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:</p>	Proponowana zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości co do możliwości przekazywania funkcjonariuszowi publicznemu lub

	„8) w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze.”.	funkcjonariuszom Policji informacji stanowiących tajemnicę zawodową w przypadku pomocy kontrolerom w wykonywaniu czynności kontrolnych, która przewidziana jest w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. W tym wypadku tajemnicę zawodową stanowi przede wszystkim informacja o wszczęciu lub prowadzeniu kontroli w danym podmiocie nadzorowanym.
Art. 6 pkt. 2	2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, rozporządzenia 596/2014 oraz rozporządzenia 909/2014.”;	Ustanowienie Komisji Nadzoru Finansowego, jako właściwego organu na potrzeby rozporządzenia MAR.
Art. 6 pkt. 3	3) po art. 3 dodaje się art. 3a i art. 3b w brzmieniu: „Art. 3a. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2012 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. 2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione wyłącznie: 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia; 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe; 3) w ramach współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi, na zasadach określonych w porozumieniach zawieranych na podstawie art. 26 ust. 1 rozporządzenia 596/2014, a gdy informacja zawiera dane osobowe – z	Modyfikacja i dodanie nowych przepisów wynika z konieczności dostosowania polskiego porządku prawnego do art. 32 rozporządzenia MAR dot. „zgłaszania naruszeń”. Na podstawie niniejszego artykułu Polska została zobowiązana do nadania podstaw prawnych Komisji Nadzoru Finansowego do przyjmowania zgłoszeń o naruszeniu rozporządzenia MAR.

	<p>uwzględnieniem warunków określonych w art. 29 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1, sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o sposobie odbierania zgłoszeń i o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie należytej ochrony osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie, w zakresie wskazanym w art. 32 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 596/2014.</p> <p>Art. 3b. Podmioty wymienione w art. 5 pkt 2–6d, 9–16 i 18–20 są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, których dopuścili się pracownicy tych podmiotów.”;</p>	
Art. 6 pkt. 4	<p>4) w art. 5:</p> <p>a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) emitenci dokonujący oferty publicznej papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej lub emitenci, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub które są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, a także emitenci, którzy ubiegają się o dopuszczenie lub wprowadzenie ich papierów wartościowych do takiego obrotu,”</p>	Modyfikacja przepisu wynika z konieczności dostosowania polskich przepisów do definicji emitenta zawartej w art. 3 ust.1 pkt 21 rozporządzenia MAR.
Art. 6 pkt. 5	<p>5) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013 oraz rozporządzeniem 596/2014, lub”;</p>	Modyfikacja przepisu polega na wprowadzeniu odesłania do bezpośrednio obowiązującego rozporządzenia MAR.
Art. 6	<p>6) w art. 24 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p>	Modyfikacja przepisu polega na wprowadzeniu odesłania do

pkt. 6	„1) informacji poufnych w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 596/2014 lub informacji poufnych, o których mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010, oraz informacji wewnętrznych w rozumieniu art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010.”;	bezpośrednio obowiązującego rozporządzenia MAR.
Art. 6 pkt. 7	7) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu: „Art. 24a. 1. W przypadku wydania decyzji nakładającej karę za naruszenie przepisów rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o jej wydaniu, w zakresie i w sposób określony w art. 34 tego rozporządzenia. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której decyzja dotyczy, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez rok licząc od dnia ich udostępnienia.”;	Dodawany przepis umożliwi realizację uprawnień jakie zostały przyznane Komisja Nadzoru Finansowego na mocy art. 34 rozporządzenia MAR. Przedmiotowy przepis odnosi się do możliwości poddaniu do publicznej wiadomości informacji o nałożeniu sankcji za naruszenie rozporządzenia MAR.
Art. 6 pkt. 8	8) w art. 25 w ust. 1: a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, rozporządzenia 1031/2010 i rozporządzenia 596/2014,”; b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zaistnieniu okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji, o której mowa w rozporządzeniu 596/2014 albo rozporządzeniu 1031/2010, lub popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w przepisach wymienionych w pkt 1”;	Zapewnienie stosowania rozporządzenia MAR.
Art. 6 pkt. 9	9) w art. 36: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wyniki kontroli zamieszcza się w protokole kontroli sporządzonym w trzech egzemplarzach, z których dwa	Propozycje zmian w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym polegają w głównej mierze na zamianie słów „przekazuje” na „doręcza się”. Przedmiotowe zmiany mają przyczynić się do usunięcia wątpliwości interpretacyjnych co do

<p>doręcza się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia przekazania mu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4. Protokoły doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio lub za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, 1250 i 1823), przekazywanym następnie nadawcy przez tego operatora.”,</p> <p>b) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę jednego z otrzymanych egzemplarzy protokołu, a następnie doręcza ten egzemplarz Komisji, na zasadach i w trybie określonych w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b–2d.”,</p> <p>c) ust. 3–5 otrzymują brzmienie: „3. Kontrolowany ma prawo przedstawienia umotywowanych zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zastrzeżenia doręcza się na piśmie do Przewodniczącego Komisji, na zasadach i w trybie określonych w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.</p> <p>4. W przypadku gdy Przewodniczący Komisji:</p> <p>1) uwzględnia zastrzeżenia kontrolowanego - dokonuje się zmiany protokołu w niezbędnym zakresie w formie pisemnego aneksu, który doręcza się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń; przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio;</p> <p>2) nie uwzględnia zastrzeżeń kontrolowanego – doręcza się kontrolowanemu pisemne stanowisko dotyczące tych zastrzeżeń, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.</p> <p>5. Wraz z aneksem lub stanowiskiem, o których mowa w ust. 4, albo po bezskutecznym upływie terminu do przedstawienia zastrzeżeń, Przewodniczący Komisji może wydać zalecenia usunięcia przez kontrolowanego nieprawidłowości</p>	<p>sposobu dotrzymania terminów w związku z prowadzoną kontrolą. Proponowane zmiany wpisują się w określony w art. 23 rozporządzenia MAR obowiązek zagwarantowania przez Państwa członkowskie odpowiednich środków umożliwiających właściwym organom posiadanie wszystkich uprawnień w zakresie nadzoru i czynności wyjaśniających, koniecznych do wykonywania ich obowiązków.</p>
--	--

	<p>stwierdzonych na podstawie wyników kontroli, zwanych dalej „zaleceniami”, w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zaleceń, z zastrzeżeniem ust. 6.”,</p> <p>d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu lub interes inwestorów, Przewodniczący Komisji może wydać zalecenia nawet przed zakończeniem kontroli, wyznaczając kontrolowanemu termin do usunięcia nieprawidłowości krótszy niż 14 dni. O wydaniu zaleceń w tym trybie zamieszcza się wzmiankę w protokole kontroli.”,</p> <p>e) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:</p> <p>„9. Termin, o którym mowa w ust. 1, ust. 2a, ust. 3–5, ust. 5a i ust. 8 uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.”.</p>	
Art. 7 pkt. 2	<p>2) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4b. Ilekroć w niniejszej ustawie mowa jest o emitencie ubiegającym się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub emitencie ubiegającym się o wprowadzenie papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu należy przez to rozumieć emitenta, który odpowiednio wystąpił z wnioskiem o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym lub z wnioskiem o wprowadzenie papierów wartościowych do alternatywnego systemu obrotu.”;</p>	Konieczność dostosowania definicji emitenta do definicji zawartej w art. 3 ust.1 pkt 21 rozporządzenia MAR.
Art. 7 pkt. 3 - 7	<p>3) w art. 24:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) udostępnia informację o szczegółowych warunkach oferty do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla prospektu emisyjnego, w terminie umożliwiającym inwestorom</p>	Modyfikacja przepisów wynika z konieczności częściowego dostosowania polskiego prawa do obowiązującego bezpośrednio rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/301 z dnia 30 listopada 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych

<p>zapoznanie się z jej treścią, nie później jednak niż przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych objętych prospektem emisyjnym podstawowym, z uwzględnieniem art. 22 i art. 26 rozporządzenia 809/2004 oraz art. 7 rozporządzenia 2016/301.”,</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, informacja o szczegółowych warunkach oferty powinna spełniać przynajmniej warunek, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 lub 2.”;</p> <p>4) w art. 26 w ust. 2 skreśla się zdanie drugie;</p> <p>5) w art. 37 w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Szczegółowe zasady udostępniania do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, określają przepisy art. 6 i art. 8 rozporządzenia 2016/301.”;</p> <p>6) w art. 47 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Szczegółowe zasady udostępniania do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego określają przepisy art. 6 i art. 8 rozporządzenia 2016/301.”;</p> <p>7) w art. 53:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Emitent lub sprzedający może prowadzić, także za pośrednictwem innych osób i podmiotów, akcję promocyjną w rozumieniu i w formie wskazanej w art. 2 pkt 9 rozporządzenia 809/2004 oraz art. 11 i art. 12 rozporządzenia 2016/301.”,</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Informacje przekazywane w ramach akcji promocyjnej powinny być zgodne z informacjami zamieszczonymi w memorandum informacyjnym udostępnionym do publicznej wiadomości albo z informacjami, które powinny być</p>	<p>standardów technicznych dotyczących zatwierdzenia i publikacji prospektu emisyjnego oraz upowszechniania reklam i zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004.</p>
---	---

	<p>zamieszczone w memorandum informacyjnym na podstawie przepisów prawa gdy memorandum jeszcze nie zostało udostępnione do publicznej wiadomości, jak również nie mogą wprowadzać inwestorów w błąd co do sytuacji emitenta i oceny papierów wartościowych.”,</p> <p>c) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z ust. 3, 5–7 lub 9 lub art. 11 lub art. 12 rozporządzenia 2016/301, Komisja może, z zastrzeżeniem art. 19.”;</p>	
Art. 7 pkt. 8	<p>8) po art. 55b dodaje się art. 55c w brzmieniu: „Art. 55c. 1. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie oraz emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub które są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, są obowiązani przekazywać do systemu gromadzenia informacji, prowadzonego zgodnie z art. 56 ust. 1a, wszystkie informacje przekazywane do publicznej wiadomości na podstawie przepisów rozdziału 3, rozdziału 4 oddział 1 oraz rozporządzenia 596/2014.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się do emitenta papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu oraz uczestnika rynku uprawnień do emisji.”</p>	Zapewnienie stosowania rozdziału 3 rozporządzenia MAR dot. podawania informacji do wiadomości publicznej przez emitentów.
Art. 7 pkt. 9	<p>9) w art. 56: a) w ust. 1 uchyla się pkt 1, b) ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Komisja gromadzi informacje, o których mowa w ust. 1, oraz informacje poufne, a także zapewnia powszechny i stały dostęp do tych informacji, przy uwzględnieniu konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa informacji oraz pewności źródła informacji.”, c) uchyla się ust. 2 i 3,</p>	Zmiany w art. 56 wynikają z konieczności ich preredagowania, ze względu na ich nieprecyzyjność, co wywołuje wątpliwości interpretacyjne. Zadaniem zarówno ust. 7 jak i 8 ustawy o ofercie było implementowanie do polskiego porządku prawnego art. 21 ust. 3 dyrektywy 2004/109/WE (dyrektywa Transparency). Stosownie do wskazanego przepisu w przypadku, gdy papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym w tylko jednym przyjmującym Państwie Członkowskim, nie zaś w macierzystym Państwie Członkowskim, przyjmujące Państwo

	<p>d) uchyla się ust. 5, e) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie: „7. Emitent z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 1, jeżeli Rzeczypospolita Polska jest dla niego państwem macierzystym. Jeżeli państwem macierzystym jest inne państwo członkowskie niż Rzeczypospolita Polska zakres i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, określają przepisy państwa macierzystego. 8. Emitent, który na podstawie art. 55a ust. 1 pkt 2, ust. 2 lub ust. 3a wybrał jako państwo macierzyste Rzeczpospolitą Polskę obowiązany jest przekazywać informacje zgodnie z ust. 1. Sposób przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, w państwie przyjmującym określają przepisy państwa przyjmującego.”;</p>	<p>Członkowskie zapewnia ujawnienie informacji regulowanych w sposób zgodny z wymaganiami. Zadanie państwa przyjmującego w takiej sytuacji sprowadza się zatem jedynie do określenia sposobu publikacji. Zakres i termin publikowanych informacji podlega państwu macierzystemu. Obecne brzmienie ust. 7 i 8 może wprowadzać wątpliwość, że zakres i termin publikowanych informacji - co jest niezgodne z dyrektywą - wynika z przepisów państwa przyjmującego. Dlatego też konieczna jest zmiana obowiązującego brzmienia tych przepisów tak aby usunąć wskazaną wątpliwość</p>
<p>Art. 7 pkt. 11</p>	<p>11) w art. 58: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie obowiązany jest przekazywać do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1, art. 70 pkt 1 i 3, art. 80 i art. 86 ust. 2, wykonują za pośrednictwem jednej lub więcej osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wskazanej w drodze decyzji Komisji, zwanej dalej „agencją informacyjną”.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu: „1a. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub ubiegający się o takie dopuszczenie,</p>	<p>Modyfikacja art. 58 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (dalej „ustawa o ofercie”) wynika z konieczności wskazania informacji podawanych przez emitentów do publicznej wiadomości. Zakres tych informacji jest odmienny dla emitentów papierów wartościowych, które są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu. Tacy emitenci mają obowiązek przekazywania jedynie informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 i 3 ustawy o ofercie.</p>

	<p>emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub które są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, obowiązki przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014, oraz informacji poufnych wykonują za pośrednictwem jednej lub więcej agencji informacyjnej.</p> <p>1b. Przepis ust. 1 stosuje się do emitenta papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanej platformie obrotu oraz uczestnika rynku wprowadzeń do emisji.</p> <p>1c. Emitent papierów wartościowych, które są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, obowiązki przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 i 3, wykonuje za pośrednictwem jednej lub więcej agencji informacyjnej.”</p> <p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Agencja informacyjna zapewnia powszechny dostęp do informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1 oraz art. 70 pkt 1 i 3, art. 80 i art. 86 ust. 2, informacji przekazywanych na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014 oraz informacji poufnych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) emitenta lub 2) uczestnika rynku uprawnień do emisji.”; 	
Art. 7 pkt. 14	<p>14) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 62a. 1. Wyjaśnienia, o których mowa w art. 17 ust. 4 w akapicie trzecim w zdaniu pierwszym rozporządzenia 596/2014, przekazują Komisji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) emitent; 2) uczestnik rynku uprawnień do emisji . <p>2. W przypadku przekazania wyjaśnień, o których mowa w art. 17 ust. 4 w akapicie trzecim w zdaniu pierwszym rozporządzenia 596/2014, przez emitenta, którego papiery wartościowe</p>	Zapewnienie stosowania art. 17 ust 4 rozporządzenia MAR, dot. konieczności poinformowania organu nadzoru o podjęciu decyzji przez emitenta o opóźnieniu podania informacji poufnych do publicznej wiadomości.

	<p>zostały wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu, lub który ubiega się o takie wprowadzenie, a jego papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub nie są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym, Komisja przekazuje te wyjaśnienia spółce prowadzącej rynek regulowany, organizującej ten alternatywny system obrotu, która zapewnia sprawowanie nadzoru, o którym mowa w art. 68b ust. 1.”;</p>	
<p>Art. 7 pkt. 16</p>	<p>16) w art. 68 : a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o to dopuszczenie lub którego papiery wartościowe zostały wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu lub są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym, są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie: 1) nadzoru nad sposobem wykonywania przez te podmioty obowiązków informacyjnych, w tym obowiązku, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia 596/2014; 2) ujawniania i przeciwdziałania manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014;</p>	<p>Modyfikacje art. 68 polegają na wprowadzeniu odesłania do bezpośrednio obowiązującego rozporządzenia MAR na miejsce odesłań do uchylanych przepisów ustawy. Ponadto dodawane ust 6 i 7 służą umożliwieniu stosowaniu art. 23 ust 2 lit a i b dot. możliwości żądania przez Komisję Nadzoru Finansowego wydania każdego dokumentu oraz danych w jakiegokolwiek formie oraz do otrzymania ich kopii.</p>

	<p>3) ujawniania i przeciwdziałania ujawnieniu lub wykorzystywaniu informacji poufnej;</p> <p>4) nadzoru nad przebiegiem oferty publicznej lub dopuszczeniem i wprowadzeniem papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym;</p> <p>5) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w rozdziale 4;</p> <p>6) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 18 i 19 rozporządzenia 596/2014.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Przepis ust. 1 stosuje się do osób wchodzących w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta papierów wartościowych, którego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na zorganizowanej platformie obrotu, albo pozostających z nim w stosunku pracy lub będących odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym takiego emitenta.”,</p> <p>c) dodaje się ust. 6–7 w brzmieniu:</p> <p>„6. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, uczestnik rynku uprawnień do emisji, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych uczestnika rynku uprawnień do emisji albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym, są obowiązani do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt uczestnika rynku uprawnień do emisji, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie:</p>	
--	---	--

	<ol style="list-style-type: none"> 1) nadzoru nad sposobem wykonywania przez te podmioty obowiązków informacyjnych, w tym obowiązku, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia 596/2014; 2) ujawniania i przeciwdziałania manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014; 3) ujawniania i przeciwdziałania ujawnieniu lub wykorzystywaniu informacji poufnej; 4) nadzoru nad sposobem wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 18 i 19 rozporządzenia 596/2014. <p>7. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać zalecenia w celu zaprzestania naruszania obowiązków informacyjnych, w tym obowiązków przekazywania informacji określonych w rozporządzeniu 596/2014, a także aktach delegowanych wydanych na jego podstawie w stosunku do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) emitenta, o którym mowa w ust. 1, lub 2) uczestnika rynku wprowadzeń do emisji.” 	
Art. 7 pkt. 17	<p>17) po art. 68a dodaje się art. 68b i art. 68c w brzmieniu: „Art. 68b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, jest obowiązana zapewnić nadzór nad wykonywaniem przez emitentów, których papiery wartościowe zostały wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu lub są przedmiotem ubiegania się o takie wprowadzenie, obowiązków, określonych w art. 17 ust. 1, 4 i ust. 7–9 oraz w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014. W przypadku gdy papiery wartościowe zostały wprowadzone do więcej niż jednego alternatywnego systemu obrotu, nadzór zapewnia spółka prowadząca alternatywny system obrotu, do którego papiery wartościowe emitenta zostały wprowadzone po raz pierwszy, a w przypadku równoczesnego wprowadzenia do obrotu w więcej niż jednym alternatywnym systemie obrotu – spółka,</p>	<p>Ze względu na konieczność zapewnienia jednolitych standardów postępowania w obszarze stosowania przepisów MAR, dodawany art. 68b ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych określa, która ze spółek prowadzących giełdę lub rynek pozagiełdowy i organizujących alternatywny system obrotu (ASO) będzie zobowiązana – w sytuacji wprowadzenia papierów wartościowych do więcej niż jednego ASO – do pełnienia nadzoru nad wykonaniem przez emitentów obowiązków określonych w art. 17 ust. 1, 4 i ust. 7-9 oraz w art. 18 ust. 1-6 rozporządzenia 596/2014.</p>

	<p>która wcześniej rozpoczęła prowadzenie takiego systemu.</p> <ol style="list-style-type: none"><li data-bbox="300 231 1187 518">2. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, jest obowiązana opracować, wdrożyć i stosować odpowiednie rozwiązania techniczne i organizacyjne oraz regulaminy i procedury zapewniające sprawowanie nadzoru w zakresie, o którym mowa w ust. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany ocenia adekwatność i skuteczność stosowanych rozwiązań, procedur i regulaminów, nie rzadziej niż raz w roku.<li data-bbox="300 526 1187 853">3. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, może żądać niezwłocznego udzielenia przez osoby wymienione w art. 68 ust. 1 pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji, niezbędnych w celu wykonywania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, w szczególności list osób posiadających dostęp do informacji poufnej.<li data-bbox="300 861 1187 1037">4. O każdym przypadku nieprzekazania spółce prowadzącej rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, na jej żądanie, informacji, wyjaśnień lub kopii dokumentów i innych nośników informacji, o których mowa w ust. 3, spółka ta niezwłocznie informuje Komisję.<li data-bbox="300 1045 1187 1370">5. Członkowie organów spółki prowadzącej rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, jej pracownicy i osoby zatrudnione na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji uzyskanych na podstawie ust. 3. Obowiązek ten trwa również po ustaniu pełnienia funkcji w organach spółki i rozwiązaniu stosunku pracy, umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze.	
--	--	--

	<p>Art. 68c. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, zawiadamia Komisję o ujawnionym istotnym przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 68b ust. 1.</p> <p>2. Zawiadomienie zawiera co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane identyfikujące podmiot, który dopuścił się naruszenia; 2) rodzaj naruszenia oraz czas i sposób jego dokonania; 3) ustaloną wysokość uzyskanej korzyści lub unikniętej straty, o ile da się ją ustalić, wraz ze wskazaniem sposobu jej ustalenia; 4) inne informacje, nośniki danych i dokumenty, które w ocenie spółki prowadzącej giełdę lub rynek pozagiełdowy mogą być przydatne w prowadzeniu sprawy przez Komisję. <p>3. W przypadku, gdy przekazane w zawiadomieniu informacje są niekompletne, Komisja może zażądać ich uzupełnienia przez spółkę prowadzącą giełdę lub rynek pozagiełdowy, która organizuje alternatywny system obrotu.</p> <p>4. Do zawiadomienia spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, załącza zgromadzone w sprawie materiały, w tym oryginały dokumentów i inne nośniki informacji, a także utrwalone informacje przekazane jej na podstawie art. 68b ust. 3 w innej formie niż na trwałym nośniku informacji.</p> <p>5. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, może w przypadku ujawnienia innych niż istotne przypadków naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 68b ust. 1, wydać w stosunku do emitenta, o którym mowa w art. 68b ust. 1, zalecenia w celu zaprzestania naruszania obowiązków informacyjnych.”;</p>	
Art. 7 pkt. 18	<p>18) w art. 69 w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) 5% ogólnej liczby głosów – w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na innym rynku regulowanym niż określony w lit. a lub wprowadzone do alternatywnego</p>	Zmiana art. 69 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o ofercie ma na celu wprowadzenie obowiązku zawiadamiania o każdej zmianie posiadanego udziału powyżej 10% o co najmniej 5% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej, której akcje są wprowadzone

	systemu obrotu;”;	do alternatywnego systemu obrotu. Obecnie art. 69 ust. 2 pkt 1 lit. b dotyczy tylko zmiany ogólnej liczby głosów w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na innym rynku regulowanym niż rynek oficjalnych notowań giełdowych. Zaproponowane unormowanie pozwoli na spójne uregulowanie obowiązków notyfikacyjnych w sytuacji zmiany posiadanego udziału w ogólnej liczbie głosów z akcji spółki notowanej w alternatywnym systemie obrotu. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, w przypadku spółki publicznej której akcje są notowane wyłącznie w alternatywnym systemie obrotu, obowiązek notyfikacyjny, o którym mowa w art. 69 ust. 2 ustawy o ofercie powstaje wyłącznie w przypadku przekroczenia progu 33% ogólnej liczby głosów. Akcjonariusze są wówczas zobowiązani do dokonania zawiadomienia, każdorazowo w przypadku zmiany ich udziału w ogólnej liczbie głosów o co najmniej 1%. Oznacza to wprowadzenie bardzo rygorystycznego obowiązku, przy jednoczesnym braku uregulowania przypadków zmiany posiadanego udziału powyżej 10% ogólnej liczby głosów, jeżeli zwiększenie dotyczy akcji spółki notowanej w alternatywnym systemie obrotu.
Art. 7 pkt. 19	19) w art. 92 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej dopuszczonych do tego obrotu, które są jednocześnie przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w innym państwie, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec drugiego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania;	Zmiana ma charakter formalny. Wynika ze skrócenia przez KDPW okresu rozrachunku transakcji do dwóch dni, co podyktowane było przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych.

	<p>4) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej akcji spółki publicznej z siedzibą w innym państwie, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec drugiego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania.”;</p>	
<p>Art. 7 pkt. 20</p>	<p>20) w art. 96: a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki, o których mowa w art. 15a ust. 4 i 5, art. 20, art. 24 ust. 1 i 3, art. 37 ust. 3 i 4, art. 38 ust. 4–6, art. 38a ust. 2–4, art. 38b ust. 7–9, art. 39 ust. 1–2a, art. 40, art. 41 ust. 1, ust. 3, ust. 8 zdanie drugie i ust. 9, art. 44 ust. 1, art. 45, art. 46, art. 47 ust. 1, 3 i 5, art. 48, art. 50, art. 51a ust. 3 zdanie drugie i ust. 4, art. 52, art. 54 ust. 2 i 3, art. 56–56c w zakresie dotyczącym informacji bieżących, art. 58 ust. 1–1b, art. 59 w zakresie dotyczącym informacji bieżących, art. 62 ust. 6 i 8 i art. 70 pkt 2 i 3,” - część wspólna otrzymuje brzmienie: „- Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku, gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który kara jest</p>	<p>Zapewnienie stosowania przez emitentów przepisów rozporządzenia MAR. Ponadto, zmiana art. 96 polega na usunięciu instytucji „terminowego” wykluczenia papierów wartościowych z obrotu. Wykluczenie na czas określony wydaje się być sankcją trudną do zastosowania i rodzącą wiele wątpliwości praktycznych (pomimo że ten rodzaj sankcji administracyjnej od lat funkcjonuje w ustawie o ofercie, w praktyce nie jest wykorzystywany). Należy zwrócić uwagę na brak przepisów określających m.in. zasady „powrotu” wykluczonych terminowo papierów wartościowych do obrotu (automatyczne przywrócenie notowań tymi papierami po upływie terminu wykluczenia czy też ponowny wniosek emitenta), konieczność ponownej weryfikacji emitenta czy też papierów wartościowych pod kątem spełniania kryteriów dopuszczenia do obrotu</p>

	<p>nakładana, karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”,</p> <p>b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1a. W przypadku gdy uczestnik oferty kaskadowej, o którym mowa w art. 15a ust. 1, dokonuje sprzedaży objętych lub nabytych papierów wartościowych, w swoim imieniu i na swój rachunek, w drodze oferty publicznej, na podstawie prospektu emisyjnego emitenta, bez pisemnej zgody tego emitenta, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”,</p> <p>c) ust. 1e otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1e. Jeżeli emitent nie wykonuje albo nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 56–56c w zakresie informacji okresowych, art. 59 w zakresie informacji okresowych lub art. 63, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 5 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie. Jeżeli emitent nie wykonuje albo nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w 70 pkt 1, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku, gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 5% całkowitego rocznego</p>	
--	---	--

	<p>przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 5 000 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.”,</p> <p>d) ust. 1g otrzymuje brzmienie: „1g. W przypadku gdy emitent jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1e, 1i oraz 1j, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tego emitenta lub uczestnika rynku uprawnień do emisji ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.”,</p> <p>e) po ust. 1g dodaje się ust. 1ga w brzmieniu: „1ga. Przepisy ust. 1g stosuje się do uczestnika rynku uprawnień do emisji.”,</p> <p>f) w ust. 1h: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Przy wymierzaniu kary za naruszenia, o których mowa w ust. 1–1e oraz ust. 1i–1l, Komisja bierze w szczególności pod uwagę:”, - pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) uprzednie naruszenia przepisów niniejszej ustawy, a także bezpośrednio stosowanych aktów prawa Unii Europejskiej, regulujących funkcjonowanie rynku kapitałowego, popełnione przez podmiot, na który nakładana jest kara.”,</p> <p>g) po ust. 1h dodaje się ust. 1i–1l w brzmieniu: „1i. Jeżeli emitent nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 4–8 rozporządzenia 596/2014, Komisja może wydać decyzję o wykluczeniu, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku, gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, decyzję o wykluczeniu tych papierów</p>	
--	---	--

	<p>wartościowych z obrotu w tym systemie, albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 364 000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 10 364 000 zł albo zastosować obie sankcje łącznie.</p> <p>1j. Jeżeli uczestnik rynku uprawnień do emisji nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 17 ust. 2, 4, 7 lub 8 rozporządzenia 596/2014, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 364 000 zł lub kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 10 364 000 zł.</p> <p>1k. W przypadku, gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez emitenta w wyniku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1i lub ust. 1j, zamiast kary, o której mowa w tych przepisach, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.</p> <p>1l. Przepis ust. 1k stosuje się do uczestnika rynku uprawnień do emisji.</p> <p>1m. Jeżeli uczestnik rynku uprawnień do emisji nie wykonuje, albo nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 58 ust. 1a, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł.”,</p> <p>h) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. W decyzji o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, Komisja określa termin, nie krótszy niż 14 dni, po upływie którego następuje wycofanie papierów wartościowych z tego obrotu; art. 91 ust. 11 stosuje się odpowiednio.”,</p>	
--	--	--

<p>i) w ust. 6: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w:” - w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) ust. 1i, 1j lub 1m – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu spółki publicznej, uczestnika rynku uprawnień do emisji, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł; przy wymierzaniu tej kary stosuje się ust. 1h.”</p> <p>j) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. W przypadku rażącego naruszenia obowiązków, o których mowa w:</p> <p>1) ust. 1 – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego karę pieniężną do wysokości 50 000 zł;</p> <p>2) ust. 1e, 1i, 1j lub 1m – Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka rady nadzorczej lub członka innego organu nadzorującego spółki publicznej, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.”</p>	
--	--

	<p>k) uchyla się ust. 12,</p> <p>l) w ust. 14 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) wydać decyzję o wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu na rynku regulowanym albo”,</p> <p>m) dodaje się ust. 17-19 w brzmieniu:</p> <p>„17. W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wymienionych w ust. 1i, 1j lub 1l, Komisja może nakazać podmiotowi, który dopuścił się ich naruszenia zaprzestania ich naruszania, a także zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiec naruszaniu tych przepisów w przyszłości. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji określonych w ust. 1i–1m.”;</p> <p>18. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w ust. 1i lub 1j, Komisja może, w drodze decyzji, zakazać osobie fizycznej, do której obowiązków należy zapewnienie przestrzegania przez tą osobę prawną lub jednostkę organizacyjną przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w ust. 1i lub 1j zawierania na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, na czas określony, nieprzekraczający 5 lat. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w ust. 1i i 1j.</p> <p>19. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w ust. 1i lub 1j, przez osobę fizyczną, Komisja może, w drodze decyzji w sprawie zastosowania środków, o których mowa w ust. 1i lub</p>	
--	--	--

	<p>1 j, zakazać tej osobie fizycznej, zawierania, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, na czas określony, nieprzekraczający 5 lat.”</p>	
<p>Art. 7 pkt. 21</p>	<p>22) w art. 97: a) w ust. 1: - uchyla się pkt 1, - część wspólna otrzymuje brzmienie: „- Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.”, b) po ust. 1g dodaje się ust. 1h w brzmieniu: „1h. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub starty unikniętej wyniku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–12, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.”, c) ust. 2–4 otrzymują brzmienie: „2. Kara pieniężna w wysokości, o której mowa w: 1) ust. 1 albo 1h – może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w ust. 1; 2) ust. 1a albo 1b – może zostać nałożona odrębnie za każdy z czynów określonych w ust. 1a. 3. Kara pieniężna, o której mowa w: 1) ust. 1 albo 1h, 2) ust. 1a albo 1b – może być nałożona odrębnie na każdy z podmiotów wchodzących w skład porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5. 4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, 1a, 1b, 1d, 1e lub 1h,</p>	<p>Zmiana art. 97 polega na podwyższeniu wysokości sankcji maksymalnej. W związku ze znacznym wzrostem wysokości sankcji, w związku z implementacją zmienionej dyrektywy Transparency oraz dostosowaniem przepisów do rozporządzenia MAR, sankcja przewidziana w art. 97 ustawy o ofercie, a także w zestawieniu z korzyściami, jakie możliwe są do uzyskania w związku z naruszeniem obowiązku ogłoszenia wezwania stała się rażąco niska i powinna zostać podwyższona, tak, by górna granica zagrożenia sankcją spełniała prawidłowo swoją prewencyjną rolę.</p>

	<p>Komisja może zobowiązać podmiot dopuszczający się naruszenia do zaniechania lub powstrzymania się od podejmowania działań stanowiących naruszenie lub wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;</p>	
Art. 7 pkt. 22	<p>23) po art. 97a dodaje się art. 97b w brzmieniu: „Art. 97b. W przypadku nieprzekazania informacji, wyjaśnień, kopii dokumentów lub innych nośników informacji, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 68b ust. 3, Komisja może nałożyć na osobę lub podmiot, do których żądanie przekazania informacji zostało skierowane, karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.”;</p>	<p>Konsekwencja dodania w art. 7 pkt. 17 projektu ustawy, art. 68b.</p>
Art. 7 pkt. 22	<p>24) w art. 98 po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu: „7a. Emitent, uczestnik rynku uprawnień do emisji oraz podmiot, który sporządził lub brał udział w sporządzeniu informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 596/2014, jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez udostępnienie do publicznej wiadomości nieprawdziwej informacji lub przemilczenie informacji, chyba że ani on, ani osoby, za które odpowiada, nie ponoszą winy. 7b. Przepis ust. 7a stosuje się do uczestnika rynku uprawnień do emisji.”.</p>	<p>Zapewnienie stosowania rozporządzenia MAR przez uczestników rynku uprawnień do emisji.</p>

Warszawa, dnia 22 listopada 2016 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE-920-524 - /BMG

DPUE.920.607.2016/21

dot.: RM-10-147-16 z dnia 16 listopada 2016 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy, pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra
Spraw Zagranicznych
Rena Jazczuch
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów

wpłynęło 22 -11- 2016

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie zgłaszania Komisji Nadzoru Finansowego rzeczywistych lub potencjalnych
naruszeń²⁾**

Na podstawie art. 3a ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1289) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób odbierania zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.³⁾), postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o sposobie odbierania zgłoszeń i o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym;
- 2) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 3) osobie zgłaszającej naruszenie – rozumie się przez to osobę zgłaszającą właściwemu organowi rzeczywiste lub potencjalne naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014;
- 4) osobie, której dotyczy zgłoszenie – rozumie się przez to osobę, która jest podejrzana przez osobę zgłaszającą naruszenie o popełnienie lub zamiar popełnienia naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014;

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę wykonawczą Komisji (UE) nr 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 126).

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. L 287 z 21.10.2016, str. 320.

- 5) zgłoszeniu naruszenia rozporządzenia 596/2014 – rozumie się przez to zgłoszenie dotyczące rzeczywistego lub potencjalnego naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014 przedstawione właściwemu organowi przez osobę zgłaszającą naruszenie.

§ 3. 1. Zgłoszenie naruszeń rozporządzenia 596/2014 może również zostać dokonane anonimowo.

2. Komisja przyjmując zgłoszenie naruszenia rozporządzenia 596/2014 wskazuje:

- 1) sposób wyjaśnienia przekazanych informacji oraz zakres dodatkowych informacji znanych osobie zgłaszającej naruszenie rozporządzenia 596/2014, jaki może być wymagany przez Komisję;
- 2) rodzaj, treść oraz termin przekazania przez Komisję informacji na temat wyników zgłoszonego naruszenia rozporządzenia 596/2014;
- 3) zasady zachowania poufności wobec osoby zgłaszającej naruszenie rozporządzenia 596/2014, ze wskazaniem przypadków, kiedy dane osoby zgłaszającej naruszenie mogą zostać ujawnione zgodnie z art. 27–29 rozporządzenia 596/2014.

3. Komisja dokonuje przeglądu zasad, o których mowa w ust. 2, nie rzadziej niż raz na 2 lata, celem ich aktualizacji i uwzględnienia sytuacji rynkowej.

§ 4. 1. Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej informacje dotyczące odbierania zgłoszeń naruszeń rozporządzenia 596/2014.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:

- 1) sposób zgłaszania naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, ze wskazaniem numeru telefonu pod którym można dokonywać zgłoszeń i informacją czy rozmowy są nagrywane, wskazaniem adresu do korespondencji oraz adresu poczty elektronicznej;
- 2) procedury zgłaszania naruszenia rozporządzenia, o których mowa w § 3;
- 3) zasady zachowania poufności zgłaszanych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014;
- 4) zasady ochrony osób zatrudnionych w podmiocie, wobec którego dokonywane jest zgłoszenie;
- 5) oświadczenie wskazujące, że osoby zgłaszające Komisji naruszenia rozporządzenia nie zostaną pociągnięte do jakiegokolwiek odpowiedzialności w związku z dokonaniem przekazaniem informacji.

§ 5. 1 Komisja wyznacza spośród pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego osoby wyznaczone do odbierania zgłoszeń naruszeń rozporządzenia 596/2014.

2. Osoby wyznaczone są odpowiedzialne za weryfikowanie zgłoszenia naruszenia rozporządzenia 596/2014 oraz podejmowania działań następczych.

§ 6. 1. Powiadomienie o naruszeniu rozporządzenia 596/2014 może zostać przesłane na wskazany przez Komisję adres poczty elektronicznej Komisji, zgłoszone telefonicznie lub osobiście wyznaczonemu pracownikowi Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Telefoniczne lub osobiste zgłoszenia naruszenia rozporządzenia 596/2014 dokumentowane się przez Komisję w postaci nagrania rozmowy z osobą zgłaszającą naruszenie lub sporządzenia przez osobę przyjmującą zgłoszenie protokołu z tej rozmowy.

3. Komisja niezwłocznie potwierdza otrzymanie zgłoszenia naruszenia rozporządzenia przez przesłanie pisemnego potwierdzenia na adres korespondencyjny lub poczty elektronicznej wskazany przez osobę zgłaszającą naruszenie. Jeżeli osoba zgłaszająca naruszenie wyrazi sprzeciw wobec otrzymania potwierdzenia lub otrzymanie potwierdzenia może zagrozić ochronie tożsamości osoby zgłaszającej naruszenie, Komisja może odstąpić od jego przesyłania.

§ 7. Komisja archiwizuje i przechowuje zapisy wszystkich otrzymanych zgłoszeń naruszeń rozporządzenia 596/2014, w sposób zapewniający poufność danych osobowych.

§ 8. Komisja przekazując wewnątrz Komisji lub innemu uprawnionemu organowi informacje o zgłoszeniu lub osobie zgłaszającej naruszenie rozporządzenia, zapewnia poufność danych osobowych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie zawartego w art. 3a ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1289), upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego szczegółowe procedury odbierania zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 596/2014”; sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także sposób informowania o obowiązujących procedurach odbierania zgłoszeń i działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie należytej ochrony osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie.

Projektowane rozporządzenie stanowi implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) nr 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2015, str. 126 z późn. zm.).

Uzasadnieniem szczegółowego uregulowania przedmiotowych procedur, sposobu postępowania z odebranymi zgłoszeniami, ich przechowywania oraz przekazywania informacji jest fakt, iż osoby zgłaszające właściwym organom rzeczywiste lub potencjalne naruszenia przepisów rozporządzenia nr 596/2014 mogą w istotnym stopniu pomagać tym organom w wykrywaniu przestępstw polegających na nadużyciach na rynku oraz w nakładaniu za nie sankcji, zwracając uwagę właściwych organów na nowe informacje. Jednocześnie do informowania o nieprawidłowościach może zniechęcać obawa przed odwetem, dyskryminacją lub ujawnieniem danych osobowych. W związku z tym konieczne są odpowiednie rozwiązania dotyczące informowania o nieprawidłowościach, aby zapewnić ogólną ochronę i poszanowanie praw podstawowych osób zgłaszających przypadki naruszenia oraz osób oskarżanych.

Projekt rozporządzenia zakłada, iż Komisja Nadzoru Finansowego opracuje i wdroży pisemną procedurę odbierania zgłoszeń naruszeń rozporządzenia 596/2014. Procedura ta

będzie zawierała w szczególności wskazanie sposobu wyjaśnienia przekazanych informacji oraz zakres dodatkowych informacji znany osobie zgłaszającej naruszenie, jaki może być wymagany przez Komisję; rodzaj, treść oraz termin przekazania przez Komisję informacji na temat wyników zgłoszonego naruszenia; oraz zasady zachowania poufności wobec osoby zgłaszającej naruszenie. Jednocześnie zakłada się, że przegląd przedmiotowej procedury będzie dokonywany nie rzadziej, niż raz na 2 lata. Celem tej regulacji jest zagwarantowanie, że procedury są odpowiednie i opierają się na aktualnym stanie wiedzy, a w związku z tym spełniają swoje zadanie.

Zgodnie z treścią § 4 projektu rozporządzenia, informacje dotyczące odbierania zgłoszeń naruszenia rozporządzenia 596/2014 Komisja udostępniać będzie na swojej witrynie internetowej. Udostępnieniu podlegać będą przede wszystkim numer telefonu, pod którym można dokonywać zgłoszeń wraz z informacją, czy rozmowy są nagrywane, wskazaniem adresu do korespondencji oraz adresu poczty elektronicznej; zasady zachowania poufności zgłaszanych naruszeń i zasady ochrony osób zatrudnionych w podmiocie, wobec którego dokonywane jest zgłoszenie oraz zapewnienie, iż osoby zgłaszające Komisji naruszenia rozporządzenia nie zostaną pociągnięte do jakiegokolwiek odpowiedzialność w związku z dokonaniem przekazaniem informacji.

Projekt zakłada, iż spośród pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego wyznaczone zostaną osoby do odbierania zgłoszeń naruszeń rozporządzenia 596/2014. Osoby te będą jednocześnie odpowiedzialne za weryfikowanie zgłoszenia oraz podejmowanie ewentualnych działań następczych.

Ułatwieniu skutecznej komunikacji właściwych organów z ich wyznaczonym personelem, zapewnione ma być istnienie i wykorzystywanie różnych kanałów komunikacji, które będą przyjazne dla użytkownika. W związku z tym w projektowanym § 4 zawarta została zasada, iż powiadomienie o naruszeniu rozporządzenia 596/2014 może zostać przesłane na wskazany przez Komisję adres poczty elektronicznej Komisji, zgłoszone telefonicznie lub osobiście wyznaczonemu pracownikowi Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Istotną regulację stanowi zobowiązanie Komisji do archiwizacji i przechowywania zapisów wszystkich otrzymanych zgłoszeń naruszeń rozporządzenia 596/2014, w sposób zapewniający poufność danych. Jednocześnie również przy przekazywaniu informacji o zgłoszeniu lub o osobie zgłaszającej naruszenie wewnątrz Komisji lub innemu uprawnionemu organowi, Komisja zobowiązana jest do zapewnienia poufności danych.

Zgodnie z treścią § 9 projektu rozporządzenia przewiduje się, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie zgłaszania Komisji Nadzoru Finansowego rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Paweł Buchajski, tel. 694 46 71, e-mail: Pawel.Buchajski@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>2 listopada 2016 r.</p> <p>Źródło</p> <p>Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) nr 2015/2392</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie zakłada wdrożenie do krajowego porządku prawnego dyrektywy wykonawczej Komisji (UE) nr 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia. Uzasadnieniem szczegółowego uregulowania przedmiotowych procedur, sposobu postępowania z odebranymi zgłoszeniami, ich przechowywania oraz przekazywania informacji jest fakt, iż osoby zgłaszające właściwym organom rzeczywiste lub potencjalne naruszenia przepisów rozporządzenia nr 596/2014 mogą w istotnym stopniu pomagać tym organom w wykrywaniu przestępstw polegających na nadużyciach na rynku oraz w nakładaniu za nie sankcji, zwracając uwagę właściwych organów na nowe informacje. Jednocześnie do informowania o nieprawidłowościach może zniechęcać obawa przed odwetem, dyskryminacją lub ujawnieniem danych osobowych. W związku z tym konieczne są odpowiednie rozwiązania dotyczące informowania o nieprawidłowościach, aby zapewnić ogólną ochronę i poszanowanie praw podstawowych osób zgłaszających przypadki naruszenia oraz osób oskarżanych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się, aby implementacja ww. dyrektywy odbyła się w drodze rozporządzenia Ministra Finansów i Rozwoju, które odpowiednio uzupełnieni krajowe przepisy. W związku z czym Komisja Nadzoru Finansowego zobowiązana będzie umożliwić zgłaszanie jej naruszeń lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE. W tym celu organ nadzoru zobowiązany będzie do umieszczenia na swojej stronie internetowej informacji o możliwych sposobach zgłaszania naruszeń czy informacji o zasadach zachowania poufności danych osobowych osób zgłaszających naruszenie. Ponadto Komisja Nadzoru Finansowego zobowiązana będzie do umożliwienia zgłaszania jej anonimowo naruszeń przedmiotowego rozporządzenia drogą telefoniczną, e-mailową lub osobiście wyznaczonemu pracownikowi organu nadzoru.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja stanowi wdrożenie do krajowego porządku prawnego rozwiązań przewidzianych w prawie unijnym. Mając to na uwadze rozwiązania przyjęte w innych państwach członkowskich odpowiadają przewidzianym w ww. aktach prawa europejskiego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Emitenci	Około 480 emitentów.	https://www.gpw.pl/analizy_i_statystyki	Emitenci nie będą musieli dostosowywać się do nowej regulacji.
Inwestorzy	Około 1,400 tys. rachunków inwestycyjnych	http://www.bankier.pl/gospodarka/wskazniki-makroekonomiczne/liczba-rachunkow-inwestycyjnych-pol	Jw.
Komisja Nadzoru Finansowego	1		Zwiększenie obowiązków ze względu na konieczność wyznaczenia odpowiednich osób zajmujących się

			przyjmowaniem zgłoszeń naruszeń rozporządzenia (UE) nr 596/2014.
--	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt poddany zostanie konsultacjom, w których uczestniczyć będą przedstawiciele instytucji reprezentujących środowisko rynku kapitałowego, tj.: Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izby Domów Maklerskich, Związku Maklerów i Doradców, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., a także Komisji Nadzoru Finansowego i Narodowego Banku Polskiego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W związku z wejściem w życie projektowanej rozporządzenia nie przewiduje się zwiększenia kosztów Komisji Nadzoru Finansowego. W tym kontekście zauważenia wymaga, że projektowane rozporządzenie, co do zasady nie generuje po stronie tego organu dodatkowych obowiązków generujących wzrost kosztów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wzmocnienie bezpieczeństwa obrotu na rynku kapitałowym oraz ochrony inwestorów indywidualnych w spółkach publicznych.
	gospodarka	Wzmocnienie ochrony uczestników polskiego rynku kapitałowego i bezpieczeństwa obrotu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na wymienione obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		